

மதுரை மாநகர்

புத்தகம். 10

புத்தகம்.

புத்தகம். 8

மார்ச்சு 12 1992

145255

வைத்திய கலா

THE VAIDYA KALA

EDITED BY
AYURVEDA BHUSHAN

Pandit M. Duraiswami Aiyangar, A.K.A.C. பண்டித மே. துரைசுவாமி அய்யர்

Beel and its Medicinal Virtues*

பில்வமும் அதன் ஔஷத குணங்களும்

BY DR. ABDUR KARIM.

Sub-Assistant Surgeon

போது விவரணம்:—பில்வமென்பது பெரிய விருக வகைகளில் ஒன்று. அநேக விடங்களில் அது ஓங்கி வளர்ந்து உன்னதமாயிருப்பதைக் காணலாம். கப்புங்கியுமாய், பசுமையான இலைகளாலும், பூக்களாலும், கனிகளாலும் நிறைந்திருக்கும். இதன் பழம் ஸாதாரணமாய் பெரிதாகவும் சற்றேறக்குறைய உருட்சியாகவும், கடினமான மேற்புறணியால் மூடப்பட்டதாகவுமிருக்கும். அக்கணியின் உட்புறம் பத்துப் பதினைந்து அறைகளுள்ளதாக யிருக்கும். ஸ்வச்சமாயும், மிகவும் ஒட்டிக்கொள்ளாதன்மையுடையதுமான வழவழப்பாயுள்ள சோறும், விதைகளும் ஒவ்வோர் அறையிலும் நிறைந்திருக்கும். விதைகள் சிறிது நீண்டும், கொஞ்சம் தட்டையாகவும் காணப்படும்; அவை அறைகளின் உள்ளுள்ள வரிசையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

இந்த விருகும் இந்துக்களால் மிகவும் புனிதமானதென்று பூஜிக்கப்படுகிறது. பில்வ

தளங்களை அவர் சிரேஷ்டமென்று வைத்துக் குடுக்கையாக மணர்கள் பலர் உபயோகிப்பது முள்ள மற்றச் செடிகாட்டிலும் இதன் விலையில் மேலான குணம் வருகிறது.

இலைகள்:—பில்வ விசேஷமாயுண்டென விலைகளைப் பிழிந்து புரளும் வங்காளத்தில் பஹாமாகவும் மிகுதியாகிறது. இதன் இலைகளை துக்காய்ச்சியெடுத்த கசாயம் கூடியதும் பல வேறு கெட்டுப் போனவர்களுக்குள்ள கசப்பான சுவை முண்டுபண்ணுவதற்குப் பயன்படுகிறது. உலர்ந்த இலைகள் வேறு சில சரகப்பட்டு சிறந்த பல்ய (tonic) ஷதாபலத்திலும், ஆண்மைமையிலும் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

வித்துகள்:—இதன் விருட்களைப்போல் புஜிப்பத

*Translated from English specially for the "Vaidya Kalaidhi"

ஹதாபிருந்தும், பாகிக்கும், வழக்கு ஸ்தம்பநம் உண்டு. இவ் பருப்பு போன்ற ண்மக்களுடைய நறைவிலும், சுக் ய ஸம்பந்தமான வித்துமுதலியது பாகிப்பதால் நல்ல —ஸ்தம்பந குண கலந்து, வயிற்றி லு, சீதபேதியையும் னக் கொடுக்கலாம். ல் வேலம் பிசினுக் பாகங்களும் முற்றி று. குடலின் உஷ் கவே அழற்சியைச் செய் தாக்கூடியது. மம் ளை ஷ த மாயுபயோகிக்கப்படு ம்ந்தாற்போல் உட் மான களிபோன்ற குணத்திற் சிறந்தது. ந குணமும் அதற் சீதபேதியிலும், அதி ிசேஷ குணமுண்டு மாய் குழந்தைகளுக்கு அவர்களுக்கு இதைப் பக்கூடிய சாக்கு வேறு ாம். பழுக்காத காயும் ம் (astringent), திபநம் ம் (digestive) என்கிற நப்பதால் அம்ல பித்தம், அதிலாரம் முதலிய ளாறுகளை நிவர்த்தி யாஜனமுள்ள தென்று

கூறப்படுகிறது. நன்கு கனிந்த பழம் இனிப் பாகவும், ஒரு வித மணமுள்ளதாகவும், சிறிது ஸ்ரம்ஸம் (mild laxative) என்கிற குண முள்ளதாகவுமிருக்கிறது. இதைப் பொரிய லாகப் பக்குவம் செய்து, சிறிது சர்க்கரை கலந்து புஜிக்க நாட்பட்ட ஆமாதி ஸாரம் (சீத பேதி) நிவாரணமாகும். இப் பழத்தை யுலர் த்தி ரூர்ணம் செய்து ஸம்பாரச்சர்க்கைப் போல் துவையல், பச்சடி முதலியது பக்குவம் செய்யவும் சிலர் உபயோகிக்கிறார்கள். உலர்ந்த பழச் சோற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதைப் பிணி யாளிகளுக்கு நாவறட்சியைச் சமனம் செய்ய கொடுக்கலாம் என்று ஆயுர்வேத வைத்தியர் கள் கூறுகிறார்கள். முக்கியமாக ஜ்வரத்தினு லும் அதிலாரத்தினுலும் வருந்துபவருக்கு தாஹம் தணியவும், மலம் கட்டவும், வயிற் றுக் கோளாறைச் சமனம் செய்யவும் இக்குடி நீரையுபயோகிப்பது நலம். பித்த ஹரமாகவும், குளிர்ச்சியுண்டு பண்ணக் கூடியதாகவும் இப் பழத்தைக் கொண்டு ஒரு வித இனிப்பான பானகம் (ஷர்பத்) தயார்செய்யப்படுவதும் வழக்கம். தலையிர்களைச் சுத்தம் செய்ய வும், மண்டையழற்சியைத் தணிக்கவும், மூளை யைக் குளிர்ச் செய்யவும் இப்பழத்தைச் சிரஸ்ஸில் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்வதுண்டு. இதனால் நேத்திரமும் குளிர்ந்து பலன்கொள்ளு மென்று கருதப்படுகிறது. பில்வப்பழத்தைப் பானகமாகச் செய்தும் ஜ்வரத்தினுண்டாகும் குடலழற்சி, நாவறட்சி சீதபேதி முதலியவற்றில் உபயோகிக்கலாம். அதைப் பக்குவம் செய்ய வேண்டிய முறை வருமாறு:— ஒரு பங்கு பில்வப்பழச் சோறுக்கு (வித்துகள் நரம்புகளில்லாமல் சோதித்தது) 16-பங்கு சுத்த ஜலம் சேர்த்து அரைப்பங்கு ஜலம் வற்றும் படியாகக் காய்ச்சவும். பிறகு பில்வப்பழத்துக்கு இரண்டு பங்கு சர்க்கரை சேர்த்து மறுபடியும் ஜல பாகம் நன்கு வற்று

படியாகக் காய்ச்சி யெடுத்து வடிக்கட்டிக் கொள்ளவும். தேனைக் காட்டிலும் இப்பானகம் சிறிது கனமாகவும், ஒருவாறு அதைப்போன்ற சுவையுள்ளதாகவும் இருக்கும். வேளைக்கு 1 முதல் 1-அவுன்ஸ் வரையில் உபயோகிக்கலாம்.

Testing Methods of Bhasmas.

பஸ்மங்களைப் பரீக்ஷிக்கு முறைகள்.

BY AYURVEDA BHUSHANAM
C. H. SESHACHARLU

ஸா தாரணமாய் ஆயுர்வேதத்தில் இரஸங்கள் உபரஸங்கள், ஸா தாரண ரஸங்கள், உலோஹங் கள் இவற்றை பஸ்மம் செய்யு முறைகள் மொழி யப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதமான சாக்கு களை வைத்தியர்கள் தமது அனுபவங்களை யனு ஸரித்தாவது, சாஸ்திரானுஸாரமாகவாவது பஸ்மம் செய்வது முறை. ஒவ்வொரு தாதுப் பொருளையும் ஏதோ ஒவ்வொரு வகையில் அவ ரவர் பஸ்மாகப் பக்குவம் செய்தபோதிலும், அப்பஸ்மங்களைப் பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பது அவ் சியம். அப்பரீக்ஷைகள் இதன் கீழ் குறிப் பிட்ட விதமாய் ஐந்து வகைப்படும்:—

1. ரேகா பூர்ணத்வம், 2. வாரிதரத்வம், 3. உத்தமத்வம், 4. அபுநர்ப்பவத்வம், 5. நிருத் தத்வம் என்பனவாம்.
1. ரேகாபூர்ணத்வம்:—பஸ்மாகச் செய்த வஸ்துவின் மீது விரல்களின் ரேகைகள் பதிதல் அல்லது விரல்களின் இரேகைகளில் பஸ்மங்கள் பதிந்து நிரைதல் எனப் பொருள். பகுஷ்ட தர்ஜஸ்ப்ருஷ்டம் யத் தத் ரேகாந்த ரே விசேத். ம்ருதலோஹம் ததுத்திஷ்டம் ரேகா பூர்ணபிதாத:—பெருநீரல் ஆ ள் கா ட்டி விரல் இவற்றால் சிறிது பஸ்மத்தை யெடுக்க, அப்பொழுது அவ்விரல்களின் ரேகைகளில் மிருதுவான பஸ்மங்கள் நிரைந்து ரேகைகளி னோடே பதிந்து நிற்கும். தாதுப்பொருள் நன்கு

பஸ்மானதற்கு இஃதோர் அறிகுறியாக கருதப்படுகிறது.

2. வாரிதரத்வம்:—ஜலத்தின் மீது மிதத்த ளன இப்பரிபாஷைக்குப் பொருள். “ம்ருத தாதி யத்தோயே லோஹம் வாரிதரம் வ தத்”—ஒரு லோஹம் முடை ப்படி நன்கு பஸ்ம செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த பஸ்மத்தை ஜல தில் போட, அது அத்தண்ணீரின் மீது மிதக் கும். தாதுப் பொருளுக்கு பஸ்ம பாக முடி யில் உண்டாகும் இந்த நிலைமைக்கு ‘வாரிதர’ எனப் பெயர்.

3. உத்தமத்வம்:—தண்ணீரில் முழுகிப் வாறு மிதக்கும் பஸ்மத்தின் மீது ஏதாவ தானியங்களையாவது வேறு கனமான பதார தங்களையாவது வைக்க, அதைத் தாங்கி கொண்டு அந்த பஸ்மம் மிதந்திருக்குமானால் அது “உத்தமம்” என்று வழங்கப்படுகிறது. “தஸ்யோபரி குருதரவ்யம் தாந்யஞ் தாந யேத் த்ருவம். ஹம்ஸவத் தீர்யதே வதிர் யுத்தமம் பரிகீர்த்திதம்.”

4. அபுநர்ப்பவத்வம் —பஸ்மாகப் ப ணமித்த தாது, மீண்டும் சுயநிலைமையைப் பெறாமையென்பது இப்பரிபாஷையில் பொருள். “குடகுஞ்ஜாஸுகஸ்பர்சமத்வா யைஸ் ஸஹ யோஜிதம். ந யாதி ப்ரக்ருதி த்மாநாத் அபுநர்ப்பவமுச்சியதே.”—மிருது தன்மை பொருந்திய வெல்லம், குன்றுமணி தேன், குங்கிலியம், நெய் இவற்றிற் பஸ்ம தைக்கலந்து, மூசையிலிட்டு அக்னியில் வைத் து ஊத மீண்டும் பஸ்மானது சுய தாதுஸ்வ பத்தைப் பெறுதிருக்க வேண்டும்; அந்நிலை “அபுநர்ப்பவம்” எனப்படுகிறது.

5. நிருத்தத்வம்:—மீண்டும் காணமுடி மை யென இதன்பொருள். “பஸ்மம் நிருத் தத்வம் ஸஹ ஸம்யுத்தம் த்மாகம் ரெ. வேப்பேரி, மதா லகேத். ததா நிருத்த மி — ததபுநர்ப்பவம்”—முன் சு

வமாயுள்ள பஸ்மத்திற் சிறிதளவு எடுத்து, காஞ்சம் வெள்ளியுடன் சேர்த்து அக்னியிலற்றி ஊதினால் அப்பஸ்மம் வெள்ளியுடன் டிக் கலந்து விடவேணும்; அவ்விதமானால் முறை நிருத்தம் என்பார்கள்.

வைத்திய ச்ரேஷ்டரான வாக்படாசாரியர் இதே விஷயத்தை இங்ஙனம் வெகு சுருக்கமாக விளங்கக் கூறுகிறார்:—

“லோஹாதோபுநர்ப்பாவோ குணதிக்யம் தோகர்தா. அநப்ஸம்ஜஜநம் ரோகாபூர புடதோ பவேத்.”—உலோஹம் முதவற்றைப் புடமிட்டு பஸ்மம் செய்து விடல் அதிலிருந்து அவற்றிற்கு அபுநர்ப்பவத் தன்மையும், உத்தமத்வமும், நீரில் மிதக்கும் லைமையும், விரல்களாலெடுக்கையில் ரோகைளில் பதியும் தன்மையும் உண்டாகின்றன.

புடமிடுவதால் தாதுப்பொருட்களுக்கு இவற்றிற்குணங்கள் வித்திக்கு மென்று கூறுவது, புடமிட்டு பக்குவமடைந்த பஸ்மங்களுக்கு இக்குணங்கள் இருக்கவேண்டியது அவையமென்று ஏற்படுகிறது. எல்லா பஸ்மங்களமே பொதுவாக இவ்விதம் ஆயுர்வேத ரீகைகளின்படி பரிசோதிக்கக் கூடாமற் போனால் அத்தகையவை முறைப்படி தயார் செய்த ஒளஷதங்களாக மாட்டாவென்று கூறவேண்டும். ஆனால் இப்பரீகை முறைகள் சாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்டிருப்பது போல க்ரியாம் த்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆகிலும் சில வைத்தியர்கள் பஸ்மத்தில் ரகாபூர்ணத்வம் இருந்தால், அந்த ஒளஷதம் மற்றிலும் சரியா யிருக்கு மென்று எண்ணி ருத்தி யடைந்து விடுகிறார்கள். வேறு சில வைத்தியர்கள் வாரிதர்த்வம் என்கிற பரீயத்து பார்த்து திருப்தி யடைக

யது என்பதால் ஸங்கன், உபங்கன் முதலிய இதரதாதுக்க

றுர்கள். வித்தவைத்தியமென்கிற முறையைக் கையாளுவதாக்க் கூறும் வேறு சில வைத்தியர்கள் சிறிதளவு பஸ்மத்தை மஞ்சளிற் கலந்து அதுசென்னிறங்கொண்டால் அதுசரியான பஸ்மமெனக் கருதி, அப் பரிசோதனையை மாத்திரம் செய்து திருப்தி யடைவதாயிருக்கிறார்கள். வைத்திய ச்ரேஷ்டர்கள், இப்பரீகைகளை பெல்லாம் செய்து பார்க்காமலே, ஒளஷதப் பிரயோகங்களைச் செய்வது மிகவும் சிந்தைக் கிடமானது. சிலர் ஒரே புடமிட்டு பஸ்மம் தயார் செய்வதும், வேறு சிலர் சாஸ்திரானுபவங்களைக் கவனிக்காமலே ஏதோ ஒரு விதமாக அதைத் தயார் செய்வதும் வழக்கத்திலிருக்கிறது. இதுவும் விரும்பத் தக்கதல்ல.

பல வேறு வகையான முறைகளைக் கொண்டு பஸ்மங்கள் தயார் செய்யப்படுகையில், பஸ்மத்திற்குக் குறிப்பிட்ட குண தோஷங்கள் இல்லாமற் போகலாம். பஸ்மங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய குணங்களை யனுஸரித்து, முலிகைகளின் சாறு முதலியவற்றைச் சேர்த்து ஆட்டி பஸ்மங்களைத் தயார் செய்ய சாஸ்திரம் மொழிந்திடும். கேவலம் ஒரு சரக்கை பஸ்மமாகச் செய்வதே போதுமென்றால், சில சரக்குகளைச் சாதாரணமாய் அக்கினியிற் காட்டிச் சுட்ட மாத்திரத்திலேயே பஸ்மமாகக் செய்து விடலாம். ஆகவே இவ்விதம் தோன்றியவாறு ஏதோ ஒரு வகையில் ஹோஹாதிகளை பஸ்மம் செய்வது சரியான முறையாகமாட்டாது.

“இரஸாத்நஸமுச்சயம்” என்கிற கிரந்தத்தில் ஹோஹாதிகளை பஸ்மம் செய்யு முறையைப்பற்றி இங்ஙனம் கூறப்படுகிறது:—“லோஹாநாம் மாரணம் ச்ரேஷ்டம் ஸர்வேஷாம் ரஸபஸ்மநா: முலீபிர் மத்யமம் ப்ராஹு: கரிஷ்டம் கந்தகா திபி:”—(இரஸபஸ்மத்தைக் கொண்டு எல்லா உலோகங்களையும் பஸ்மம் செய்யு முறையே சிறப்பாம். முலிகைகளைச் சேர்த்து பஸ்மமிடுவது மத்திமம். கந்தகம்

முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்து பஸ்மம் செய்யு முறை அதமமாகக் கருதப்படுகிறது.)

இச்சாதாரண விதியைக்கொண்டு பலவேறு வகையான பஸ்ம முறைகளுக்குள்ள குணதாரதம்யங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியே அந்தந்த சரக்குகளுக்குக் கூறியுள்ள சாஸ்த்ரியமான புடமிடும் முறைகளின்படி தயார் செய்யப்பட்ட ஒளஷதங்கள் சாஸ்திரங்களிற் குறிக்கப்படும் விதமான குணங்களைப் பெற்றிருக்குமேயல்லாது, வேறு வகையில் தயார் செய்யப்படும் பஸ்மங்களுக்கு அவ்வித குணங்கள் சரியானபடியிருக்கமாட்டாவென்பதில் ஐயமில்லை.

ஆகையால் வைத்திய ச்ரேஷ்டர் அனைவரும் ஆயுர்வேத ஸம்பந்தமான சாஸ்திர முறைகளை அபிவ்ருத்தி செய்ய ஆவனுள்ளவராயிருந்தால் ஒவ்வொரு வழியிலும் க்ரியாம் சத்திற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட வகையில் சாஸ்த்ரிய அறிவை உலகத்திற் பிரயோகித்துக் காட்ட முன் வா வேண்டியது இன்றி யமையாத காரியம்.

“Ama Dosha.” THE SEROUS TOXIN. ஆமதோஷம்.

வாதாதி தோஷங்களுக்கு ஆமதோஷத்தின் ஸம்பந்தாஸம்பந்தங்கள்.

ஆமம்; சரீரத்தின் இயற்கைச் சூட்டுக்குள்ள பஸம் குன்றுவதால் தேஹத்தின் முதல் தாது (இரஸம்) தகுந்தவாறு பக்குவ மடையாமற் போக, அது ஆமாசயத்திற் பதன்கெட்டு நிற்கையில், அந்த இரஸத்தை ஆமதோஷம் என்பர். அந்த ஆமத்தோடு வாதாதி தோஷங்களும், தாதுக்களும் கலந்து கோளாறடைய அவை “ஸாமங்கள்” (ஆமதோஷக் கலப்புள்ளவை) எனக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றாலுண்டாகும் வியாதிகளும் அங்ஙனமே ஸாமங்கள் எனப்படும். இதற்குப் பிரமாணங்களான ச்லோகங்கள் பின்வருமாறு:—

“ஊஷ்மனோல்ப பலத்வேந தாதுமாத்யமபாசிதம், துஷ்ட மாமாசயகதம் ரஸமாமம் ப்ராசக்ஷதே” ஆமோ ஜேதே ஸம்ப்ருக்தா தோஷா துஷ்யாச் ச துஷிதாயந, ஸாமா இதுபுதிச்யந்தே யே ச ரோகாஸ்ததுத்வா:”

ஆமதோஷம் உற்பத்தியாவதற்குச் சாதாரணமாய் காயாக்னி (சரீரத்தின் இயற்கை சூடு) குன்றுவதே காரணமெனினும், ஜாஸ்திராக்னியின் பலக்குறைவையே அதற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறது. ஆகனிக் குப்பைதாது குறைவானது, உட் கொள்ளப்படும் ஆஹாரத்தின் அளவுக்கும் தன்மைக்கும் ஏற்றவதாவதுண்டாவதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகையால் வது எவனது அக்னியானது எவ்வளவு ஆகியிருந்ததோ, அதை எளிதில் ஜீர்ணம் செய்து தின்றதேவது அவனுக்கு ஜாடராக்னி அவ்வளவுதான் உயர், உதென்று எண்ணப்படுகிறது. ன்ள குறிபித், எம். அதிகமாகவோ, குணத்தினால் அதிக பிறகு “வோ. உள்ள உணவு உட்கொள்ளப்படுவது அவ்வித உணவை ஜாடராக்னி இரபித்தநிலைமையிலிருந்தும் பக்குவம் செய்து ஜீரப்படுகிற கக் கூடாமற்போகலாம்; அப்பொழுது ஆஹாரகரத்தையபேக்ஷித்து அந்த இயற்கை நிலைக்குமயிலுள்ள அக்னியும் அற்பபலமுள்ளதாக கருதப்படும். ஆகவே ஆஹாராதிகளைப்பற்றி edict தோஷங்கள் அக்னிசக்தியை மீறியிருப்பதா இயற்கையான அக்னியும் பலக்குறைவு மஹ அக்னியாகத் தோற்றுவது இயல்பு.

தாதுக்களுள் முதலாவதான இரஸதாது, 26, வானது. ஆஹாராதிகளின் தோஷத்தினால் நன்கு பக்குவ மடைவதில்லை யென்று னுக்கு வேண்டும். நன்கு பக்குவமடைவதில்லை யென்றால் உத்தமமான இரக்தாதி இரகஸரி தாதுக்களாக மாறக்கூடியவாறு பரிபாபை அதற்கு ஏற்படுவதில்லை யெனக் கருத்து. சிலா விதமான ரஸம் தோஷக் கலப்புள்ள தாது அதுதான் ஆமதோஷம். 48, வெள்ளாழத் தெருதாய் அறிக. “தேஹத் வேப்பேரி, மத முதலில் கூறப்பட

ற்பத்தியாய் தற்காலம் நிற்பதாக அதன் பாருளேயன்றி, ஆமாசயத்திலேயே அது இருந்து வருவதாக அதன் பொருளல்ல. இராமாயணத்தாது சரீரமெங்கும் வியாபித்து வருமியல் இராமாயணத்தையதாகையால், இரைப்பையிலேயே அது நின்றின்று வருவதாகக் கருதக்கூடாது.

1-க் “க்ருத்ஸ்தேஹசரஸ்யாபி ரஸஸ்ய ஹ ரு த ய ம் தைத் தலம். பூர்வம் ஸமாநமருதா யதயம் ஹருதயே வைருத:”

தே (இரஸதாது தேஹமெங்கும் வியாபித்து ஸஞ்சரிப்ப யினும் அதற்கு முக்கிய ஸ்த்தலம் இருதயம். ஸமாந க த்தினால் இந்த ரஸம் முதலில் இருதயத்திற்குக் “லேண்டிபோசப்படுகிறது.) மற்றோரிடத்தில் கூறுவ தோது:—

“ரூபுதேதமநீர் கத்வா ஸர்வாந் தாதாநயம் ரஸ.” வற்றைப் பனது தமனிகளின் மூலமாக மேலே ல் அதிலில் தாதுக்களையும் போஷணை செய்ய தேஹ பரவம். மேலும் உந்தித் தள்ளி வியாபிக்கச் ன்மையு. ஆம் சக்தியுடைய வியாந வாயுவிலால் இரஸதாது லைமை னங்கும் இடைவிடாமல் ஏககாலத்தில் எப்பொழு ளில் “வச” செய்யப்படுகிறது” (வ்யாநேந ரஸதாதூஹி பூஷபோகிதகர்மானு. யுகபத் ஸர்வதோஜஸ்ரம் ஹே விசுரிப்பதே ஸதா”) என்று வாக்கபடும். (சாரீ த், 3, கூறுகிறார்.

ஆகையால் இரஸதாது சரீரமெங்கும் வியா பிக்கின்றது; அது கோளாறடைந்தால் அதன் னுபேந்தத்தினால் வாதாதிதோஷங்களும் ிகட்டுப்போய் விடும். அப்பொழுது உட லுக்கும் ஸர்வ காலமும் பரவியியல்புடைய ரும் கோளாறடைந்ததுமான இரஸதாதுவின் ும்பந்தத்தினால் கோளாறடைந்த வாதாதி தோஷங்களின் இலக்ஷணங்கள் தேஹமெங் பரவியிருக்குமென்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வக்க வேண்டும். இதுதான் ஓரிடத்தில் ாறடைந்ததேதோஷத்தின் குறிகள் வேறி ராமாயணம் சரீரயாவதற்குக் காரணம்.

நப்தியடைந்து கிற விஷம் ஒரு பிரத்தி பத்தியங்கள் வாரிமென்றும், அவ்விஷம் யத்தியர்கள் யது பரி உற்பத்தியாகிறது ம், ஆகவே “ரஸஸ்

ஸம்.”—ஆமதோஷத்துடன் கூடியது இர ஸம் என்று விவஹரிக்கப்படுகிறதென்றும் கூறுகிறார்கள். அவ்விதமே ஜ்வராதி வியாதி களிலும் அவற்றிற்குள்ள இதர காரணங்க ளோஷம் ஆமதேடுஎன்கிற விஷமும் சேர்திந்ரு க்கும் நிலைமையில் அவ்வியாதிகள் ‘ஸாமங்கள் என்று வழங்கப்படுவது வழக்கம்.

ஆமதோஷத்திற்குள்ள பொதுக்குறிகள்:— ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள் அடைபடுதல், சரீர பலம் குன்றுதல், உடல் கணமாகத் தோன்று தல், அபாநவாயு அடைபட்டு வயிற்றிற் பொருமலுண்டாதல், சோம்பல் மேலிடுதல், உணவு ஜீர்ணமாகாமை, வாயிலும் நாசியிலும் நீருறுதல், மலம் உடைந்து பேதி காணுதல், அரோசகம், உடல் சோர்வு ஆகியவை வாதாதி தோஷங்கள் ஆமதோஷத்துடன் கூடியிருப்ப தற்கான பொதுக்குறிகளாம். ஆமதோஷம் நீங்கியிருப்பதற்குக் குறிகள் இவற்றிற்கு நேர் எதிரிடையாயிருக்கும்.

இங்கே ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள் என்பதற்கு மலமூத் திராதிகளின் மார்க்கங்கள் எனப் பொருள். அவை அடைபடுவதென்றால் மலாதிகள் எளிதில் வெளியாக முடியாமையென்று கருத்து. சரீரபலம் குன்றுவது தற் செயலாம் திடீரென்று காண்கிறது. ஸ்ரோதஸ்கள் அடைபடுமென்று கூறி, அப்பால் பேதியாகுமென்று மொழிவது மூன்பின்விரோத மாயிருக்கின்றதே யென லாம். ஆனால் ஒவ்வொரு ஸமயம் ஆமதோஷாதிக்கத்தி னால் அஜீர்ண பேதிமாதிரிகாண்பதுண்டு; ஸாதாரணமாய் மலச்சிக்கல்தான் தோன்றும் என்று இதற்கு ஸமாதாநம்.

வாதம் ஆமதோஷத்தினால் கோளாறடைந்ததற் குக்குறிகள்:—ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள் அடை படும் (வாயு மலாசயத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி வர முடியாமல் அடைபட்டுப் போவதால் மலாதிகளும் வெளிப்படுவது பெரும்பாலும் தடையுறுகிறது); ஜடாக்கனி மர்சித்துப் போம்; சோம்பல் அதிகரிக்கும்; குடல் இரையும் (மலருபமான வாயு அதிகமாகச் சேருவதால் குடலில் இவ்விதம் இரைத்த லுண்டாகிறது); முட்டுகளிலும் பாதம் முதலிய

வற்றிலும் வீக்கம் காணும்; ஆங்காங்கு தேஹத் தில் குத்தல்வலி தோன்றும்; இவ்விதமான வேதனைகள் தே ஹமெங்கும் கிரமக் கிரமமாக வாவது, திடீரென்று ஏககாலத்திலாவது வியா பிக்கும்; விடியற்காலத்திலும் இரவிலும் மாரி காலங்களிலும் இது பிராபல்யம் பெறுகிறது. (ஆகவே சூரிய வெளிச்சம் தாக்குவதால் ஆம் தோஷ ஸம்பந்தமுள்ள வாதம் தணியுமென்று ணரலாம்); இதற்கு விசேஷ லக்ஷணம் ஒன் றுண்டு; அதாவது ஸாதாரணமாய் பிரபல மான வாததோஷங்கள் ஸ்நேஹ சிகிதலை முதலியதால் சார்தமாக, ஆமதோஷத்துடன் கூடிய வாததோஷமோ ஸ்நேஹாதி சிகிதலை களால் விருத்தியடையுமென்பதேயாம்.

வாத தோஷம் நிராமமாய் (ஆமதோஷப்பற் றில்லாமல்) இருப்பதற்குக் குறிகள்:—புலன் கள் தெளிவாயிருத்தல், தேஹம் ருக்ஷமாதல், ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள் அடைபட்டாமலிருத் தல், வேதனை மெதுவாதல் ஆகியனவாம். மேலும் வாத தோஷக்குறிகளுக்கு எதிரிடை யான குணமுள்ள சிகிதலை முதலியவைகளா லும் முக்கியமாய் ஸ்நேஹாதி சிகிதலைகளா லும் வாததோஷம் தணிவடையும்.

ஆமதோஷத்துடன் கூடிய பித்தத்தின் குறி கள்:—வாந்தி முதலியதன் மூலமாய் வெளியா கும் மல ரூபமான பித்தம் தூர்நாற்றமுள்ளதா கவும், இலைப் பசுமை நிறமுடையதாகவும், ஒரு ஸமயம் கறுவலாகாமல் புளித்துமிருக்கும். ஜலத்தில் நன்றாகக் கலக்காமலும் தோய்ந்திருப் பதுபோன்றும், குருத்வமுள்ளதாகவும் காணப் படும். மேலும் பித்தமானது ஆம் தோஷத்தி னால் கோளாறடைந்திருக்கையில் தொண்டை யில் கரகரப்புடன் புளித்தத் தேக்கெறிவும், தொண்டை-மார்புகளில் அழற்சியும் உண்டா யிருக்கும். இவ்விதமான பித்தம் ஆமதோ ஷத்தினால் கோளாறடைந்த தென்றறிக.

நிராமமான (ஆமதோஷம் நீங்கிய) பித்தம் ஒருவாறு சிவந்தும், மஞ்சள் நிறமாகவும்; அதிக குடுள்ளதாகவும், சுவையில் ஒருவாறு காரமாகவும், தண்ணீர் முதலியதில் நன்கு கலக்கக் கூடியவாறு மெதுவாகவும், தூர்நாற்ற மற்றதாகவும், நல்ல சுவையையும் ஜீர்ண சக்தி யையும் தரக்கூடியதாகவும் இருந்தால் அது ஆமதோஷமற்ற சுத்தமான பித்தமென்றறிய வேண்டும்.

கபமானது ஆமதோஷத்தினால் கோள டைந்திருக்கையில் அழுக்கடைந்ததாகவும், லால் தொட்டெடுக்கையில் நூல்போன்று இ படக்கூடியதாகவும், தோய்ந்து கெட்டியந்நா தாகவும், தூர்நாற்ற முள்ளதாகவு மிருக்குயா. மேலும் தொண்டையில் எப்பொழுதும் சித் கொண்டு பசி தேக்கெறிவு இவற்றையும் த்ே செய்யும்.

அதுவே ஆமதோஷமற்றதாயிருந்தால் வாறு நுரைத்துக் கொண்டும், வெளுத்த விரல்களால் குழைத்தால் விசேஷ பசையில் தி மல் ஸாரமற்றதாகவும், வாஸனையற்றதா மிருக்கும்; இருமும்போது எளிதில் உடை வெளிவரக் கூடியதாகவும், வாயில் வழவு முதலான அருவருப்பைக் கொடுக்காததா கவி இருந்தால் அதை தோஷமற்ற பக்குவம் கபமென்றறிய வேண்டும்.

இங்கே நிராமமான பித்தத்திற்கு “வத ம் சிவந்தும்” என்பது முதற்கொண்டு “ரீயர், டாப் மற்றது” என்பதீராகக் கூறியுள்ள குற் தூலமான தோஷரூபமாயுள்ள பித் எம்.து லக்ஷணங்களென்றும், அதன் பிறகு “ சுவையுண்டு பண்ணக் கூடியது” என்பது லாயுள்ள குறிகள் ஸைக்ஷமமான பித்தத் வைச்.சேர்ந்தவை” யென்றும் கூறப்படுகி ஆனால் கபத்திற்குக் குறித்துள்ள இலக்ஷ ண்கள் யாவும் இங்கே மல ரூபமான ஸ்தூல கப தைச் சேர்ந்தவையே யன்றி ஸைக்ஷமமா தாது ரூபகத்தைச் சேர்ந்தவையல்ல.

The 14th All-India Ayurvedic Conference.

14 வது நிகில பாரதாயுர்வேத மஹ வைத்திய ஸம்மௌகம்.

நிகில பாரதாயுர்வேத மஹ வைத்திய ஸம்மௌக இவ்வருஷம் ஏப்ரல் கடைசி வாரத்தில் (25, 26, 28-தேதியில்) லிம்ஹளத் வீபத்து இராஜதானிய கொழும்பு நகரத்தில் வெகு சிரப்பாக நிறைவேறிய இந்தியாவிலிருந்து சுமார் நூறு பிரதிநிதிகளுக்கு அ மாகச் சென்றிருந்தனர். அவர்கள்

ஆமதோஷத்திற்கு அஜீர்ண கேஸரி எவ்விதமான அஜீர்ணரோகத்தையும், இரைப்பை புளிப்பு சேருவதையும், வயிற்றுவலியையும் சிவரா செய்யும். இன்றைக்கே ஒரு டப்பி வாங்குங்கள். விலை ரூ. 2-8-0.

ஆர்யன் பார்மஸி, 48, வெள்ளாழத் தெருது, வேப்பேரி, மதா

சென்ற வருஷத்தியும் இதர அங்கத்தினர்களும்.
10. ஹரித்வாரத்திலிருந்து ஹானாபிந்தாவாஸ்
வீர வரிங், அவர்கள் கடிதங்கள் மூலமாகவும், தந்தி
மூலமாகவும் அடுத்த (15-வது) ஆபாவேத ஸம்மெள
திற்கு அனுப்பியிருந்த வரவேற்பு விஷயமும் நீடி
நேரம் ஆலோசிக்கப்பட்டு அடுத்த ஸம்மெளதம், ஹரி

—த்தில் நடத்தப்படவேண்டுமென்று மஹாநாட்டினால் மாதியில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ரூ. ஆயுர்வேத மஹாமண்டலம், வித்தியாபீடம் மற்றும் விதிகளில் பிறகு அவசியமான சில மாறுதல் உட்கொண்டுவரப்பட்டு தீர்மானிக்கப்பட்டன.

Asthma due to Rats or Mice.

அல்லது முஞ்சுறு ச்வாஸ-காஸத்திற்குக் காரணம்.

‘வாஸ-காஸ’ நோயால் வருந்தும் பிணியாளிகளைப் சேர்த்துக்கையில், அல்லது அவர்களுக்கு சிகிச்சையைக் கையில் ஸாதாரண சிகிச்சைக்கு வசப்படாத நாளில் கடியின் மூலமாய் அவ்வித இரைப்பு அல் ச்வாஸ-காஸம் உண்டாயிருக்க வேண்டுமென்று ஓசுதேச வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயப்படுவதை நாம் நினைப்பதற்குக்கூடியும், அவ்விதம் அவர்கள் அல்லது வந்ததை இக்காலத்திய மேனாட்டு வைத்தியர்களிடம் பொருட்படுத்தாமல், தோன்றியவாறு வெவ்வேறு வைத்தியங்களைச் செய்து, கடைசியில் நற்பயனும் உண்டு பண்ணாமல் பிணியாளியை இயற்கை ஸ்வஸ்தமடைய வேண்டுமென்று அல்லது மாதியவியாதி பென்று விட்டு விடுகின்றனர். நூட்டார் முகத்திலிருந்து வரும் எவ்விதவழியும் காலத்தில் வேதவாக்காகக் கருதும்படியாய் ஜனங்களுக்கே ஒரு பிராந்தியேற்பட்டுவிட்டது. தவிஷயத்தை ஓர் ஆங்கிலேயர் தனது ஸொந்த பரிபாசம்போல வெளியிட்டால், உடனே அது மிக உண்மையான தத்துவமென்று ஜனங்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு மேனாட்டு வைத்தியர் இதுவிஷயம் மொழிந்தள்ள நிரூபத்தின் முக்கியம்சத்தைக் கீழ் பெயர்த்து வெளியிடுகிறோம் :—

ரொபர்ட் W. லின்டஸ் என்பவர் ச்வாஸ காஸம் பிராணிகளின் ஸம்பந்தத்தால் உண்டாகிறது என்று விருத்தியாகிறது என்பதைப் பற்றி அநேக சாதனைகள் செய்து பார்த்ததில், எந்தப் பிராணியும் அவ்விதாதி காண்பதாக அவர் அறிய முடியவில்லை. ஆனால் அவர் எலிகள் அல்லது முஞ்சுறுகள் வியாதிக்குக் காரணமாகுமா வென்பதைப் பரிசோதித்தார். ஒரு ஸமயம் 36-வயதுள்ள ஒரு ஸ்திரீ வருஷ காலமாய் இவ் வியாதியால் வருத்த, அது வைத்தியருடைய பார்வைக்கு வந்தது. இது

மாதத்துக்கு 4 அல்லது 5 முறை தோன்றி, ஒவ்வொரு முறையிலும் 3 முதல் 5 நாட்கள் வரையில் அல்லது சில ஸமயம் இரண்டொரு வாரங்களும் தொடர்ந்து தொந்தர வளிப்பது வழக்கம். இவ் வியாதியின் வேகம் பெரும்பாலும் இரவு நேரத்திலும், டிசம்பரிலிருந்து மார்ச்சு மாதம் வரையிலும் அதிகரித்தது வந்தது. இவ் வியாதி க்ரஸ்தையின் ஸொந்த வீட்டிலிருந்து இவளது தாயார் வீடு சில வீதிகளுக்கு அப்பாலிருக்கிறது. இவள் தன் வீட்டை விட்டு தாய் வீட்டுக்குப் போயிருந்தால் இவ் வியாதி தோன்றுவதே யில்லை. உட்கார்ந்திருக்கையிலும் அல்லது சாய்ந்திருக்கையிலும் வியாதியின் வேகம் ஒருவாறு தணிந்திருப்பதாக அவளுக்குத் தோன்றும்; ஆனால் படுக்கையில் படுத்தால் வியாதியின் வேகம் அதிகரிப்பது வழக்கம். சீதோஷண ஸ்திதிகளாவது சாப்பாடுகளில் ஏற்படும் எவ்வித மாறுபாடுகளாவது வியாதியை விருத்தி செய்வது அல்லது குறைக்கும் விஷயத்தில் எவ்வித ஸம்பந்தமும் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை; அல்லது பூனை, நாய், குதிரை முதலிய மிருகங்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்வதால் இவ்விதாதி காண்பதாகவும் பரிசோதனைகளி லிருந்து தெரியவில்லை. ச்வாஸம் எப்பொழுது அதிகமாகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் இருமலும் நன்றாகத் தோன்றி, அதனால் கணமாகவும் மஞ்சள் நிறமாகவுமுள்ள கபமும் வெளிப்படும். கபஹமான ஒளவுதம் ஏதாவது கொடுத்தால் இரைப்பின் வேகம் தணிவதையும், மூச்சு விடவும் முடியாதபடி ச்வாஸ வேகங்களில் அப் பிணியாளி ஈழ யிழுப்பால் மிகவும் துன்புறுவான். மிகச் சொற்ப வேலையும் ஆயஸத்தைக் கொடுத்து மூச்சுத் திணர்ச் செய்தது. போஜனம் செய்தல், பேசுதல்கூட பெரிதும் ஆயாஸமளித்தது. சரீரத்தின் மீது சிவந்த தழும்புகள் தோன்றின; ச்வாஸ வேகம் வலுவடைகையில் கடுமையான தினவுண்டாகும். இவள் தன் தாய் வீட்டிற்குப் போனால் இவ்விதாதி தோன்றாது தோன்றுவதே யில்லை பென்கிற விஷயத்தைக் கொண்டு அவளது வைத்தியர் ஒருவாறு நுட்பமாக யோசனை செய்தார். இந்த வியாதியின் வேகம் அவ்வப்பொழுது மேலெழுவதற்குக் காரணம் அவளுடைய சொந்த வீட்டைப்பற்றியதாகவே இருக்கவேண்டுமென்றும், ஆலோசிக்கப்பட்டது. ஆகிலும் உண்மையான காரணம் இன்னதென்று தெரிந்து கொள்வது சிறிது சிரம ஸாத்தியமாயிருந்தது. ஒருநாள் அவளுடைய வீட்டில் அநேகம் எலிப் பொறிகள் ஆங்காங்கு வைக்கப்பட்டிருந்ததை அவ் வைத்தியர் கண்டார். அதைப்பற்றி விசாரித்ததில் அவ் வீட்டில் எலிகளும்

மஞ்சுறுகளும் மிகுதியாய் இருப்பதாகத் தெரிய வந்தது. அதன் பிறகு அப்பிணியாளிக்கு ச்வாஸ-காஸம் டிசம்பர் முதல் மார்ச்சு மாதம் வரையில் அதிகமாய் தோன்றி தொந்தரவளிக்கும் விஷயம் இவருடைய ரூபகத்துக்கு வந்தது; அக்காலங்களில் தான் வெளி நிலங்களை விட்டுவிட்டு எலி முதலிய இப்பிராணிகள் வீடுகளுக்குள் பிரவேசிப்பது வழக்கம். மேலும் இராக்காலத்தில் எலிகள் அதிகமாய் வெளியில் நடமாடுவது ஸஹஜமாகையால், இவ்விதாதிபால் அவ் வியாதிக்கான இரவு நேரத்திலேயே மிகுதியாக வருந்த நேரிட்டது என்றும் ஆலோசிக்க வேண்டிய தாயிற்று. அவளுடைய தாய் வீட்டில் எலிகளாவது மூஞ்சுறுகளாவது கிடையா தென்பதும் தெரிந்தது. தாய் வீட்டிற்குப் போய் இச்சுவாஸ-காஸம் நன்றாகத் தணிந்த அவள் சுகமாயிருக்கையில், இவ்விடம் போவதாக அவளுக்கு முற்றிலும் தெரியாதபடி ஒருநாள் அவளுடைய வீட்டுக்கு ஒருவாறு கொண்டுவரப்பட்டார். தன் வீட்டுக்குப் போவதால் வியாதி விருத்தியாகுமென்கிற சங்கை அவள் மனதில் தோன்றாமலிருப்பதற்காக இவ்வுபாயம் செய்யப்பட்டது. அந்த வைத்தியர் மெல்லிய இரும்புக்கம்பி வலையால் செய்த ஒரு எலி பிடிக்கும் பேஷையில் மூஞ்சுறுகளை விட்டு, அக்கூண்டை இவளிடம் கொண்டுவந்து அவளை முகரச் செய்தார். ஒரு தடவை நன்றாக முகர்ந்த பிறகு, அக்கூண்டு அவளுக்கு அருகில் ஒரு மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்டது. இரண்டு மூன்று நிமிஷங்களில் ச்வாஸகாஸம் வெகு பட்டபத்துக் கடுமையாகத் தோன்றிவிட்டது. மூச்சுத் திணறுதல், உப்பஸம், கர் கர் சத்தத்துடன் கூடிய காஸம் ஆகிய இவற்றின் வேகமும், உடம்பில் காற்றாற்படும்படியான பிரதேசங்களிலெல்லாம் தழும்புடன் அதிக அரிப்பும் மிகக் கடுமையாயுண்டாயின. அதன் பிறகு எலிகளை வெல்லாம் ஒட்டியும், வீட்டுப் பாழிகளில் அடைந்தும் இறந்தும் கிடந்த மூஞ்சுறு முதலியதை அப்புறப்படுத்தியும் வீட்டை சுத்தம் செய்த பின்பு அப்பிணியாளி ஸௌக்கியமடைந்தார். இவ்விதம் “பிராட்டிகல் மெடிஸின்” என்கிற வைத்தியப் பத்திரிகையில் ஓர் நிரூபம் வெளியாயிருக்கிறது.

ச்வாஸாசயம், இருதயம் இவற்றைப்பற்றிய வியாதிகளில் கீயவந்ப்ராசம் (ஆர்யன்) என்கிற திவ்யெளஷ தத்தை ஆர்யன் பார்மஸியிலிருந்து வாவழைத்து உபயோகியுங்கள்.

S.M.

வைகுரிப்படித் தடுப்பது?

மொய்க்காமல் பார்த்துக் கல்லது பெரியம்.

அதைத் தடுக்க என்ன செய்வ.

[சென்னை கார்பொரேஷன் ஹெல்தாபீஸம் சமைத்த வைத்திய கலாநிதியில் பிரசுரிப்பதற்கு அனுப்பப்பட்டது.]

வைகுரி என்னும் கொடிய நோய் நம்தேசத்தைவிட்டு ஒழிந்தபாடில்லை. அம்மை குத்திக்கொள்வதால்தான் அந்நோயைத் தடுக்க முடியும். சிறு குழந்தைகளையும் (சிசு) அம்மை குத்திக்கொள்ளாத பெரியோர்களையும் அந்நோய் பீடிக்கும். ஸாதாரணமாக இந்நோயால் மாணம் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் அது மிகவும் கொடூரமாக ஊரில் பரவினால் அநேக சாவதுமுண்டு. அது ஓர்தாதேவதையின் வீணாட்டென்றும், மனிதரால் அதைத் தடுக்க முடியாத தென்றும் நம்தேசத்துப் பேதை ஜனங்கள் எண்ணி அவ்விதாதிபைத் தடுக்க போதுமான முயற்சி செய்யாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். இந்நோயால் அனேகர் மாற்ற முடியாமல் கோர மடைகிறார்கள். இன்னும் பலர் பார்வையை இழக்கின்றார்கள், மற்றும் சிலர் கொண்டியாகவும் வேறு அனேக வித அவஸ்தைகளுக்கும் உட்படுகிறார்கள்.

2. வைகுரி ஓர் இடத்தில் நேரிட்டால் அங்கே வேகமாய் பரவுகிறது. எல்லா ஜாதியார்களும், இனத்தார்களும் எவ்வயதினராயினும், எத்தேசத்தினராயினும், அப்பொழுது பீடிக்கப்படுகின்றார்கள். எவ்வுர்களில் ஜனங்கள் எல்லோரும் அடிக்கடி அம்மை குத்திக் கொள்கிறார்களோ எவ்வுர்களில் அந்நோய் பரவுவதற்கு மார்க்க மில்லாமல் நசித்து விடுகிறது. அம்மை குத்திக் கொள்ளாத ஜனங்கள் அதிகமாக யிருக்குமிடங்களில் அவ்விதாதி கொடுந்தீயைப்போல் பரவுகிறது. இவைகளுடன் வறட்சியான காற்றும் உஷ்ணமும், அசுத்தமும் ஏற்பட்டால் அந்த பூமியில் அந்நோய் குடிக்கொண்டு ஏராளமாகத் தீங்குகளை விளைக்கின்றது.

3. வைகுரி மற்றெல்லாத் தொத்து வியாதிகளைக் காட்டிலும் கொடியது. அது சீக்கிரத்தினால் அனேக மைல் தூரம் பரவும் தன்மை யுள்ளது. அந்நோய் கொண்ட வியாதியுடையவர்களின் சேர்க்கை கூடாது. அவர்

*ஆயுர்வேத முறைப்படி இதற்கு “மஸூரிசா” எனப் பெயர்.

Discharge from the Ear.

காதில் சீழ் வடிதல்.

காதுகளில் சீழ்வடிதலுக்குச் சேச வைத்தியசாஸ்திரம் விரிச்சித்தலா முறை காணப்படவில்லை பென்று டாக்டர் கோமன் சொல்லியிருந்ததற்குப்பதிலாக, ஒருபச்சிலையின் ரஸமானது கடுமையான எந்த நோயையும் நிவர்த்தி செய்து விடுகிறதென்று சென்ற 1921-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் நான் “ஹிந்து” பத்திரிகைக்கு எழுதியிருந்தேன். இந்த மூலிகையின் பெயரை அறிவிக்க வேண்டினென்று பல நண்பர்கள் எனக்கு எழுதியிருக்கின்றனர். இந்தப் பச்சிலையை ஒரு கனவான் தனக்குக் காட்டினார். அதனுடைய பெயர் அவருக்கே தெரியவில்லை. ஒரு பைராகி அதைத் தமக்குக் காட்டிக் கொடுத்ததாக அவர் தெரிவித்தார். ஆகவே இந்த மூலிகையின் பெயரை நான் எவருக்கும் அறிவிக்க முடியாமல் போயிற்று. இந்தப் பச்சிலையைச் செடியிலிருந்து பறித்த 10 நிமிஷங்களுக்குள் அதனுடைய உருவமே எல்லிப்போய் விடுவதால் மாதிரியிலையும் நான் அனுப்பிக் கொடுத்தேன். சில தினங்கள் முன் மார்ச்சு மாதத்தில் ஸாக்ஷியான டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா வாராந்தப் பத்திரிகை வர ஒரு இதழின் 15-வது பக்கத்தில் இந்தப் பச்சிலை பற்றிப் படத்தைக் கண்டேன். இதற்கு ஹெலிடோ டிரோபிகம் இண்டிகம் என்று சாஸ்திர முறையில் சொல்லுகின்றனர். ஸாதாரணப் பெயர் போராகினே என்பதாகும். தாய்ப்பாஷையில் இது எந்தப் பெயருடன் வழங்குகிறதென்று அறிந்து கொள்ள நான் முயன்றும் பலிக்கவில்லை. பலர் பல பெயர்களைச் சொல்லுவதால் அதை வெளியிடவும் நான் துணியவில்லை. மிகவும் துளிராக இல்லாத 3; 4 இலைகளைக் குளிர்ந்த ஜலத்தில் சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு அந்த இலையைக் கசக்கி சாறைப் பிழிய வேண்டும். உலோஹ ஸம்பந்த மில்லாத பாத்நிரத்தில், அதாவது கண்ணாடித் தமிழரில் ரஸத்தைப், பிழிந்து கோளாறுள்ள காதில் சில துளிகளை வீட்டு பஞ்சால் காணத அடைத்து விடவேண்டும். சீழ் வருவது நிற்கும்வரை தின மிருமுறை இந்த ரஸத்தைக் காதில் விட்டுவரவேண்டும். நூற்றுக் கணக்கானவர்களுக்கு இது நல்ல பலனைக் கொடுத்திருப்பதை நான் பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்திருக்கிறேன்.

மணற்பாங்கான பூமிகளில் இந்தச் செடி ஏராளமாகக் கிடைக்கும். செடியிலிருந்து பறித்த இலையை அதிக நேரம் வைத்திருக்கக் கூடாது. சென்னையில் மைலாப் பூர் மூலை வீட்டுப் பச்சைகளில் மணலு ஜலம் ஒடும் வடி

காலிலும், எழும்பூர் கெங்குரெட்டித்தெரு முனையிலும், ராயப்பேட்டை மோஹன விலாஸ் தோட்டத்திலும், எலியட்ஸ் ரஸ்தாவிலும் இந்தச் செடி அகப்படும். நான் டாக்டர் என்று. இந்த இலையின் சாற்றை வேறு காது ரோகங்களுக்கு உபயோகிக்கலாமா வென்று சிலர் கேட்கின்றனர். எனக்கு அதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. மாதிரி இலை அனுப்பாமல் நான் வீண் வேஷம் போடுவதாகச் சிலமேனாட்டு முறை பயின்ற வைத்தியர்கள் எனக்கு எழுதி வரும் கடிதங்களை நான் லக்ஷியம் செய்யப் போவதில்லை என்று நெல்லூர் வக்கீல் ஸ்ரீமான் அண்ணாசாமி அய்யர் எழுதுகிறார்.

ஹிந்து பத்திரிகையில் இங்ஙனம் வெளியிடப்படுகிறது :

இதற்கோர் வைத்தியரது விடை.

நெல்லூர் வக்கீல் ஸ்ரீமான் அண்ணாசாமி ஐயர் காது வலிகளுக்கு ஒரு மூலிகையின் உபயோகத்தைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் முற்கூறிய வாறு, வெளியிட்டிருந்த கிருபத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன்; அவ்வக்கீல் குறிப்பிடும் பச்சிலை காது வலிக்கு மிகவும் உபயோகமான ஒளஷதச்சாக்கு. சீழ் வடிதலுக்குக் காரணமான கிருமிகளைக் கொல்லுவதில் இப் பச்சிலைச் சாற்றுக்கு விசேஷ சக்தியுண்டு. நானே அநேக ரோகிகளுக்குப் பிரயோகித்து நல்லகுணம் கண்டிருக்கிறேன், என்னிடம் வருபவருக்கு இப் பச்சிலையைக் காட்டவும் முடியும். அநேகம் சாலை யோரங்களிலும் இம் மூலிகை முளைத்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஒரு தடவைப் பார்த்தாலே அதை மறுபடி அடையாளம் கண்டுபிடிப்பது சுலபமாயிருக்கும். வருஷாந்தரச் செடிகளில் இதுவுமொன்று, இதில் இருவகையுண்டு; ஒன்று பூமி மட்டத்துக்குப் படர்ந் திருக்கும்; அதற்குத் தெலுங்கில் “நேலகுருகு” எனப் பெயர். மற்றொன்று ஒன்று/முதல் இரண்டு அடி உயர மளவும் வளரும். இதன் செவி ஒருவாறு சிறிய வெளுத்த புஷ்பமுள்ள தாயிருக்கும்; அது தேளின் கொடுக்கு போன்று வளைந்து நிற்கும். பொது ஜனங் களுடைய நன்மைக்காக இம் மூலிகைக்கு தேச பாவை யிலுள்ள பெயர்களையும் இதன் கீழ்குறிப்பிடுகிறேன் :— [ஸம்ஸ்கிருதப் பெயர் :— ஹஸ்திசு ண்டை, தெலுங்கு :— கொருகு அல்லது தேலு மணி. தமிழ் :—தேள் கொடுக்குப் பூண்டு. Botanical name :—Heliotropium Indicum. English—Turn Sole, Scorpiontail.] கே. என். கேஸரி, ஆயுர்வேத வைத்தியர்.

33. பிரமேஹ பிரமேஹ பிடகா நிதாநம்.

பிரமேஹங்கள்.

பிரமேஹ நிதாநம் :—உட்கார்ந்தவாறு சுக மனுபவித்தல், மிதமிஞ்சி தூங்குதல், தயிர், அருவருக்கத்தக்க ஈன மிருகங்கள் ஆதர்பப் பிரதேசங்களிலுண்டாகும் மிருகம் இவற்றின் மாம்ஸ ரஸங்கள், பால், புதிதான தானியங்களாலாகிய அன்னபானங்கள், வெல்லம் சேர்த்து, செய்த தின்பண்டங்கள்¹ ஆகிய இவ்வித உணவுகளை யுண்பதும், மற்றும் கபத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய ஸகல பதார்த்தங்களும் செய்கைகளும்² பிரமேஹத் திற்குக் காரணமாகின்றன. 1.

பிரமேஹ ஸம்ப்ராப்தி :— (1) வஸ்தியைப் பற்றிய கபதோஷமானது மேதஸ் என்னும் கொழுப்பு, மாம்ஸம், சரீரத்திலுண்டாகும் மற்றும் கசிவுப்பொருள் இவற்றை மிகவும் தூஷிப்பிருவாமேஹரோகங்களை யுண்டுபண்ணுகிறது. (2) பசுத்திலும் வீர்பத்திலும் உஷ்ணமாயுள்ள

*. பிரமேஹம்—மூத்திரம் மிதமிஞ்சி அல்லது கோளாறடைந்து எந்த வியாதியில் வெளியாகிறதோ அது “பிரமேஹம்” எனப்படுகிறது. பிரமேஹரோகத்தில் ஸம்பவிக்கும் உபத்திரவ ரூபமான கட்டிகள் “பிரமேஹ பிடகைகள்” எனப்படுகின்றன.

1. சர்க்கரை, கற்கண்டு, வெல்லம் முதலியவைகளும், இவற்றைச் சேர்த்து செய்யப்படும் தின்பண்டங்களும் இதனால் குறிக்கப்படுகின்றன.

2. பிரமேஹத்தில் முக்கியமாய் கபதோஷமே கோளாறடைவதாய் இதனால் அறிக.

3. பித்தமும் கபமும் முதலில் பிரகோபித்திருந்து திடீரென அவை குறைவடையும் நிலைமை, “கூணித்தல்” என்பதால் இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறதேயன்றி, இயற்கை நிலைமையிலிருந்து கூணித்தல் என்று கருதக் கூடாது.

4. வஸை, மஜ்ஜை, ஜஜஸ், லவீகை யென்னும் நிணநீர் என்பவை “தாதுக்கள்” என்பதால் இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன.

5. ஸம்கீரியை யென்றால் ஸமசித்தினை யெனப் பொருள்; அதாவது வாதாதி தோஷங்களுக்கும் இரஸாதிதாதுக்களுக்கும் ஒன்றோடொன்று வித்தியாஸப்படாமல் ஒரு சீராகச் செய்யப்படும் சித்தினை. உதாரணமாக கபஸம்பந்தமான பிரமேஹங்களில் கபதோஷமும், மேதஸ் லவீகை முதலிய தாதுக்களும் குணத்தில் ஒரே சீரானவை; ஆகவே இவற்றில் தோஷத்திற்கும்

பதார்த்தாதிகளால் மிகப் பிரகோபித்த பித்த தோஷம் மேதஸ் முதலிய தாதுக்களையே மிகவும் தூஷிப்பித்து பித்த ஸம்பந்தமான பிரமேஹங்களை யுண்டு பண்ணுகின்றது. (3) பித்த கபங்கள் கூணித்திருக்கையில்³ தாதுக்களை வஸ்தி மூலத்திற்கு ஆகர்வித்து அவற்றைத் தூஷிக்கச்செய்து வாததோஷம் மேஹரோகங்களை யுண்டு பண்ணுகிறது. 2, 2½.

பொதுவான ஸாத்யாஸாத்ய பிரமேஹங்களும் அவற்றின் ஸங்க்யாஸம்ப்ராப்தியும்.—(1) கபதோஷக் கோளாறால் உண்டாகிறபிரமேஹம் பத்தா. அவை ஸம்கீரியையால்⁵ சித்திவிக்கக்கூடியவையாகையால், ஸாத்ய ரோகங்களாம். (2) பித்த தோஷத்தினால் உண்டாகும் பிரமேஹங்கள் ஆறு; அவை விஷமகீரியையால்⁶ சித்திவிக்கக்கூடியவையாகையால் யாப்பயங்கள். (3) வாததோஷக்கோளாறால் உண்டாகும் பிரமேஹங்கள் மிகவும் அபாயகரமானவையாகை

தாதுக்களுக்கும் காரம் கைப்பு ஆகிய சுவை முதலியவை குணத்தில் எதிரிடையானவை; அவ்விதம் எதிரிடையான குணமுள்ள ஒளஷதாதிகளால் கபத்தினுடையவும் மேதஸ்முதலிய தாதுக்களுடையவும் கோளாறுகளை ஒருமிக்க நிவர்த்தி செய்யலாம். தோஷதாதுக்கள் இரண்டிலும் சித்தினை இங்கு இவ்விதம் ஸமானமாயிருப்பதால் இந்த சித்தினை “ஸம்கீரியை” எனப்படும். ஒரு வியாதியில் தோஷங்களும் தூஷ்யங்களும் (தாதுக்கள்) குணத்தில் ஒரே வகையாயிருந்தால் அந்த வியாதி கஷ்ட ஸாத்யம் அல்லது அஸாத்யமாகும். “நச தஸ்யகுணே தூஷ்ய” என்கிற விஷயம் ஸாமான்ய விதியாம். ஜ்வரத்தில் தோஷதாதுக்கள் ஸமானமாகவும், பிரமேஹத்தில் தூஷ்யம் தஸ்யமாகவும், இரத்த குல்மம் நாட்பட்டதாகவும் இருந்தால் “ஸுகஸாத்யம்” என்று விசேஷ விதியென்று கூறப்படுகிறது. இதரரோகங்களில் இவ்நிலைமைகள் அஸாத்யமானவை யென்றறிக.

6. விஷமகீரியை யென்றால் விஷம் சித்தினை யெனப் பொருள். பிரமேஹத்தில் பிரதான தூஷ்யங்களான மேதஸ் முதலியதற்கும் பித்தத்திற்கும் குணங்களில் வித்தியாஸமிருப்பதால், சித்தினை செய்வது இவ்விதம். எனினில் பித்தஹரமான மதுராதிக் கவை யுள்ள பதார்த்தங்கள் மேதஸ் முதலிய தாதுக்களை விருத்தி செய்பவை; மேதோஹரமான கடுஸாதிகள் பித்தத்தை விருத்தி செய்கின்றன. ஆகவே பித்தப்பிரமேஹத்தில் விஷமசித்தினை செய்யவேண்டியிருப்பதால் யாப்பயங்கள் எனப்படுகிறது.

பால்¹ அஸாத்யங்களாகும். ஆக பிரமேஹம்
சுக்ரன் இருபது விதங்களாகும். 3. 3½.

ஸ்ரீஸ்ரீ மோஹங்களுடையவும் தோஷ-தூஷ்ய
ஸ்ரீஸங்கிரஹம்:—பிரமேஹங்களில் கோளாற
தடைந்து அவ்விபாதியை யுண்டுபண்ணுபவை
சுபம், பித்தம், வாயு இத்தோஷங்களும்;
மேதஸ் என்னும் கொழுப்பு, இரத்தம், சுக்ரம்,
இரஸம், வஸா, ² லஸிகையென்னும் நிண
நீர்³, மஜ்ஜை, ஒஜஸ்⁴, மாம்ஸம் ஆகிய தாதுக்
களுமேயாம். 4.

பிரமேஹ பூர்வரூபம்:—பிரமேஹம் உண்
டாவதற்கு முன்பு பற்கள் முதலியவை⁵ மிக
வும் அழுக்கடைதல்⁶, உள்ளங்கை பாதங்கள்
இவற்றில் அழற்சி, தேஹம் பிசுபிசுப்பு கொள்

1. வாத தோஷம் மஜ்ஜை முதலிய வெகு ஆழமான
காது முதலியவைகளை ஆகர்ஷித்துக் கோளாறடையச்
செய்தால், வாதப்பிரமேஹம் விசேஷ ஆபத்தை விளை
ப்பதென்று கருதி இங்ஙனம் கூறப்படுகிறது. மேலும்
வாதப் பிரமேஹம் மற்றப் பிரமேஹங்களைவிட பிணி
பாளியை சேக்கிரத்தில் கெடுத்துப்போடும் தன்மையது;
இதில் சிசித்தையும் விஷமக்கிரியையைச் சேர்ந்தது.
இத்யாதி காரணங்களால் இவ்விபாதி “மிகவும் அபாய
கரமானது” என்று கூறப்படுவதாய் அறிக.

2. வஸா — மாம்ஸ நீர்; தேஹம் முழுவதும் வியா
பித்துள்ள ஒருவித ஸ்நேஹம் என்று சிலர்.

3. லஸிகை—“யத்து மாம்ஸத்வசந்தரே உதகம் தல்ல
விகா சப்தம் லபதே” — மாம்ஸத்துக்கும் அதற்கு ஆவா
ணமாயுள்ள சர்மத்துக்கும் இடையிலுள்ள நீர்ப்பொருள்
லஸிகை எனப்படுகிறது என்று சரகர்.

4. ஒஜஸ்—சிலேஷ்ம ரூபமான ஒருவித தாது.
சுரீரத்தில் ஸ்வதாதுக்களுடையவும் ஸத்துவரூபமாய்
ஸ்வீர்தாரமாக விபாதித்துள்ள வஸ்து. இதன் சரகரி
அளவு அரை அஞ்ஜலி (4பலம்) என்று கூறப்படுகிறது.
பாதுவாக மேஹரோகங்களில் மூன்று தோஷங்களும்,
மேதஸ் முதலிய தாதுகளும் ஒஜோ தாதுவும் விகா
மடைவுடாக அல்லது அழிவதாகக் கூறப்படுகிறதாயி
னும், மதுமேஹத்திலேயே முக்கியமாய் ஒஜோ தாது
வும், தரிதோஷங்களும் விசேஷமாகக் கோளாறடைகின்
றன.

எல், நாவறட்சி⁷, வாய் மதுரமாதல் ஆகிய
குறிகள் தோன்றும். 5.

பிரமேஹத்தின் பொதுலக்ஷணம்:—பிரமே
ஹரோகங்களில் மூத்திரமானது மிகவும் அள
வில் அதிகமாகவும், கலங்கியதாகவும் ⁸ இருப்
பது பொது லக்ஷணமாம். 5½.

பிரமேஹ பேதங்களைப்பற்றிய விஷயம்:—
தோஷங்களிலும் தாதுக்களிலும் விசேஷ மில்
லாமலிருப்பினும், அத் தோஷ தூஷ்யங்களு
டைய சேர்க்கைகளின் விசேஷங்களால் மூத்
திரத்திற்கு நிறம் முதலியவற்றில் பேதங்கள்
ஏற்படுகின்றன; ⁹ அந்த பேதங்களைக்கொண்டு
மேஹங்களிலும் பேதங்கள் கூறப்படுகின்றன.
6½.

5. ‘பற்கள் முதலிய’ என்பதால் நேத்திரம், தவடை
கள், செவிகள் முதலியவற்றிலும் விசேஷமாக மலம்
சேரும் என்பது குறிக்கப்படுகிறது. “ஜிஹ்வாதந்
தேஷு மலோத்பத்தி:” என்று ஸுசுருதர்.

6. மேதோ தோஷத்தினால் உடல் துருளாகி
கிறது.

7. கபமும் மேதஸ்ஸும் கோளாறடைந்து தேஹத்
திற்பிசுபிசுப்பை யுண்டாக்குகின்றன.

8. இந்த ரோகத்தில் கோளாறடையும் தாது மிகுதி
யானதால் மூத்திரம் அளவில் அதிகப்படுகிறது. கலக்க
மாயிருப்பதற்குக் காரணம் தோஷதாதுக்களுடைய பல
வகைச் சேர்க்கையேயாம்.

9. சிலேஷ்மமேஹம் முதலியவற்றில் ஒவ்வொன்றி
லும் நிறம் முதலியவற்றால் பலவேறு பேதங்கள் ஏற்படு
கின்றன; ஆகவே ஒவ்வொரு தோஷத்தினால் அல்லது
தாதுவினால் உண்டாகும் மேஹத்திலும் பலபேதங்கள்
தோன்றுகின்றன; இதற்குக் காரணம் ஒவ்வொன்றிலும்
இதர தோஷாதிகள் வெகு ஸலக்ஷ்மாம்சமாகக் கலந்தி
ருப்பதே யென்று கருதப்படுகிறது. “ஐந்து தனித்தனி
வாணங்கள் ஏற்றக்குறையான அளவில் ஒன்றோ
டொன்று சேருவதால் கபிலம் முதலிய வேறுவகையான
நிரங்கள் உண்டாவதுபோல, தோஷாதிகளின் அன்யோ
ன்ய சேர்க்கைகளால் ஒவ்வொரு தோஷஸம்பந்தமான
மேஹத்திலும் பலவேறு பேதங்கள் ஸம்பவிக்கின்றன”
என்று ஸுசுருதர்.

சிலேஷ்மமேஹங்கள்¹:—(1) உதகமேஹம்:
இதில் மூத்திரமானது தெளிவாகவும், அளவில்
அதிகமாகவும், குளிர்ச்சியாகவும், எவ்வித நாற்
றில்லாததாகவும், ஆகவே தண்ணீர் போன்ற
தாயும், சில மையம் சிறிது கலக்கமாகவும்,
சொற்பம் பிசுபிசுப்பாகவும் இறங்கும். (2)
இக்ஷுமேஹம்: இதில் கருப்பஞ்சாறு
போன்று மூத்திரம் மிகவும் இனிப்பாயிருக்
கும். (3) ஸாந்திரமேஹம்: இதில் மூத்திர
மானது பழகப்பழக ஒருவாறு இறுகிக்கொள்
ளும். (4) ஸுராமேஹம்: இந்த வியாதியில்
இறங்கும் மூத்திரம் ஸுரையென்னும் மத்யத்
தைப் போன்றதாய் மேலே தெளிவாகவும்,
அடிப்புறத்தில் கனமாகவும் இருக்கும். (5)
பிஷ்டமேஹம்: இதில் மூத்திரம் நீரில் மாகரைத்
தாற் போன்ற இலக்ஷணத்துடன் வெளியா
கும்: மூத்திரம் வெளியாகையில் பிணியாளிக்கு
ஒருவாறு மயிர்ச்சிலிரக்கை யுண்டாகும்: மூத்
திரம் அளவிலும் அதிகமாயிருக்கும். (6)
சுக்ர மேஹம்:—இதில் பிணியாளி வெளி
யிடும்மூத்திரம் சுக்ர தாதுவைப் போன்றதாக
வாவது, சுக்ரம் கலந்தாவது வெளியாகும். (7)
ஸீகதாமேஹம்: இதில் கடினமாகவும் மிகஸூ
க்ஷ்மமாகவுமுள்ள சிறு மணல்களைப்போன்ற

1. கபத்திற்கு வெண்மை, சீதளம், கடினத்தன்மை,
பிசுபிசுப்பு, கிரீமலத்தன்மை, ஸரிச்சத்தன்மை, குருத்
வம், இனிப்பு, இறுகுதல், மத்தத்தன்மை ஆகிய இக்
ணங்கள் உண்டு. கபஸம்பந்தமான பத்துவித மேஹங்
களில் இவற்றுள் சில குணங்கள் சில மேஹங்களிலும்
காணும். அவ்விஷயம் பிறகு ஒவ்வொரு கபமேஹ
விவரணத்திலும் குறிக்கப்படும். சிலர் கபத்திற்குக்கூறிய
பத்து குணங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மேஹ
த்தை யுண்டுபண்ணும் என்கின்றனர். ஆனால் சிற்றில
குணங்களின் சேர்க்கையினாலேயே இவை யுண்டாகின்
றன வென்பது பலரது கொள்கை. அதாவது:—(1)
வெண்மை, கிரீமலத்தன்மை, குளிர்ச்சி இவற்றால் உதக
மேஹம், (2) மதுரம், சீதளம் இவற்றால் இக்ஷுமேஹம்.
(3) இறுகுத்தன்மை, பிசுபிசுப்பு இவற்றால் ஸாந்திரமே
ஹம். (4) கிரீமலத்தன்மை, ஸலக்ஷ்மமான பித்தாச்சக்
கலப்பு இவற்றால் ஸுராமேஹம். (5) வெண்மையினால்
பிஷ்டமேஹம். (6) வெண்மை ஸரிச்சத்தன்மை இவற்
றால் சுக்ரமேஹம். (7) இறுகுத்தன்மை, கடினத்தன்மை,

அழுக்குகள் மூத்திரத்துடன் வெளியாகும்.
(8) சீதமேஹம்: இதில் மூத்திரம் அதிக அள
வாகவும், இனிப்புள்ளதாகவும் மிகவும்
குளிர்ச்சியுள்ளதாகவும் இருக்கும். (9) சநைர்
மேஹம்: இந்த ரோகத்தில் மூத்திரம் சொற்ப
மாகவும் அடிக்கடி மெதுவாகவும் வெளியாகும்.
(10) லாலாமேஹம்: இதில் மூத்திரம் குழந்
தைகளுடைய சொள்ளுநீர்போல தூல்
தூலாகவும் பசையுள்ளதாகவும் இருக்கும்?
7—12.

பித்த மேஹங்கள்:—(1) ஸுக்ர மேஹம்:
இந்த மேஹத்தில் சிறு நீரானது வாஸனை
நிறம்-சுவை-பரிசம் அனைத்திலும் ஸுக்ரத்திற்
குச் சமாலமாய் வெளியாகும். (2) நீலமே
ஹம்: சிறுநீர் இந்த மேஹத்தில் நீலநிறமா
யிருக்கும். (3) அஞ்ஜனத்தைப்போல் கறு
நிறமாயிருந்தால் காலமேஹம் எனக் கூறப்படு
கிறது⁴. (4) கடுஸமுள்ளதும், அழற்சியுண்டு
பண்ணுவதும்,⁵ மஞ்சள் நிறமுமானமூத்திரம்
வெளிவருமானால் அது ஹாரித்ர மேஹம்
எனப்படும். (5) மஞ்ஜட்டி யென்னும் சரக்கு
கலந்த தண்ணீரைப் போன்றதும், ஒருவித
தூர் நாற்றமுள்ளதாமாய் மூத்திரம் வெளியாகு
மானால் அது மாஞ்ஜிஷ்ட மேஹம் எனப்படுகி

இவற்றால் விகதாமேஹம். (8) குருத்தவம், இனிப்பகுளிர்ச்சி
இவற்றால் சீதமேஹம். (9) மத்தத்தன்மை, கடினத்
தன்மை இவற்றால் சநைர்மேஹம். (10) பிசுபிசுப்புத்
தன்மையினால் லாலாமேஹம்.

2. சரக ஸம்ஹிதையில் ஸுராமேஹம் காணப்பட
வில்லை; ஆனால் அந்த ஸ்த்தாநத்தில் ஸாந்திரமேஹம்
மேஹம் கூறப்படுகிறது. சரகரும் மாதவகரணம் கூறு
கிற சீதமேஹ லாலாமேஹங்களுக்குப் பதிலாக சீதற
யே பேரமேஹமும் இலவணமேஹமும் ஸுசுருதரால்
மொழியப்படுகின்றன.

3. நீலம்—தெளிவான ஆகாய நிறம், அல்லது
காடையிறகின் நிறம் போன்ற நிறம்.

4. காலம்—மையைப்போல் மங்கலான சிறப்பு.

5. மூத்திரமே இந்த வியாதியில் அழற்சியுண்டுபண்
னும் தன்மைபெற்று சிலர். இவ்விபாதியில் பிணி
யாளி சுயம் தேஹத்தில் அழற்சி மேலிட்டவனுயிருப்ப
னென்று பொருள்படுமாறு “தஹந்” எங்கிறபாடமுண்
டென்று வேறு சிலர்.

றது. (6) சிறுநீர் ஒருவித சுவர் நன்றமும், உஷ்ணமும், உப்புச்சுவையும், இரகத்திறமு முள்ளதாயிருந்தால் அதை இரக்த மேஹம் என்கின்றனர். 13—14½.

வாதமேஹங்கள்:¹—(1) வஸாமேஹம் : இந்த ரோகமுள்ளவனுக்கு சிறுநீரானது வலையென்னும் கொழுப்பு நீரோடு கலந்தா லது, அல்லது வஸஸைபாகவேவாவது அடிக்கடியும் வெளியாகும். (2) மஜ்ஜமேஹம் என்ற மூத்திர ரோக முள்ளவன் மஜ்ஜை யென்னும் தாதுவைப்போன்ற அல்லது மஜ்ஜை யோடு கூடிய நீரை அடிக்கடியும் வெளியிடுவான். (3) மூத்திரமானது சிறிது துவர்ப்பும் இனிப்புமாய் ருக்ஷ குணமும் உள்ளதாயிருந்தால் அதை க்ஷேளத்ரமேஹம் என்பர். (4) தங்கொண்ட பாணையைப்போல எப்பொழுதும் நிராரோடு கூடியதாய் அதிக வேகமில்லாமல் மூத்திரத்தை வெளியிடுவானால் அது ஹஸ்திமேஹம் எனப்படுகிறது; ஆனால் இடைபிடையே இதில் மூத்திரம் தடுக்கப்பட்டது போல் தாரையாயில்லாமல் வெளியாகும். 15—17.

கபமேஹங்களில் உபத்திரவங்கள்:—உணவு ண்ணமாகாம, அரோசகம், வாந்தி, நித்திரை பதிகரித்தல், பீரஸத்துடன் கூடிய காஸம்² ஆகிய இவை கபத்தினுண்டான மேஹங்களில் உபத்திரவங்களாகத் தோன்றும். 18.

1. வாத மேஹங்கள் நான்கும் முறையே வஸை, ஜ்ஜை, ஒஜை, லலிகா என்கிற தாதுக்கள் கோளாற டுத்து உண்டாகின்றன.

2. கப ஸம்பந்தமான உபத்திரவத்தில் உண்டாகும் ஸம் சிலேஷ்மத்துடன் கூடியது.

3. வாதஸம்பந்தமான உபத்திரவத்தில் உண்டாகும் ஸம் வறண்ட இருமலாயிருக்கும்.

4. முற்கூறிய உபத்திரவங்கள்—கபமேஹங்களுக்குக் கூறிய உபத்திரவங்கள்.

5. ஆரிஷ்டம்—மாணம் உண்டாவதை முன்னதாகக் குறிப்பிடுவதான சகுனம்; ஸ்வபன்ம் அல்லது லக்ஷணம்.

6. பிணக்கை பிரமேஹோபத்திரவத்தில் அடங்கி வை. காவறட்சி, அதிலாரம், ஜ்வரம், அழற்சி,

பித்தமேஹங்களில் உபத்திரவங்கள்:—மூத்திரவஸ்தியிலும் ஆன்குறியிலும் குத்தல், பீஜம் வெடித்தல், ஜ்வரம், உடலழற்சி, நாவறட்சி, புளித்ததேகக் கெரிவு, மூர்ச்சை, பேதி ஆகிய இவை பித்தத்தினாலான மேஹங்களில் உபத்திரவங்களாம். 19.

வாதமேஹங்களில் உபத்திரவங்கள்:—உதாவர்த்தம், உடல்நடுக்கம், இருதயத்துப்புடிப்பு, நிற்க முடியாமை, வயிற்றுவுலி, நித்திரையின்மை, க்ஷயம், இருமல்,³ ச்வாஸம் ஆகிய இவை வாத மேஹங்களில் உபத்திரவங்களாகத் தோன்றும். 20.

மேஹங்களில் அஸாத்ய நிலைமை:—முற்கூறிய உபத்திரவங்கள்,⁴ அரிஷ்டங்கள்⁵ இவற்றுடன் கூடியதும், அமித மூத்திரப்பெருக்கையும் நீர்த்துப்போன தாதுக்களையும் பெற்றிருப்பதும், பிடைக்கென்னும் கட்டிகளால் பீடிக் கப்படுவதும்⁶, அதிக நீடித்திருப்பதுமான பிரமேஹம் அஸாத்ய நிலைமையை யடைந்துமனிதனைக் கொன்றுவிடும். மேலும் பிறவி முத்தர் கொண்டே பிரமேஹரோகத்துடன் கூடியவன் அல்லது மதுமேஹ ரோகிக்குப் பிறந்தவன் அவ்விதாயிலிருந்து நிவ்ருத்தியடைய மாட்டான்.⁷ அங்ஙனமே பீஜதோஷத்தினால் குலக் கிரமமாக வரும் வேறு எந்த வியாதிகளுமே அஸாத்யங்கள் எனக்கூறப்படுகின்றன. 21, 22.

தூர்ப்பலம், அரோசகம், அஜீர்ணம், மாம்ஸம் தூர்நாற்றம் கொள்ளல், பிடைக்க, அலஜ்ஜி, வித்ரதி இவை பிரமேஹங்களின் உபத்திரவங்கள்⁸ என்று சரகர் கூறுகிறார். ஆகவே பிடைக்கையைப் பிரத்தியேகமாய் இவ்வு அஸாத்ய லக்ஷணங்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுவதேன்? என்றால்—“விநா பிரமேஹமப்யேதா ஜாயத்தே துஷ்ட மேதஸ்:”—இப்பிடைக்கைகள் பிரமேஹ மில்லாமலே மேதஸ் விகார மடைந்தவனுக்குக் காண்பதுண்டு—என்கிற சரகரது வசனத்தின்படி இவை தனியாகவும் உண்டாகின்றன வென்பதைக் கருதி இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

7. கப மேஹங்களும் பித்த மேஹங்களும் பூர்வ ரூபக் குறிகளை முற்றிலும் பெற்றிருந்தால் அவையும் அஸாத்யங்கள் என்று சரகர் கூறுகிறார்.

மதுமேஹம்:—எல்லாப் பிரமேஹங்களும்¹ தகுந்த பரிஹாரமின்மையினால் காலக்கிரமத்தில் மதுமேஹமாக மாறிப்போய், அப்பால் அஸாத்யத் தன்மையையும் பெறும். மூத்திரமானது மதுமேஹத்தில் தேன் போன்றதாய் விடும்; அம் மதுமேஹம் இரண்டு விதம்: அவற்றுள் ஒன்று (1) தாதுக்கள் க்ஷணிப்பதால் வாயு பிரகோபமடைந்து ஸம்பவிக்கின்றது; மற்றொன்று (2) இதர தோஷங்களால் வாதத்தின் மார்க்கம் தடையுற அதனால் வாயு பிரகோபித்து ஸம்பவிக்கின்றது; இவ்விதங்களில் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தினால் மதுமேஹம் உண்டாகலாம்.² இதரதோஷங்களால் வாயுவானது ஆவரணம் செய்யப்பட்டதாய் திடரென்று அவ்விதர தோஷங்களின் குறிகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு, ஒரு க்ஷணத்தில் க்ஷணித்திருப்பதாகவும், அடுத்த க்ஷணத்தில் பூர்ணமாயிருப்பதாகவும் தோன்

1. மதுமேஹத்தில் வாததோஷம் பிரபலமாயிருக்கும். ஆனால் பித்த கபமேஹங்களும் வாதமேஹத்தைப் போல காலக்கிரமத்தில் மதுமேஹமாக மாறுமென்பது “எல்லாப் பிரமேஹங்களும்” என்பதன் கருத்து.

2. தேஹத்தில் தாதுக்கள் க்ஷணித்து வந்தால், வாததோஷம் பிரகோபிப்பது இயல்பு. வாததோஷம் தேஹத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மார்க்கங்கள் வேறு தோஷம் முதலியவற்றால் மறைக்கப்படுமானால் அல்லது அடைக்கப்படுமானால் அப்பொழுதும் வாதம் பிரகோபமடையும். இதே விஷயம் ‘வாஸ்பா’ தாதுக்ஷபாத் கோபோ மார்க்ஸ் யாவரணே ச’ என்கிற பிரமாணத்தினால் விளங்கக்குறிப்பிடப்படுகிறது. மதுமேஹம் ஆவரணமுள்ள வாதத்தினாலுண்டாவதாகவே கதாதான் என்பவர் அப்பிராயப்படுகிறார். “இதர தோஷாதிகளால் ஆவரணம் செய்யப்பட்ட வாயுவானது ஜ்வாதாரமான ஒஜை தாதுவைக் கிரஹித்து வஸ்தியை யடைய, அப்பொழுது க்ருச்சிர ஸர்த்யமான மதுமேஹம் உண்டாகிறது” (கதாவ்ருத்திர் வாயுரோஜ ஆதாய தச்சதி. யதா வஸ்திம் ததா க்ருச்சிரோ மதுமேஹ: பாவர்த்ததே) என்று சரகரும் கூறுகிறார். அதியோகமான வமக விசேசநாதிகளால் உண்டான தாதுக்ஷபத்திலிருந்து ஸம்பவிக்கும் பிரமேஹ வியாதிகளில் வாத தோஷத்திற்கு ஆவரணம் இல்லையென்று இதனால் அறியலாம்.

3. இங்கே பத்துவித பிடைக்கைகள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் போஜனம் என்பவர் கூறுவதில் சில பெயர் முதலியவை மாறுபாடாயிருப்பதுடன் ‘விநா’ என்கிற பி

தும். இந்த நிலைமை க்ருச்சிரஸாத்ய மெனப்படுகிறது. மேஹங்களில் சிறுநீர் பெருபாலும் தேனைப்போல் இனிப்பாகப் போருப்பதாலும், உடல் முடியவும் ஒருவா இனிப சுவையேற்படுவதாலும் அவ்விதா ‘மதுமேஹம்’ எனக்கூறப்படுகிறது. 23—26.

பிரமேஹ பிடைக்கைகள்.

பத்துவித பிரமேஹ பிடைக்கைகள்:—பிரமேஹங்களுக்கு அவசியமான சிகிதையைச் செய்ய மல் உபேக்ஷித்து வந்தால் ஸந்திகளின் மர்மஸ்தானங்களிலும் சதை பருத்த விடங்களிலும் சராவிகா, கச்சபிகா, ஜாலிநீ, விநதா, அலஜ்ஜி மஸூரிகா, ஸர்ஷ்பிகா, புத்ரிணி, விதாரிகா வித்ரதி என்று பத்துவித பிடைக்கைகள் என்னுமிளவைகள் உண்டாகின்றன.³ 27, 28.

கையும் அவரால் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே அரது கொள்கைப்படி பிரமேஹ பிடைக்கைகள் ஒன்பது விதமாக. அதாவது—“சராவிகா, ஸர்ஷ்பிகா, கூர்மிகா (கச்சபிகா எனப்படுவது), ஜாலிநீ, குளுத்திகா (இதமே மஸூரிகா), அலஜ்ஜி, புத்ரி (இதுவே புத்ரிணி), விதாரி வித்ரதி” என்பவையாம். வேறு கிரந்தங்களிலுள்ள பிரமாணங்களைப் பார்க்கையில் போஜனம் ஒருவரே “விநதா” என்பதை விலக்கிச் சொல்லுவதாகத் தெரியவருகிறது. சரகஸம்ஹிதையிலும் ஸுசுருத்திலும் “விநதா” என்பது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சரகர் ஏழு பிரமேஹ பிடைக்கையே விவரித்திருக்கிறார்:—“சராவிகா, கச்சபிகா, ஜாலிநீ, ஸர்ஷ்பி, அலஜ்ஜி, விநதா, வித்ரதி” என்பனவாம். “சராவிகா கச்சபிகா ஜாலிநீ ஸர்ஷ்பி ததா அலஜ்ஜி விநதாய் ச வித்ரதிச் சேதி ஸப்தம்” என்பதில் ஸப்த என்று முக்கியமாகக் குறிப்பிடுவதால் அவரது அப்பிராயத்தில் பிரமேஹ பிடைக்கை எழென்றும், கியந்தச்சிரவியாத்யாயத்தில் “ததாய்: பிடகாஸ் ஸந்தி” வேறு சில பிடைக்கையும் உண்டாவதுண்டு என்று குறிப்பிடுவதால் அப்பிரதானமாகவும் அரிதாகவும் வேறுசில புத்ரிணி, மஸூரிகா, விதாரிகா என்கிற பிடைக்கையும் உண்டென்று கருதுவதாகக் கொள்ளவேண்டும். பிரமேஹ பிடைக்கைகள் எனப்படுகிற பத்துவிதமான இப்பிளவைகள் முக்கியமாக மதுமேஹரோகிகளுக்கும், ஸாதாரணமாய் இதர மேஹரோகிகளுக்கும், அரிதாக மேஹரோகிகளல்லாதவருக்கும் உண்டாவதாக “விநா” பிரமேஹமப்யேதா: ஜாயத்தே துஷ்டமேதஸ்:” என்கிற பிரமாணத்தைக்கொண்டு அறியவேண்டும்.

பத்துவித பிரமேஹ பிடகைகளின் விவரம் 1 :—அவற்றுள் (1) ஓங்களில் உயர்ந்தும், மத்பப் பிரதேசத்தில் சிறிது குழிநீர்த்தும், சராவமென்கிற கலத்தைப் போன்ற நவமுள்ள துமான பிளவை சராவிகா எனப்படுகிறது. (2) குறியிலும் அளவிலும் வெண்குக்குச் சமானமான பல சிறிய கொப்புளங்கள் குழப்பட்ட பிளவைக்கு ஸர்ஷ்பிகா என்று பெயர். (3) அதிக அழற்சியை யுண்டாக்குவதும், ஆமைக்குச் சமானமான உருவமுடையதுமான பிளவையை கச்சபிகா என்பர். (4) ஜாலிநீ என்கிற பிளவை கொடிகொடிபாக அழம்பிய விராஜாலங்கள் அல்லது தசைகளால் குழப்பட்டதாகவும், கடுமையான பித்தலை யுண்டுபண்ணுவதாகவு மிருக்கும். (5) அழமான பிரதேசத்தில் தோன்றி அவ் பிடத்தில் அதிக வலியோடும் துர்நீர்க்கசியோடும் கூடியதாகவும், கறு நிறமாகவும், பூசிய போல் தாழ்ந்தும் வெகு அகன்றதாகவும், இதுகிலாவது வயிற்றுப் பக்கத்திலாவது இண்டாகும் பிடகை விநதா எனப்படும். (6)

1. பத்துவிதமான பிரமேஹ பிடகைகளைப்பற்றியிருக்கிற விவரணத்தைவிட அஷ்டாங்க ஹரு நிதானத்திற் கூறியுள்ள விவரணம் இன்னும் சிறிது ஸ்தாரமாகவும், விளக்கமாகவுமிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

2. “விதாதி” யென்கிற சிலந்திக்கட்டியைப்பற்றியிருக்கிற 20-வது பிரகாசத்தில் விவரம் காண்க. “விதாதிக்குச் சமர்மான குறிகள்” என்பதால் பிறகு கூறப்படுகிற ஸாதாரண விதாதிக்கும், பிரமேஹ பிடகைகளில் ஒன்றாகிய இவ்விதாதிக்கும் வேறுத லாகுணத்தில்தான் ஒருவாறு பேச முண்டென்பது குறிக்கப்படுகிறது.

3. எந்த மேஹமானது எந்த தோஷத்தின் பலத்தினால் உண்டாகிறதோ, எந்த தோஷத்தின் அல்லது தோஷங்களின் குறிகளைப் பெற்றிருக்கின்றனவோ, எந்த தோஷத்தினால் பிடகைகளும் உண்டாகின்றன; எந்த தோஷக் குறிகளையும் அப்பிடகைகள் அடைந்திருக்கின்றன என்பது இதன் கருத்து. சில ஸந்தர்ப்பத்தில் வந்த ஸாதாரண நியமம் விசேஷ நியமத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறது; உதாரணமாக “ஜாலிநீ” என்கிற பிடகையில் கடுமையான எரித்தல் காணுமென்று கூறப்படுகிறது. பித்தத்தின் குறி. கபதோஷப்பிரதானமான

கின்னஞ்சிறிய அநேகம் சிலந்திகளால் குழப்பட்ட பெரிய பிளவை புத்ரிணி எனப்படுகிறது. (7) அளவினாலும், உருவத்தினாலும் கடலைக்குத் துல்லயமா யிருக்கும் பிளவை மஸூரிகா எனப்படும். (8) அநேககொப்புளங்களுடன் கூடியதாய், வெண்சிவப்புநிறமுடைய, கடுந்தன்பம்வினைக்கு மியல்புள்ள பிளவையே அலஜி யாம். (9) அழுக்கிறுங்கிழங்கு போல திரண்டும் கறடுகட்டிப் பருத்தும், கடினமாகவுமுள்ள பிளவைக்கு விதாரிகா எனப்பெயர். (10) விதாதிக்குச் சமானமான குறிகளைப்பெற்ற பிளவையை விதாதி யென்றறிய வேண்டும்.” 29—33.

பிடகைகளின் ஆரம்ப காரணதிகள் :—(1) எந்தெந்த மேஹங்கள் எவ்வெவ்விதம் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றைப்பற்றிய பிடகைகளும் அவ்வவ்விதமாகவே இருக்கும். 3 (2) மேலும் இப் பிடகைகள் எவனுக்கு மேதஸ் என்னும் தரது 4 விகாரமடைந்திருக்கிறதோ அவனுக்குப் பிரமேஹ மில்லாமலிருந்தாலும் ஸம்பவிப்பதுண்டு. (3) அன்றியும் இப்பிளவைகள் ஓரிடத்தில் நன்றாகப் பற்றுதலை

மேஹத்தில் ஜாலிநீ பிடகை கண்டால் அதில் அழற்சியிருக்கமாட்டாதல்லவா? ஆகிலும் ஜாலிநீ யென்பது பித்தத்தினாலேயே ஸம்பவிப்பதாகப்பெரும்பாலோரது கொள்கை. “பாஸ்பராபிஸம்பத்தா பிடகா கைகதோஷஜா. பித்தோர்த்தகா தாஹவதீபருசருக் ஜாலிநீ மதா” என்கிற போஜவாக்கியத்தினால் ஜாலிநீ ஒரு தோஷத்தால் ஏற்படுவதாகவும், அது பித்ததோஷத்தாலேயே ஸம்பவிப்பதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆகவே “எந்த பிடகை எந்த மேஹத்தைப்பற்றியதோ அது அவ்விதமாகவே இருக்கும்” என்கிற கோட்பாடு ஸாமான்ய கோட்பாடே. ஆனால் “தஸ்மா த்வி ஸர்வே பரிபாக காலே பசந்தி சோதா த்ரிபிரேவ தோஷை” (எல்லாப் பிடகைகளும் பக்குவமாய் வரும் ஸமயத்தில் முன்னு தோஷங்களாலும் பக்குவமாகச் செய்யப்படுகின்றன) என்கிற பிரமாணப்படி பிடகைகள் பக்குவமாகிற ஸமயத்தில் மூன்று தோஷங்களும் மும்முரமாக வேலை செய்யுமென்றும், ஜாலிநீ யென்கிற பிடகையில் மாத்திரம் அச்சமயம் பித்ததோஷத்தின் பிராபல்யம் அதிகமாயிருக்குமென்றும் வேறு சிலர் அப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

4. மேதோ தாது—கொழுப்பு அல்லது நிணநீர் ஸம்பந்தமான தாது.

யடைந்து வெளிப்படையாகப் பருத்துக்களம்புகிற வரையில் இவைபுண்டாவதாகத் தெரியவருவதில்லை” 34, 35.

பிரமேஹ பிடகைகளில் அஸாத்யங்கள் :—குதம், மார்பு, சிரஸ், தோள், முதுகு, மர்ம

ஸ்தானங்கள் 1 இவற்றில் பிடகைகள் உண்டாவதும், உபத்திரவங்களோடு கூடியவை யாவதும், 2 துர்பலமான ஜாடாக்களியுள்ளவனுக்குப் பிளவைகள் கண்டாலும் அவை சிகிச்சைக்கு வசப்பாடதவையாம். 3 36.

34. மேதோ நிதானம்.*

மேதோரோகத்தின் நிதான ஸம்பராப்திகள் :—வியாயாமமின்மை 4, பசுவில் நித்திரையுறுதல், கபத்தை விருத்திசெய்யக்கூடிய உணவுகளைப் புஜித்தல் ஆகியவற்றால் இரஸதாது பெரிதும்

1. மர்மங்கள் :—தேஹத்தில் ஜீவாதாமாயுள்ள மிகவும் கூர்மையான உணர்ச்சியைப் பெற்றுள்ள அவயவாங்கங்கள் ‘மர்மங்கள்’ எனப்படுகின்றன. அவ்விடங்களில் ஸாதாரணமாய் அபிகாதாதிகளால் அதிகமாகவோ சொற்பமாகவோ தேஹத்திற்கோ பிராணனுக்கோ சிதைவு அல்லது அபாயம் நேரிடும். “தேஹத்தில் எவ்விடம் சிறிய அபிகாதாதிகளாலும் விஷமமாகத் துடிக்குமோ, எவ்விடம் அழுத்தப்படுவதால் தீக்ஷணமான வலியுண்டாகிறதோ அது மர்மஸ்தானம்” என்று வாக்கப் பட்டிருக்கிறது. “விரைகள், தமனிகள், நாடிகள் முதலியவற்றின் முக்கியமான பாகங்கள் ஒன்று கூடும் ஸ்தத்தம் ‘மர்மம்’ என்று ஸுசுருதர் மொழிகிறார். மனித தேஹத்தில் நூற்றேழு மர்மங்கள் உண்டு. அவற்றுள் ஒவ்வொரு காலிலும் பதினென்று; ஒவ்வொரு கையிலும் பதினென்று; கோஷ்டத்தில் (குடலில்) மூன்று; மார்பில் ஒன்பது; முதுகில் பதினென்று; தோளுக்குமேலுள்ள அவயவங்களில் முப்பத்தேழு” என்று வாக்கப்பட்ட கூறும் மர்மங்களைப்பற்றிய வேறுவிஷயங்களை விஸ்தாரமாக அஷ்டாங்க ஹருதய சாரீ ஸ்தானத்திற் காணலாம்.

2. பிரமேஹ பிடகைகளில் நாவறட்சி, காஸம்முதலியவை உபத்திரவங்களாகும். நாவறட்சி, இருமல், மாம்ஸபேசிகள் சுருங்குதல், மயக்கம், வீக்கல், வெறி, ஜ்வரம், விஸர்ப்பம், மர்மஸ்தானங்களில் கிரோதம் ஆகியவை பிடகைகளில் உபத்திரவங்களாகக் காணும்” (தருட்காஸமாம்ஸஸங்கோசமோஹுவிக்காமதஜ் வரா : விஸர்ப்ப மர்மஸம்ரோதா : பிடகாநா முபத்ரவா : என்று சரகர் தோஷங்களும் தூஷ்யங்களும் பெரும்பாலும் கீழ்நோக்கிப் பரவுமியல்புடையவை யாகையால் பிடகைகள் பெரும்பாலும் சரீரத்தின் கீழ் அவயவங்களிலேயே உண்டாவதாக அப்பிராயப்படுகிறார்கள்,

3. ஸ்தீரீகளுக்குப் பிரமேஹமும் பிரமேஹ பிடகைகளும் :—“ரஜபாஸேகோ நரீணாம் மாவிரி மாவிரி விசத்தயி. ஸர்வம் சரீரம் தோஷாச்ச நப்ரமேஹந்தயத :

மதுரமாகப்போய் 5 ஸ்நேஹப்பசையைபுவிசேஷமாகப் பெற்று மேதோ தாதுவை அபிதமாய்விருத்திசெய்துவிடும். மேதஸ் என்கிற கொழுப்பினால் ஸ்ரோதோமார்க்கங்களுடன்

ஸ்திரிய :” (ஸ்திரீகளுக்கு மாத்தோறும் இரஜஸ் என்கிற மாதவிடாய் வெளியாய் தேஹமுழுமையும், வாதா, தோஷங்களும் சுத்திபடைவதால், அவர்களுக்குப் பிரமேஹமுண்டாவதில்லை) என்று கூறப்படுகிறது. “இகொள்கை முற்றிலும் உண்மைபாகக் கருதப்படுவதில்லை பிரமேஹ ரோகம் ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாவது அனுவதத்திற் கண்டறிந்த விஷயம். ஆகவே ஸ்திரீகளுக்கு இவ்விதாதி அரிதாய் உண்டாவதாக இப்பிரமாணம்கூறுவதாய் தாத்திரியம்” என்பது ஸ்ரீ கண்டதத்தனுடை கொள்கை. ஆகவே பிரமேஹ பிடகைகளும் ஸ்திரீகளுக்குக் காண்பதரிதென்று கூறவேண்டும்.

* மேதோ நிதானம்—தேஹத்தில் மிதமிஞ்சி கொழுப்பு விருத்தியாய் உடல் பூர்வாதித்துப் போகும் வியாதியைப்பற்றிய காரணலக்ஷணங்களைக் கூறும் பிரகாசம் இதை ஸாதாரணமாய் அதிஸந்தூர ரோகம் என்று வழங்குவர்.

4. வியாயாமம்—தேஹப்பிற்சி யென்றும் கஸரத்தென்றும் ஸாதாரணமாய் வழங்கப்படுவது.

5. இரஸதாது ஆமதோஷப் பற்றுள்ளது போல கோளாறடைதல் எனப்படுகிறது. “இந்நிலைமையிலே அன்னரஸமானது ஆமதோஷ ஸம்பந்தமுடையதுபோல மிகவும் இனிப்பாக மாறுகிறது” என்று ஸுசுருதர் மேதோரோசத்தில் ஜாடாக்களி தீக்ஷணமாயிருப்பது வழக்கமென்று பிறகு கூறப்படுகிறது ; ஆமதோஷத்தினால் ஜாடாக்களி மிகவும் மந்தமாய் விடுவது இயல்பாயிற்றே; அங்ஙனமிருக்க இரஸதாது ஆமதோஷத்தைப் போல் ஆகிறதென்றாற்போது பொருத்தமாட்டாததல்லவா? என்றால் ஸமாதானம் பின் வருமாறு :—மிகவும் மதுரமான அன்னரஸம் நிரம்பிய ஸ்ரோதஸ் ஸுகளில் அந்த தாது இருக்கும் வரையில் அது மிக்க மதுரமாயிருப்பதைக்கொண்டு ஆமதோஷப்பற்றுள்ள இரஸதாதுவுக்கு ஒப்பிடப்பட்ட தேயன்றி எல்லாக்குணத்தினாலும் இது ஆமதோஷமாகவே ஆய்விடுவதில்லை.

ம் மூடப்படுவதால் இதர தாதுக்கள் போஷ
பூயைப் பெறுவதில்லை; ஆகையால் மேதோ
11ம் து தேஹத்திற் பெரிதும் விருத்தியடைந்து
மிகிறது. 1, 2.

மேதோரோக லக்ஷணம்:—முற்கூறியவாறு
மேதோதாது அபரிமிதமாய் அதிகரிப்பதால்
கிம்மனிதன் எக்காரியத்தைச் செய்யவும் சக்
குற்றவனாகிறான்: மேலும் ச்வாஸம் குறுகு
ரால், நாவறநுதல், மயக்கங்காணல், எப்பொ
ரது முறக்கமுண்டாதல், உடம்சக்தி குன்று
தல், அதிக பசியுண்டாதல், வியர்வை யதிகரித்
தல், உடலில் துர்நாற்றம் தோன்றுதல் ஆகிய
இக்குறிகளுடன் கூடியவனாய், வன்மையற்று
புதிர்க்களிடம் பிரவருத்திக்கவும் திறமையொ
கந்து வருந்துவான். அனைவருக்குமே மேதஸ்
தின்னும் கொழுப்பு உதரத்தில் மிகுதியாகத்
திகிறிற்கும்; ஆகையினாலேயே மேதோரோ
த்குப்பெரும்பாலும் வயிறு மிகவும் ஸ்தூலித்
யாத் தொந்தியாகிறது. 3, 4.

மேதோரோகத்தில் பசியதிகரித்தல்:—மேதஸ்
துனால் மார்க்கங்கள் அடைபட்டுப்போகவே
ன்யுவானது குடலில் விசேஷமாகப் பிரவருத்
1. தது ஜாடராக்னியைத் துண்டுகிறது; உண
தும் சீக்கிரம் சோஷிப்பிக்கப்படுகிறது. ஆகை
தனால் மேதோரோகிக்கு உணவு துரிதமாக

1. கடுமையான விகாரங்கள் என்றால் வாத ஸம்பந்த
2. கடுமையான விகாரங்கள் என்றால் வாத ஸம்பந்த
3. கடுமையான விகாரங்கள் என்றால் வாத ஸம்பந்த

ஜீர்ணமாய், மேன் மேலும் அவன் உணவை
விரும்புகிறான். சிறிதேனும் போஜனகால
ம்தவறிப்போனால் கடுமையான சில விகாரங்
களும் ¹ அவனுக்குக் காண்கின்றன. இவ்வாயு
வும், ஜாடராக்னியும் விசேஷமாக உபத்திர
வங்களை? யுண்டு பண்ணுபவை. இவ்விரண்டும்
சேர்ந்து, காற்றும் காட்டுத்தீயும் சேர்ந்து
வனத்தை தஹித்துவருவதுபோல ஸ்தூல
தேஹியை அழித்துப்போடுகின்றன. 5—7.

மேதோவ்ருத்தியாலுண்டாகும் கேடு:—கொ
ழுப்பானது அபரிமிதமாய் விருத்தியடைந்து
விடுமானால் வாதம் முதலியவை ஜடதியில் மிக
வும் உக்கிரமாகப்போய், கடுமையான உபத்திரவ
ருபமான கோளாறுகளைக்கிளைப்பி ஆயுளை அகி
சிக்கிரம் அழித்துப் போடுகின்றன. 8.

அதிஸ்த்தூலன்:—இந்த ரோகத்தில் கொழுப்
பும், மாம்ஸமும் அமிதமாக விருத்தியடைந்து
விடுவதால் ப்ருஷ்டங்களும்; வயிறும், ஸ்தனம்
முதலியவைகளும் மிகப்பருத்துக் குலுங்குதன்
மையைப் பெறுகின்றன; சரீரத்திற்கு இயற்
கையில் ஏற்படும் போஷணை தடைபட்டு, உத்
ஸாஹம் குன்றி, உடலெல்லாம் இயற்கைக்கு
மாறான பருமனைப் பெறுகிறது. ஆகவே இந்த
வியாதி 'அதிஸ்த்தூலரோகம்' எனப்படுகிறது. 9.

2. ஜ்வரம், பசந்தரம், வித்தி, பிரமேஹ பிடகை
போன்ற பிளவைகள் முதலியவை உபத்திரவங்கள்
என்பதால் குறிக்கப்படுகின்றன.

35. உதர ரோக நிதானம்.*

உதர ரோகங்களின் பொதுக் காரணங்கள்:—
ஜாடராக்னி மந்தப்பட்டால் ஸாதாரணமாய்
ஸகல வியாதிகளுக்கும் அஃது இடந்தரும்; ¹
அவற்றிலும் முக்கியமாய் உதர ரோகங்
களுக்கு அது காரணமாகிறது. பொதுவாக
அஜீர்ணத்தினாலும், மலினமான உணவுசேனையுப்
போகிப்பதாலும்; ² பழைய மலங்கள் மேன்
மேலும் சேர்ந்து விடுவதாலும் உதர ரோகங்
கள் உண்டாகின்றன. 1.

உதர ரோகஸம்ப்ராப்தி:—மிகவும் விருத்தி
யடைந்த வாதாதிகோஷங்கள் தேஹத்தி
லுள்ள (முக்கியமாய் வயிற்றிலுள்ள) ஸ்வேத
வஹஸ்ரோதஸ்ஸுகளையும், ³ அம்புலஹஸ்
ரோதஸ்ஸுகளையும் ⁴ அடைத்துப் போட்டு,
பிராணவாயுவையும் அபாகவாயுவையும் ஜாட
ராக்னியையும் மிகவும் குஷிப்பித்து உதரரோ
கத்தைப் போதுவா யுண்டுபண்ணுகின்றன. 2.

உதர ரோகங்களின் பொதுக் குறிகள்:—
வயிற்றுப் பொருமல், நடக்கச் சக்தியின்மை,

*வயிற்றுவது, வயிற்றிலடங்கியப் ப்ரஹ்மதலிய அவய
வங்களாவது நேய் கொண்டு நீரேற்றத்துடன் அல்லது
வேறு விதமாய் விம்மி வீக்கக் கொள்ளும் வியாதிகள்
எல்லாம் பொதுவாக 'உதர ரோகங்கள்' என்று வழங்கப்
படும்.

1. "தோஷம்க்நிபிலே ஹீநே குப்யந்தி பவநாதய:"
—ஜாடராக்னி க்ஷீணித்தால் வாதம் முதலிய எல்லாத் தோ
ஷங்களும் பிர கோபமடையும்—என்கிற பிரமாணப்படி
இங்கு அக்னிமாந்தம் ஸகல வியாதிகளுக்கும் காரண
மாகுமென்று கூறப்படுகிறது.

2. அழுக்குகளும், கிருமி முதலிய ஜந்துக்களும்
சேர்ந்தவை, ஊசிப்பதனழிந்தவை, ஏற்றக்குறைவா
னவை, அபத்தியமானவை ஆகிய உணவுகள் எல்லாம்
இதனால் குறிக்கப்படுவதாய் அறிக.

3. ஸ்வேதவஹஸ்ரோதஸ்ஸுகள்—வியர்வை நீர்க்
குழாய்கள். "ஸ்வேதஸ்தபாஹ்ஸேஷா ஸ்ரோதஸ்ஸுப்ர
திஹதகதிஸ் திரயசுவதிஷ்டமாந ஸ்ததேவோதசமாப்யா
யயதி"—தேஹத்தின் வெளிப்புறக் குழாய்களில் வியர்வை
தடைபட்டு மேன்மேலும் வீக்கக்கொடுக்கக் கூடியது—
துர்நீரை விருத்தி செய்கிறது—என்று சரீர. ஸ்வேதம்
மேதோதாது விலிருந்தும் சரீரத்திற்குள் டங்கிய ரோம
கூப்பங்களென்கிற உரோமக் குழிசுளிலிருந்தும் உண்டா
கிறது—"ஸ்வேதஹ்நாநம் மேதோ ரூஸம், ரோம
கூபாச் ச"—என்றும் கூறப்படுகிறது.

சரீரபலம் குன்றுதல், ஜாடராக்னி மந்தப்படு
தல், வீக்கங்காணுதல், உடலினதல், அபாக
வாயுமும் மலமும் குடலிற் சேர்ந்து அடைபடு
தல், உடலழற்சி காணுதல், நிமிர்ந்துப் போதல்
ஆகிய இவை எல்லா உதர ரோகங்களிலும்
தோன்றும். பொதுவான இலக்ஷணங்களாம்.
3, 3½.

உதர ரோகங்கள் எட்லேதம்:—வாத-பித்த
கபங்களால் முன்று விதம், ஸந்நிபாத்தினால்
ஒன்று, ப்லீஹம் என்கிற அவயவத்தின் வீக்
சக்தினால் ஒன்று, மலம் முதலியவை வெளிப்
படாமல் கட்டிப் போவதால் ஸம்பவிக்கும் பத்
தோதரம் என்பதொன்று, குடிசில் த்வாரம்
விழுவதாலுண்டாகும் சுததோதரம் ஒன்று,
வயிற்றில் நீரேற்றமுண்டாதவதால் உத
கோதரம் என்பதொன்று ஆக எட்டுவிதமான
உதர ரோகங்கள் உண்டு⁵. அவற்றில் ஒவ்
வொன்றின் லக்ஷணமும் இதனடியில் கூறப்
படுகிறது⁶. 4½.

4. அம்புலஹஸ்ரோதஸ்ஸுகள்—உமிழ்நீர், பித்தநீர்,
விண் நீர் முதலிய திரவப் பொருட்கள் ஓடும் குழல்கள்.
இவை சரீரத்தின் உட்புறத்தைச் சேர்ந்தவை. ஆகவே
உதர ரோகத்தில் தேஹத்தின் வெளிப்புறத்து நீர்களும்
உட்புறத்து நீர்களும் மார்க்கங்கள் அடைபட்டு
ஊறிச் சேர்ந்து விடுவதாய் அறியேவண்டும்.

5. யக்ருத் என்கிற கல்லீரலைப்பற்றி யுண்டாகும்
உதரரோகம் மற்றொன்றுண்டு. ஆனால் ப்லீஹாதாத்
திற்கும் யக்ருத்தைப்பற்றிய உதரரோகத்திற்கும் சித்தி
ஸையில் விசேஷ வேறுபாடில்லை பெண்பதை யத்தே
சித்து ப்லீஹமென்பதாலேயே யக்ருததாமும் குறிப்பி
டப்பட்டதாவே கருதி, அதைத் தனித்துக் கூறவில்லை
பென்று ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்; ஆகையால்
ஒன்பது உதரங்கொன்று கூறாமல் எட்டென்று
மொழிந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. கல்லீரலின் வீக்கமே
யக்ருததாம் அல்லது யக்ருத்தாலீ என்று வழங்கப்
படுகிறது.

6. ப்லீஹோதரம் முதலியவையும் வாதாதிகோஷங்
களின் கோளாறால் உண்டாவதால், அதை வாதாதி
தோஷ ஸம்பந்தமான உதர வியாதிகளில் சேர்க்காமல்
பிரத்தியேமமாகக் குறிப்பிட்டதற்கு இலக்ஷணங்களிலும்
சித்தினை முதலியவற்றிலும் பேதமிருப்பதே காரண
மென்று கருதப்படுகிறது.

வாதோதரம்:—கைகள் - பாதங்கள்—நாபிக் குக் கீழே வயிறு இவற்றில் வீக்கம், இரைப்பை, விலாப் பக்கங்கள், வயிறு, இடுப்பு, முதுகு இவற்றில் வேதனை, பூட்டுகளில் ஆங்காங்கு பிளக்கப்படுவது போன்ற வலி, வறட்டு இருமல், தேஹமெங்கும் நகக்கப்படுவதுபோன்ற வலி, கீழுடலில் பாரம் அதிகரிப்பது, மலச்சிக்கல், சர்மம் முதலியன சிவப்பாக அல்லது கறுஞ் சிவப்பாக மாறுதல், தீடிவென்று வயிற்றுவிக்கம் அதிகரிப்பது அல்லது குறைவது, வயிற்றிலும் குதத்திலும் பிளக்கப்படுவதுபோன்ற உணர்ச்சியு முண்டாதல், மெல்லிய கறுநிறமான லிரைகள் வயிற்றின்மீது படர்ந்திருத்தல், வயிற்றைத் தட்டும்போது காற்றுநிரம்பிய துருத்தியில் உண்டாவதுபோன்ற சப்தம் தோன்றுதல், வாயு வயிற்றில் ஒருவித வலியையும் சப்தத்தையும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு உள்ளேயே ஓடியுலாவுதல் ஆகியவை வாததோஷத்தினால் உதாரோகத்திற் காணும் குறிகளாம். 5—8.

பித்தோதரம்:—பித்தக்கோளாறாலாகிய உதாரோகத்தில் ஜ்வரம், மூர்ச்சை, அழற்சி, நாவ றட்சி, வாயில் ஒருவாறு காரமான உணர்ச்சி, தலைச்சுற்றல், அதிஸாரம், சர்மம் முதலியவை பசுமை நிறங்கொள்ளல் ஆகிய இக்குறிகள் காணும்; மேலும் வயிறு பசுமை நிறமாகவும், மஞ்சளான அல்லது சிவப்பான லிரைகளால்

பரவப்பட்டதாகவும் இருக்கும்; வியர்வை அதிகமாகும்; சூட்டினால் தேஹம் அழற்சி கொள்ளும்; வெப்பம் விசேஷித்துக் காணும்; உதாம் பரிசிப்பதற்கு மிருதுவாகவும், சீக்கிரம் முதிர்ந்து பக்குவமடையக் கூடியதாகவும் அழற்சியைப்பெற்று² மிகத்துன்பமளிக்கும். 9, 10.

கபோதரம்:—கபதோஷக் கோளாறாலாகிய உதாரோகத்தில் உடல் ஒருவாறு வலுவிற்குன்றும்; தேஹத்திலுணர்ச்சி குறையும்; வீக்கமும் உடலின் பாரமும் அதிகப்படும்; நித்திரை அதிகரிக்கும்; குமட்டுவதுடன் வாயில் நீருறும்; அரோசகமுண்டாகும்; சர்மம், காஸம் இவையுண்டாம்; சர்மம் முதலியன வெண்மையாகும்; வயிறு ஸ்திமிதப்பட்டு மழமழப்பாய், வெண்மையான லிரைகளால் வியாபிக்கப்பட்டதாய் மிகப் பெரிதாகக் காணும். இவ்வுதாரோகம் சிறுகச் சிறுக காலக்கிரமத்தில் விருத்தியாகும்; கடினமாகவும், பரிசிக்கையில் குளிர்ந்ததாகவும், குருவாகவும், அசைவற்றதாகவும் உதரம் காணப்படும். 11, 12,

ஸந்திபாதோதரம்:—நன்னெறி தவறிய ஸ்தீரிகள்³ தமது நகங்களையும் உரோமங்களை, யும், மல மூத்திரங்களையும், இரஜஸ்ஸையும்⁴ அன்ன பானங்களிற் கலந்து எவனுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்களோ, அல்லது பகைவர் எவனுக்கு கரவிஷங்களைக்⁵ கொடுக்கிறார்களோ, அல்லது எவன் கெட்டுப் போன ஜலத்தையும்⁶ தூஷி விஷத்தையும்⁷ அறியா

முன்னவையாகும்; அவ்வித பதார்த்தம் 'கரவிஷம்' என்று வழங்கப்படும்.

6. கர விஷத்தன்மையுள்ள வஸ்துக்களின் சேர்க்கையாலும், இறந்து போன ஜத்துக்கள்—பிரானிகளுடைய மல மூத்திரங்கள் மற்றமுள்ள அழுக்குகள் இவற்றின் சேர்க்கையாலும் தூஷிப்பிக்கப் பெற்ற ஜலம்.

7. தூஷி விஷம்—கொடிய விஷகுணமுள்ள பதார்த்தம் அக்னி முதலிய வற்றால் தாக்கப்பட்டு வீரயமிழந்து போனால் 'தூஷிவிஷம்' எனப்படுகிறது (இவற்றைப் பற்றிய மற்ற விவரணம் பிறகு விஷநிதாரத்தில் விளக்கக் கூறப்படும்.)

மையால் உட்கொள்கிறானோ அவனுக்கு அக் காரணத்தினால் ஜடநியில் இரத்தம் கெட்டுப் போய், தோஷங்களும் பிரகோப மடைந்து¹, மிகக்கொடியதாயும் ஸந்திபாதஸம்பந்தமுள்ளதுமான உதாரோக முண்டாகிறது. அது சீத காலங்களிலும், விசேஷமாய் வாயு வீசுகையிலும், மழை பெய்யும் ஸம்பங்களிலும் மிகவும் அநிகமாய் விருத்தியடைகிறது; உடலில் அழற்சி அதனால் மிகவுமுண்டாகும்; அப்பிணியாளி அடிக்கடியும் மூர்ச்சை யடைவான்; உடல் வெளுத்து, இளைத்து, நாவறட்சியினால் சுஷ்கித்து வருந்துவான்; இந்த ஸந்திபாதோதரத்திற்கே தூஷியோதரம் என்றும் பெயர் வழங்கப்படும். 13—14².

ப்லீஹோதரம்:—ப்லீஹம் என்கிற அவயவம் விங்குவதால் காணும் உதாரோகம் இதன் பிறகு கூறப்படுகிறது. விதாஹி, அபிஷ்யந்தி என்னும் குணமுள்ள திரவ்யங்களை அமிதமாயுபயோகிப்பதால் இரத்தமும் கபதோஷமும் மிகவும் தூஷிப்பிக்கப்பட்டு, அவற்றால் ப்லீஹம் விங்கி விடுகிறது. இதை 'ப்லீஹோதரம்' என்பார்கள். இது வயிற்றிலுள் இடது புறத்தில் பருத்துக் காணும். இந்த வியாதியில் எப்பொழுதும் மந்த ஜ்வரமும் அக்னிமாந்த்யமும் தொடர்ந்திருக்கும்; கப பித்தங்களுடைய குறிகள் மேலெழுந்து காணும்; பலம் கூடினிக் கும்; உடல் மிக வெளிறும்; இவற்றால் பிணியாளி மிகவும் துன்புறுவான். 15—17.

1. விஷங்கள் இயற்கையாகவே ஸாதாரணமாய் மூன்று தோஷங்களையும் பிரகோபிக்கச் செய்வதில் பாகையால், இங்கு ஸந்திபாத தோஷம் ஸம்பவிப்பதாய் கூறப்பட்டதென்று அறிக.

2. தோஷங்கள்—வாதபித்த கபங்களாகிய மூன்று தோஷங்களும் இதில் கோளாறடைவதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே இது ஸந்திபாததோஷ ஸம்பந்தமான வியாதியாம்.

யக்குதுதரம்:—வயிற்றில் ப்லீஹத்தைப் போல வலது புறத்தில் யக்குத் என்கிற அவயவம் பருத்துப்போனால் அதை யக்குத்தால்யுதரம் என்றறிக. இதில் (1) உதாவர்த்தம் விங்கிய பாகத்தில் வலிப்பு, வயிற்றுப் பொருமல் இவை யுண்டாயிருந்தால் வாததோஷாதிக யத்தினால் வியாதியுண்டாயிருப்பதாகவும், (2) மூர்ச்சை, நாவறட்சி, அழற்சி, ஜ்வரம் இவையுண்டானால் பித்தம் அதிகரித்து இவ்வியாதியுண்டாயிருப்பதாகவும், (3) வயிற்றிலுமி, தேஹத்திலும் குருத்தவம், அரோசகம், கடினத்தன்மை இக்குறிகளுண்டாயிருந்தால் கபதோஷம் அதிகரித்து இஃது உண்டாயிருப்பதாகவும் அறிய வேண்டும். 17², 18.

பத்தகுதோதரம்:—எவனுடைய குடலானது ஓட்டிக்கொள்ளுந் தன்மையுள்ள உணவுகளாலும், உணவுடன் கலந்து உட்செல்வதான உரோமங்கள் கற்கள் இவற்றாலும் மிகுதியாய் அடைபட்டுப் போகிறதோ அவனது குடலில் பலமும் தோஷங்களும்² சிறுகச் சிறுகக் குப்பைகளைப்போல் குவிக்கின்றன; அவனது குதத்தில் மலம் அடைபட்டு, மிகச்சொற்பாய் சொற்பமாய் அதிக சுஷ்டத்துடன் வெளியாகிறது; அதனால் வயிறு நாபிக்கும் மாப்புக்கும் இடையில் ஊதிப் பருத்துப் போம்; இதை "பத்தகுதோதரம்"³ என்பார்கள். 19, 20.

சூதோதரம்:—அங்கனமே ஏதேனும் சல்யம்⁴ உணவுடன் கலந்து குடலுக்குட்

3. குதத்திற்கு மேலெலாசயத்தில் குடலில் விசேஷ அடைப்பு உண்டாவதால் இப்பெயர் வந்தது. கீழே குதத்தில் அடைப்புண்டானதால் பக்வாசயாதிகளுக்கும் தோஷங்களால் நிரப்பப்படுவதால் மாப்புக்கும் நாபிக்கு மத்தியில் ஊதலுண்டாகிறது.

4. சல்யம்—முள், கூரிய ஆணி முதலிய வேறு கருத்துக்கள் முதலானவை, சிதைவையுண்டு பண்ணு அல்லது துன்பமளிக்கும் எவ்வஸ்துவம் சல்யம் எனப்படுகிறது.

1. வயிற்றில் மாத்திரம் அழற்சி. பிறகு உடலெங்கும் அழற்சியுண்டா மென்கிறபடியால், வயிற்றில் மாத்திரம் விசேஷ அழற்சி யெனக் கருத்தது.

2. இவ்விதம் பக்குவமடைவதால் சீக்கிரத்தில் இதவே "ஜலோதரம்" என்னும் வியாதியாக மாறும் என்பதாகக் கருதவேண்டும் என்று ஸ்ரீ கண்டத்தன்.

3. இதனால் அவ்வித ஸ்தீரிகள் மாத்திரமல்ல. ஆனால் நன்னெறி தவறிய இதர அவிலேகிகளும் குறிக் கப்படுகின்றன.

4. இரஜஸ் ஸ்தீரிகளுக்கு மர்சவிடாயிற்காணும் உதிரம். இதவே ஜூர்த்தவம் என்றும் கூறப்படும்.

5. கரவிஷம்—சுயம் விஷத்தன்மையற்ற சில பதார்த்தங்களை ஒன்றோடொன்று சேர்ப்பதால் அவை விஷ

சென்று குடலைக் குத்தி விடுவதால், அல்லது வேறு எக்காரணத்தினால்தான் குடல் சிதைவுறுவதால் அக்குடலின் த்வாரத்திலிருந்து நீர் ரூபமாய் ஒருவித கசிவு நீர் வெளியாம்; அது விசேஷமாய் குதத்வாரத்தின் வழியாக ஊறிவெளிப்படும். அதில் நாபிக்குக் கீழே வயிறு ஊதிப் பருத்துப் போம்; அதிகமான குத்தல் கிழிக்கப்படுவது போன்ற வலி இவை யுண்டாம்; இதுவே பரிஸ்ராவ்யுதரம்² என்றும் மொழியப்படுகிறது. 21, 22.

2. உதகோதரம்:—ஸ்நேஹபானம்³ செய்து கொண்டாகிலும், அதுவாஸநவஸ்தி⁴ செய்து கொண்டாகிலும், வமனமாவது விரோசனமாவது⁵ செய்துகொண்டாகிலும், அல்லது நிருஹவஸ்தி செய்துகொண்டாகிலும் எவன் உடனே குளிர்ந்த ஜலத்தை மிகுதியாகக் குடிக்கிறானோ, அவனுடைய நிணநீர்த்தாரைகள்⁶ தூஷிப்பிக் கப்படுகின்றன; அல்லது அந்தஸ்ரோதஸ்ஸு-

1. அதிகமாய் வயிறு ஊதும்படி சிரித்தல், கொட்டாவி விடுதல், அமிதமாயுண்ணுதல் ஆகியவை வேறு காரணங்களாம். கூரிய கற்கள், ஒடுகள், எலும்புகள், முள் இவை உணவுடன் உட்செல்வதாலும், கொட்டாவி அல்லது அமிதமாகச் சிரிப்பதாலும், அவையுமிடையுள் பதாலும் குடல் சிதைவுறும் என்று சரகர்.

2. “கூதோதரம்” என்றும், “சித்ரோதரம்” என்றும் “பரிஸ்ராவ்யுதரம்” என்றும் ஒரே விபாதியின் நாம பேதங்கள்.

3. ஸ்நேஹபானம்—தைலம் அல்லது தைல ஸம்பந்தமான ஓஷதங்களை உட்கொள்ளச் செய்யும் சித்தினை.

4. அதுவாஸந வஸ்தி—தைலத்தை அல்லது தைலமல்லாத இதரதிரவங்களைக் கொண்டு குதத்வாரத்தின் மூலமாய் குடலில் பிரயோகித்து செய்யப்படும் சித்தினை.

5. வமன-விரோசனங்கள்—வாந்திரூபமாகவும் பேதி ரூபமாகவும் முறையே தேஹத்திலிருந்து தோஷங்களை வெளிப்படுத்தும் முறைகள்.

6. நிணநீர்த்தாரைகள்—உதகவஹஸ்ரோதஸ்ஸுடன் அல்லது இரஸாயனிகள் எனப்படும் துண்ணிய குழாய்கள்.

7. கூதோதரத்தில் குடலிலிருந்து நீர் வரைகள் கசிவது பொலவே இவ்விபாதியிலும் நீர்க்கசிவுகுடலுக்குள் ஏற்பட்டு வயிறு விம்மிக்கொள்ளு மெனக்கருத்து. “சித்

களை எண்ணெய்ப்பசையுள்ள பதார்த்தங்களால் பூசப்பட்டு அடைபட்டுப்போனால் அப்பொழுதும் முன்போலவே வயிறு விம்மி தகோதரம் காண்கிறது. இவ்விபாதியில் வயிறு நிகிரிகிப்பாகவும், மிகப் பெரிதாகவும், சுரந்து வர்த்துளமாகப்பருத்த நாபியுடன் கூடியதாகவும், வலித்து இழுக்கப்பட்டு நார்புறமும் விசாவித்து நீர் நிரம்பியிருப்பது போன்றதாகவும் இருக்கும்; தண்ணீர் நிரம்பிய ஒரு தோல்துருத்தியைப் போல தத்தளித்து அசையும்⁷ அவ்விதமே சப்தமும் உண்டாகும்; இது “தகோதரம்” எனப்படும்⁸. 23, 24.

உதரரோகத்தில் ஸாத்யாஸாத்ய நிலைமைகள்⁹—உதரரோகம் உண்டாயிற்றென்றால் அது எவ்வித உதரமாயிருப்பினும் பெரும்பாலும் மிகவும் கஷ்டஸாத்தியமென்று கருதப்படுகிறது. நல்ல திடகாத்திரமுள்ளவனுக்கு உண்டாவதும், நீர் சேராததும், சொற்பகாலத்திற்

ரோதரத்தில் நாபிக்குக் கீழே எப்படி வயிறு பருத்து, குதத்திலிருந்தும் நீரும் வடிவிறதோ அவ்விதமே தகோதரத்திலும் காண்கிறது” என்று கதாதான் கூறுகிறார். ஆனால் சித்ரோதரத்தில் நீர்க் கசிவுடன் இதர கணபதார்த்தங்களும் குடலிலிருந்து வெளியாகக் கூடும். உதகோதரத்தில் விசேஷமான நீர்க்கசிவுமாதிரியே காணும்.

8. தகோதரம் என்பது நீர் மிகுதியாகக் குடலுக்கு வெளிப்புறத்திற் சேர்ந்தள்ள வயிற்றுக் கோளாறு. உதகோதரம் என்றும், ஜலோதரம் என்றும், மஹோதரம் என்றும், நீர்க்கோவை மென்றும் தகோதரத்திற்கே பெயர்.

9. உதரரோகத்தில் நீர் சேராத நிலைமைக்குள்ள லக்ஷணம் சரகரால் இங்ஙனம் விவரிக்கப்படுகிறது:—“வயிற்றில் சப்தமுண்டாம்; வயிறு ஒருவாறு சிவந்திருக்கும்; வீக்கம் அதிகமாகத் தோன்றாது; வயிறு விசேஷ பாரமுள்ளதாகாது; விரைகளைக்கிற்றிரத்தக்குழாய்கள் வயிற்றின் மீது கொடிக்கொடியாகப் புலப்படும்; வயிற்றில் வாபு சேர்ந்த நாபியை விம்மச் செய்து, குதத்தின் மூலமாய் வேகத்துடன் வெளிவந்து தணிவடையும்; இருதயம், தடையிடுக்குகள், இடுப்பு, நாபி, குதம் இவற்றில் விசேஷ வலியையுண்டு பண்ணும்; ஜடாராக்னி ஒருவாறு மந்தமாகும்; வாய் உமிழ்நீரால் அருவருப்பு கொள்ளும்; மூத்திரம் குறைந்து போகும்.”

குள்ளாண்டானதுமான உதரரோகம் ஒருவாறு பெருமூயற்சியினால் நிவாரணம் செய்யத்தக்கது. பத்த குதோதரமும், விசேஷமாக நீர் சேர்ந்துள்ள உதகோதரமும், கூதோதரமும் அவைதோன்றின ஒரு பக்ஷத்திற்குப் பிறகு பெரும்பாலும் அஸாத்ய நிலைமையை யடைகின்றன. கண்கள் வீங்கியும், உபஸ்த்தம் அல்லது வீங்கம் வகிரித்தும், சர்மம் மெல்லி தாய் கசிவடைந்தும், இரத்தம் மாம்ஸம்

ஜடாராக்னி தேஹவன்மை இவை க்ஷீணிதமுள்ள நிலைமைகளும் உதரரோகத்தில் அஸாத்ய சூறிகளாகும். மேலும் விலாப்பக்கங்கள் வற்றுப்போதல், உணவில் வெறுப்பு, வீக்க அதிஸாரம் இக்குறிகளெல்லாம் உண்டா உதரரோகமும், விரோசனம் செய்வித்து நீர்க் வடித்தும் உடனே நீர் சுரந்து வயிறு நிரம்பி நிலைமையைப்பெற்ற உதரரோகமும் சிகிச்சைக்கு வசப்படாததென்றாக. 25—28.

36. சோதநிதானம்.*

சோதையின் ஸம்பந்தாப்தி:—சுதேஹம்காரணத்தால் கோளாறடைந்த வாயுவானது அங்ஙனமே விகாரமடைந்துள்ள பித்தத்தையும் இரத்தத்தையும் கபத்தையும் ஸிரைகளிலும் ஸிரைகளுக்கு¹ வெளியிலும் மிகுதியாகப் பரவச் செய்து அவற்றால் இவ்வாயுவின் மார்க்கம் அடைபட்டுப்போக, சர்மத்தையும் மாம்ஸபேசிகளையும் பற்றியபாண பெரிய வீக்கத்தையுண்டு பண்ணும்;² ஆகவே எல்லா சோதையையும் ஸந்திபாதத்தினாலான விபாதி பென்று³ கூறுவர். 1, 2.

சோதை ஒன்பது விதம்:—அந்தந்த காரண பேதங்களால் இவ்விபாதியில் வெவ்வேறுவகையான குறிகள் தோன்றுமாகையால், அவற்

றைக் கொண்டு இவ்விபாதி ஒன்பது விதமாய் பிரிக்கப்படுகிறது:—வாத-பித்த-கபங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சோதையை யுண்டாக்குகின்றன; இரட்டை தோஷங்களால் தவந்த சோதைகள் மூன்று; ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்பது அபிகாத மென்கிற அடி முதலியது தாக்குதால் ஒன்று; விஷ ஸம்பந்தத்தினால் ஒன்பது ஆக இவை ஒன்பது விதங்கள். 21.

சோதைகளின் பொதுவான பூர்வ ரூபங்கள் ஓர் குறிப்பிட்ட விடத்தில் அழற்சி, ஸினை என்கிற இரத்தக் குழாய்கள் வலித்து விரகப்படுவது போன்ற வேதனை; உடல் பாரமாயுணரப்படுதல் ஆகியவை சோதையின் பூர்வ ரூபங்களாம். 3.

*சோதை யென்பதே தமிழில் சோகை பென்று மாறிற்று. இதற்கு சோபை அல்லது சோபம், வீக்கம் என்றும் பெயர். சோதையானது சர்மத்தையும் மாம்ஸத்தையும் பற்றி தேஹத்தில் எந்த பாகத்திலாவது உண்டாகலாம்; உதரம் என்கிற விபாதி வயிற்றையும், வயிற்றிலடங்கிய யக்குத் முதலிய அவயவங்களையும் ஆசிரயித்தே காணும். இவை உதர ரோகத்துக்கும் சோதைக்குமுள்ள முக்கியமான பேதம்.

1. ஸிரைகள் என்று காரிரத்தக் குழாய்களும், இரஸாயனிகள் என்கிற இதர சிறிய குழாய்களும் குறிக்கப்படுகின்றன.

2. சர்மத்தையும், மாம்ஸங்களையும் பற்றியுண்டாதாகக் கூறுவதால், விரணசோதையிலும் இது வேபட்டதென்று குறிப்பிடப்படுவதாய் அறிக. “விரணசோதையானது சர்மம், மாம்ஸம், ஸிரைகள், ஸ்நாயுக்கள், அஸ்த்திகள், ஸந்திகள், கோஷ்டங்கள், மர்மங்கள் என்கிற எட்டு ஸ்தானங்களை ஆசிரயித்துண்டாகிறது என்று ஸுசுருதர்.

3. ஸந்திபாதம் எனிலும், மூன்று தோஷங்களே இரத்தமும் ஒரு மிக்கக் கோளாறடைந்த விசேஷ ஸந்திபாதம் இவ்விபாதியால் குறிக்கப்படுகிறது.

சோதைகளுக்குப் பொதுக்காரணங்கள்:—பல
ன சோதநசிகித்தலைகளாலும்¹ கடுமையான
கா வியாதிகளாலும் தகாத போஜனங்களா
இம் அல்லது போஜன மின்மையாலும்
நீண்டதும் துர்பலமாகவு முள்ளவர் கூடாங்
களையும், அம்லபதார்த்தங்களையும், மற்றும்
பண்ணமும் உஷ்ணமுமான திரவ்யங்களையும்,
பரு குணமான வஸ்துக்களையும் உபயோகிப்
பிது, தயிர்-பக்குவமாகாத பண்டங்கள்-அத்
மாகைய சாகங்கள்—மண்—ஒன்றுக்கொன்று
சுருவதால் விரோத குண முண்டு பண்ணும்
திஸ்துக்கள்?—பதனழிந்த பதார்த்தங்கள்—கா
முன்கிற விஷம் இவை ஸம்பந்தித்த அன்
வஸ்துதைப் புஜிப்பது, அர்ச்சு என்கிற மூல
தபாகம், எவ்வித வேலையுமின்றி ஒரே விடக்
உல் அசைவின்றி யுட்கார்த்திருத்தல், சோதன
வகிச்சை செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலை
மகளில் அவற்றைச் செய்து கொள்ளாம
ருத்தல், மர்மஸ்த்தானங்கள்³ தாக்கப்படு
லல், தாறுமாறுகப் பிரஸித்தல், வமநவி
5 ரசநாதி சிகித்தலைகளை முறை தவறாகப் பிர
யாகித்தல் ஆகிய இவை நிஜ சோதைகளுக்
க்⁴ காரணங்களாம். 4, 5.

மட 1. சோதந சிகித்தலைகள்:—வமநம் (வாந்திசெய்வித்
தல்), விரோசம் (மலம் கழிப்பச் செய்தல்), வஸ்தி (குதம்
பல்லுது மூத்திர த்வாரங்களில் திரவெளவுதங்களைச்
சுரவத்தி தோஷ சோதனம் செய்வித்தல்), ஸ்வேதநம்
2 யியர்வை சுரக்குமாறு செய்வித்தல்) ஆகிய இவை
பான்றவை தோஷஹா சிகித்தலைகள்.

2. தேன், நெய், சில பிராணிகளின் கொழுப்புகள்,
ரி குண்டெனய், ஜலம் இவை தனித்தனி யுபயோகிக்கப்
ப்டால் கெடுதியுண்டு பண்ணுபவை யல்லவாயினும்,
3 இவற்றைச் சம அளவில் அனைத்தையுமே சிலவற்றை
வோ சோதனக் கொண்டால் விஷ குணத்தைக்
பட்டு மெனக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே இவை ஒன்
கபருடொன்று குணத்தில் விரோதமானவை. அவ்வித
தார்த்தங்கள் குருத் திரவியங்கள் எனப்படுகின்றன.

3. மர்மஸ்த்தானங்கள்:—ஸ்தாரணமாய் அடி முதலி
தந்து தாக்குவதால் பிராணனுக்கோ சில அவயவங்

சோதைகளின் ஸாமாந்யலக்ஷணம்:—சோ
தையென்கிற வீக்கமுண்டான அவயவம் ஒரு
ஸமயம் அதிக பாரமுள்ளதாகவும், மற்றொரு
ஸமயம் ஸாதாரணமாகவும் இருக்கும்; அவ்
விடம் இயற்கையினும் மிகப் பருத் தும்
குடாகவுமிருக்கும்; ஸ்விரைகள் வீக்கத்தில் வரி
வரியாகத் தோன்றும்; ரோமங்கள் சிலிர்த்துக்
கொள்ளும்; சர்மத்தின் நிறம் ஒருவாறு கருநிற
மாகும். இவை சோதையின் ஸாமாந்ய
லக்ஷணங்களாகும். 6.

வாதசோதையின் லக்ஷணம்:—வீக்கமானது
ஒரு பாரிசத்திற் பரிசிக்க மற்றொரு பாரிசத்
தில் அசைந்தோடும்; அவ்விடத்தில் சர்மம்
மெல்லியதாகும்; ரூக்ஷத்தன்மையும், கருஞ்
சிவப்பான நிறமும், திமிர்ப்பும், மயிர்ச்சுலிர்க்
கையும், வலியும் அவ்விடத்திற்காணும்; இதெல்
லாம் திடீரென்று அப்போதைக்கப்போது
தோன்றி மறையும்;⁵ அவ்விடத்தை அழுத்தி
னால் குழியைப்போல் அழுத்தி மீண்டும் உயர்
ந்து அக்குழி மறையும்; இவ்வீக்கம் பகலில்
அதிகதோந்தரவளிக்கும். இவை வாததோஷத்
தினலான சோதையின் இலக்ஷணங்களாம். 7

களுக்கோ ஹானியைத் தாக்கூடிய வெகு துட்பமான
ஜ்வாதாமாயுள்ள ஸத்தாநங்கள். மாம்ஸ மர்மங்கள்,
அஸ்த்தி மர்மங்கள், ஸ்நாயு மர்மங்கள், தமனீமர்மங்கள்,
விரா மர்மங்கள், ஸந்தி மர்மங்கள் என்று மர்மங்கள்
ஸங்கிரஹமாக ஆறு விதம். ஆனால் தேஹ மெங்கும்
பரவி 107 மர்மங்கள் அவற்றின் உட்பிரிவுகளாய்
உண்டு.

4 தோஷங்களாலுண்டாவது நிஜ சோதையென்றும்
அடிமுதலியதாலுண்டாவது ஆகற்ற சோதை யென்றும்
கூறப்படுகிறது.

5. வாததோஷம் எப்பொழுதும் சலநஸ்வபாவமுள்ள
தாக்கையால் அதன் தன்மைக் கேற்றவாறு அதனலான
சோதையும் திடீரென்றுண்டாய் திடீரென்று மறையும்
தன்மையதாயிருக்கும்.

பித்த சோதையின் லக்ஷணம்:—வீக்கிய
பாகம் மிருதுவாயிருக்கும்; ஒருவித நற்றம்
அதில்காணும்; நிறம் கறுப்பும்பசுமையுமானது;
தலைச்சுற்றல், ஜ்வரம், அமிதமாய் விபர்த்தல்,
நாவறட்சி, வெறி இவைதோன்றும்; வீக்கத்
தில் அமுற்சி மிகுதியாகும்; வலி கடுமையாயி
ருக்கும்; கண்கள் சிவக்கும்; வீக்கம் பக்குவமா
கையில் அமுற்சி தாங்கக்கூடாததாயிருக்கும்.
இவை பித்த சோதையின் குறிகளாம். 8.

கப சோதையின் லக்ஷணம்:—வீக்கம் குரு
வாகவும், அசைவற்றதாகவும், வெண்மைபாக
வுமிருக்கும்; அரோசகமுண்டாகும்; வாயில்
உமிழ்நீரையும், நித்திரையையும், வார்தியையும்
அக்னிமார்த்யத்தையும் அதிகமாய் இவ்விதாதி
யுண்டாக்கும்; அழுத்தினால் பள்ளம் விழுந்து
மீண்டும் அது மேலெழாமல் நெடுநோம் நிற்
கும்; இரவில் இதன் தொந்தரவு அதிகமாகும்¹
மிகவும் மெதுவாக சரீரத்திலுற்பத்தியாய்
மிக்க மெதுவாகவே நிவாரணமாகும். இவை
கப தோஷத்தினலான சோதையின் குறிக
ளாம். 9.

தவந்தவ ஸந்திபாத சோதைகளின் லக்ஷ
ணங்கள்:—வாத பித்த சோதை, வாத-கப
சோதை, பித்த-கப சோதை யென்கிற தவந்
தவ தோஷ ஸம்பந்தமானமுன்றுவித சோதை
களிலும் இரண்டிற்று தோஷங்களின் குறி
கள் கலந்து காணும்; ஸந்திபாத சோதையில்
மூன்று தோஷங்களுடைய குறிகளும் தோன்
றும. 10.

1. இரவில் ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் அதிக சுருசுருப்பில்
லாமல் அமர்ந்திருக்கும்; தேஹத்திலுள்ள நீர்கள் வெளி
வராமல் சரீரத்திற்குள் ஸ்தம்பித்திருக்கும்; கபமும்
சுபாவமாகவே இரவில் அதிகப்பெறும்; ஆகவே அதனலான
வீக்கமும் இரவில் கடுமையாயிருக்கும்; பகலில் ஸ்ரோ
தஸ்ஸுகள் சுருசுருப்படைந்து, தெளிவடைந்து, தேஹ
மும் மனதும் ஏதோ ஒருவாறு வேலை செய்தும் வருவ
தால் வாத தோஷம் அப்பொழுது வலுப்படுவதும்
தோஷம் வலிவீறும் குன்றுவது மிஸ்ட்பு.

அபிகாதஜ சோதை:²—சஸ்திரம் முதல்
வற்றால் அவயவம் அறுபடுவது, பிளவுறுவது
மற்றும் காயம் முதலியது தாக்குவது, கடுமையான
பனிச்சாரல்-கடலிலிருந்து கிளம்பி
விஷக்காற்று-சேராங் கொட்டையின் சா
காஞ்சோறி முதலியதின் சுனை இவற்றால் தா
கப்படுவது ஆகிய காரணங்களால் விஸர்ப்புத்
டன் கூடிய சோதை யுண்டாகும்; இது அர்
காதத்தினலான சோபையாம். இந்த சோதை
யானது மிகவும் உஷ்ணமாகவும், சென்னிறமாக
வும், பெரும்பாலும் பித்ததோஷக் குறிகளுள்
தாகவு மிருக்கும். 11, 12.

விஷஜ சோதை:—விஷமுள்ள பிராணிகளின்
மேலே ஊர்ந்துபோவதாலும், அவை மூத்திரம்
விடுவதாலும், கோரப்பற்கள் நகங்களை
இவற்றால் திண்டப்படுவதாலும், விஷமில்லாத
பிராணிகளுடைய கோரப்பற்களும் நகங்களும்
தாக்குவதாலும், மல-மூத்திரங்கள்-சுக்ரம் மு
லியவற்றால் மலினமாய் தோஷப்பற்றடை
வஸ்திராதிகளின் ஸம்பந்தத்தாலும், விஷ வி
க்ஷங்களிலிருந்து வரும் வாயுவின் பரிசுத்
தும், கிருத்திரி விஷங்களாலான சூர்ணங்களின்
ஸம்பந்தத்தினாலும் சோதையுண்டாகும். இ
மிருதுவாகவும், தொங்கிக் கொண்டு அசை
தன்மையதாகவும், சீக்கிரம் உற்பத்தியாக
அமுற்சியையும் வலியையும் அதிகமாயுண்
பண்ணுவதாகவு மிருக்கும். 13—14.

தோஷஸ்த்தானங்களும் அவற்றால் சோதையுண்டாகுமிடங்களும்:—(1) தோஷங்க
ஆமாசயத்தைப் பற்றியிருந்தால் அவை

2. அபிகாதஜ சோதை:—சஸ்திரம் முதலியதால் த
லது விழுவதால் அடிபடுவது, விஷம் முதல்
வற்றால் தாக்கப்படுதல் முதலிய வெளிக்காரணங்கள்
திடீரென்று காணும் வீக்கம்.

3. சையான், பூரான், தேன், சில பாம்புகள் முத
யான.

ஆர்யன் பாரமஸி

சாஸ்திரியமான ஆயுர்வேத ஓளவுதங்கள் கிடைக்குமிடம்.

சென்னை ஆயுர்வேத கலாசாலையிற் பயின்று டிப் டிப் குறிப்பிட்டு, இந்த க்வாதமுறைகளிலேயே சேர்த்திருக்கிறோம்.

6 அவுன்ஸ் 1 பவுன்ஸ்

ரு. அ. ரு. அ.

அம்ருதாஷ்டகக்வாதம் (சார்ங்க ம. அத். 2)	1 4	3
உசோதிபேயா (ஷே. ஷே.)	1 10	4
கண்டகாரயாதிக்வாதம் (ஷே. ஷே.)	1 4	3
புநர்நவாதிக்வாதம் (ஷே. ஷே.)	1 10	4
வாஸாதிக்வாதம் (ஷே. ஷே.)	1 4	3
ஷ்டகப் பாரீயம் (க்வாத சூர்ணம்)	1 4	3

சூர்ணங்கள்.

அபபாமோதக சூர்ணம் (1 அவு. ரு. 1)	4 0	10
அசுவகந்தாதி சூர்ணம் (சார்ங்க ம. அத். 6)	1 4	3
ஆமலகாதி சூர்ணம் (ஷே. ஷே.)	1 4	3
சால்மலீ சூர்ணம்	1 0	2
சித்ரகாதி சூர்ணம்	2 0	5
தாளிஸாதி சூர்ணம்	2 0	5
தீரிபலா சூர்ணம்	1 0	2
தீரிசு சூர்ணம்	1 8	3 1
தீரிவருத் சூர்ணம்	1 8	3 1
படோலாதி சூர்ணம்	1 2	2 1
பாஸ்கரலவண சூர்ணம்	1 8	3 1
புஷ்பாதுக சூர்ணம்	1 8	3 1
ரஸோத்தமாதி சூர்ணம் (1 oz. 1-8.)	8 0	18
லவங்காதி சூர்ணம் (சார்ங்க ம. அத். 6)	1 12	4
ஜாதிபலாதி சூர்ணம் (புருஹத்)	2 8	6
விதோபலாதி சூர்ணம்	2 0	5
ஸுதர்சன சூர்ணம்	1 8	3 1
ஹிங்கல்ஷ்டக சூர்ணம்	1 8	3 1

மாத்திரைகள்

ரு. 2

க்வாத சூர்ணங்கள்.

ஆனந்த பைரவவடி புட்டி 1 (50 மாத்திரை)	0 1
இச்சாபேதிவடி	1
காஞ்சநா குக்குலு	1 1
கீரிமீநவடி	1 1
கோரோசநாதி குடிசா	1
கோஷுராதி குக்குலு	1
சந்திராப்பாகுடிசா	3
சிரச்சுலாந்தகவடி	2
தீரிபலா குக்குலு	0 1
பித்தாந்தகவடி	2
பூர்ணசந்திரோதயாஸம்	5
யோகராஜகுக்குலு	2

குறிப்பு:—ஸாதாரணமாய் ஒரு பலம் சூர்ணத்தை ஒரு சேர் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காப்பி 1/4 பங்காக அந்த ஜலம் வற்றிய பிறகு வடிக்கட்டி எடுத்துக்கொள் ளப்படும் க்வாதம் “க்வாதம்” எனப்படுகிறது. அவ்வித க்வாதத்துக்கு உபயோகமான சூர்ணத்திற்கு “க்வாத சூர்ணம்” என்று பெயர். ரோகிகளுக்கு உணவு ரூபமாகக் காப்பிக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சில சரக்குகளையும் பொடித்து “பேயா” என்றும், “பாரீயம்” என்றும்

ஹத்தின் மேற்புறத்தில்¹ சோதையை உபபண்ணும்; அவை பக்குவாசயத்தைப் பெற்றிருந்தால்² சரீரத்தின் நடுப்புறத்தில் சோதையுண்டாகும். அவை மலாசயத்தைப் பெற்றிருந்தால்³ சரீர முழுமையும் பற்றியிருந்தால்⁴ கம் தேஹமெங்கும் பரவித் தோன்றும். 16.

சோதையில் ஸாத்யாஸாத்யங்களும் தீராவங்களும்:—(1)தேஹத்தின் மத்தியப் தேசத்தில்⁵ உண்டாகும் வீக்கமும், ஸர்வாதத்திலும் வியாபித்துண்டான வீக்கமும், ஹத்தில் நெடுகவும் அர்த்த பாகத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், ரிஷ்டரூபமாயிருப்பதும்⁶, (2)ருந்து மேலே பரவிச் செல்லுவதுமான வீக்கமும் கஷ்ட ஸாத்யமானவை. (2) ஸம் அதிகரித்தல், நாவறட்சி, வாந்தி,

மேற்புறம் என்றால்—மாப்பு, தோள், கழுத்து விய வயிற்றுக்கு மேலேயுள்ள அவயவங்கள்.

பக்குவாசயம்—குடலில் ஓர்ண வேலையை உத்தம் பாகம்.

இடுப்புக்கு மேலே மாப்புக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள மத்திய பாகம்.

ரிஷ்டம்—உருவம், நிறம், இந்திரியங்கள், குரல், ய, பிரதிச்சாயை பென்னும் பிரதி பிம்பம், செய் இவற்றிலும், மற்றுமுள்ள இயற்கைத் தன்மைகளி டிகாரணமறிய முடியாமலே விகாரம் உண்டானால் ரிஷ்டம் என்று ஸங்கிரஹமாகக் கூறலாம்.

“ச்வாஸம், நாவறட்சி, தூர்பலத்தன்மை, தோள், வாந்தி, அரோசகம், வீக்கம், அதிலாரம், உபம் ஆகிய இவை சோதை வியாதியில் பிணியாளியை துழிக்கக் கூடிய உபத்திரவங்கள்” என்று ஸுச் சாகரும் சற்றேறக் குறைய இவற்றையே ததைக்கு உபத்திரவமாகக் கூறுகிறார்.

இதர வியாதிகளின் உபத்திரவங்களோடு கூடிய சோதை யெனப் பொருள்.

அதிகபலஹீனம், ஜ்வரம், உணவில் விருப்ப மின்மை ஆகிய இவ் வுபத்திரவங்கள்⁷ எந்த சோதையில் காண்கின்றனவோ அது அஸாத் தியவியாதியாம். (3) வேறு உபத்திரவங்களா லுண்டாகாததும்,⁸ பாதங்களில் மாத்திரம் ஆரம்பித்ததுமான வீக்கம் புருஷரையும், முகத்தில்தேன்றியது ஸ்த்ரீகளையும், குஹ்யஸ்த் தானத்திலுண்டான⁹ வீக்கம் இருபாலரையும் கொன்றுவிடும்.¹⁰ (4) புதிதாகத் தோன்றியுள்ள சோதையும், உபத்திரவங்களைப்பெறாத சோதையும் எளிதில் நிவாரணம் செய்யத்தகுந்தனவாம்; இவற்றைத் தவிர முற்கூறிய மற்ற சோதைகள் அஸாத் தியங்களாகும். (5) மேலும் எந்தவீக்கம் வாயிற்றிலும், தொண்டையிலும், மர்மஸ்தான த்திலும் உண்டாகிறதோ, மிகவும் பருத்து கடினமாகவு மிருக்கிறதோ, குழந்தைகளுக்கும் கிழவருக்கும் உண்டாகிறதோ அவ்வித வீக்க மும் அஸாத் தியமாம். 17—20.

7. குஹ்யம் என்பது பொதுவாக ஸ்த்ரீ புருஷர்க ளுடைய பெண்குறி—ஆண்குறிகளுக்கே பெயர். ஆனால் இங்கே வேறு கிரந்தகர்த்தாக்களுடைய பிரயோகங்களை அனுஸரித்த ‘குஹ்யம்’ என்பதற்கு வஸ்தி (முத்திராப்பை) என்று பொருள் என வியாக்யாதா கூறுகிறார்.

8. புருஷருக்கு முதலில் வீக்கமானது பாதங்களில் தோன்றி, அது கிரமமாக மேலே முகத்தை நோக்கிப் பரவுமாயின் அஸாத்யமாகிறதென்றும், ஸ்த்ரீகளுக்கு அதற்கு நேர் மாறாக முகத்தில் முதலில் வீக்கம் தோன்றி அப்பால் கிரமமாகக் கீழ்முகமாகப் பாதங்களை நோக்கிப் பரவினால் அது அவர்களுக்கு அஸாத்யக் குறியாகுமென் றும் பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. வஸ்தியென்னும் மூத்திராசயத்தைப்பற்றிய வீக்கம் இருவருக்கும் அஸாத் யம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. “உஷ்ந்தவகாமீ நரம் பதப்பா மதோகாமீ முகாத் ஸ்த்ரீயம். உபயம் வஸ்தி ஸஞ்ஜாதச் சோதோ ஹந்தி ந ஸம்சய:” என்று கூறா பாணி. “பாதப்பவ்ருத்தச் ச்வயதர் ந்ருணம் ய: ப்ராபு த்யாந் முகம். ஸ்த்ரீணம் வக்த்ராததோ யாதி வஸ்தி ஜச் ச ந லித்யதி” என்று மற்றோர் ஆசிரியர் கூறுகிறார். இவற்றிற்குப் பொருள் முற்கூறியதே.

வாதகஜாங்குசுவடி	(50 மாத்திரை)	1	8
ஜலமஞ்ஜரீ ரஸம் (மேலோதரத்துக்கு)		15	0
ஜ்வரமுராரி	(50 மாத்திரை)	1	0
ஸந்திபாத பைரவி	"	2	8
ஸந்திஜன்	(30 மாத்திரை)	4	0
ஸேவிரணவடி (சார்ங்க. ம. அத. 7) (50 மாத்திரை)		1	12
ஸ்வச்சந்தபைரவி	"	2	0
ஹரீ தகிவடி	"	1	0

லேஹ்யங்கள்.

குடபிப்பலீ (புருஹத்)	1	4	3	2
கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம்	1	8	3	12
பிஸ்வாதி லேஹ்யம்	1	12	4	4
ஜம்பீர ரஸாயனம்	1	8	3	12
ஸேவிரண கந்த லேஹ்யம்	1	10	4	0

கருதங்கள்.

கல்யாணகருதம்	2	0	5	0
சாகலாதிருதம்	2	8	6	4
பலகருதம்	2	8	6	4
பிராஹ்மீகருதம்	2	0		
அர்க்க	1	12	4	8
நாராயண தைலம்	3	4	8	0
நிரஞ்ஞட்யாதி தைலம்	2	0	5	0
லாக்ஷா சந்தநாதி தைலம்	3	0	7	8
ஹிக்ஷ்வாதி தைலம் (3 அவு. ரூ. 1-4-0)	2	4	5	8

ஆஸவாரிஷ்டங்கள்.

அசோகாரிஷ்டம்	1	4	3	2
அச்வகந்தாரிஷ்டம்	1	4	3	2
கதிராரிஷ்டம்	1	4	3	2
குடஜாரிஷ்டம்	1	8	3	12
சந்தனாவம்	2	4	5	8
சாரிபாத்பாரிஷ்டம்	1	2	2	12
தசமூலாரிஷ்டம்	1	8	3	12
திராக்ஷாரிஷ்டம்	1	4	3	2
பப்பூலாரிஷ்டம்	1	8	3	12
பலாரிஷ்டம்	1	4	3	2
பிப்பல்யாரிஷ்டம்	1	8	3	12
ரோஹிதகாரிஷ்டம்	2	0	5	0
லோஹாஸவம்	1	8	3	12
வாஸாரிஷ்டம்	1	4	3	2
விடங்காரிஷ்டம்	2	0	5	0

இரஸ-லோஹௌஷதங்கள்.

அப்ரக பஸ்மம் (100 புடம் செய்தது)	12	0
அயஸ்காந்த வரிந்துரம்	12	0
சங்க பஸ்மம்	1	8
சிலாஜது பஸ்மம்	15	0
தாளக பஸ்மம்	3	0
பேரவாள பஸ்மம்	2	0
மகரத்வஜம்	15	0
மக்ரோபஸ்மம்	5	0

மௌக்திக பஸ்மம்	65	0
லோகநாத ரஸம் (இரண்டாவது சார்ங்க. ம.)	4	0
வாட பஸ்மம்	0	12
வாதாக்கிரி குமாரம்	6	0
வித்த மகரத்வஜம்	25	0
ஸ்வரண வங்கம்	15	0
சங்கத்திராவகம் (அவு. 1-க்கு)	2	0

லேபம் அல்லது களிம்புகள்.

கந்தகலேபம்	0	12	4	0
காவஸாதி லேபம்	0	10	3	4
சததௌதக்ருதம்	0	6	2	0
சந்திரகலாலேபம்	1	8	8	0
தசாங்கலேபம் (சூர்ணம்)	0	8	2	8
மதுச்சிஷ்டாதி லேபம்	0	12	4	0
ரஸோத்தமாதிரி லேபம்	0	14	5	0
ஜாத்பாதிருதம்	0	12	4	0

முன்னதாக அறிவித்தால் வேறு எந்த காலத்திலும் செய்யத் தவிர்ப்பது அனுப்பப்படும்.

ஆர்யன் பார்மஸியாருடைய விசேஷ னைவுதங்கள்.

அஜீர்ண கேஸி:—எல்லாவதமான அஜீர்ணத் தைபும், காமாஸைபையும், அம்லபித்தம் என்கிற வயிற்றுப் புளிப்பையும், வயிற்றுனைத்தலையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய உப்பு. ஒரு டப்பியின் விலை ரூ. 2-8-0

ஆயுஷ்ய ரஸாயனம்:—வெகு மதுமான பல வர்த்தக னைவுதம். ஒவ்வொரு தேக்கரண்டிபளவான ஆயுஷ்ய ரஸாயனமும் ஒவ்வொரு அவுன்ஸ் இரத்தத்தை விருத்திசெய்ய வல்லது. சிறு குழந்தைகளுக்கும் பலவீனர்களுக்கும் வெகு உபயோகமானது. விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 3-4-0.

கனஸாஸம்:—காலராவென்கிற விஷஸிவையத் தடுக்கவும், நிவர்த்தி செய்யவும் முற்றிலு முபயோகமான திராவகம். வயிற்றுப்பஸம் வயிற்று நோய் இவை தீரும். தொண்டையைப்பற்றிய இருமல் முதலிய வியாதியிலும் வெகு உபயோகமானது. புட்டி 1-க்கு ரூ. 2.

கனஸாஸவடி:—அதிஸாரம், சித்பேதி இவைகளில் வெகு சிலாக்கியமாக குணந்தரும் மாத்திரை. காலராவில் கனஸாஸத்தடன் இதைபும் உபயோகிக்கவேண்டியது அவசியம். பலமான வயிற்றுப் போக்குகளில் கனஸாஸம், கனஸாஸவடி இரண்டையும் சேர்த்து உபயோகிப்பதால் விசேஷ குணம் உண்டு. விலை 30 மாத்திரை ரூ. 1.

பாகாந்தக லேபம்:—கடுமையான சொறி நரங்களுக்கும், படை வியாதிக்கும், இதர சர்மரோகங்களுக்கும் வெகு சிலாக்கியமான மேல்பூச்சு. விலை புட்டி 1-க்கு அணு 12.

ச்யவனபாச லேஹ்யம் (ஆர்யன்):—ச்வாஸப்பைகள், இருதயம் இவற்றிற்கு நல்ல வலிவைத் தரக்கூடியதும், ச்வாஸாசய வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதுமான மிகப் பிரவிர்த்திபெற்ற லேஹ்யம். 1 புட்டி (6 அவுன்ஸ்) விலை ரூ. 1-8-0.

தந்தசோதினி அல்லது ஆர்யன் பற்பொடி:—பற்களிலுள்ள ஸகல தோஷங்களையும் போக்கி அவற்றிற்கு பலம் தருவது. டப்பி 1-க்கு அணு 4. 12 புட்டி அடங்கிய பெட்டியின் விலை ரூ. 3.

தாம்பூல ரித்ஜூனி:—தாம்பூலத்துடன் உபயோகிக்க வெகு சுகமாயிருக்கும் மாத்திரை. வாயில் ஒருவாறு சுவாஸையுண்டாம். தொண்டைக்கம்மல், ஜலதோஷம் முதலியவற்றில் நல்ல குணம் தரக்கூடியது. 50 மாத்திரை யடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணு 12.

தீர்வருத் துளிகை:—மலபந்தத்தினால் சஷ்டப்படுபவருக்கு இந்த மாத்திரை மிகப் பிரயோஜனமுள்ளது. வயிற்றில் கிருமிகளையும் போக்கவல்லது. விலை 50 மாத்திரை ரூ. 1.

நித்யானந்த ரஸம்:—யானைக்கால், கைக்கால் முதலியவற்றில் இதர துர்நீரேற்றம் இவைகளை குணப்படுத்தும் பிரவிர்த்தமான னைவுதம். ஒரு புட்டி விலை ரூ. 2.

பஞ்சதீக ரஸகீரைய:—மலேரியா வென்கிற விஷஜ்வரம், ஜ்வரக்கட்டி, ஜ்வரத்தினாலேற்பட்ட இரத்தக்குறைவு இவற்றிற்கு சிலாக்கியமான ரஸாயனம், ஆங்கில ஆயுர்வேதப் பிரமுகர்களால் கொண்டாடப்பட்டது. விலை ரூ. 1-12-0.

புருங்கர்மலக தைலம் (ஆர்யன்):—மூலையையும், பொதுவில் தேஹத்தைபும் குளிரச் செய்யக்கூடிய இதைலம் ஸ்நானம் செய்வதற்கும், தலைமயிர்களுக்குத் தடவுவதற்கும் பிரசுஸ்தமான தென்று எங்கும் பிரவிர்த்தி பெற்றிருக்கிறது. பித்தமயக்கம், ஒற்றைத்தலைவலி இவையும் தீரும். மயிர் நரைத்தலையும் தடுக்கும். விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 1-5-0.

மதுதமனம்:—மதுமேஹம் என்கிற நீரிழிவு ரோகத்தை நிவர்த்தி செய்ய இது ஒன்றே ஏற்ற மருந்து. நீர் ரோகமுள்ள பலர் இதை யுபயோகித்து குணமடைந்

திருக்கிறார்கள். விலை 50 மாத்திரை யடங்கிய புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 5-8-0.

மேஹாரி:—மேஹவட்டை, சீழ்மேஹம், மூத், மார்க்கத்தில் அழற்சி இவற்றால் வருந்துகிற புருஷருக்கும், பெரும்பாடு என்கிற வெள்ளையாலும், கடுப்பை அழற்சியாலும் வருந்துகிற ஸ்திரீகளுக்கும் இது மிகவும் பிரயோஜனமுள்ள மாத்திரை. 100 மாத்திரைபுட்டி ரூ. 2-12-0.

மருகாங்கவடி:—கூடிய ரோகங்களுக்கு எந்த மருந்தென்று ஸகல வைத்திய சாஸ்திரஞ்ஞர்களுமும் புதுப்பெற்றது. இதை ஆயுஷ்ய ரஸாயனத்துடையோடுகித்தால் இன்னும் விசேஷ பலன் உண்டாகு விலை 50 மாத்திரைபுட்டி ரூ. 5.

விசுவவாதாரி தைலம்:—பிரவிர்த்தமான தான்தர தைலம், நாராயண தைலம் இவற்றின் கூட்டு தைலம். பார்ச்வவாயு, கீல்வாயு, மூலையின் சோமுதலியவற்றில் உள்ளுக்கும் வெளிக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய மிகவும் பிரயோஜனமுள்ள தைலம். விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 3-8-0.

ஸர்வ ஜ்வாரி:—மலேரியா வென்கிற விஷஜ்வர ஸந்திபாத ஜ்வரம், இன்ப்ளூயின்ஸா வென்கிற ஜ்வரம், கபவாத ஜ்வரம் முதலிய ஸகல ஜ்வரங்களிலும் மிக நல்ல பலன் தரக்கூடிய இந்த மாத்திரை ஒவ்வொருவருடைய வீட்டிலும் கையிருப்பில் இருக்கவேண்டியது. விலை 50 மாத்திரை புட்டி ரூ. 1-12-0.

ஸித்தாஜீஜனம்:—அநேகவிதமான கண்ணெப்பங்களை நிவர்த்தி செய்து பெயர் பெற்றது. நாசியினுள் உடாகும் கோனாறுகள், காதவலி, தொண்டையைப்பற்றிய நோய்கள் இவற்றிலும் உபயோகிக்கக்கூடியது. யௌஷதம். தலைவலி, மார்வலி, இதர கீல்வாயு முதலிய நோய்கள் முதலியவற்றிலும் மேலுக்குத் தேய்க்க மிகவும் உபயோகமானது. 1 அவு. புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1.

ஆர்யன் பார்மஸி, 48, வெள்ளாழத் தெருவு, வேப்பேரி போஸ்ட், மதாஸ்.

புஸ்தக வகுப்பு

சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை

சீர்திருத்தப்பெற்ற இரண்டாம் பதிப்பு.
ஸ்மல்ஸ்ருதத்திலிருந்து சமீபத்தில் முதன் முதல் வெளி
யான ஆதிகாலத்திய ஆயுர்வேத வைத்திய நூல். ஆயு
ர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்
அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.
இவ்வைத்தியக் கிரந்தம் முன்று கண்டங்களாகப்
பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. பூர்வ கண்டத்தில்:—ஆயுர்வேத பரிபாஷை,
பரிபாஷைகளின் விவரம், தீபன-பாசன-ரோசநாதி,
பண விசேஷங்கள், தேஹத்தவ ஸம்பந்தமான அம்
சங்கள், ரோகஸங்கை, மற்றும் அருமைபான அநேகம்
விஷயங்கள் 7-அத்தியாயங்களைக் கொண்டு விவரிக்கப்
பட்டிருக்கின்றன.

2. மத்திய கண்டத்தில்:—ஸ்வாஸம், ச்வாசம்,
பாண்டம், கல்கம் முதலிய சுவாசவகைகளும், சூர்ணம்,
புளிசைகள், பாண்டங்கள், தைலங்கள், கிருதங்கள்,
பரிபாஷைகள், பஸம் முறைகள், தாதுமரண
த்திய முறைகள், ஆஸவங்கள், அரிஷ்டங்கள் முதலிய
பரிபாஷை நிர்மாண முறைகளும் 12 அத்தியாயங்களில்
விவரிக்கப்படுகின்றன.

3. உத்தர கண்டத்தில்:—கிருதபானம், ஸ்வேத
சிகிதையை, வமன சிகிதையை, விசேசன சிகிதையை,
பஸ்தி சிகிதையை (எரிமா), நஸ்யவிதி, கண்டேஷாதிவிதி,
பிரத்ததை வெளிப்படுத்தும் முறை, தேத்திர
சிகிதையை முதலான மிகவும் உபயோககரமான சிகிதா
ரம்ங்கள் எளிதாகச் செய்யக்கூடிய வகையில் 13-அத்தி
யாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆக இக்கிரந்தத்தில் மொத்தம் 32 அத்தியாயங்கள்
படங்கியிருக்கின்றன.

இவ்விராமக வியாக்கியானம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும்
புள்ளி முகவரை மிகவும் விசேஷமானது. விஷய
புராணி விரிவானது. புள்ளிகளோன் என்னும் அள
வில் உயர்ந்த காகிதத்தில் சுமார் 450 பக்கங்களில்
புச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸாதாரண பைண்டு விலை
ரூ. 3. முழுக் கலிகோ பைண்டு ரூ. 4.

புப்பு அஷ்டாங்க ஹருதயம்.

பைண்டு பாடம். 52 அத்தியாயங்கள் கொண்டது.

ஸூத்ர-சாரீர-திநா ஸ்தந்தரங்கள்
அடங்கியது.

ஆயுர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி
ஐயங்கார் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது

ஸ்மல்ஸ்ருத ஸ்தந்தரத்தில்:—ஆயுஷ்காமியம், தின
சாரியை, ருதசாரியை, ரோகங்கள் உண்டாகாத வழி,
மலம் பிரவத்திரவ்ய விஞ்ஞானம், அந்ஸ்வரூப விஞ்ஞானம்,
ஆயுர்வகை, தோஷாதி விஞ்ஞானம், சோதநாதி குண
முள்ள திரவ்ய ஸ்வரூபவிவரணம், ஸ்வேஹம், ஸ்வேதம்,
பைமக-விசேசம், வஸ்தி, நஸ்யம், தாமபாகம், கண்டே
ஷாதி, அஞ்ஞாதி, தர்ப்பண-புட்பாகங்கள்,
பந்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, விராவயகை, சஸ்திர கர்மம்,
பாராக்கிரி விதிகள் முதலிய அநேகம் விஷயங்கள்
10-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாரீர ஸ்தந்தரத்தில்:—கர்ப்போற்பத்தி, கர்ப்ப
வியாபத், அவபவாதிகளின் தத்துவங்கள், மம் விவா
ணம், விஞ்ஞா சாரீர விஞ்ஞானம், தாதபரீகை முதலிய
சாரீர தத்துவாதி ஸம்பந்தமான விஷயங்கள் 6 அத்தி
யாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

திநா ஸ்தந்தரத்தில்:—ஜ்வரம், இரக்த பித்தம்,
காஸம், ச்வாஸம், ஹிக்கா (விக்கல்), க்ஷயம், மதமென்
னம் வெறி, அர்சஸ் என்னும் மூலம், அதிஸாரம், கிர
ஹணி, மூத்திர க்ருச்சிரமென்னும் நீர்ச்சுருக்கு முத
லியவை, பிரமேஹம், வித்ரதி, அண்டவ்ருத்தி, குல்மம்,
மஹோதாரம் முதலிய உதாரத்தைப்பற்றிய வியாதிகள்,
பாண்டி, சோசை, குஷ்டம், ச்வித்ர மென்னும் வெண்
குஷ்டம், வாதரோகங்கள் முதலிய ரோகங்களின்
காரண-லக்ஷணத்தின் 16-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்
படுகின்றன.

மேலும் முகவரையும், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வியாக்கியானம், விஸ்தாரமான விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரசினை யந்திர சஸ்திரங்க
ளென்ன, சாரீர தத்துவங்களென்ன இவற்றை விளக்கும்
சித்திரப் படங்கள் அநேகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.
வைத்திய கலாநிதியின் அளவில் 450 பக்கங்களை
மேல் கொண்டது.

தந்தால் விலை:—ஸாதாரண அட்டைபைண்டு ரூ. 8
முழுக் கலிகோ அழகான பைண்டு ரூ. 10 0

அஷ்டாங்க ஹருதயம்.

இரண்டாம் பாகம். 28 அத்தியாயங்கள் கொண்டது.

சிகிதா-கல்ப ஸ்தந்தரங்கள் அடங்கியது.

சிகிதா ஸ்தந்தரத்தில்:—ஜ்வரசிகிதையை, இரக்த-
பித்த சிகிதையை, காஸ சிகிதையை, ச்வாஸ சிகிதையை,
இராஜ்யக்ஷம் (க்ஷய) சிகிதையை, சர்தி (வாந்தி) இருதய
ரோக சிகிதையை, மூல (அர்சஸ்) சிகிதையை, அதிஸார
சிகிதையை, கிரஹணி சிகிதையை, மூத்திராகாத சிகிதையை,
பிரமேஹ சிகிதையை, வித்ரதி சிகிதையை, அண்டவ்ருத்தி
சிகிதையை, குல்ம சிகிதையை, மஹோதாரம் முதலிய
உதார ரோகங்களின் சிகிதையை, பாண்டரோக
சிகிதையை, ச்வயது (சோசை) சிகிதையை, குஷ்டரோகம்
முதலிய சர்ம வியாதிகளின் சிகிதையை, வாதரோகங்
களின் சிகிதையை இவை முதலிய அநேகம் வியாதிக்
ளின் சிகிதா விஷயங்கள் 22-அத்தியாயங்களில்
விஸ்தாரமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.

கல்ப ஸ்தந்தரத்தில்:—வமக கல்பம், விசேச
கல்பம், வமக-விசேசங்களாலுண்டாகும் தீங்களைப்
பரிஹரிக்கும் கல்பம், வஸ்தி கல்பம், வஸ்திப் பிரயோ
கத்தாலான வியாபத் பரிஹார கல்பம், பேஷஜை கல்பம்
இவை முதலிய வித்தேனவத சிகிதா முறைகள்
6-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

மேலும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வியாக்கியானம்,
விஸ்தாரமான விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கி
ன்றன. வைத்திய கலாநிதியின் அளவில் 250 பக்கங்
ளுக்கு மேல் கொண்டது.

ஸாதாரண அட்டை பைண்டு விலை ரூ. 3 12.

முழுக் கலிகோ பைண்டு ரூ. 4 8.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ், வேப்பேரி, மதராஸ்.

“நோயற்றவாழ்வே துறைவற்ற செல்வம்”

வைத்திய கலாநிதி

THE VAIDYA KALANIDHI
A TAMIL MONTHLY JOURNAL OF MEDICINE AND SANITATION

EDITED BY

Ayurveda Bhusanam

PANDIT M. DURAI SWAMI AIYANGAR.

Senior Physician in charge S.K.P.D. Hospital

பத்திராதிபர்:

ஆயுர்வேத பூஷணம்

பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்,

எல். கே. பி. டி. ஜஸ்பதீரியின் பிரதான டாக்டர்

Vol. VIII.

புஸ்தகம் 8.

தான்மதிஸ்வ மார்கழிஸ்

DECEMBER, 1921.

No. 12

செவ்வாய்க்கிழமை

பொருளடக்கம்.

உடைய பேஜும் வருஷாந்த அட்டவணையும்

* விசேஷ வியாஸங்கள்:—

கதேவைத்தியமுறை:— அதன் முற்கால தற்கால நிலைமைகள்: கே. சிவ ஸுப்ரமணியம் ... 113

காலரோகம்:—ஜி. கண்ணசாமி வைத்தியர். ... 116

ச்வாலரோகம்:—என். கேசவாசாரியலு, ஆயுர்வேத வைத்தியர், ... 117

பாம்புக்கடி வரலாறு சிவ நிர்வசநம்—டாக்டர் மணிராம், எல். எம். எஸ். ... 119

பத்திராதிபருடைய வியாஸங்கள்:—

ஆயுர் வேதா பிவ்ருத்தியில் சில யோசனைகள் ... 12

நமது வாசக நேயர்களுக்கு ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு ... 129

கடிதங்கள்:—சுவாதம் என்றால் என்ன; மலபந்தத்தில் ஹிதமான உணவுகள்; வஸ்திமுறை. ... 132

தளவு தங்கனம் சிகிதையையும்:—தேன் கொட்டிதலுக்குச் சிகிதையை; அயம் மனிதருக்கு முக்

கிய உணவு; நாட்பட்ட மலபந்தத்திற்கு; சித்திரையின்மைக்குப் பரிஹாரம்; குழந்தையின்

பிணிக்குத் தாயை யடித்தல்; வெங்காயம். ... 133

பலவகைத் துறிப்புகள்:—இரைப்பையில் மயிர்ப்பந்து; க்ஷய ரோக சிவாரணத்திற்கான ஸாதகங்கள்;

வங்காள சுவன்மெண்டும் ஆயுர்வேதமும்; பாம்புக்கடிக்கு ஒரு சிச்சயமான சிகிதையை; ஒட்டிய

தாடை; ஹரித்வாரத்தில் இருஷிசுவ ஆயுர்வேத கலாசாலை. ... 135

மாதவந்திரம்:—

முக்கிய அறிவிப்பு

இந்த ஸஞ்சிகையோடு வைத்திய கலாநிதியின் 8-வது வால்யம் முடிவு பெறுகிறது. மற்ற

விஷயங்களுக்கு இந்த ஸஞ்சிகையின் 129-வது பக்கத்திற் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள “நமது

வாசக நேயர்களுக்கு ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு” என்கிற விஷயத்தை ஒவ்வொரு சந்தாநேயரும்

கவனிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ADVERTISEMENTS.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்.

முதற் பாகம்.

ஸூத்ர-சாரீர-நிதாந ஸ்த்தாநங்கள் அடங்கியது.

ஆயுர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

ஸூத்ர ஸ்த்தாநத்தில்:—ஆயுஷ்காமீயம், தினசர்மை, ருதுசர்மை, ரோகங்கள் உண்டாகாதவழி, திரவத்திரவம் விஞ்ஞாநம், அந்நஸ்வரூப விஞ்ஞாநம், அந்ந ரகைஷ, தோஷாதி விஞ்ஞாநம், சோதநாதி குணமுள்ள திரவம் ஸ்வரூப விவரணம், ஸ்நேஹம், ஸ்வேதம், வமந-விரேசனம், வஸ்தி, நஸ்யம், தாமபாநம், க்ஷணவேதிகள், அஞ்ஜநாதிகள், தர்ப்பண-புட்பாகங்கள், யந்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, விராவ்யதை, சஸ்திர கர்மம், க்ஷாராக்ஷி டவிதிகள் முதலிய அநேகம் விஷயங்கள் 50-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாரீர ஸ்த்தாநத்தில்:—கர்ப்போற்பத்தி, கர்ப்ப வியாபத். அவயவாதிகளின் தத்துவங்கள், மர்ம விவரணம், விக்ருத சாரீர விஞ்ஞாநம், தூதபரீகை முதலிய சாரீர தத்துவாதி ஸம்பந்தமான விஷயங்கள் ஆக இவை முதலியவை 6-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

நிதாந ஸ்த்தாநத்தில்:—ஜ்வரம், இரக்த பித்தம், காஸம் ச்வாஸம், ஹிக்கா (விக்கல்), க்ஷயம், மதமென்னும் வெறி, அர்சஸ் என்னும் மூலம், அதிஸாரம், கிரஹணி, மூத்திர க்ருச்சிர மென்னும் நீர்ச்சுருக்கு முதலியவை, பிரமேஹம், வித்ரதி, அண்டவருத்தி, குல்மம், மஹோதரம் முதலிய உதரத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், பாண்டி, சோகை, குஷ்டம், சலித்ர மென்னும் வெண்குஷ்டம், வாதரோகங்கள் முதலிய ரோகங்களின் காரண-லக்ஷணங்கள் 16-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

ஆக இந்த முதற்பாகத்தில் 52-அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன. முகவுரையும், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வியாக்யானமும், விஸ்தாரமான விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிராசீன யந்திர சஸ்திரங்களென்ன, சாரீர தத்துவங்களென்ன இவற்றை விளக்கும் சித்திரப்படங்கள் அநேகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. வைத்திய கலாநிதியின் அளவில் 450-பக்கங்களுக்கு மேல் கொண்டது. விலை ரூபா. 5-0-0.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ், வேப்பேரி, மதராஸ்.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்.

இரண்டாம் பாகம்.

சிகிதஸா—கல்ப ஸ்த்தாநங்கள் அடங்கியது.

ஆயுர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

சிகிதஸா ஸ்த்தாநத்தில்:—ஜ்வரசிகிதஸை, இரக்த-பித்த சிகிதஸை, காஸ சிகிதஸை, ச்வாஸ சிகிதஸை, இராஜயக்ஷம் (க்ஷய) சிகிதஸை, சர்தி (வாந்தி) இருதயரோக சிகிதஸைகள், மூல (அர்சஸ்) சிகிதஸை, அதிஸார சிகிதஸை, கிரஹணி சிகிதஸை, மூத்திராகாத சிகிதஸை, பிரமேஹ சிகிதஸை, வித்ரதி சிகிதஸை, அண்டவருத்தி சிகிதஸை, குல்ம சிகிதஸை, மஹோதரம் முதலிய உதர ரோகங்களின் சிகிதஸைகள், பாண்டி ரோக சிகிதஸை, ச்வபது (சோதை) சிகிதஸை, குஷ்டரோகம் முதலிய சர்ம வியாதிகளின் சிகிதஸைகள், வாத ரோகங்களின் சிகிதஸை, இவை முதலிய அநேகம் வியாதிகளின் சிகிதஸா விஷயங்கள் 22-அத்தியாயங்களில் விஸ்தாரமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.

கல்ப ஸ்த்தாநத்தில்:—வமந கல்பம், விரேசக கல்பம், வமந-விரேசகங்களா ஜண்டாகும் திக்கு லோப் பரிஹரிக்கும் கல்பம், வஸ்தி கல்பம், வஸ்திப் பிரயோகத்தாலான வியாபத் பரிஹார கல்பம், பேஷஜ கல்பம் இவை முதலிய வித்தெனஷத் சிகிதஸா முறைகள் 6-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

ஆக இந்த இரண்டாம் பாகத்தில் 28 அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வியாக்யானமும் விஸ்தாரமான விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வைத்திய கலாநிதியின் அளவில் 250 பக்கங்களுக்கு மேல்கொண்டது. விலை ரூ. 3-12-0,

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ், வேப்பேரி, மதராஸ்.

“ நோயற்றவாழ்வே குறைவற்ற சேல்வம் ”

வைத்திய கலாநிதி

ஒரு வைத்திய சுகாதாரப்-பத்திரிகை.

THE VAIDYA KALANIDHI

The only Tamil Journal of Medicine, Hygiene and Sanitation

EDITED BY

AYURVEDA BHUSHAN

Pandit M. DURAISWAMI AIYANGAR, A. K. A. C.

Diplomaed Ayurvedic Doctor; Chief Physician in-charge S. K. P. B. A. J. Hospital; Translator of “Sarangadhara Samhita”, “Ashtanga Hridaya, Madhava Nidana”, etc., into Tamil, Examiner, All-India Ayurveda Vidya Pitta's Vidvat Examinations and Vice President, The All-India Ayurveda Vidya Pitta, etc., etc.

எட்டாம் புத்தகம்

[ரேளத்ரிஸ்ரூ தைமீன் முதல் துன்மதிஸ்ரூ மார்கழிமீன் வரையில்.]

Vol. viii.

[From January to December 1921.]

MADRAS:

The “Vaidya Kalanidhi” Office,
VEPERY.

1921.

All Rights Reserved.

INDEX.

TO VOL. VIII.

Original Articles.

PAGE	PAGE
Albumen or Ojas. ... 53	Indigenous Medicines. ... 118
Pandit H. Subbaraya Sastri ... 53	K. Sivasubramanyam ... 118
Anæmia. ... 12	Injurious Effects of Anger. ... 12
G. Kannusami Vaidyar ... 12	W. Krishnaswami Row, Hospital Assistant (Retired). ... 89
Aspect in Disease. ... 48	Intestinal Worms. ... 89
K. V. Padmanabhan, Ayurvedic Physician. ... 48	G. Kannusami Vaidyar ... 89
Asthma. ... 117	Malaria. ... 3
N. Kesavacharlu ... 117	K. Subrahmanyam, Ayurvedic Physician ... 3
Ayurvedic System of Surgery. ... 1	Menstrual troubles of a Female patient. ... 10
The Late Vaidya Ratnam Pandit D. Gopala Charlu. ... 1	Dr. A. Nanjunda Aiyar, L.M.P. ... 10
Bodily Defences against Disease. ... 38	Our Children's Diet. ... 9
K. Natarajan, L.M. & s. ... 38	G. Kannusami Vaidyar ... 9
Bronchitis. ... 116	Prevention and cure for Cholera and Bowel complaints. ... 2
G. Kannusami Vaidyar ... 116	V. A. Swaminathan, L.M. & s. ... 2
Dysmenorrhoea. ... 56	Prevention and Treatment of Constipation. ... 65
G. Kannusami Vaidyar ... 56	G. Kannusami Vaidyar ... 65
Fruits, their food value and use in diseases. ... 84	Prevention of Infant Mortality. ... 86
W. Krishnaswami Row, Sub-Assistant Surgeon (Retired). ... 84	G. Kannusami Vaidyar ... 86
General care of Infants. ... 87	Some Tales of Insanity. ... 5
Dr. A. Manicka Mudaliar, Medical Practitioner. ... 87	Dr. K. J. Dholakia, L.M. & s. ... 5
How to avoid Influenza. ... 81	Verdict about snake-bite stories. ... 119
M. S. Aiyangar, Medical Practitioner ... 81	Dr. Maniram, L.M. & s. ... 119
Importance of Early Diagnosis of Cancer in Women. ... 61	Water and its uses. ... 58
Dr. A. R. Anfranc, M.R.C.S., L.R.C.P., & C. ... 61	The Late Vaidya Ratnam Pandit D. Gopala Charlu. ... 58

Leading Articles, &c.

PAGE	PAGE
A Dirty Tongue ... 73	Notes and Items of Interest 23, 51, 79, 108, 134 ... 71
Ayurvedic and Tibbi College, Delhi ... 43	Registration of Indigenous Medical practitioners. ... 18
Breath and Be Warm ... 16	Report of Dr. Koman on Indigenous Systems of Medicine. ... 65
Committee on the Indigenous Systems of Medicine. ... 100	Re-search Committee ... 65
Correspondences 21, 48, 74, 105, 132 ... 100	Suggestions for the Improvement of the Ayurvedic System. ... 129
Drugs and Therapeutics 22, 49, 77, 106, 133 ... 100	To our Readers ... 42
Fly-A Disease Carrier ... 69	Treatment for Diarrhoea and Dysentery by the Indications of the Pulse. ... 14
Importance of Psychology in Medicine. ... 46	Why People are Ill? ... 14
Medicine in India ... 66	

அட்டவணை

எட்டாவது புல்தகம்.

விசேஷ விபரணங்கள்

ஒரு ஸ்திரீயின் ஆர்த்தவக் கோளாறு:— டாக்டர் எ. நகுஜுண்டையர் எல். எம். பி. 13	நமது குழந்தைகளின் உணவு:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர். ... 9
ஒஜோதாது:—பண்டித எச். சுப்பராயசாஸ்திரி கனிகள் உணவாகவும் விபாதிவரகமாகவும் உபயோகமாகல்:—டப்ளியூ. கிருஷ்ண ஸ்வாமி ராவ், ஸப் ஆலிஸ்டெண்டு ஸர்ஜன் 84	பாண்டு ரோகம்:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர் 82
காலரோகம்:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர் 116	பாய்புக்கடி வரலாறுகளைப்பற்றிய சில நிர்வாகம்:—டாக்டர் மணிராம். ... 119
தடலிவண்டாதும் கிருமிகள்:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர் ... 89	வாத கபஜ்வரத்தைத்தடுக்கும் வகை:—எம். எஸ். ஐயங்கார், ஆயுர்வேத டாக்டர் ... 81
கோபத்தினால் விளையும் தீவினைகள்:—டாக்டர் டப்ளியூ. கிருஷ்ணஸ்வாமி ராவ் ... 12	மல பந்தத்தைத் தடுப்பதும் சிகிச்சைப்பதும்:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர் ... 65
சரீரத்திற்குள்ளு இயற்கைச் சக்தி:—கே. நடராஜன், எல். எம். எஸ். ... 38	ருது நுல ரோகம்:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர் 56
சல்யதந்திரம்:—வைத்தியரத்தன் பண்டித டி. கோபாலாசாரலு ... 1	வியாதியில் ரிஷ்டங்கள் என்கிற சிலதோற்றங்கள்:—கே. வி. பத்மநாபன், ஆயுர்வேத டாக்டர் ... 41
சிகுமரணத்தைத் தடுத்தல்:—ஜி. கண்ணுசாமி வைத்தியர் ... 36	விஷமஜ்வரம்:—கே. சுப்பிரம்மணியம், ஆயுர்வேத டாக்டர் ... 3
சில உத்தமாதரோகிகளின் உண்மைக் கதைகள்:—டாக்டர் கே. தோலாச்யர், எல். எம். எஸ். ... 5	விஷமசி முதலியவயிற்று ரோகங்களைத் தடுப்பதும் பரிஹரிப்பதும்:—டாக்டர் வி. ஏ. ஸ்வாமிநாதன், எல். எம். எஸ். ... 25
சிகுக்களைப் பரிபாலிக்கும் பேரீது முறை:—டாக்டர் எ. மாணிக்க முதலியார் ... 87	ஜலமூர் அகன் உபயோகமு:—வைத்தியரத்தன் பண்டித டி. கோபாலாசாரலு ... 58
சுதேசவைத்திய முறை:—கே. விவஸுப்பரம் மணியம் ... 114	ஸ்திரீகளின் வல்மீக வியாதியை ஆரம்பத்திலேயே பரிசோதித்து அறிவதன் ஆவச்யகம் டி. ஏ. ஆனப்ரான். எம். ஆர். வி. எஸ். எல். ஆர். வி. பி. ... 61
சீவாஸரோகம்:—என். கேசவாசாரயலு ... 117	

பத்திராதிபருடய விபரணங்கள்

அழுக்கடைந்த நாக்கு ... 73	தேசிய வைத்தியர்களைப் பதிவு செய்தல் ... 71
ஆயுர்வேதத்தைப்பற்றி டாக்டர் கோமன் ... 18	நமது வாசக நேயர்களுக்கு ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு ... 12
ஆயுர்வேதத்தை விருத்திசெய்வதற்கான சில யோசனைகள் ... 124	நாடி நடைக்குறிகளை அநுஸரித்து அதிலாரத்திற்கும் சீதபேதிக்கும் சிகிச்சை ... 42
ஆயுர்வேத பரிசீலனைக் கமிட்டி ... 65	முறைப்படி மூச்சுவிட்டு உடலின் உஷ்ணத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்க ... 16
ஆயுர்வேத முறையை விருத்தி செய்யும் வகை ... 91	வியாதியைப் பரவச்செய்யும் ஈ ... 69
இந்தியாவில் வைத்திய முறை ... 66	வைத்தியத்தில் மனஸ்தத்தவ சாஸ்திரத்திற்குற்ற பிரதாந்யம் ... 46
சுதேச வைத்திய பரிசீலனைக் கமிட்டி ... 100	ஜனங்கள் ரோகிகளாவானேன்? ... 14
டில்லி ஆயுர்வேத யூனினி கலாசாலை ... 43	

கடிதங்கள்

அங்காரக தைலம் ... 48	சயவநப்ராசம் முதலியது ... 106
அலரி வேர் ... 48	நரம்புச்சிலந்திக்குப் பரிஹாரம் ... 75
ஆயுர்வேத பரீக்ஷைகள் ... 105	பக்ஷவாதம். ... 21
கங்கஸுந்தர ரஸம் ... 76	ப்யூமிகேஷன் ... 9
கலா ஆஜார் ... 74	மருத்து ... 48
குடற் கோளாறு ... 105	மலபந்தத்தில் இதமான உணவுகள் ... 132
கவந்தம் என்றால் என்ன? ... 132	யோகராஜகுக்குலவும் க்ருத்ரவீவாதமும் ... 21
செஸம்ரக்ஷணை ... 75	வஸ்திமுறை ... 133
சிறு குழந்தைகளுக்கேற்ற விசேஷனாஷதம் ... 22	வேப்பம் பிசின் ... 76

ஒளவுதங்களும் சிகிதையையும்

அதிலாரத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற குளிகை	23	நவாசாரம் தேன் முதலியது கொட்டுவதைப்	
அயம் மனிதருக்கு முக்கிய உணவு	134	போக்க	107
ஆடாதோடை தேள்விஷத்திற்கு	77	நாட்பட்ட மலபந்தத்திற்கு	113
ஆமவாதத்தில் தேனீயின் விஷம் சிறந்தஒளவுதம்	78	சித்திரையின்மைக்குப் பரிஹாரம்	134
ஆமை ஒட்டு பஸ்மம்	50	நீலாஞ்ஜநமும் விஷமஜ்வரமும்	49
ஓமம் குடிப்பழக்கத்தைப் போக்கும்	50	பித்த ஜ்வரத்திற்குப் பையோகமான த்ரிவருத்	
கடுகெண்ணெயைத் தேய்த்துக் கொள்ளுதல்	108	சூர்ண முறை	57
கந்தக எண்ணெயும் கீல்வாயுவும்	23	மாண்கொம்பு பஸ்மம்	70
காயம் கர்ப்பஸ்ராவத்தைத் தடுக்கும்	108	மேதோரோகத்தில் அயம்	50
குழந்தையின் பிணிக் குத்தாயை யடித்தல்	134	யூகலிட்டஸ் இலையும் மது மேஹமும்	107
சேரங்கொட்டை நரம்புச் சிலந்திக்கு	78	விக்கலில் லவங்காதி சூர்ணம்	107
சுருங்க பஸ்மம்	77	வெங்காயம்	134
தக்காளியும் மதுமேஹமும்	22	ஜம்பு வென்கிற நாவலின் குணங்களும் உபயோ	
தசமூலதைலம்	106	கங்களும்	77
தாளக பஸ்மமுறை	77	ஜலம் அஜீர்ணெளவுதம்	23
தேனுக்கு பலயகுணம்	23	கூயரோகத்தில் சால்முகரா எண்ணெய்	78

பலவகைக் குறிப்புகள்

அதிலாரத்திற்குப் பரிஹாரம்	24	குதகசன்னுக்கு ஒரு சிறந்த பரிசோதனை	109
ஆமதோஷமென்பதென்ன	104	சூரியவெளிச்சம் சிறந்த ஒளவுதம்	24
ஆயுர்வேத ஒளவுத பரிசேலனை	23	தலைச்சுற்றல் அல்லது மயக்கத்துக்குப் பரிஹாரம்	109
ஆயுர்வேதத்திற்கு ஆதரவு பரிஹாரம்	79	தேசிய வைத்திய லிபுர்க ஸமிதி	108
இடுப்பு வலிக்கு ஓர் எளிய சிகிதையை	51	தேஹதா துக்களின் உற்பத்தியும் அழிவும்	108
இந்தியன் மெடிகல் ஸர்வீஸ் பரிசேலனை	79	சிகில பாரத ஆயுர்வேத ஸம்மேளம்	24
இரைப்பைப்பால் மயிர்ச்சுருள்	134	பம்பாயில் சுதேசவைத்திய பரிசேலனை	108
எல்லா இந்திய ஆயுர்வேத மஹாமண்டலம்	108	பாம்புகடிக்கு சிச்சயமான சிகிதையை	185
என்று ஸந்தோஷம்	51	மேதோரோகமும் மது மேஹமும்	50
ஒட்டிய தாடை	135	வங்காள கவான் மென்மீம் ஆயுர் வேதமும்	135
ஒரு புதிய ஆஸ்பத்திரிக்கப்பல்	52	வாயால் மூச்சுவிடுவதாலான தீமை	82
ஒரு ஸர்வபக்சுகர்	49	விவாஹத்தின் பலன்	30
குழந்தைகளின் தேஹக்கோளாறுகளையும்		ஜப்பானில் வீடுகளுக்கு வெள்ளையடித்தல்	109
தேவைகளையும் தெரிந்துகொள்ளும் வகை	52	கூயரோக பரிஹாரத்திற்கான ஸாதங்கள்	135
குடலிற் சென்ற கூர்மையான வஸ்துவை			
வெளிப்படுத்தல்	20		

ADVERTISEMENTS.

ஆயுஷ்ய ரஸாயநம்

தேஹ பலத்தை விருத்தி செய்யும் மதுரமான ஒளவுதம்.

ஆயுஷ்ய ரஸாயநம் என்கிற இவ்வருமைபான ஒளவுதம் உணவு குடலில் நன்கு ஜீர்ணித்து இரத்தத்திற் சேருவதற்கு உதவி செய்கிறது. தேஹ போஷணைப் விருத்தி செய்கிறது. க்ஷீணமாகும் தேஹ தாதுக்களை மீண்டும் சரிப்படுத்தி பலப்படுத்தி விடுகிறது. ஆகவே, க்ஷயரோகத்தில் இதை உபயோகிப்பது மிகவும் நல்ல தென்று தேர்ந்த சிகிதையாக உள்ளது. இது மூளைக்கும், நரம்புகளுக்கும் சிறந்த உணவு, ஆகவே நரம்புத்தளர்ச்சி, பார்ச்வ வாயு முதலிய வாதரோகங்கள், மூளை பல ஹீனப்படுதல் இவற்றிற்கு ஆயுஷ்ய ரஸாயநம் வெகு அதுகூலமானது. புத்தியையுழைத்து வேலை செய்பவர் ஆயுஷ்ய ரஸாயநத்தை உபயோகிப்பதால் வெகு ஸந்தோஷமாகத் தமது வேலையை எளிதில் செய்து முடிப்பார். இருதயம் பலஹீனமாயிருந்தால் அக்கோளாறைப் போக்கி, இருதயத்தை பலப்படுத்துவதற்கு ஆயுஷ்யரஸாயநத்தான் உத்தம மருந்து. ஆயுஷ்யரஸாயநம் எல்லாவற்றினும் மேலாகச் செய்யக்கூடிய சிறந்த குணம் தாதுபுஷ்டியே; ஸ்தீர்-புருஷர்கள் நல்ல சக்தியைப் பெறுவதற்கு இதை உபயோகிப்பது விசேஷம். இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்து, பாண்டரோகம், சோறி சிரங்குளம், மற்றுமுள்ள தோலைப்-பற்றிய கடுமையான வியாதிகள் இவற்றை சிவ்ருத்தி செய்வதும் ஆயுஷ்யரஸாயநமே. வெளிநீயும் ஐதாத்தும் வெகு பல ஹீனப்பட்டுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஆயுஷ்யரஸாயநம் ஏற்ற மருந்து. இது ஸ்தீர்களின் கர்ப்பாசயக் கோளாறுகளை சமநம் செய்து, அவர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் விருத்தி செய்யும்- இவ்வொரு ஒளவுதத்தில் முன் குறிப்பிட்ட பல அருங்குணங்கள் அடங்கியிருப்பதாகச் சுமார் 14 வருஷ அறுபவத்தின் பேரில் அறிந்து ஆயுஷ்ய பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஏ. கே. ஏ. ஸி. அவர்கள், பொது ஜனநன்மையைக் கோரி இங்ஙனம் இவ்வொளவுதத்தை வெளியிட முன்வந்தார்.

இதன் விலை. ரூ. 3 0 0

ஆர்ய ஒளவுதசாலை,

7, ஆதியப்ப முதலித் தெரு, வேப்பேரி, மதராஸ்.

குளிர்ச்சியான தைலம்.

கண்கள் துளிரும் மூளை துளிரும் தேகம் துளிரும்.

முற்றிலும் சாஸ்திர முறைப்படி தயாரானது.

ப்ருங்காமலக தைலம்

என்பது இதன் சாஸ்திரியப் பெயர்

தலைமயிரை வண்டு போல் கறுப்பாகச் செய்வதால் "ப்ருங்கம்" என்கிற சொல் இத்தலைத்தின் பெயரில் முதலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தலை நரைத்தலை இத்தலை கிரமமாக மாற்றும், தலையில் உண்டாகும் சுண்டு, சொறி முதலியதைப் போக்கும். தலைச்சுற்றல், மயக்கம், ஒற்றைத்தலைவலி, கண் எரித்தல், கை கால் கள் எரித்தல் இவற்றையும் சிவாரணம் செய்யும். மூளை வேலை செய்பவர் இத்தலைத்தை அடிக்கடியும். தேய்த்துக் கொண்டுவந்தால் மூளைகுளிர்ந்து படிப்பாலுண்டாகும் மூளையின் சோர்வு நேரிடாம விருக்கும். அனைவரும் ஸாதாரண எண்ணெயைத் தேய்த்துக் கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக ப்ருங்காமலக தைலத்தையே உபயோகித்து வருவதால் உண்மையில் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்வதால் அடையக் கூடிய முழுப்பலனையும் பெறுவார்கள். சுகமாக சித்தையுண்டாகும்.

இத்தலைம் டிப்ளோமா பெற்ற ஆயுர்வேத சிகிதையாளர் ஸ்ரீமான் ஆயுர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் ஏ. கே. ஏ. ஸி. அவர்களின் மேற்பார்வையில் தயார் செய்யப்பட்டது.

விலை புட்டி 1-க்கு ரூ 1-4-0

ஆர்ய ஒளவுதசாலை,

7, ஆதியப்ப முதலித் தெரு, வேப்பேரி, மதராஸ்.

“TAMILAHAM”

தமிழகம்.

மலாய் நாட்டிற்கு ஒரே தமிழ்ப்பத்திரிகையாகிய “தமிழகம்” என்னும் உயர்தரப் பத்திரிகை வாரம் இரு முறையாய், பிரதி புதன், சனிக் கிழமைகள்தோறும் வெளிவருகிறது. நம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிணங்கு, சிங்கப்பூர், மலாக்கா முதலிய பிரதேசங்களை உட்படுத்திய மலாய் நாட்டில் குடியேறவும் பிழைப்புக்காகவும் சென்றிருக்கும் 3-லக்ஷத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழ்ஜனங்களின் நன்மைகளைக்கருதியும், உரிமைகளைக்காக்கவும் இப்பத்திரிகை தோன்றியது. இது ஐக்கிய மலாய் நாட்டிலுள்ள கோலாலம்பூர், பத்து ரோட்டில், 186, 188, 190-ம் நெ. கட்டடங்களில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் அச்சுக்கட ஸ்வான்தாரர் ஸ்ரீமான் சி. செல்லத்தம்பி அவர்களால் தேர்ந்த தமிழறிவாளிகளைக்கொண்டு நடத்தப்படுவது. இது மலாய்நாடு, இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முதலிய பல நாடுகளில் விஸ்தாரமாய்ப் பரவுவதால் விளம்பரங்கள் செய்வதற்கு மிகவும் சிறந்த பத்திரிகையாகும். இதன் வருடச்சந்தா றிங்கி 10-0-0, ஆறுமாதத்திற்கு றிங்கி 5-5-0, மூன்று மாதத்திற்கு றிங்கி 3-0-0, நீடித்த விளம்பரங்கள் செய்வோர் மாணேஜருக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“TAMILAHAM” OFFICE, மாணேஜர், “தமிழகம்” ஆபீஸ்,

No. 190, Batu Road,

Kuala Lumpur,

(F. M. States.)

நெ. 190, பத்து ரோட், கோலாலம்பூர்,

ஐக்கிய மலாய் நாடுகள்,

06

KESARI'S THREE GEMS.

கேஸரியின் இரத்த திரயம்.

LODHRA

BEST UTERINE TONIC

லோத்ரா

ஸ்திரீகளுக்கோர் வரப்ரஸாதினி

ஸ்திரீகளுக்கு அநேக காரணங்களினால் ரஜோகர்ப்பாசியம் கெட்டு ருதுகுலை சம்பவிக்கிறது. இது ஸ்திரீகளுக்கு ஓர் பெறும் பூதமோ எனப் பயப்படக்கூடியது. இந்தக் கொடிய வியாதியுள்ளவர்கள் இன்னும் அநேக மர்ம வியாதிகளுக்கிரையாவதேயன்றி புத்திரபாக்கியமில்லாதவர்களாய்க்கூட இருக்கிறார்கள். இவ்வபாயமாகிய வியாதியை வேருடன் அறுப்பதற்கு எங்களிட “லோத்ரா” அசுமானமாகிய மருந்து.

இந்த ‘லோத்ரா’ மேற்கூறிய வியாதியை சிவர்த்திப்பதேயன்றி காலத்தில் பஹிஷ்டையாகாமலிருப்பது, பஹிஷ்டை சீன்று விடுவது, பஹிஷ்டை சாலத்தில் ரஜஸ்வலை சரியாய் ஆகாமல், ஜாஸ்தியாய் அல்லது குறைச்சலாய் போவது, சோமரோகம், மேஹவியாதிகள், மூர்ச்சை, சந்தானமின்மை, தலைவலி, அஜீரணம், பலஹீனம், ரத்தஹீனம், சரீரம், ஸ்தூலத்திருப்பது, இளைத்திருப்பது, மலபந்தம், இருமல், சிக்காக்கை முதலிய வியாதிகளை மிகவும் நம்பகமாய் சிவர்த்தித்து சரீரத்துக்கு கார்தியும் முகத்திற்கு தேஜசையும் கொடுக்கின்றது.

ஆரியர்கள்! ஸ்திரீகளிடத்தில் அபிமானமுள்ள புருஷர்களெல்லாம் இவ்வவுஷ்த மணியை உபயோகிக்கச் செய்து அவர்கள் தேக செளக்யத்திற்கு பாத்திராளாய் இருப்பீர்களாக.

புண்ணய கேஷத்திரயிந்தச் சந்தான ஹீனர்களாய் அரசமரபிரதக்ஷணம், ஆஞ்சநேய ப்ரதக்ஷணம், அநேக வையுபயோகித்து புத்திர பாக்கியமில்லியவை செய்தும் பலனடையாமல் கடைசியில் எங்களிட “லோத்ரா” இதன் விலை பெரியபுட்டி ரூ. 3—10—0.

AMRITA

BEST BLOOD PURIFIER

அமிருத

இரத்தசத்தி தீராவகம்.

இவ்வவுஷ்தராஜம் லோகப்பிரசித்தமானபடியால் இதைக்குறித்து இங்கு விவரமாய் எழுதுவது அநாவசியமென்று தோன்றியபடியால் சுருக்கமாய் எழுதுகிறோம்.

இதனால் ரத்தக்ஷணம், ரத்ததோஷம், அஜீரணம், இந்திரிய நஷ்டம், சுவப்னஸ்கலிதம், பலஹீனம், மலபந்தம், பாண்டு, காமாலை, சர்மவியாதிகள், சுக்ஷ்மக்ஷணம், தலைவலி, கண் எரிச்சல், வயிற்றுவலி, சிக்காக்கை, ஜீவ்ரோய், மேகரணங்கள் முதலிய வியாதிகள் அநிசிக்கிரமாய் சிவர்த்தியாவதே யல்லாமல் இது ரத்தத்தை சுத்தி செய்து பலஹீனம் எந்தக் காரணத்தினால் உண்டானபோதிலும் பெருங்காற்றி லடித்துக் கொண்டுபோகும் ப்ருத்தியைப்போல் படாபஞ்சமாய் பரிக்கச்செய்யும்.

இதன் விலை பெரிய புட்டி ரூ. 3—0—0.

சிறிய புட்டி ரூ. 1—10—0.

கே. என். கேஸர், வைத்தியர் & வைத்திய சாலாதிகாரி,

“கேஸர் குமரம்” ஆயுர்வேத ஓளஷ்தகாலி, 33, போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீஸ் ரோட், எழும்பூர்.

விளம்பரக்காரருக்குக் கடிதம் எழுதுகையில் தயவுசெய்து வைத்தியகலாசீதியைக் குறிப்பிடுங்கள்.

ARKA

BEST CURE FOR INFLUENZA AND ALL OTHER FEVERS.

அர்க்க

இன்புளுயன்சா முதலிய சர்வ ஜ்வர நிவாரணி.

இதனால், பிரதிதினம் வரும் ஜ்வரம், ஒருநாள் முறை ஜ்வரம், சீன்று சீன்று வரும் ஜ்வரம், புராண ஜ்வரம், மலை ஜ்வரம், குளிர் ஜ்வரம், இன்புளுயன்சா முதலிய சர்வ ஜ்வரங்களும் மூன்று வேளையில், சிவர்த்தியாகும். இந்த அவுஷ்தத்தை உபயோகிப்பதினாலேயே ஜ்வரக்கட்டிகள் அதிக ஆச்சரியமாய் மாயமாய்விடும். இவ்வவுஷ்தம் மூலிகைகளினால் தயார் செய்யப்பட்ட படியால் குழந்தைகள் முதல் வயோதிகர் வரையில் எத்தகைய சந்தேகமுமின்றி உபயோகிக்கலாம்; தவிர இதனால் மலபந்தம், சளிபிடிப்பு, அஜீரணம், தலைவலி முதலியவை சிவர்த்தியாகும்.

இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 1—8—0.

22 Gold Medals Awarded!!!

S. VAIDYA & Co.,

MADRAS AND TRICHINOPOLY.

ஜின்டான்**ஜகப்பிரசித்திபெற்ற ஜின்டான் மாத்திரை.****வெகு மேலான சுகந்த மாத்திரை.**

சதா கைவசமிருந்தால் ஸகல உத்ஸாகத்துக்கும், தைரியத்துக்கும் எல்லா, வியாதி நிவர்த்திக்கும், கருசுருப்புக்கும், விவேகத்துக்கும் காரணமாகிறது. இதின் உண்மை வாங்கி அனுபவித்தவர்கள் தான் அறிவார்கள். பெரிய பெரிய டாக்டர்கள் இதன் பெருமையைப் புகழ் வதின் காரணம் தெளிவாகிறது.

கையால் பிடுங்கிப்போடுவதை கோடாத்தெளிதின் உட்படுத்திய அதுபோல் கலபத்தில் கை... வெட்டுவார்கள் நிவர்த்திக்கும், இன்... அசன்... ஆரம்பத்திலேயே அடியோடே... பெருமைதெரியாமல் வியாதியை முதிர் விட்டு சிரமப்படுவருக்கு கர்ப்பலனே காரணம், இதுதான்.

உண்மை!!!

எல்லாக்கடைகளிலும் கேழ்க்கப் பெறலாம்: 260 மாத்திரைகளடங்கிய அழகான பொட்டளம் விலை ரூ. 1. இதில் கண்ணாடி வைத்த அழகிய டப்பி இனமாக வைத்திருக்கிறது. 65 மாத்திரையும் சாதா டப்பியுடன் 4. அனா. 15 மாத்திரை அடங்கிய பொட்டளம் 1. அனா.

லோல் ஏஜண்டுகள்:—**எஸ். வைத்யா அண்டு கோ.,**

பார்க்டவுன், மதராஸ்.

பிரஞ்சிகள்:—**2, கொண்டி செட்டித்தெருவு, எஸ்பிளனேட், மதராஸ்.****சைனாபஜார் தெரு, திருச்சி கோட்டை.**

N. B. —ஆயர்களிடம் ஸகல சுதேசி சாமான்களும், செண்டுகளும், குடிப் மருந்துகளும், பிண்டிகளும், கூந்தல் தைலம், பல்பொடி மேலானது, பித்தளை மெழுகுவத்தி ஸ்டாண்டுகள், இங்கோ-எஸ்ஸென்ஸ் என்னும் குறுக்கின ஸத்தமசி-இத்தடன் 12 மடங்கு ஜலம் சேர்க்க மேலான மசி, ஸ்டீல் பேனா, பெண்டென் பேனாக்களுக்கும் உபயோகமாகிறது. வேண்டியவற்றிற்கு எழுதினால் விவரம் அனுப்பப்படும்.

வினம்பரக்காரருக்குக் கடிதம் எழுதுகையில் தயவுசெய்து வைத்தியகலாநிதியைக் குறிப்பிடுங்கள்.

வைத்திய கலாநிதி

THE VAIDYA KALANIDHI

EDITOR:

Ayurveda Bhushan

Pandit M. Duraiswami Aiyangar, A. K. A. C.
Senior Physician-in-charge, S. K. P. D. Hospital.

பத்திராதிபர்:

ஆயுர்வேத பூஷணம்

பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்,
எஸ். கே. பி. டி. ஆஸ்பத்திரியின் பிரதான டாக்டர்.

புஸ்தகம்.

Vol. VII.

தன்மதிஸ்ர மார்கழி

DECEMBER 1921

No. 12.

ஸஞ்சிகை 12.

THE INDIGENOUS MEDICINES

Their past and present Conditions.

சுதேச வைத்திய முறை

அதன் முற்கால-தற்கால நிலைமைகள்.

By. K. Sivasubrahmaniam

Medical Practitioner.

முற்காலத்திலே, அதாவது இங்கிலீஷ்வைத்திய முறை இந்தியாவிலே வந்து தலைகாட்டுவதற்கு முன்னமே, நமது அருமையான ஆயுர்வேத யூனானி முறைகள் சீருடன் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. இந்திய முறைகளையே அனைவரும் ஆதரித்து வந்தார்கள். ஆயுர்வேத யூனானி முறைகளே வியாதிக்காஸதர்களுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கிவந்தன. ஆனால் மேற்குத்தேசத்து வைத்தியம் இந்தியாவில் பிரசாரத்திற்கு வந்தது முதலாக இந்து வைத்தியத்தின் பெருமையும், அதன் தத்துவங்களும், உபயோகங்களும் கிரமபடிதக் குன்றிவரத்தலைப்பட்டன. அநேக ஜனங்களும் கவர்ன்மென்டும் நமது சுதேசவைத்திய முறைகளை ஆதரிக்காமல் கைவிடலாயினர்; மேலும் மேல் நாட்டு வைத்தியத்தின் மாயையில் ஈடுபட்டு மயங்கிப்போயினர். இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தில் சுதேசவைத்தியம் அடியோடு மறக்கப்பட்டி

அழிந்து விடுமோவென்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் நம்மவர்களின் அலக்ஷ்யமும், அஞ்ஞானமும் என்று கான் சொல்லவேண்டும்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள மற்றொரு அந்தம் இன்னும் முக்கியமாகக்கவனிக்கத்தகுந்தது. இக்காலத்தில் வேலையற்றுத் திண்ணை தூங்கிகளா யிருப்பவர்களும், ஒரு வேலைக்கும் பிரயோஜனமற்றுத் தான்தோன்றித் தம்பிரா லுகத்திரிபவர்களும் திடீரென்று வைத்தியர்களாய் விடுகிறார்கள்! அவர்கள் அனுபவசாலிகளானதேற்சிபெற்ற வைத்தியர்களிடம் சாஸ்திரம் பயின்றதில்லை; அவர்கள் வைத்தியவாஸனையும் இல்லாதவர்கள்; வயிற்றுப்பாட்டுக்காக, வைத்தியத் தொழிலை ஆரம்பித்து, ஏதோ சில புஸ்தகங்களை அரை குறையாகப் படித்து வைத்தியர்களாக வெகு சுலபமாய் வெளிவந்து விடுகிறார்கள். தங்களைத்தாங்களே நேடல் டாக்டர்கள் என்றும் ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு சுயேச்சையாக வெகு சீக்கிரத்தில் வைத்தியம் செய்யவெளிப்பட்டு விடுகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் தமது வாசாலகத்தனத்தினால் அநேகஜனங்களை வஞ்சனை செய்து தமது பண்ப்பையை பிரப்பிக் கொள்ளுகிறார்கள். இது எவ்வளவு பரிதாபகர

மான விஷயம்! மேலும் சில வைத்தியர்கள், விளம்பரங்களையும் செய்து, அநேகம் விதமான அநியாயக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ரோகிகளுடைய வியாதி நிலை தேவையிலே முதலிய வற்றை அநியாயமேயே அவர்களுக்கு ஏற்கனவேயுள்ள கோளாறுகளோடு, வேறு சில கோளாறுகளையும் உண்டு பண்ணுவதற்கும் இப்போலி வைத்தியர்களின் முயற்சி காரணமாகின்றது.

• நேயர்களே! தற்கால ஸ்திதியைப்பற்றி சிறிதளவு குறிப்பிட்டேன். ஆர்யவைத்தியத்தின் பெருமை முற்காலத்தில் இருந்த நிலைமையை ஆராய்ந்து விசாரித்தோமானால் அது மனதில் ஓர் ஆச்சரியத்தையும் ஆத்திரத்தையும் உண்டுபண்ணும். நமது முன்னோர்கள் எல்லோரும் முதலில் பிரம்மசாரிய ஆசிரமத்திற் புகுந்து, குருகுலவாஸம் செய்து, ஆத்மார்த்தத்திற் றேண்டிப் பூரணமாகக் கூடவே வைத்தியம் முதலிய சாஸ்திரங்களைக் கிரமமாகக் கற்று வந்தார்கள். முன்னால் நாடி நடை விவரமும், தேவதத்துவம்சமும், பதார்த்த குணங்களின் தத்துவங்களும், ஸ்திரீ பால வைத்திய முறைகளும், ஓஷத நிர்மாண ரீதிகளும் ஆசாரியர்களுடைய கீழிருந்து கற்கப்பட்டு, அப்பால் குருமாரின் அனுமதியின் பேரில் சிலர் வைத்தியர்களாக முன்வருவது வழக்கம். அப்பொழுது அவர்கள் கூட தங்களைப் பெரிய வைத்தியர்களாகச் சொல்லிக் கொள்ள சிறிது அஞ்சுவார்கள். இங்ஙனம் கற்றுத்தேறிய பிறகு தமது அறுபவம் முற்ற முற்ற தங்களுடைய லொந்த முறைகளை வேறு பல அறிஞர்களின் உதவியின் பேரில் வெளியிட்டு, பிரசுரண வைத்திய சாஸ்திரங்களை விருத்தி செய்து வந்தார்கள். இதனால் ஸாதாரண ஜனங்களுக்கும் வைத்தியர்களிடம் நல்ல நம்பிக்கை இருந்து வந்தது. அவரவர்கள் தம் தமது குடும்பத்திற்கு ஒவ்வொருவரை குடும்ப வைத்தியராகவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, நமது தேசியவைத்தியர்களை ஆதரித்து வந்தார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் சிறிது பாஷாஞ்ஞானம் இருக்கும் பக்தத்தில் ஏதோ இரண்டொரு வைத்திய நூல்களை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்து விட்டு சுயம் வைத்தியர்களாய் விடுகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சிறிதும் அறுபவமாவது சாஸ்திரத்தில் ஆழ்ந்த அறிவாவது கிடையாது. ஜலத்தில் இறங்கி நீர்தக் கற்றுக் கொள்ளுவதற்குப் பிரயத்தனப் பட்டாமலே, நீர்துவது இவ்விதமென்று ஒரு புஸ்தகத்தில் படித்துவிட்டு அவன் நீர்தத் தெரிந்து, விட்டதாக ஆற்றில் உடனே இறங்குவது போல, இக்காலத்திய தமிழ் வைத்தியர்களின் தொழில் முறை அபாயம்விளைவிக்கக் கூடிய தென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

இப்பொழுது நமது வைத்தியம் சீர்குலைந்து வருவதற்கு முக்கியமாக மற்ருரு காரணம் உண்டு. நமது வைத்தியர்கள் முறைப்படி சாஸ்திரம் கற்காமற் போவதோடு, சீர்குலைந்து வைத்தியத் தொழிலில் புகுந்தவர் சுதேசவைத்திய முறைகளின் மீது குற்றங்களுகளை அடிக்கடியும் கூறி இவ்வைத்திய முறையைப் புறக்கணித்து வரும்படி பலரையும் தூண்டுகிறார்கள். மேனாட்டு வைத்தியத்தைக் கற்றவுடனே தாம் கற்றதே ஒப்பற்ற சாஸ்திரமென்று நினைத்து ஏனைய சுதேசவைத்திய சாஸ்திரத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் தத்துவார்த்தங்களைப் படித்தறியாமலே அவைகளைத் தூஷிப்பதைக் கடமையாகக் கொள்ளுகிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு இரண்டொரு ஸ்ப் அஸிஸ்டெண்டு ஸர்ஜன்கள் இந்துவைத்திய முறைக்கு மூலாதாரமாயுள்ள வாதபித்த கபங்களைப்பற்றிய (தீரிதோஷங்கள்) விஷயங்களை ஏளனமாக ஷாதினார்கள்; அத்துடன் அவ்விஷயங்களில் நம்பிக்கைவைக்க வேண்டாமென்று பொது ஜனங்களையும் தூண்டி இரண்டொரு வியாஸங்கள் இந்துப்பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டன. மேற்படியார்கள் அவ்விதம் எழுதியதற்குக் காரணம் நமது சாஸ்திரத்தில் அவர்களுக்குப் பரிசயம் சிறிதும் இன்

மையேயாம். ஒரு வைத்திய முறையைப் பயின்றவன், மற்ருருவைத்திய முறையை பூஷிக்கவோ தூஷிக்கவோ முயன்றால் அவனுக்கு அந்த மற்ருரு வைத்தியத்திலும் ஆழ்ந்த பரிசயம் வேண்டுமென்பது யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய விதியாகும்.

மற்ருரு விஷயம். இன்னமும் அநேக ஸாதாரணஜனங்களுக்கும்—ஏன் அரைகுறையாகக் கற்ற சில சுதேச வைத்தியர்களுக்குங் கூட சஸ்திர சிகிதஸாமுறையும் பிரஸவசாஸ்திரமும் மற்றும் சில முக்கியமான பாகங்களும் இங்கிலீஷ் வைத்தியத்தில் அமைந்திருப்பது போல சுதேசமுறையில் அமைந்திருக்கவில்லையென்கிற எந்தேஹம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்து ஜனங்கள் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் இரக்கம் காட்டும் இயல்பினர் என்பது மிகப் பிரஸித்தம். இவர்கள் தங்களுடைய நினைவிலும், கருத்திலும், எந்தவித ஆராய்ச்சி முறையிலும் தமக்கு இயற்கையிலேற்பட்ட இவ்விதக்கத்தன்மையை விட்டவர்களல்ல. நம் முன்னோர்கள் ரணவதைத்தியம் செய்து வரும் போது, கூரிய கத்திமுதலிய ஆயுதங்களையுபயோகிக்காமல் வேறு உபாயங்களைக் கையாண்டு வந்ததாகத் தோன்றுகிறது. அக்காலத்தில் ஆயுதங்கள் தோன்றவில்லை. ஆனால் ஒருவிதத் துன்பமும் கொடுக்காததும், எளியோரும் வலியோரும் எளிதற் கையாளும்படியான அநேக மூலிகைகளையும், கல்பமுறைகளையும் கண்டு பிடித்திருந்தார்கள்.

அச்வினீதேவதைகள் தேவவைத்தியர்கள் என்றும், இரணவைத்தியத்தில் அதி நிபுணர்கள் என்றும் பிரஸித்தியுண்டு. அவர்களுக்கு யஜ்ஞபாகம் கிடைத்ததற்கும் அவர்களுடைய இத்தொழில்கிறமையே காரணம் எனக்கூறப்படுகிறது. யஜ்ஞபுருஷனுடைய தலை அறுபட்டுப்போக, அவனது சிரஸஸையும் உடலையும் ஒட்டி அவனுக்குப் புரர்ஜீவநம் உண்டு பண்ணியவர் அச்வினீதேவர்களே. ஆகவே நமது வைத்திய முறையில் அநேகம் அபூர்வ

வைத்தியதத்துவம்சங்கள் ஆழ்ந்துக்கிடக்கின்றன வென்பதற்கு இதயாதி முகார்தாங்கள் ஸூசகங்களாம். இதைப்போலவே பிரஸவத்திற்கும் அநேக அரிய முறைகள் முன்னால் இருந்து வந்ததாகவே தெரியவருகிறது. கர்ப்பத்திலே இறந்துபோன பிண்டத்தை வெளியிலெடுக்க ஆயுர்வேதநூல்களில், (அஷ்டாங்க ஹருதயாதிகளில்) அநேகம் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயுர்வேத முறைகளை நன்கு பரிசீலனைசெய்து, விஷயங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அலசிப்பார்த்தால், மேனாட்டு வைத்தியமுறையில் காணாத வேறு அபூர்வ தத்துவங்களும் நமது சாஸ்திரத்தில் உண்டென்பது விளங்கும்.

[ஆயுர்வேதத்தில் சஸ்திர சிகிதஸைக்குத் தேவையான ஆயுதங்கள் (சஸ்திரங்கள்) கூறப்படவில்லையென்று நமது நண்பர் எழுதுவது சரியல்ல. ஸூசுருத ஸம்ஹிதையையும், அஷ்டாங்க ஹருதயம் ஸூத்திரஸ்தாநத்தில் யஸ்திரவிதி சஸ்திரவிதி அத்தியாயங்களையும் நமது நண்பர் படிக்கவில்லையெனத் தோன்றுகிறது. கூர்மையான சஸ்திரங்களை வியாதி நிவாரணத்திற்காக உபயோகிப்பதாலேயே ஜீவகாருண்யத்திற் குறைந்தவர் என்று சஸ்திர சிகிதஸகர்களைக் கூறுவது தவறு. வைத்தியசாஸ்திரம் முழுதுமே பொதுவில் ஜீவகாருண்யத்தை அஸ்த்திவாரமாகக் கொண்டே ஏற்பட்டது. உருவங்களிற் பலவாறான சிறியவையும் பெரியவையுமான அநேக சஸ்திரங்களும், யஸ்திரங்களென்கிற பலவகையான கருவிகளும், பந்தர முறைகளும் வெகு வியக்தமாக ஆயுர்வேதக்கிரந்தங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூலிகைகளைக் கொண்டே சஸ்திரசிகிதஸை செய்வதென்பது அனுபவத்திற் கொள்வாத விஷயம். விரணம் உண்டானவிடத்தில் மூலிகைகளைப்பிரயோகித்து விரணத்தை ஆற்றலாம். பிளவுபட்ட அவயவத்தை மூலிகைகளின் பிரயோகத்தினால் ஒருக்கால் ஒருமிக்கச் செய்யக்கூடும். ஆனால் வித்தரிமுதலியதை அறுக்கவும், உட்புகுந்துள்ள சல்யத்தை வெளியிலெடுக்கவும் சஸ்திர யஸ்திரங்கள் இல்லாமல் மூலிகைகளின் பிரயோகம் பயன்படமாட்டாது. கருப்பையில் முறைதவறாக அகப்பட்டிருக்கும் சிசுவையும், இறந்துபோன சிசுவையும் வெளிப்படுத்தவதற்கு கர்ப்பசங்குமுதலிய யஸ்திரங்களின் உதவி முற்றிலும் இன்றியமையாத தென்பதை நமது நண்பர் கவனிப்பாராக. மற்ற விஷயங்களில் நம் சிறுபநேயரது கொள்கை விரும்பத்தக்கதே. ப—ர்.]

BRONCHITIS

காலச ரோகம்

By G. Kannuswami Vaidyar

நமக்கு ஸம்பவிக்கும் எண்ணிறந்த வியாதிகளுள் இது ஒரு துஷ்ட வியாதி. மனுவஷ்ய தேஹம் ஜீவித்திருப்பதற்கே முக்கியமாய் சமாயுள்ள ச்வாஸ வேலையையே பாதிக்குப்படியான ரோகமானதால் இதை ஒரு துஷ்ட வியாதியெனக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. ச்வாஸக் குழலின் கிளைகளுக்குள் அமைந்துள்ள சிலேஷ்ம கலைக்குக் காண்கிற ஒருவித அழற்சியால் இது பெரும்பாலும் ஸம்பவிக்கிறது. இதில் முக்கியமாய் இரண்டு விதமான பேத முண்டு. ஒரு வியாதி ஜ்வரத்தோடு உக்கிரமாகக் காணும். மற்றொன்று ஜ்வரமில்லாமலே கண்டு வெகு நாட்களாகவும் நீடித்திருக்கும். இந்த வியாதி குழந்தைகளுக்குக் கண்டால் விலா எலும்புகளைத் தூக்கித் தூக்கிக் குழந்தைகள் மூச்சுவிடும். ஆகையால் அதை "அள்ளுமாந்தம்" என்று சொல்லுவார்கள். ச்வாஸக் குழலின் பெரிய கிளைகளுக்கு இந்த அழற்சி கண்டால், அதில் உண்டாகிற கபம் வெகு சுலபமாய் வெளிப்பட்டுவிடும். சிறிய குழல்களில் கண்டாலோ, அவற்றிலுண்டாகும் சிலேஷ்மம் வெளிப்படாமல், ச்வாஸம்விடுவதற்குத்தடையுண்டாய் வெகு ஸங்கடம் ஏற்படும். மேலும் இரத்தாசாயத்தின் வேலையும் விகற்பமடையும். ஆகவே இரத்தம் சுத்தியடைய வழியில்லாமற் போகிறது. அசுத்த ரத்தம் தேஹத்திற் சேர்ந்து அபாயகரமான நிலைமை நேரிடுவதுண்டு. வயது சென்ற மனிதருக்கும், சிறு குழந்தைகளுக்கும் காலச ரோகம் கண்டால், முக்கியமாய் சிறு குழல்களே அழற்சியடைவது வழக்கம். ஆகையால் இவர்களுக்கே வைத்தியர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாகச் சிகிதையைச் செய்யவேண்டும். வயது சென்றவர்களுக்கு ஜ்வரமில்லாத கால வியாதி கண்டு நெடுநாட்கள் வரையில் உபத்திரவப்படுத்தும். சிலருக்கு இவ்வியாதி தீராமலே போய்விடு

வதுமுண்டு. இக்காலசரோகத்தில் கபம் வெளிவராமலே வறட்டிருமலாகவும் இருப்பது வழக்கம். சிலருக்குக் கபம் தாராளமாகவும் வெகு அதிகமாகவும் வெளியாகும். வேறு சிலருக்குக் கபம் உண்டாய், அது வெகு கஷ்டப்பட்டு வெளி வருவதாயிருக்கும். கபம் தாராளமாய் அதிக அளவில் வரும் போது, அவ்விதம் வெளியாகிற கபத்தைக் குறைக்கவோ தடுக்கவோ முயற்சி செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அஸாத்தியமான இதர வியாதிகளும் ஏதேனும் ஸம்பவித்து, மரணத்தை யளிக்கும். ரோகலக்ஷணங்களில் சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுவதும் அவச்யமாகிறது.

இருமல் ஜ்வரம்:—இதில் கோழை அதிகமாய் வெளியாகும். மூச்சு அடைபடும். நெஞ்சில் குரு குருவென்கிற தொனியுண்டாகும். நாடி நடை தீவரமாகும். ஆயாஸம் அதிகரிக்கும். மலச்சிக்கலும் காணும். இவை இதற்குண்டாகும் முக்கியமான குறிகளாம். ஆரம்பத்தில் கோழை கொஞ்சமாக நார்போல விழும்; பின்பு கிரமமாக அக்கோழை அதிகரித்துச் சீழ் போலாகும். ச்வாஸக்குழலின் பெரிய குழலுக்குக் கண்டால் ரோகிக்கு கஷ்டம் அதிகமாயிராது. சிறிய குழல்களுக்குக் காண்பதே மிகவும் கெடுதி பயக்கக் கூடியது. சிறிய குழல்களில் இவ்வியாதி கண்டிருக்கையில் ரோகி அனுபவிக்கும் கஷ்டம் வெகு கடுமையானது; ஆயாஸமும் அபரிமிதம். மேலும் இரத்தம் சுத்தியடைவது தடையுறுவதால், அசுத்த ரத்தம் தேஹத்திற் பரவத் துவக்கும்: அச்சமயம் உட்காரவாவது படுக்கவாவது சிம்சுவாவது தோன்றாமல், நித்திராபங்கமும் உண்டாய், முகம் விம்மிக் கொண்டு திணரும். இது நாட்பட்ட வியாதியாயிருந்தால் பாதங்களிலும், காலிலும் வீக்கமும் காணும். பித்தம், பிதற்றல், புலம்பல், பிரமை முதலிய துர்க்குணங்களும் ஏற்பட்டு, பிராணபாயமும் நேரிடும். மிகவும் மெல்லிய சிறுநாடிகள் போன்

ற் ச்வாஸக்குழல்களுக்கு வியாதி கண்டு, ச்வாஸாநாளத்தினுட்புறக் கலைகளும் தடித்த, அக்குழல்களில் பிசின் போன்ற கபம் ஒட்டிக் கொண்டு விடுவதால், ச்வாஸம் உள்ளுக்கு வாங்கும்போது வாயு பிரவேசிக்க வழியில்லாமல் ச்வாஸ மார்க்கம் அடைபட்டு விடுவதாலே இவ்விதமான விபத்து ஏற்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது.

சிலர் காலசரோகத்தை க்ஷயமென்று அறியாமையால் கூறுகிறார்கள். க்ஷயரோகம் வேறு காலசரோகம் வேறு. இவற்றிற்குள்ள பேதங்களையும், வியாதி நிலைமைகளையும், தேஹக் கூறுபாடுகளையும், பிணியாளியின் மனோநிலைமையையும் தீர விசாரித்துணர்வதும் அதற்கேற்ப சிகிதையைச் செய்வதும் அவசியம். வியாதிக்காலத்தின் தேஹபலம் குறைவுபடாமல் கவனித்து நல்ல ஊட்டம் கொடுத்து போஷித்து வருவதே முக்கியமான சிகிதையாம். கபத்தைக் கண்டிக்கும் மருந்துகளைக் கொடுப்பதும் அவசியம். நாட்பட்டகபரோகிகளுக்கு கபஹரமாகவும், உஷ்ணவீர்யமாகவுமுள்ள மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் கோழையை அதிகமாய் வெளிப்படுத்துவதிலேயே முக்கியக் கருத்தாயிருக்கவும். கோழை தாராளமாக வெளிவரும்போது அதை நிறுத்தலாகாது. அப்படிச் செய்தால் சிலேஷ்மம் உள்ளேயே அடங்கிப்போய், ச்வாஸ வேலை வெகு கஷ்டமான நிலைமைக்கு வந்து வேறுவித கெட்ட குறிகளும் காணும். இதனடியில் காலசரோகத்திற்கு ஏற்ற சில மருந்துகளும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தேஹப் பிரக்ருதி முதலியதற்கு ஏற்றவாறு அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொடுத்து ரோகியைச் சிகிதலிக்கலாம். ஜ்வரத்தோடு கூடிய காலசரோகத்திலும் இவை இலகுவாகவும் சார்தமாகவும் வேலை செய்து நல்ல பலன் தரக்கூடியவை. குப்பை மேனியின் ஸ்வர்ஸம், எருக்கம் வேரின் பட்டைத் தூள், மருக்களாங்காய், ஆடாதோடை

யிலையின் கஷாயம்; இவைகள் முக்கியமாய் காலசஹரமான சர்க்குகள்.

அல்லது சாங்கதர ஸம்ஹிதையில் கண்டிருக்கிற சரியான கைபாகமாகச் செய்த அடிபிற்கண்ட ஓளஷ்தங்களை ஜ்வரமில்லாத காலசரோகங்களில் கொடுக்கலாம் அவையாவன:—

1. பிப்பல்யாதி ரஸாயனம். 2. முசமுசுக் கையிலையின் ஸ்வாஸம் 3. தூதுவனாக் ருதம் அல்லது தூதுவனாக் கஷாயம் 4. கண்டங்கத்திரிக் கஷாயம் 5. பிரவாளபஸ்மம். 6. விஷ்ணுக்கிராந்தி கஷாயம். கடைசியிற் குறிப்பிட்ட கஷாயத்தில் சிறிதளவு தேன் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். 7. சயவநப்பிராசம் கொடுத்தால் வியாதிபலம் குறைக்கப்பட்டு பிணியாளியின் தேஹபலமும் சீரடையும். 8. வியாதிக்காலத்திற்குப் பசுவின் பாலைக் கிழித்து அதில் ஆட்டுப் பாலைபயோகிப்பதால் நல்பலன் உண்டாகலாம்.

ASTHMA.

ச்வாஸ ரோகம்.

By N. Kesavacharyalu.
Ayurvedic Physician.

இது ச்வாஸம் என்றும், உப்பஸம் என்றும் வழங்கப்படும். முக்கியமாய் இந்த வியாதி ச்வாஸகோசங்களைப்பற்றியது. ஆகையால் இந்த ரோகவிஷயத்தில் எவரும் அஜாக்கிரதையாயிருக்கக் கூடாது. இதை அலக்ஷ்யம் செய்வதால் இவ்வியாதிமூலமாய் பிரபலமான அநாரோக்கியமும் உபத்திரவமும் உண்டாவதை நாம் அனைவரும் பார்த்து வருகிறோம். பிரபஞ்சத்தில் எத்தேசத்திலுள்ளவர்களிலும் பலருக்கு இந்த ரோகம் உண்டாகின்றது.

இவ்வுப்பஸ வியாதியில் ச்வாஸம் விடுவது வெகு கடினமாயிருப்பது ஸர்வஸாதாரணம். இந்த வியாதியில் முக்கியமாய் மூச்சு வாங்குவதும் மூச்சு விடுவதும் கோளாறடைந்து விடுகின்றன. இவ்வியாதியில் கபம் சேர்ந்திருப்

பதுமுண்டு, சேராமலிருப்பது முண்டு. கபம் விசேர்த்து இருமலுடன் கூடியதாயிருந்தால் அது "காஸ-சுவாஸம்" என்றும், கபம் இல்லாமலே உப்பஸம் மாத்திரமாயிருந்தால் அது உதனி "சுவாஸம்" என்றும் வழக்கப்படும்.

இதுவன்றி இவ்வியாதியில் மிகவும் கஷ்டமாய் இருமலுண்டாதல், கடுங்கஷ்டமாய் மூச்சுவாங்கி விடுதல் ஆகிய இத்தொந்தரவுகள் நமக் கெல்லாம் தெரிந்த விஷயமே. முக்கியமாய் இவ்வுப்பஸ வியாதி பல ஸமயங்களில் வம்சபரம்பரையாகவோ, அல்லது பெற்றோடமிருந்து மாத்திரமேயோ பற்றுவது வழக்கம். இந்த வியாதி இரவு நேரங்களில் தனது கடுங் குறிகளைக் காட்டுவது இயக்கம்.

இரோகக் குறிகள்:—இந்த வியாதியில் ரோகியினுடைய சிரஸ்ஸில் ஊசிகுத்துகிறமாதிரி வலியுண்டாகும். பேசும்போது நாக்குத்தடையுறும். மூச்சு வாங்குவதும் விடுவதும் வெகு கடினமாகும். வயிறு விம்மிக்கொள்ளும். தேஹத்தில் தினவெடுக்கும். கண்கள் விறண்டு விழிக்கப்படுவது போலத் தோற்றம். தொண்டையிலும் சுவாஸாசயத்திலும் புஸ்புஸ் என்கிற சப்தம் (அல்லது குர் குர் என்கிற சப்தம்) கேட்கப்படும். இரவு நேரங்களில் படுக்கவும் முடியாமல் உப்பஸம் வெகு கடுமையாகும். அப்பொழுது இரத்தாசய வேலையும் கஷ்டப்பட்டு நடைபெறும். இதனால் சிலஸமயத்தில் பிணியாளி தான் இறந்து போகக் கூடுமென்ற திகிலையடைவான். சிலருக்குத் தொண்டையில் அப்போதைக் கப்போது கபம் ஊறி வெளியாவதும், கபம் வெளிவராமலே சிரமப்படுவதும் உண்டு. இவ்வியாதிக்கரஸ்தர்கள் சித்திரை யுறுவது அரிது. சில ஸமயத்தில் திடீரென்று பெருத்த ஆயாஸமும், இருதயத்தில் ஏதோ பாரம் சேர்ந்திருப்பது போன்ற உணர்ச்சியும், வார்

தியும் உண்டாவதுண்டு. இப்பிணியாளி உட்கார்ந்து கொண்டு (திண்டின் மீது மார்பைச் சாய்த்த வண்ணம் உட்கார்ந்து கொண்டு) இருப்பதை ஒருவாறு ஸௌகர்யமாகக் கருதுவான்.

ரோகி கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள்:—இந்த வியாதி கடுமையான நிலைமையைப் பெறாமலிருக்கையிலேயே, ரோகியானவன் தகுந்த ஓளஷதமுபயோகிப்பதில் சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டால் பெரும்பாலும் ஆரோக்கிய ஸ்திதியை மீண்டும் அடையக் கூடிய பாக்கியம் ஏற்படும். மேல் சுவாஸமும் பொருமலும் உண்டாகும்போது தலைணைகளை அணைத்து உட்கார்ந்திருப்பது நன்மையே. அக்குள் பக்கமாகப் பெருவிரல்களை அழுத்தி வைத்து, மற்ற நான்கு விரல்களையும் தோள் பக்கமாகக் கெட்டியாக வைத்து, இறுகப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், ஒருவாறு ஆயாஸம் குறையும். போஜனம் செய்ததும் எப்பொழுதேனும் ஆயாஸம் அல்லது இருமல் மிகுதியாயுண்டானால், உடனே உட்கொண்ட உணவை ஏதேனும் ஓளஷதப் பிரயோகத்தினால் வார்த்தி செய்வித்து வெளிப்படுத்தி விடுவதுதான் தகுந்த முறையாம்.

இதில் வைத்தியன் முதலிற் செய்ய வேண்டிய வேலை:—இருமலாலும், உப்பஸத்தினாலும் கஷ்டப்படும் ரோகியின் மார்பினுள் சுவாஸ நாளங்கள் அடைபட்டிருக்குமாயின், அக்குழல்களின் த்வாரங்களில் வாயு நன்கு பிரவேசிக்கத் தகுந்தவாறு, கபம் முதலியதை வெளிப்படுத்த வேண்டியது வைத்தியனுடைய முதல் வேலையாகும். எந்த மருந்து கபத்தை வெளிப்படுத்தி, தேஹத்திற்கு தார்பதத்தையும் உண்டுபண்ணுமோ அவ்விதமான மருந்தே இந்த ரோகத்தில் வெகு அவசியமானது. இருமலுக்கு ஸாதாரணமாய் உப

யோகமாகிற ஓளஷதங்கள் சுவாஸ ரோகத்திலும் பெரும்பாலும் பயன்படுவதாய் அறிக.

சிகிதனைகள்:—(a) திப்பிலி $\frac{1}{4}$ தோலா, இந்துப்பு $\frac{1}{4}$ தோலா, கண்டங்கத்திரிக்காய் (உலர்ந்தது) $\frac{1}{2}$ தோலா, கருஞ்சீரகம் $\frac{1}{2}$ தோலா, சிற்றமுட்டிவேர் $\frac{1}{2}$ தோலா; இவற்றை வெகு மிருதுவாகச் சூர்ணம் செய்து தேனிற் குழைத்து 8 அல்லது 10 குன்றுமணி யெடையளவாக ஒரு யாமத்திற்கு ஒரு முறையாக உட்கொண்டால் தொண்டையிலுள்ள கபம் கழன்று, சுவாஸம் விடுவதற்கு ஸௌகர்யமேற்பட்டு பிணியாளியின் ஆயாஸம் தீரும். (b) ஆமணக்கனவேர், திப்பிலி இவ்விரண்டையும் ஸமயெடையா யெடுத்து சூர்ணம் செய்து, (-நெல்லெடையளவாக இரண்டு மூன்று மணிக்கொரு தடவையாகத் தேனிற் கலந்துபயோகித்தாலும் நற்குணம் உண்டாகும். (c) பேய்த்தம்மட்டிக்காயில் ஒரு த்வாரம் செய்து அதில் சில மிளகுகளையும், இலவங்கங்களையும் போட்டு, த்வாரத்தை மூடி, அக்காயின் மீது சீலை செய்து, 20 அல்லது 25 வறட்டிகளில் புடமிட்டு, அப்பால் அந்தக் காயை விண்டு, அதனுள்ளிருக்கும் மிளகுகளையும், இலவங்கங்களையும் எடுத்து உலர்த்தி வைத்துக் கொண்டு, இந்த வியாதிக்கரஸ்தன் உபயோகித்து வர, கட்டிக் கொண்டிருக்கும் கபம் தாராளமாய் வெளிப்பட்டு உப்பஸமும் சுலபமாய் தீரும். சுவாஸாசயத்திலுள்ள தோஷம் ஓளஷத முட்கொண்டு வெளிவராமற் போனால் அதற்கு துத்தா தூபத்தை சவலிக்கலாம். ஷெ தூபம் பின்வரு மாறு:—கரு ஊமத்தையிலையை உலர்த்தி, அதை நன்கு சூர்ணம் செய்து, அதில் ஓர் அணுவளவு பெட்லுப்பைச் சோத்துக்கலந்துகொள்ளவும். இப்பொடியை நெருப்புத்தழுவில் போட்டு, அதிலிருந்துவரும் தூமத்தை உறிஞ்சலாம்; அல்லது அப்பொடியைக் காகிதத்திற் சுருட்டாகச் செய்து, அந்தப் புக்கையாவது உறிஞ்சவும். இவ்விதம் பகலில் ஒரு தடவையும்,

முக்கியமாய் படுக்கைக்குப் போகும் முன்பு இரவில் ஒருதடவையும் தூம்பானம் செய்ய சுவாஸத்தினால் தொந்தரவு ஏற்படாமல் சித்திரையும் நன்கு உண்டாகும். ரோகி படுக்க முடியாமல் உட்கார்ந்து கொண்டே சிரமப்பட வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படாது.

VERDICT ABOUT SNAKE-BITE STORIES.

பாம்புக்கடி வரலாறுகளைப் பற்றிய சில நிர்வசநம்.

By Dr. Maniram, L. M. & S.
Physician & Surgeon

பாம்புக்கடியைப்பற்றிய பலவிதமான கதைகளை நான் ஒரு ஆங்கில திண்சரிப்பத்திரிகையில் சில நாட்களுக்கு முன்பு படித்துவந்தேன். அவை யாவும் ஒருவாறு நூதனமாகவும், விரோதஸ்வரூபங்களாகவும் தோன்றின.

1. ஒருமநிதனிடமிருந்து விஷம் ஒரு ஸர்பத்தினிடம் பற்றிச் செல்லுவதாக நம்புதல் எவ்வளவு மூடத்தனமும் மிகப்பேதமையுமான கொள்கையோ யோசித்துப் பாருங்கள். 2. சிலர் சொல்லுவதாவது:—ஸர்ப்பங்களைப் பூஜித்தால், அசற்குப் பிரதிபலனாக அவை திரவியங்களைக் கொடுத்து உதவுகின்றனவாம்; அவை சிலநிதிகளை அல்லது புதையல்களைக் காத்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த ஸர்ப்பங்கள் பூஜிக்கப்பட்டாலேயொழிய எவரையும் இந்த சிதிகள் அல்லது புதையல்களிடம் எப்பொழுதும் அணுகவிடமாட்டா. வெகு செல்வவான்களாயிருந்தும் தர்மவிஷயத்தில் ஒரு பைசாவும் செலவு செய்ய மனம்வராமல் எவர் வெகு க்ருபணராயிருக்கின்றனரோ அவர்கள் மறுபிறப்பில் அந்தச்செல்வநிதியைக் காக்கும் பாம்புகளாகப் பிறந்திருப்பதாய் இந்துக்களின் புராண ரீதியாய் நம்பப்படுகிறது. 3. ஒரு ஸர்ப்பம் சுமார் ஒன்றரை அடி நீளமும், தலைமுதல் வால்வரை ஒரே சீரான பருமனுள்ளதாகவும், பனிபோல் நிறத்தில் வெண்மையாகவும் இருந்துவிட்டால்,

அது மற்றெல்லாவிதமான ஸர்ப்பங்களைக் காட்டிலும் வெகு சிறந்த ஜாதியாகக் கருதப்படுகிறது. இது ஒரு தேவத்தன்மைவாய்ந்த ஸர்ப்பமென்றும், இதற்கு உறைவிடமாயிருப்பது ஒரு புதையல் பூமியாகவே இருக்கவேண்டுமென்றும், ஒரு காட்டில் அல்லது ஒரு சுவரில் இப் பாம்பு காணப்பட்டால் அவ்விடங்களிலும் புதையல்கள் இருக்குமென்றும் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமாம். ஸாதாரணமாய் அவ்விதமான ஸர்ப்பம், முற்காலத்தில் பிரபலமான பிரபுக்கள் அல்லது கோடிச்வர்கள் வஸித்து கிலமாகப் போன அரண்மனைபோன்ற வீடுகள் இருந்த பிரதேசத்திலேயே வஸிப்பது வழக்கமாம். இந்தவிதமான ஸர்ப்பங்களை எவ்வாறும் தொந்தரவு செய்துவிட்டால், அதை மறக்காமல் தூற்றுக் கணக்கான மைல் தூரமும் ஓடிச் சென்று அவரைக் கடித்துக் கொன்றெனெயொழிய இவற்றிற்கு ஆறுதல் உண்டாவதில்லையாம். ஏதேனும் ஒரு சிறு பூச்சி தன்பக்கமாய் ஓடினால், அதைக்கூட அது ஸஹிக்காமல், அப்பூச்சியைப் பிடித்துக் கொன்று விட்டுதான் அது அமைதியடையும். 1. ஒரு வெளுத்த ஸர்ப்பம் தன்னைக் கடிப்பதாக, அதிலும் முக்கியமாய் உடம்பில் இடது பக்கத்தில் ஏதேனும் ஒரு பாகத்தைக் கடிப்பதாகவோ, அல்லது தனக்கு இடதுபுறமாக வெளுத்த ஸர்ப்பம் இருப்பதாகவோ, அல்லது வேறு எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் இருப்பதாகவோ இரவில் ஒருவன் ஸ்வப்னம் கண்டால் அவன் மிகுந்த திரவியங்களைப் பெற்று இலக்ஷாதிகாரியாக ஆய்விடுவான் என்று இந்துக்களின் ஜ்யோதிஷசாஸ்திரம் கூறுகிறது. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு இரவின் பின் நேரத்தில் (அதாவது விடியற்காலம் நெருங்க நெருங்க) இத்தகைய ஸ்வப்னம் காணப்படுகிறதோ, செல்வவானாக ஆகக்கூடியபலனும் அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஸம்பித்ததாகவும் விசேஷமாகவும் இருக்கும். ஸர்ப்ப விஷயமாய் இதிஹாஸம் ஜ்யோதிஷம் இவற்றிற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட

சில அம்சங்கள் மாத்திரம் இங்கு கூறப்பட்டன. அதுபல ரீதியாய் இக்கோட்பாடுகள் எவ்வளவு தூரம் உண்மையில் பலிக்கக் கூடியவையென்று தத்துவஞ்ஞர்களால் தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இனி மந்திரங்களால் பாம்புக்கடி சிகித்திக் கப்படுவதைப் பற்றி வெகு புகழ்ந்து பேசப்படும் விஷயத்தைப்பற்றிய சில அம்சங்களைக் கவனிப்போம். மாந்தரிக சிகித்தைகளில் பல வேறு விதமான முறைகளைப்பற்றி நாம் சிறிது பேசப்புகுமுன், ஸர்ப்பஜாதிகளின் பல பேதங்களைக் குறித்து சில விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலில் இதில் இரண்டு பெரிய வகுப்புகள் உண்டு; ஒன்று கடற்பாம்பு வகுப்பு, மற்றொன்று நிலப்பாம்பு வகுப்பு. கடற்பாம்புகள் விஷத்தன்மையில் மிகக் கொடியவை யென்பதைச் சிலரே அறிந்திருப்பர். கடற்பாம்புகளில் ஸாதாரண இனத்தைச் சேர்ந்தவைகளின் விஷங்கூட நிலத்திலுள்ள நல்லபாம்பின் விஷத்தினும் எட்டு மடங்கு அதிக கொடுகுணமுள்ளதென்று கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலுள்ள பாம்புகளுள் அநேக விதமான ஸர்ப்பங்களும், பல வகையான சாரைளும், வெவ்வேறு விதமான விரியன்களும் உண்டு. இவற்றுள் ஒவ்வொரு இனத்திலுமுள்ள பலவகைப்பட்ட பாம்புகளுக்கும் அந்தந்த தேசத்தில் ஒவ்வொரு விதமான பெயர் வழங்கப்படும். இவை யாவும் உருவத்திலும், குணத்திலும் வெகுவத்தியாஸப் பட்டவைகளாயிருக்கின்றன. சில பாம்புகள் 15 அடிவரையில் நீண்டிருப்பதும் (கொங்கண தேசத்தில் அவ்வித ஜாதி விசேஷம்), சில ஒரு அடி அளவாகக் குறுகியிருப்பதும் உண்டு. அதாவது பலவகைப்பட்ட பாம்புகளும் நீளத்திலும் பலவேறு விதங்களாயிருக்கின்றன.

இவற்றுள் சில கறுப்பாகவும், வேறு சில கபில நிறமாகவும், வெண்கபில நிறமாகவும்,

மஞ்சள் நிறமாகவும், சாம்பல் நிறமாகவும், பிங்களவர்ணமாகவும், இலைப்பச்சையாகவும் இன்னும் பல வேறு நிறமாகவும் இருக்கின்றன. சிலவற்றின் தலையும் வாலும் சிலப்பாகவோ மஞ்சளாகவோ வெகு அழகாகப் பளபளத்தோ துலங்கும். சில பாம்புகளின் உடம்பு செதிள் செதிளாகவும், சிலவற்றின் உடல் பட்டைப்பட்டையானகோடுகளுள்ளதாகவும், சிலவற்றிற்கு வேறுவிதமான பலவகையாயுள்ள கோடுகளும் உண்டு. சில பாம்புகளின் வயிற்றுப்புறம் மாத்திரம் வெண்மையாகவோ, மஞ்சளாகவோ, கருமஞ்சளாகவோ, அல்லது வேறுவித நிறமாகவோ இருக்கும். சில பாம்புகளுக்கு ஒருவித கவசம் உடலோடு அமைந்திருக்கும். வேறு சில பாம்புகளுக்கு உடலின் இரு முனைகளிலும் வாய்கள் உண்டு; அவை இரு தலைப்பாம்பு என்று வழங்கப்படுகின்றன. ஆகவே முன்னாறு விதங்களுக்குக் குறையாத பாம்பு இனங்கள் உண்டென்று ஏற்கனவே இது வரையில் நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்; இத்தனை வகையான பாம்பு இனங்களில் எவ்வை எவ்வெவ்விதமான சபாவமுள்ளவையென்கிற பகுத்தறிவு பெரும்பாலும் பொதுஜனங்களுக்குக் கிடையாதென்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாம்பினிடமும் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு விசேஷ சபாவம் உண்டென்பதை உண்மையில் அறிந்தவர் வெகு அரிது. ஆனால் ஜனங்கள் பொதுவாக எல்லாப் பாம்புகளும் விஷகுண முள்ளவை யென்றும், எவ்வேயேனும் பாம்புகடித்து விட்டால் அவன் இறந்துவிடுவான் என்றும் நம்புகிறார்கள். இவ்விதமான அறியாமைபோடு, சில மந்திரவாதிகள் அவ்விதமான பாம்புக்கடியை எதையும் மந்திரித்து ஸ்வஸ்தம் செய்து விடுவதாக ஸ்தோத்திரம் செய்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் அடியிற் கூறும் விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது: சில பாம்புகளுக்குக் கடவாயின் மேற்புறத்தில் இரண்டு பற்கள் கோரப்பற்களைப்

போல நீண்டு வளைந்துவந்திருக்கும். ஆகவே இப் பாம்புகள், கடித்தவிடங்களில் அவற்றின் விஷத்தை வெகு எளிதில் கொட்டி விடமுடியாது. ஏனெனில், அவை கடவாய்ப் பற்களால் போதிய தகைசனயக் கொளவிக் கடித்தாலேயொழிய விஷம் கடிவாயில் விழமாட்டாது. அப்படிக் கடவாய்ப் பற்கள் சதையில் இறங்குவதென்றால், கோரப்பற்கள் இரண்டு பாரிசங்களிலும் ஒரு கொத்துச் சதையில் முதலில் ஆழமாயிறங்கும்படி பலமாகக் கடிக்கவேண்டும். அகன் பிறகுதான் கோரப்பற்களை விடக் குறுகியவையான விஷப்பற்கள் சதையினுள் இறங்கி, அப்பால் அவற்றின் மூலமாய் கடிவாய்க்குள் விஷம் கக்கப்படவேண்டும். மனிதன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாலேயன்றி இவ்வளவு பலமாகவும் ஸாவகாசமாகவும், விஷப்பல் இறங்குமாறு ஸௌகர்யம் ஏற்பட மாட்டாது. இல்லையேல் ஒருவனைப் பாம்பு கடிக்கையில், அவன் அப்பாம்பைப் பார்த்த தும் மிகத் திடுக்கிட்டு அலறி அவ்விடமிருந்து எழும்பி வெகு தூரத்திற் குதித்து ஓடிவிடுவது இயல்பல்லவா? ஆகையால் கோரப்பற்கள் சிறிது சதையில் பாய்வதற்கும் அவகாசமில்லாமலிருக்கையில் விஷப்பற்கள் இறங்கி விஷம் தேஹத்தில் பற்றுவது எளிதல்ல. மேலும் சில பாம்புகளுக்கு மேல்வாயின் மத்தியில் விசேஷித்த ஒருவித கோரப்பல் அமைந்திருக்கிறது. இதுவும் விஷப்பல் பிறரது தேஹத்தில் ஜடிதியிற் பாய்வதை ஒருவாறு தடுக்கக் கூடியதாகவே இருக்கிறது. வேறு சிலவற்றிற்கு விஷப்பல் என்பதே கிடையாது. உண்மையை விளங்கக் கூறினால் முற்கூறிய முன்னாறு வகையான பாம்புகளுள் அறுபது விதமான பாம்புகள் விஷமுள்ளவையெனத் தெரியவருகிறது; இவ்வறுபது லுங்கூட சில பாம்புகள் பிராணபாய முண்டு பண்ணக்கூடியவாறு அவ்வளவு விஷத்தன்மையுடையவைகளல்ல. மேலே நோவுண்டுபண்ணுவதென்ன, வலியுடன் கூடிய வீக்கங்களை யுண்

டாக்குவ தென்ன, இரத்தப் பெருக்கையும் மூர்ச்சையையும் உண்டுபண்ணுவதென்ன இவ்விதமான சில ஸாதாரணமும் அல்லது கடுமையுமான தொந்தரவுகளே இவ்வனைத்தாலும் நேரிடக்கூடியவையாம். விஷத்தன்மை யுள்ளதாகக் கருதப்படும் ஒரு பாம்பு நாய்களையும் மற்றுமுள்ள சிறிய ஜந்துக்களையும் பலமாகக் கடித்தும் அப்பிராணிகள் உயிர் துறக்கவில்லை யென்று பலமுறைகளில் பரிசீலிக்கப்பட்டிருப்பதால், அவற்றைவிட பெரிய பிராணிகளான மனிதருக்கு இப்பாம்புக்கடியால் உண்டாகக் கூடிய கெடுதி இன்னும் சொற்பமாகத்தான் இருக்குமென்று அனுமானிப்பதும் சரியல்ல. நல்ல பாம்பும், விரிபன் பாம்பும் கடித்துக்கூட நாய் முதலிய சிறிய ஜந்துக்கள் இறந்து போகவில்லையென்று பல திருஷ்டாந்தங்களைக் கொண்டு ஒருவன் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம்; அது வாஸ்தவமே. ஆனால் இவ்விரண்டு விதமான பாம்புகளும் மனிதருக்குப் பிராணபாயம் விளைவிக்கக்கூடிய கொடிய விஷமுள்ளவைவென்பதும் நமக்குத் தெரிந்துள்ள விஷயம். மேலும் பாம்பு கடிக்கும் போது ஸாதாரணமாக மேலே கீறப்படுவது முதலாக வெகு ஆழத்திற் பற்கள் பாய்வது கூடுதல் பலவகையான கடிகள் ஏற்படுவதுண்டு. இவ்விதமான பாம்புக் கடிகளுள் எந்தக் கடியாலும் மாணம் உண்டாகுமென்று தீர்மானிப்பது சரியல்ல. ஒவ்வொரு பாம்புக்கடியிலும் விஷத்தின் கடுமைக்குத் தகுந்தவாறும், தேஹத்திற் கடித்துச்செலுத்தப்பட்ட விஷத்தின் மாத்திரைக்கு (அளவுக்குத்) தகுந்தவாறும் விஷக்குறிகள் வெவ்வேறு வகையாகத்தோன்றும். உட்செலுத்தப்பட்ட விஷத்தின் மாத்திரை மிகப்பரமான ரூபமாயிருந்தால் அதனுண்டாகும் குறிகள் பிராணபாயத்திற்குக் காரணமாக மாட்டா. பாம்பு விஷத்தினால் உயிர் துறப்பதாயிருந்தாலும், சில சிலநேரங்களிலிருந்து சில மணி வரையில், அல்லது சில நாட்கள் வரையிலுங்கூட மாணம் நேரிடுகிற காலவளவு வித்தியாஸப்படும்; பாம்பு கடித்து

இருபது நாட்களுக்குப் பிறகு கூட மாணம் நேரிட்டிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு பாம்பு மாணமுண்டு பண்ணக்கூடிய அளவான விஷத்தன்மைக் கடிவாயினுள் நன்றாகச் செலுத்திவிட்டால், அவ்விஷம் ஸாதாரணமாய் மந்திரப் பிரயோகத்தினால் சிவாரணம் செய்யமுடியாத தென்பதையும், மந்திரத்தினால் ஸோக்கியப் படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பாம்புக் கடிகளில் பெரும்பான்மையும் பாம்புதீண்டியதாகத் திகைத்துப் பிரமித்தவையேபன்றி வாஸ்தவத்தில் விஷம் தேகத்திற் பிரவேசித்த கேஸுகளாகமாட்டா. வென்பதையும் நிரூபணம் செய்யவேநான் இவ்வளவு விஷயங்களையும் விவரித்துக் கூறவேண்டியதாயிற்று. கற்றுத் தேறிய வைத்தியர் முதலில் இவ்விஷயத்தில் விசேஷபரிசயமுள்ள அறிவாளிகளைத் தவிர மற்ற ஸாதாரணமனிதர்கள் பாம்பு கடித்து விஷம் தேகத்திற் பற்றியதாகத் திகைத்துப் பிரமிப்பதையும், உண்மையில் பாம்பு விஷம் தேகத்திற் பற்றியிருப்பதையும் பகுத்தறிபக் கூடியவர்களல்ல; இதே காரணத்தினால் இந்த ஜனங்கள் மாந்திரிகனுடைய திறமை வெகு விசேஷமானதென்றும், அவனது மந்திரசக்தி சிகரில்லாததென்றும் அவ்வளவு அதிகசயமாகப் புகழ்கிறார்கள். 5. மற்றொரு விநோதமான செய்தியையும் நான் கேள்விப்பட்ட துண்டு; அதாவது: சில மாந்திரிகர்கள், ஸர்ப்பம் கடித்த மனிதனிடம் வந்து, ஏதோ சில மந்திரங்களை யோதி, எந்தப் பாம்பு ஒருவனைக் கடித்ததோ அதேபாம்பைத் தனது மந்திரசக்தியால் வரவழைத்து, முன் கடித்த விடத்தையே மறுபடியும் கடித்துத் தனது விஷத்தை மனிதனது தேஹத்திலிருந்துத் திரும்ப உறிஞ்சிவிடும்படிச் செய்கிறார்களாம். நாம் பிரத்தியக்ஷமாக நமது கண்ணால் பார்த்தாலே யொழிய இவ்விதமான செய்திகளைக் கட்டுக்கதை யென்றே கருத வேண்டியிருக்கிறது. 6. ஒரு மாந்திரிகன், நான் இருக்கும் ஊரிலேயே ஸர்ப்பங்கடித்த ஒருவனை ஸ்வஸ்தம் செய்ததாகச் சில தினங்களுக்கு முன்பு கேள்விப்பட்டேன். எனது தூதருஷ்டத்தினால் அந்தச்சமயம் இவ்விஷயம் எனக்குத் தெரியாமற் போகவே நான் அந்தமாந்திரிகனுடைய பிரயோகமுறைகளை நேரில் கண்டு உண்மையறிய முடியாமற் போயிற்று. ஆனால் பாம்பு கடித்த வரலாற்றை விசாரித்து அறிந்த

பின்பு, மாந்திரிகன் கடியுண்டவனை ஒரு மரத்தினுள் கயிற்றால் கட்டி விட்டதாகத் தெரிய வந்தது; இப்படிச் செய்ததற்கு அவன் சொன்ன ஸமாதாரணம் என்ன வென்றால், நாகங்கள் (ஸர்ப்பங்கள்) அக்கடியுண்டவனிடம் ஆவேசம் பெறுமென்பதும், இம்மனிதன் அப்பொழுது வேறு எவரையேனும் கடித்து விட நேரிடுமென்பதும், அப்படியானால் அப்பாம்பு விஷம் அவனால் கடிக்கப்படுகிறவரிடமும் பற்றுதலைய அவர்களும் இறந்து விடுவார்களென்பதுமேயாம். இதெல்லாம், எவ்வளவு தூரம் உண்மையாகுமோ என்னால் சொல்லக் கூடவில்லை. இம்மனிதனை ஒரு மரத்தினுள் கட்டிய பிறகு, ஏதோ சில மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டே அவனது முகத்தில் பலமாகக் குளிர்ந்த நீரை வாரி யடித்து, சில சிலநேரங்களுக்கு ஒரு முறை கடுமையாகப் பயமுறுத்தி முர்க்கத்தனமானப் பிரயத்தனத்துடன் அவனிடம் ஆவேசம் செய்திருப்பது யாதென்றும், எதற்காக அவனைக் கடித்துத் தொந்தரவுசெய்ய வேண்டுமென்றும் இவ்வாறாக அவனைப் பல கேள்விகள் கேட்டாலும்; அதற்குக் கடியுண்டமனிதனிடம் ஆவேசம் செய்துள்ள நாகமானது தன்னை அம்மனிதன் முன்னு ஒரு ஸமயம் காலால் மிதித்ததாகவும், பிறகு தன்னை அடித்து ஒரு குழியில் எறிந்ததாகவும், இன்னும் பலவாறாகவும் அம்மனிதன் மூலமாகப் பதிலுரைத்ததாம். மாந்திரிகன் பரமரஹஸ்யமான விசேஷவிஷய மெதையும் தனது மந்திரபலத்தினால் வெளிப்படுத்தி விடவில்லை. பாம்புக் கடியிலிருந்து மந்திர சக்தியினால் மீண்டதாகக் கூறப்பட்ட அம்மனிதனை நான் அதற்கு மறுநாளே பார்த்தேன்; பாம்பு கடித்ததற்கான பற்குறிகள் எதையும் அவன் காட்டமுடியவில்லை; தான் நேரில் பாம்பைப் பார்த்ததாகவும் அவன் சொல்லவில்லை; பாம்பு கடித்தால் எந்தக் கேஸிலும் இருக்கவேண்டிய இரண்டு பற்கள் புதைந்த அடையாளம்சிறிதும் காணப்படவில்லை. பாம்புக்கடிகளில் எதிலும் ஒரு அங்குலம் இடை வெளிக்கு ஒரு பல்வீதம் இரண்டு பற்கள் ஆழ்ந்துள்ள குறிகள் இருப்பது பிரஸித்தம், இம்மனிதன் ஏதோ காரணத்தினால் சிலநேரம் ரூபகசக்தியிழந்திருந்தான்; ஒரு காலின் சுண்டு விரலிலிருந்து சிறிது இரத்தப் பெருக்கும் இருந்தது. இதையே ஒரு கொடிய பாம்பின் விஷக்கடியென்று சொல்லிவிட்ட

பார்கள்; மேலும் மாந்திரிகன் தனது மந்திரபலத்தினாலும் வைத்தன்மை பொருந்திய சக்தி விசேஷத்தாலும் பிராணபாயத்திலிருந்து இவனை மீட்டுவிட்டதாக அம்மாந்திரிகன் வெகுவாக யோசனையில்லாமலே புகழப்பட்டான். 7. காலஞ்ஞென்ற ச. H. H. நைஜாம் பிரபுவானவர், எவரையேனும் ஸர்ப்பம் கடித்தால் உடனே தமது பெயரைக்குறிப்பிட்டு விஷம் தங்கும்படி உத்தரவுசெய்தால் கடியுண்டவனிடமிருந்து விஷம் நீங்கி விடுவதாக அநேகம் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்ததுண்டு. இதன் தத்துவத்தையாவது மதிப்பையாவது பரிசோதிக்கும்படியான ஸந்தர்ப்பம் எனக்கு வாய்க்காமற் போயிற்று.

பாம்புக்கடிகளைச் சிகிதலிப்பதில் சாஸ்திரியமான முறையைப்பற்றிக் கூறுவோமானால், உண்மையில் ஸர்ப்பத்திண்டிய பலமான கேஸுகளில் மந்திரம் ஓதுவதில் உபயோகமில்லையென்று தான் நான் கூறுவேன். இதில் முதல் முதல் செய்யக்கூடியதும் வெகுமுக்கியமானதுமான முறை, பாம்புகடித்தவிடத்திற்கு மேலே வெகு பலமாக இழுத்துக் கட்டி கட்டவேண்டியதேயாம். இதைக் கடியுண்டவன் தானே செய்துகொள்ளலாம் அல்லது அருகிலுள்ளவோர் எவரேனும் செய்யலாம். ஆனால் ஒரு சிறிதும் தாமதம் செய்யாமல் கட்டி கட்டவேண்டும்; இப்படி கடித்தவிடத்திற்கு மேலே இருக்கக் கட்டிவிடுவதால், விஷமானது தேஹத்தின் மற்ற இரத்தத்திற்குலக்காமலும், உடலிற் பரவாமலுமிருக்கும். இதன்பிறகு கர்மையான எந்த வஸ்துவினாலாவது (அது கூடியவரையில் சுத்தமாயிருக்க வேண்டும்) கடித்தவிடத்தின் குறுக்கும் நெடுக்குமான இரண்டு கோடுகள் போட்டு அறுத்து, பொடாஸியம் பெர்மாங்கனேட் என்கிற சரக்கை அறுத்தவிடத்திற்போடவும். இல்லாவிட்டால் அழற்சியுண்டுபென்னும் வேறு எவ்வஸ்துவையாவது அவ்விடத்தில் பிரயோகிக்கலாம் அல்லது இரும்பைக் காய்ச்சி அதனால் அவ்விடத்தைச் சுட்டுவிடலாம். அப்பால், ஸமீபத்தில் கிடைக்கக்கூடிய கைதேர்ந்த வைத்தியரை அழைத்து வந்து, சிகிதையைச் செய்யவும். ஸ்வர்ண பஸ்மம் கலந்த ஸந்துக்ஷணமருந்து (Stimulant) சர்மத்திற்குத்திச் செலுத்தப்படுவது நலம். (வாக்படர் முதலிய வர்ஸ்வரணம் விஷஹரம் என்பதைக் கூறியிருப்பதைக் கவனிக்கவும்.)

வைத்திய கலாநிதி

தன்மதினா மார்கழி

SOME SUGGESTIONS TO IMPROVE THE AYURVEDIC SYSTEM.

ஆயுர் வேத வைத்தியத்தை
அபிவிருத்தி செய்வதற்கான
சில யோசனைகள்.

போதுவிஷயம்:—ஆயுர்வேதவைத்திய சாஸ்திரத்தைக் கற்றுமுணராமலே அதற்குப்பலர் பிரதிகூலமாகப் பேசுவதை நாம் அடிக் கடியும் கேட்டுவருகிறோம். சென்ற வருஷம் ஆகஸ்டு மாஸத்தில் இச்சென்னை சட்டஸபையில் ஆயுர்வேத வைத்தியர்களைப் பதிவு செய்யும் பொருட்டு டாக்டர் ஸ்லேடர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வர அது பலரால் ஆதரிக்கப் படாமலே நிறுத்திக் கொள்ளப்பட்டது. டாக்டர் ஸி. பி. ராமராவ் ஒருவர் அத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற ஆதரவளித்தாரானாலும், ஆயுர் வேத வைத்தியத்தைச் சீர்திருத்துவது வேகு சிரமம் என்று அப்பிராயம் கூறினர். எம்மைப் போன்றவர்கள் சட்டஸபையில் மெம்பராக இருந்தால், அல்லது வைத்தியஇலாகாவில் ஒரு பிரதான அதிகாரியாகப்போனால், அதற்கு நாம் தகுந்த ஸமாதானம் சொல்லியிருப்போம். என்ன ஸமாதானம் என்று கேட்பீர்கள். மேனுகெளலிருந்து இலகூக்கணக்கான விலை கொடுத்து வருஷந்தோறும் வரவழைக்கும் பெரும்பான்மையான ஔஷதங்களை உடனே நிறுத்திப்போட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக, அதிற் பாதி திரவியத்தைச் செலவு செய்து ஆயுர் வேதவைத்திய முறையையும் மற்றப் பாதி திரவியத்தைக் கொண்டு ஆயுர்வேத ஔஷதங்களையும் விருத்தி செய்ய முடியும்" என்பதே எமது ஸமாதானம்.

ஆயுர்வேதத்தைக் கற்காதவர் அதன் மேல் அடிக் கடியும் குற்றக்குறை கூறுவதுதான்

எம்போன்றவருக்கு வெகு விஸனகரமாயிருக்கிறது. "ஆயுர் வேதம் வெகு பண்டைக் காலத்தியது, அனுபவத்திற் கொவ்வாதது, சாஸ்திரமென்று கூறுவதற்குத் தகாதது, ஆகவே அதை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவது முடியாத காரியம்" என்று கர்னல் ஜாக்ஸன் என்பவர் ஒரு ஸமயம் (1915-இல்) பம்பாய் சட்டஸபையில் கூறியிருப்பதை சிலர் மறந்திருக்கலாம். ஸந்தர்ப்பம் நேரிட்ட போதெல்லாம், விஷய முணராமல் வெளியாகுபு இத்தகைய தூபிப்பிராயங்களைக் கண்டிப்பதும், நமது தேசிய வைத்தியத்தின் உண்மையான பெருமையை விளக்கி அதன் அபிவிருத்தியை நாடுவதும் எம்போன்றவரின் கடமை. வியாதி கொண்ட ஜந்துக்களின் தேஹங்களிலிருந்து கிரஹிக்கப்படும் பலவிதமான லீரம் என்கிற லலீகைகளை மனித தேஹங்களிற்குத்திச் செலுத்தி பிரக்ருதிக்கு எதிரிதையான விக்ருதிகளையுண்டாக்கும் சித்திசையென்ன, பலவித பாஷாணங்கள், அயோடைட் முதலியவற்றை உபயோகிக்கும் வகைகளென்ன இவைகளால் தற்காலத்திலேற்படும் குணங்கள் வெகு சொற்பயிருந்த போதிலும் காலாந்தரத்தில் உதிக்கும் உத்பாதங்கள் அநேகம் என்பதை நாம் அனுபவத்தில் பல முறையும் கண்டிருக்கிறோம்.

நன்றாகக் கற்றறிந்த ஒவ்வொரு ஆயுர்வேத வைத்தியரும் வியாதிகளை நிவாரணம் செய்வதற்குப் பிரயோகித்து வரும் ஔஷதமுறையாவும் சாஸ்திரிய விதிகளுக்கு ஏற்றவைகளாயிருக்கின்றன திருஷ்டாந்தமாக—ஆமதோஷம் என்கிற மந்தத்தன்மை பெரும்பான்மையான ஜ்வரங்களுக்கும் ஆரம்பாவஸ்தை யாகும்; இந்த நிலைமையில் உணவாவது ஔஷதமாவது கொடுக்கக் கற்றறிந்த வைத்தியன் எவனும் ஸம்மதிக்கமாட்டான். இந்த நிலைமையில் "லங்கம் பரமௌஷதம்" என்கிற கோட்பாடு சாஸ்திரியக் கோட்பாடேயன்றி, பாமராபிப்பிராயமல்ல. இங்ஙனமே சித்பேதியின் ஆரம்ப நிலைமையில் சிறிது விரேசனம்

செய்தித்து, அப்பால் ஸ்தம்பநௌஷதாதி களைக் கொடுப்பதும் எங்களுடைய சித்திஸாக் கிரமம். கஷயரோகத்தில் தாதுக்களெல்லாம் கஷ்ணிக்கும் நிலைமையில் அவற்றைப் பலப்படுத்த கொழுப்பு மம்ஸம் முதலியவை கலந்த ஔஷதங்களும் உணவுகளும் முறையே உட்கொள்ளக் கொடுப்பது ஆயுர்வேத முறை நெய் முதலிய கொழுப்பு ஸம்பந்தமான கோக்ஷராதிக்ருதம், பலாதிக்குதம் முதலியவை சரகர் முதலியவர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஔஷதங்கள். ஸாதாரண மாம்ஸங்களை விட இறைச்சியுன்னும் மிருகங்களுடைய மாம்ஸம் இன்னும் விசேஷமானது என்று சரகாதிகள் கூறுகிறார்கள்:—"மேலும் வஸ்திரோக மென்னும் முத்திரப்பையின் அழற்சியிலும் பாண்டு ரோகத்திலும் உப்பில்லாப் பத்தியம் ஏற்படுத்துவதும், நீடித்த காலமாய் தொந்தரவளிக்கும் கிரஹணீரோகத்தில் இரஸபர்ப்படி யென்னும் ஔஷதத்தைக் கொடுப்பதும், அதில் சுத்தப்பாலையே உணவாகத் தருவதும் ஆயுர்வேத சித்திஸாகிரமங்களாகும். இந்த முறைகளெல்லாம் பாமரவைத்தியமாகுமோ? சாஸ்திர முறைப்படி தயார் செய்யப்பட்டதாக விளம்பரங்கள் செய்து மேலே அழகாக அச்சிட்ட சாகிதங்களை யொட்டி ஜனங்களைப் பிரமிக்கச்செய்து விற்கப்பட்டவரும் ஐரோப்பிய ஔஷதங்களை நீங்கள் சாஸ்திரியமானவை யென்று ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா? பகுத்தறிவுள்ளவர் அவைகளை மனப்பூர்வமாய் உபயோகிப்பது உசிதமென்று கூறமாட்டார்களென்றே நினைக்கிறோம். மேனாட்டு ஔஷத முறையிலாகட்டும் சித்திஸாகிரமத்திலாகட்டும் பெரும்பான்மையான அம்சங்களும் கேவலம் அனுபவத்திற்கு ஸம்பந்தப்பட்டவை தான். நமது தேசிய வைத்தியத்தொழில் முன்னேற்ற மடைந்து விடுவதில் பொறுமை கொண்ட சில குறுகிய கொள்கையுடைய மேனாட்டு வைத்தியம் கற்றவர்மாதிரி நமது முறையை ஏதோ அதுபவ வைத்தியம் (எம்

பிரிகல்) என்று கூறி நமது உதஸாஹத்தை குறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். க்ளிஃப்போர்ட் ஆபட். (Clifford Albutt) என்னும் வைத்திய சிரேஷ்டருடைய பெயரைச் சிலர் கேள்வியுட்பட்டிருக்கலாம். நாலு வருஷங்களுக்கு முன்பு "மேடிகல் டைம்ஸ்" என்கிற வைத்தியப்பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்த அவரது குறிப்பு ஒன்றை நாம் கவனித்தோம் அது பின்வருமாறு:—"இப்பொழுது சாஸ்திரிய வைத்தியர்களென்று வெறுமனே கூறப்படும் பல உபயோகமான வழியில் தமது அறிவைப் பிழையோக்க முடியாமல் அநேக ஸமயங்களில் கண்முடித்தனமாய் தமது தொழிலை நடத்தும் சபாவமுள்ளவர்களாகவும், ஆகவே அவர்களுடைய செய்கைகள் சர்வதமாக நுகுணங்களுக்குப் பதிலாக அபாயகரமான பணைத் தரக்கூடியவைகளாகவும் காணப்படுகின்றன." என்பதேயாம்.

ஆயுர்வேதத்தைப் படிக்காதவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களுக்கு இவ்வகையில் சிறிது ஸமாதானம் கூறினோம். அரை குறையாய் வைத்திய நூல் படித்த சிலர் ஆயுர் வேதத்தின்மேல் சுமத்தும் சில தோஷங்களையு கவனியுங்கள். ஆயுர்வேதநூல்களில் பவிதமான ஔஷதிகளையும், ஸோஹங்களையும் ஔஷதங்களாக உபயோகிக்கும்படி எழுதியிருப்பதில் ஒன்றும் குறைவில்லை; ஆனால் சில வஸ்துக்களைச் சுத்தி செய்வதில் கோழுப்திரம் முதலியதும், சாகலாதிக்குதம் முதலியவற்றில் இறைச்சியும், வேறு சில ஔஷதங்ளில் சில பிராணிகளுடைய பித்தம், கொழுப்பு இரத்தம் முதலியவை கூட கலக்கவேண்டுமென்று இருப்பது உசிதமா? அருவருக்கக் கூடிய இவையெல்லாம் ஔஷதங்களாகுமா எந்த நாகரிகந்தான் இவ்வெஷதங்களை உபயோகிக்க விரும்புவான்" என்று கூறப்படுகுறைகளை நாம் சில ஸமயம் கேட்க நேரிட்டதுண்டு. இவ்வஸ்துக்கள் மேற்பார்வைக்கு அருவருக்கக் கூடியதென ஸாதாரண மன

னுக்குத் தோன்றவது ஸஹஜமே. ஆனால், மமைப்போன்றவர்களுக்கு அவை ஒளவுக்களாகவே புலப்படுகின்றன. எமது வைத்தியம் நாகரிகமல்ல வென்றால், உங்களுடைய தாற்றத்திற்கு நாகரிகமாகத் தென்படும் மனோட்டு ஒளவுதங்களில் அவ்வருவருக்கக் கூடிய பதார்த்தங்கள் கலப்பில்லாமலே இருக்கின்றனவா? எருதின பித்தத்தை ஒருவாறு (னிப்பாகப் பக்குவம் செய்து, (FelBovium) பல் போவியம் என்று தயார் செய்யப்பட்ட ஒளவுதம் மேனோட்டாரால் கையாளப்படவில்லையா? வைரால் என்கிற இங்கிலிஷ்) ராணாயமருந்து எலும்பின் மஜைஜயிலிருந்து தயார் செய்யப்பட்டதென்று அதன் இளம்பரத்தைக் கொண்டே தெரிந்து கொள்ளாம். பெளரில் என்பது எதிலிருந்து தயார் செய்யப்பட்டது? ஹெமடோஜன் என்று பூங்கில வைத்தியர்கள் பலஸீனர்களுக்குச் பார்சு செய்யும் மருந்து ஹிமக்ளோபின் என்கிற சோணிததாவை (அதாவது இரத்தத்தைக்) கொண்டே தயார் செய்யப்பட்டதென்பது பிரஸித்தம். மீனெண்ணெயை (cod liver oil) விட மிகக் கேவலமான கொழுப்புவேறொன்றுண்டா? மேலும் போன்மேரா டேப்ளாய்ட்ஸ், ரா மீட் ஜ்யூஸ், காப் டீஜெஸ்டி இவை முதலியவை தாராளமாய் நாகரிக வைத்தியர் என்பவரால் கையாளப்படுகின்றனவே. ஆகவே, நமது தேசியவைத்தியம் முன்னேற்ற மடையாமலிருப்பதற்கு அவருக்குத் தோன்றியதை பெல்லாம் வணுமென்று குற்றங்குறைபாடக் கூறத் தனிக்குர்கள் என்கிறோம்.

ஆயுர்வேதம் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் ஏற்பட்டது வாஸ்தவமே. அதையே நாம் அச்சாஸ்திரத்திற்குப் பெருமபாகக் கூறுகிறோம். அவ்வளவு பண்டைக் கால முதல், ஏதோ சிற்சில மாறுபாடுகளுடன் துவரையிலும் அழியாமல் இருந்து வருகிறதே, அதனிடமுள்ள அருமையான குணசேஷங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

புத்தர் காலத்தில் இந்தியாவில் இரண்டு பெரிய கல்விச்சங்கங்கள் இருந்தன. (Universities) இச்சங்கங்களால் வைத்தியப்பரீக்ஷையும் நடத்தப்பட்டுவந்தது. வைத்திய சாஸ்திர டிபுணர்களுக்குப் பெரியப்பட்டங்களும், பரிசுகளும் அளிக்கப்பட்டன. இக்கல்விச்சங்கங்களில் ஒன்று கிழக்கே வாராணஸிலும், மற்றொன்று மேற்கே தக்ஷசிலையிலும் ஸ்தாபிதமாயிருந்தன. சாஸ்திரங்களில் தேயிய மேதாவிடிகள் இச்சங்கங்களில் போதகாசிரியராய்மார்ந்திருந்தனர். தக்ஷசிலையில் ஆத்ரேயர் வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கு மஹோபாத்யாயராயிருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஆயுர்வேதக் கிரந்தங்களை ஆதியோடந்தமாகப்படித்துவந்தால், விஷயங்கள் தகுந்தபாகுபாடு செய்யப்பட்டு ருதுசர்யாத்யாயம் என்றும், திருசர்யாமென்றும், வமநவிதி யென்றும், விரேசநவிதியென்றும், தசப்ராணயதரீயமென்றும், கர்ப்போத்பத்தி யென்றும் இவ்வாறு சாஸ்திரமுறைப்படி பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையில் குற்றங்குறை கூற இடமேயில்லை. ஆத்ரேயர், ஸுச்ருதர் முதலியவர்களுடைய காலத்துக்கு முன்பே வைத்திய சாஸ்திரம் விருத்தியடைந்திருந்ததாக முற்கூறிய சில முகாந்தரங்களைக் கொண்டு நாம் நிச்சயிக் கவேண்டியிருக்கிறது. அக்ரிவேசர் முதலியவர்களால் காயசிகிதஸாப் பிரதானமான சரகாதி ஸம்ஸிதைகளும், தந்வந்தரிமுதலியவர்களால் சல்ய சிகிதஸாப் பிரதானமான ஸுச்ருதாதிஸம்ஸிதைகளும் தனித்தனியே இயற்றப்பட்டு ஆயுர்வேதமுறை அவர்களுடைய காலங்களில் முன்னேற்றமடைந்து வந்தன. அக்காலங்களிலும் பிரத்தியக்ஷஞானம் வெகு அவசியமென்று தீர்மானித்துச்சாரீரத்தில் ஸுச்ருதர் வைத்திய வித்யார்த்திகளுக்கு சுவச் சேதம் செய்து காட்டவேண்டுமென்று விவரிக்கிறார். சாஸ்திரங்களைப் படித்து, அனுபவத்திலும் பிரத்தியக்ஷமாக விஷயங்களைக் கற்றுணர்ந்து சிகிதையை செய்ய முன்வரவே

முற்காலங்களில் காய சிகிதையிலும், விசேஷமாக சல்ய சிகிதையிலும் நமது பூர்வாசார்யர்கள் வெகு டிபுணராயிருந்தனர் என்று தெரியவருகிறது. கிரந்தி (tumour) என்கிற வீக்கத்திற்கு வீஸிஷ்மாவலோகநம் என்கிற பிராசீநக்கிரந்தத்தில் அவ்வாசிரியர்கூறும் சிகிதையைச் சிறிது கவனித்தால், அவ்வளவு அநாதிகாலத்தில் வைத்திய சாஸ்திரம் இத்தேசத்தில் எவ்வளவு மஹோந்த தசையிலிருந்ததென்பது ஒருவாறு விளங்கும். புத்தத்துக்குப்போக நேரிடும்போது, ஸைந்யத்தில் வியாதிக்ரந்தர்களை ஸௌக்கியப்படுத்தவும், காயம் பட்டவர்களுக்கு விரணசிகிதையை செய்யவும் வைத்தியர்கள் இரணரங்கங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவது வழக்கமிருந்தது. சல்ய சிகிதையில் முதன்மை பெற்றிருந்த ஸுச்ருதர் தமது ஸம்ஸிதையில் யுக்தஸேரீயாத்யாயத்தில் இவ்விஷயமாக வர்ணிக்கும் அம்சம் எம்போன்ற சிகிதஸகர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, ஸாதாரண மனிதருக்கும் படிப்பதற்கு வெகுருசிகரமாயிருக்கும். ஸேனை செல்லுமிடங்களிலுள்ள வழிகளிலும், ஜலாசயங்களிலும் அவர்கள் உபயோகிக்கும் உணவுமுதலியவைகளில் எதிரிகள்விஷம் முதலியதைக் கலந்து விடுவார்கள் என்றும், அவ்விதமாக விஷம் முகலியவை ஜலாசயாதிகளில் கலக்காமற் பாதுகாப்பது நரகவுள்ள விஷயங்களில் ஸேனையுடன் கூடச்செல்லும் வைத்தியர் ஊக்கத்துடன் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமென்றும் ஸுச்ருதர் கூறுகிறார். காஸ்டிலானி (Castellani), சாடெர்ஸ் (Chalmers) இவ்விருவரும் உஷ்ணதேச ஸம்பந்தமான வைத்திய விஷயமாய் (Tropical medicines) நூல்எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்புஸ்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் வைத்தியம் வந்த வழியும் உலகத்தில் வைத்திய சாஸ்திரம் பரவியதற்கே ஸம்ஸ்கிருத வைத்திய நூல்கள் ஆதாரமாயிருந்தவகையும், இந்தியாவில் ஆயுர்வேத வைத்தியம் ஆதியில் சிறப்புற்றிருந்து காலக்கிரமத்

தில் ஆங்கில அரசாட்சி வலுக்காலமுறை மழுக்கக்கொள்ள நேர்ந்தரீதியும் வியத்தமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நண்பர்களே, நமது இவ்வளவுதூரம் கூறவந்தது எதற்காக? இவ்வளவுதூரம் கூறத் தெரிந்ததே. வேற்றுச் சாய்ந்து விழுந்தவாயிலுள்ள ஆயுர்வேதத்திற்கு செப்பைகட்டுகள் கட்ட நாம் முயல்வதாக நீங்கள் நினைக்க மாட்டீர்களென்று நம்புகிறோம். ஆயுர்வேதம் தகுந்த அஸ்த்திவாரத்தின்மேல் எழுப்பப்பட்டிருப்பதாக நாம் சொற்பதிருவதாந்தங்களைக்கொண்டு கீழே இருபித்திருக்கிறோம்.

ஆயுர்வேதம் விருத்தியடையாமல் ஸ்தம்பித்தும் சிலை குலைந்தும் போவதற்குக் காரணம் மூன்றுண்டு.

1. முதற்காரணம்:—பாரதவர்ஷம்சாஸ்திராபிவந்தத்தில் மிகப் பெருமை பெற்று நாகரிகத்திலும் ஆகவே தர்ம சிந்தையிலும் அளவற்ற ஆதிக்கத்தை அடைந்திருந்ததும், அவ்வநாதிகாலத்தில் மேனாடுகள் நாகரிகத்தில் மிகக் கீழ் நிலைமையிலிருந்து சென்னைவந்ததும் ஆதிகாரணமென்போம். பிற நாடுகளிலிருந்து வந்த மஹா அலெக்ஸாண்டர் முதலியவர்கள் பெருமஹா விரார்களாயிருந்தும், சாஸ்திர பரிசயமற்றவராயிருந்தனர். இத்தேசத்திற் புருந்ததும் இந்த நாகரிகத்தை அபஹரிக்கப் பேரவா கொண்டனர். நமது சாஸ்திரத்தை முக்கியமாக வைத்தியசாஸ்திரநூல்களை, இங்கிருந்த வித்வான்களிடமிருந்து படித்துக் கேட்டு, அக்கிரந்தங்களை யெல்லாம் ஸாத்தியமாகவகையில் தமது தேசத்துக்குக் கொண்டு போய்விட்டனர். இதற்கெல்லாம் ஆதாரங்களைக் கூறினால் விஷயம் இன்னும் விஸ்தரிக்கமென்று கருதி, அவசியமான விஷயங்களைச் சொன்னோம். நாம் தர்ம சிந்தையுள்ளவர்கள், நம்மைப் பெற்றவர்கள் தர்மசிந்தையுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அத்துடன் கள்ளங்கபடு தெரியாத ஸாத்திகர்கள். பிற நாட்

1. டாக்டர் சம்பி, அவர்களுக்கு சாஸ்திரவிஷயம் சிறிதே சொல்லிக் கொடுத்தது. நூல்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தது. இவற்றை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு கிரீஸிலும் இதர யவநதேசங்களிலும் வைத்திய சாஸ்திரம் ஆரம்பமாயிற்று. நமது தேசத்தில் ஆயுர்வேதக் கிரந்தங்கள் குன்றிப் போகவும் காரணப்பட்டது. காய சிகிச்சைப் பிரதானமான பிளாஸ்டிசிட்டை முதலியவைகளும், சாரீர விஷயமான போஜனம் முதலியனும் அநாமர்ப்போயிருப்பதற்குக் காரணம் இது. நமது இராஜ்யத்தை ஆளுவதற்கு நாம் சித்தியற்றவர்களாகப் போகுந்தருவாயில், அளவிடமுடியாத இதர செல்வங்களைப் போலவே வைசியசாஸ்திரத்தையும் பிறநாடுகளுக்கு அளிப்பணம் செய்து, அவற்றிற் பெரும்பான்மையையும் இழக்க நேரிட்டது.

2. இரண்டாம் காரணம்:— அக்காலத்தில் வித்தியாச விருத்தியடைந்தமேனாட்டார், தாம் நம்பிக்கையாகக் கூறிக்கொள்ளும் ஆங்கில வைத்திய முறையை இத்தேசத்திற் பரவச் செய்து, இராஜாங்கம் அவர்களுடைய புச்சத்திலிருப்பதால், இராஜாங்க ஆதரவைப் பெற்று விட்டதும், அதே ஸமயத்தில் ஆயுர்வேத வைத்தியத்திற்கு இராஜாங்க ஆதரவு அற்றுப் போனதும் ஆயுர்வேதம் நிலைகுலைவதற்கான இரண்டாவது காரணமாகும். இராஜாங்கத்தார் மேனாட்டு வைத்தியத்தைப் போதிப்பதற்குக் கல்விச்சாலைகளை அங்காங்கு ஏற்படுத்தினார்கள். அவற்றின் படித்துத் தேறியவருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுமென்று நியமம் செய்து கொண்டார்கள். மேனாடுகளிலிருந்து வரும் ஓஷதங்களை இராஜாங்கத்தார் ஆதரிக்க முயன்றார்கள். ஆகவே ஆயுர்வேதத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு வரவர குறைந்தபோய், இப்பொழுது அதிக வேலையான நிலைமை நேர்ந்துவிட்டது. இராஜாங்க ஆதரவு இல்லாமற்போனது இரண்டாவது காரணமென்று இதனால்தெரிவித்தேன்.

3. மூன்றாவது காரணம்:— நமது வைத்தியர்களுக்குள் ஒற்றுமையின்மையும், நமது சாஸ்திராபிவருத்தியில் நமது தேசத்திய வருக்கே சிரத்தையின்மையுமேயாகும்.

இவ்விதம் நமது சாஸ்திரம், உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சாஸ்திரம் அதரிப்பாரின்றி துர்தசையில் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமையில் இதை நாம் கைவிட்டு விடுவதா? விருத்திக்குக் கொண்டு வருவதா என்கிற விஷயத்தை நாம் பகுத்தறிவுடன் நன்கு யோசித்துத்தீர்மானிக்கவேண்டும். சென்ற செப்டம்பர் மாஸத்தில் ஆயுர்வேத வைத்தியர்களைப் பதிவு செய்யும் விஷயமாய் டாக்டர்ஸ் லேட்டர் கொண்டுவந்த தீர்மானம் சட்டஸபையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், ஆயுர்வேத வைத்தியம் விருத்தியாக அது ஒரு முக்கிய ஸாதனமாயிருந்திருக்கும். அந்தத் தீர்மானத்தை ஆகரித்துப் பேசிய Dr. C. B. ராமராவே, இத்தேசத்தில் 100-க்கு 90-பேரும் தேசியவைத்தியத்தையே நாடியிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். இவ்வித மனோதா ஆயுர்வேதத்தின் நேமத்தைக் கோரி கொண்டுவருவது அவசியமென்று, 1913-ம் வருஷம் டிசம்பரில் வெளியான வைத்தியகலா நிதியிலேயே தகுந்த காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு வியாஸம் ஒன்று எழுதியிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி அப்பொழுது ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயரிடமும் பிரஸ்காபித்தேதாப். "ஆயுர்வேதத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் இன்னும் தேசத்தில் அதிகமாய் வெளிவந்தால் அப்பொழுது அவர்களுக்கென்று ஒரு வைத்தியப் பதிவு சட்டம் ஏற்படுத்த யோசிப்பது யுத்தமாகும்" என்று அப்பிராயப் பட்டார். ஏதோ தைவலசமாய் டாக்டர்ஸ் லேட்டர், ஒருவருடைய தூண்டுதலுமில்லாமல் மனோதா ஒன்று ஆயுர்வேதவைத்தியப் பதிவு விஷயமாகக் கொண்டு வந்தும் அது சட்டஸபையில் ஆதரிக்கப்படாமல் நின்ற விட்டதைப் பற்றி ரொம்பவும் நமக்கு ஸங்கடந்தான். ஆகிலும்,

நமது சாஸ்திரம் தகுந்த அஸ்திவாரத்தின்மேல் ஏற்பட்டிருப்பதாக நாம் கீழே இருபித்த விஷயங்களிலிருந்து நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிப் பிரிகள். ஆகவே நீங்கள் அதைக் கைவிட்டு விடத் துணியமாட்டீர்களென்று நம்புகிறோம்.

ஒரு விஷயம் கடைசியாகச் சொல்லிவிட்டு நாம் இந்த நிரூபத்தை முடித்துக் கொள்கிறோம். ஒரு பாடசாலையில் சுகாதார விஷயம் கற்பிக்கப்படும் வகுப்பில் பரீக்ஷை நடந்தது. அப்பொழுது பையன்களை நோக்கி பரீக்ஷை அடியில் வருமாறு ஒரு கேள்வி கேட்டார். அதாவது:— "நீங்கள் வளிக்கும் அறையில் தகுந்த காற்றோட்ட மில்லாமலும் அழுக்கும் அடைந்திருந்தால் நீங்கள் அதற்கு என்ன செய்வீர்கள்?" என்று. அக்கிருந்த மாணவர்களுள் ஒருவன் உடனே எழுந்த "அவ்விதமான அறையை விட்டு நான் வெளியே போய் விடுவேன்" என்று பதில் சொன்னான் என்று ஒரு கதையுண்டு.

நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு ஜனங்களுக்குத் தேவையான ஆயுர்வேதம், காலக் கேட்டால் ஒருவாறு தரவஸ்தையிலிருந்தாலும், அதை நாம் சீரான நிலைமைக்குக் கொண்டுவர முயலாமல் அதைக் கைவிட்டுவிடுவோமென்று எவரேனும் சொன்னால், அது நாம் குறிப்பிட்ட மாணவனது விடையைப் போல் பரிஹாஸால் பதமாகும்.

TO OUR READERS.

AN IMPORTANT NOTIFICATION.

நமது வாசக நேயர்களுக்கு

ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு.

எட்டாவது வருஷத்திய வைத்திய கலாநிதி இச்சஞ்சிகையோடு ஒருவாறு முடிவு பெறுகின்றது. கலாநிதியை எவ்வகையிலாவது தொடர்ந்து நடத்த நாம் பல வேறு சிரமங்களை யேற்றுக்கொண்டு முயன்றுவருகிறோம்.

இப்பத்திரிகை இனி நடைபெறமாட்டாதெனக் கருதுபவரும் சிலர் உளர். கலாநிதி காலம் தவறி வெளியாவதைக் கண்டு வருத்தமுற்று நமக்குச் சிலர் எழுதியும் வருகின்றனர். பத்திரிகையைச் சரியான காலங்களில் வெளியிடமுடியாத நமது நிலைமையை நோக்குங்கால் உண்மையில் நமது மனம் மிகத் துன்புறுகின்றது. கலாநிதியை வெகு தாமதப்படுத்தி வெளியிடுவதால் நமது கை யொப்பக் காரர்களைவிட நாமே விசேஷ கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியவராயிருக்கிறோம். நாம் வைத்திய சாஸ்திரத்தைக் கற்று, அதில் தேர்ச்சியடைந்த பின்பு அத்தொழிலில் பிரவேசித்ததும், தமிழ் நாட்டிற்கு நமது படிப்பைக் கொண்டு சிறிது ஊழியம் புரியவேண்டுமென்று ஒரு ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டோம். முக்கியமாய் வைத்திய சாஸ்திரத்தையும், சுகாதார முறையையும் சுலபமான வழியில் தமிழ்நாட்டு ஜனங்களுக்கு போதித்து, அவர்களுக்குக் கூடியவரையில் இத்துறையில் அறிவு புகட்ட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தோம். அன்றியும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஆதி காலத்தில் இயற்றிய ஆயுர்வேதக் கிரந்தங்கள் வெகு சிலாக்கியமாயிருப்பதை யுணர்ந்து, அவற்றைத் தமிழ் நாட்டார் தாராளமாகப் படித்து, அவற்றாலான உபயோகங்களை அவர்களும் உய்ந்தனுபவிக்கவேண்டுமெனக் கருதி, அவைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் வெளியிட வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தோம். இவ் லூழியங்களை நாம் நினைத்தபடி ஆரம்பிக்கவும் செய்து, நமது இப்பெருங்கோரிக்கையைச் சுமார் ஒன்பது வருஷ காலமாய் பிறருத விபின்றி காரியத்திலும் நிறைவேற்றி வருகிறோம். நண்பர்களே! நாம் வைத்திய கலாநிதியைத் தொடர்ந்து நடத்தாமற் போகும் நிலைமை நேரிட்டால், நாம் மேலே கூறிய நமது ஸங்கல்பங்கள் நிறைவேறாமற் போகுமல்லவா? அப்பொழுது நமது கையொப்ப

நேயர்களைவிட நாம் எவ்வளவோ அதிகமாய் துயரம் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கும். வைத்திய கலாசிதி ஒழுங்காக வெளியாக வேண்டுமென்று உங்களுக்கெல்லாம் விருப்பம் விசேஷமாகுண்டென்பதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் நாம் பலவிதத்திலும் கஷ்டப்பட்டும் இதை ஒழுங்காக வெளியிடுவதில் சிறிது இடையூறு நேரிடுகையில், நமது சந்தா நேயர்கள் நமக்கு உதஸாஹக் குறைவு உண்டு பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, நமக்குக் கூடுமான வழிகளில் உதவிபுரிந்து நமது ஊக்கத்தை விருத்தி பண்ண முன் வரவேண்டும். அது நமக்கும் உங்களுக்கும் அனுபவத்தில் வெகு உபயோககரமாயிருக்கும். அப்படிக்கில்லாமல், கலாசிதி காலாகாலத்தில் வெளியாக வில்லை யென்றும், இதற்குச் சந்தாதாரராயிருப்பது அநாவசிய மென்றும் நினைப்பீர்களானால், அது தீர்க்காலோசனையில்லாத தீர்மானமாகும். ஒரு வருஷத்திற்கெல்லாம் சேர்ந்து, இவ்வித பத்திரிகைக்காகத் தாங்கள் செலவிடப்போவது நான்கு அல்லது நாலரை ரூபாயென்றி அதற்கு மேலில்லை. அதைத் தாங்கள் ஒரு இலாபமாக நினைத்தாலும் நஷ்டமாக நினைத்தாலும் எவ்விதத்திலும் அது ஒரு பொருட்டல்ல: நாமோ ஒவ்வொரு ஸஞ்சிகை வெளியிடுகையிலும் அதைப்போல் எத்தனையோ மடங்கு நாலரை ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு நாம் செலவழிக்க வேண்டுவது என்னவென்பதையும் விசாலமான நோக்கமுள்ளவர் கவனிக்கவேண்டும். எவ்வளவோ சரீர சிரமும் நமக்கு விசேஷமாகுண்டு. சாஸ்திராபிவ்ருத்தி விஷயத்தில் நாம் ஏகதேசத்தில் இவ்வுளவு கஷ்டங்களையும் செலவுகளையும் அனுபவித்து வரும்போது, நமது சந்தா நேயர்கள், நாம் ஒழுங்காகவோ—காலந்தவறியோ அனுப்பினரும் கலாசிதியைப் பெற்றுக் கொண்டு, அதற்குக் கைம்மாறாக உதவும் மிகவும் சொற்பத்தொகையான தமது சந்தாப்

பணத்தை ஒரு செலவாகவே கருத இடமில்லை.

மேலும் நாம் ஒன்று கேட்கிறோம். நாம் இவ்வளவாவது விடாமுயற்சியுடன் இவ்வளவு நீண்ட காலமாக இவ்வுழியத்தைப் பலவித இடையூறுகளுக்கு இடையில் நடத்திவரத் துணிவுடன் நின்று வருகிறோம். சிறிது காலமாக நாம் சரியான காலத்தில் கலாசிதியைப் பிரசுரிக்கக் கூடவில்லை யென்கிற ஒரு சிறிய குறை நம் மீது உண்மையில் உண்டு. அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு, பத்திரிகையை இன்னும் நடத்திவரவும் யோசித்திருக்கிறோம். நாம் இக்காரியத்தை நடத்தவில்லை யென்றால், தகுந்த யோக்கியதையும் பொருப்பும் வாய்ந்த வேறுகனவான் எவரேனும் இவ்வுழியத்தைச் செய்ய முன்வருவதற்குத் தயாராயிருக்கின்றாரா? நாம் ஒன்பது வருஷகாலமாய் ஆயிரக்கணக்கான திரவியச் செலவையும், இராப்பகலாய் உழைக்கும் அஸாதாரணமான சிரமத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, ஏதோ விசாலமான நோக்கத்துடன் இவ்வுழியத்தைச் செய்து வருகிறோம். நமக்குச் செல்வவான்களுடைய உதவி சிறிதேனும் இருந்தால், கலாசிதி ஒரு சிறிதும் தாமதமின்றி வெகு ஒழுங்காகவும், இன்னும் விசேஷ சீர்மைகளோடும் வெளியாகும்படி நாம் ஏற்பாடுகள் செய்வோம். ஆனால் செல்வவான்களை அடுப்பதென்றால், அது நம்மாலாகாத காரியம். இக்காரியத்தின் பெருமையும் யோக்கியதையும் இதற்காகத் தென்று தெரிந்து உதவிபுரியும் செல்வவான் அரிது. கலாசிதியின் நண்பர்களான சந்தாநேயர்கள் சந்தாத்தொகையோடுவேறு திரவியஸஹாயம் செய்தாலும் செய்யலாம்; அல்லது அவரவருக்குத் தெரிந்த வேறு தனவான்களிடம் ஸமயம் நேர்ந்தபோது அறிவித்து, அச்செல்வவான்கள் மூலமாய் உதவிபுரிய ஏற்பாடு செய்தாலும் செய்யலாம். சாஸ்திராபிவ்ருத்திக்கு முக்கியோபயோகமாயுள்ள இக்காரியத்தை இடையூறின்றி நடைபெறச்

செய்வது நமது சந்தாநேயர்களுக்கும் கடமையாயேற்பட்ட விஷயம். ஆகவே நாம் நமது சந்தா நேயர்களையே நம்பிக்கொண்டு இக்காரியத்தைக் கைவிடாமல் நடத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நமக்குக் கிடைக்கும் சொற்பவரும்படியையும், நமது உழைக்கும் சக்தியையும் நம்மாலான வரையில் நாம் இதற்காகச் செலவிட உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஆகவே நமது கையொப்ப நேயர்கள் நம்மைக் கூடிய வரையில் ஆதரிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கையோடு நாம் அடுத்த வருஷத்திய கலாசிதியை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம்.

வைத்தியகலாசிதி தாமதித்து வெளியாவதற்கு அச்சாபீஸில் நடந்தேறும் சில ஒழுங்குகளும் முக்கிய காரணம். இந்த ஸஞ்சிகைக்குத் தேவையான விஷயங்களைச் சம்பாதித்து அச்சாபீஸுக்கு நாம் அனுப்பி சுமார் ஆறுமாதங்களாயின. பிரஸித்தமானதும் மிகப்பெரிதுமான இவ்வச்சாபீஸில் நாம் ஆரம்பம் முதல் சுமார் 9-வருஷ காலமாய் கலாசிதியை அச்சிட்டுவருவதால், வேறொரு அச்சாபீஸுக்கு வேலையை மாற்றுவதற்கும் சில அஸௌகரியங்கள் இருந்துவருகின்றன. இனியும் இவ்விதமே தாமதம் நேரிடும் போலிருந்தால், சிக்கிரத்தில் மற்றொரு அச்சாபீஸுக்குக் கலாசிதியின் வேலையை மாற்றுவதற்கும் யோசித்திருக்கிறோம். மற்றொரு விஷயத்தையும் இச்சந்தர்ப்பத்திற் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. 'மாதவசிதாநம்' என்கிற ரோகவிஞ்ஞாநக்கிரந்தம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுக் கிரமமாக வைத்திய கலாசிதியோடு வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. அது மிகவும் உத்தமமான வைத்தியக்கிரந்தம். அது அடுத்த வருஷத்தில் பெரும்பாலும் முடிவு பெறும். ஒவ்வொரு சந்தா நேயரும் இதன் பூர்த்தியை ஆவலுடன் எதிர் பார்ப்பரென்றும் நாம் நிச்சயமாய் நம்புகிறோம்.

இத்யாதி ஸந்தர்ப்பங்களை யெல்லாம் நன்கு யோசித்து, நமது சந்தா நேயர்கள் வைத்திய

கலாசிதி நீடித்து நடைபெறுவதற்கு ஏற்றவாறு நம்மை மேன் மேலும் உதஸாஹப்படுத்த வேணுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறோம். நண்பர்களே! இப்பொழுது தபால் சார்ஜுகளெல்லாம் மிகவும் உயர்த்தப்பட்டுப் போயின. அடுத்த ஸஞ்சிகை வெகு சிக்கிரத்தில் வெளிவரும். அதை வருஷச் சந்தாவுக்கு வி. பி. இல் அனுப்பும்படி தாங்கள் சுமாயிருக்கக் கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். வி. பி. இல் அனுப்புவதானால் ஐந்தாறு அணு அதிகமாய் விடுகிறது. ஆகவே நமது சந்தாதார் ஒவ்வொருவரும், அவரவரது சந்தாத்தொகை 4 ரூபாயையும், இப்பத்திரிகை கிடைத்த ஒரு வாரத்திற்குள் நமது ஆபீஸுக்கு மணியார்டர் மூலமாய் அவசியம் அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று நாம் முக்கியமாய் ரூபகப்படுத்துகிறோம். இதற்குத் தவறினால் வி. பி. இல் பத்திரிகையை அனுப்ப நேரிடும். அதனால் வீணுக்கு 5 அல்லது 6 அணு அதிக செலவு நேரிடும். மேலும் சந்தா நேயர் வி. பி. யைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், அது நமக்குத் திரும்பி விட்டால், நாம் இன்னும் நஷ்டத்தில் முழுகிவிடுவோம். வைத்திய கலாசிதி நீடித்து நடந்துவருவதில் விருப்பமுள்ள நமது கையொப்பக்கார நண்பர்கள் அவ்வித கஷ்டம் கலாசிதிக்கு நேரிடுவதற்கு இடந்தர மாட்டார்களென்றே கருதுகிறோம். ஆகவே ஒவ்வொரு சந்தா நேயரும் தமது சந்தாத் தொகையை உடனே தயவு செய்து மணியார்டர் மூலமாய் அனுப்பிவிடுவார்களென்று நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். மேலும் வேறுவிதமான உதவியைச் செய்யக் கூடிய நண்பர்களும், முன்னதாய் நமக்கு தயவு செய்து அறிவித்துவிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அடுத்த முன்று ஸஞ்சிகைகளின் வேலைகளில் பெரும் பான்மையான பாகம் முடிந்துவிட்டது. வெகு சிக்கிரத்தில் உங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டியிருப்பதால் நாம் மேலே வேண்டிக்கொள்ள விஷயங்களில் தவறாமல்கவனம் செலுத்தி ஏற்றதைச் செய்வீர்களென்று நம்புகிறோம்.

CORRESPONDENCE.

கடிதங்கள்.

க்வாதம் என்றால் என்ன?

வைத்திய கலாசிதி பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு ஐயா,

தங்களுடைய அருமையான வைத்திய கலாசிதியைச் சில நாட்களாக நான் படிக்க நேர்ந்தது, இதில் பெரும்பாலும் விஷயங்கள் எல்லாம் எளிதில் விளக்கக்கூடியவைகளாகவே இருக்கின்றன. அரிதாக ஒவ்வொரு அம்சம் என்னைப் போன்றவருக்குக் கொஞ்சம் விளக்கவில்லை. ஆகவே நான் இப்பொழுது கேட்கும் ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் கவனித்து, தயவு செய்து தருந்தவாறு பதில் எழுதக் கோருகிறேன்.

ஆங்காங்கு “க்வாதம்” என்று தங்களால் எழுதப் பதிவதைப் பார்த்தேன். அதைப்பற்றிய விவரத்தைக் கவனித்ததில் அதற்குக் கஷாயம் என்று பொருள் என்று தெரியவருகிறது. கஷாயம் என்கிற பிரஸித்தமான பெயரை விட்டு க்வாதம் என்கிற ஸம்ஸ்கிருதப் பெயரைத் தமிழில் எழுதிவருவதன் பிரயோஜனமென்ன? பலருக்கும் பிரஸித்தமாயுள்ள பெயரையே தாங்கள் எழுதினால் உபயோகமாயிருக்கும்ல்லவா? இவ்விதமே வேறு சில ஸந்தேஹங்களும் எனக்கு உண்டு. அவற்றைப்பற்றி மற்றொரு தடவை தங்களுக்கு எழுதுவதாய் உத்தேசம். கலாசிதியின் மூலமாய் இதற்குத் தருந்த ஸமாதானம் வெளிவருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கே. எம். சதாசீவம் பிள்ளை, வைத்தியர்.

விடை:—க்வாதம் என்றால், அது ஒருவித கஷாயத்தின் பெயரேயன்றி, பலவித கஷாயங்களுக்கும் பொதுப் பெயரல்ல. க்வாதம், ஸ்வரஸம், பாண்டம், கல்கம், ஹிமம், ஐன்ருக்ஷாயம் ஐந்து விதம். (1) கஷாயத்திரவ்யங்களை ஜலத்திற் சேர்த்து, ஓரளவுக்குக் குறையும்படி வற்றக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி யெடுப்பது “க்வாதம்.” (2) திரவ்யங்களை (மூலிகைகளை) ஈரமய யிருக்கையிலேயே இடித்துப் பிழிந்து ரஸமெடுப்பது “ஸ்வரஸம்.” (3) ஓளவுதச்சரசுக்குளைச் சூர்ணம் செய்து, அதில் ஓரளவு கொதித்துக் கொண்டுள்ள ஜலத்தைச் சேர்த்து, சிறிது நேரம் கழித்து வடிக்கட்டி யெடுப்பது “பாண்டம்.” (4) திரவ்யங்களைத் திரவம் விட்டு ஆட்டி யுபயோகிப்பது “கல்க கஷாயம்.” (5) பதார்த்தங்களைக் குளிர்ந்த ஜலத்திற் சேர்த்து, இரவில் பனியில் ஊற

வைத்துஎடுத்து உபயோகிப்பது “ஹிமம்.” இந்தஐந்துக்கும் சேர்ந்து பொதுப் பெயர் கஷாயம் என்பதே. ப-ர்.

மலபந்தத்தில் ஓயிதமான உணவுகள்.

வைத்திய கலாசிதி பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு ஐயா, மலபந்தத்தினால் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆஹாரங்கள் உபயோகமானவை? என்னிடம் வருகிற பிணியாளிகளுக்கு அடிக்கடி நான் மலபந்தத்திற்கு ஏதாவது தருந்த ஓளவுதம் கொடுத்து, மலச்சிக்கலுக்கு ஒருவாறு பரிஹாரம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் ஓளவுதம் கொடுப்பதால் தத்தால் சாந்திதான் பலருக்கு உண்டாகிறது. உணவுகளை மாற்றியுபயோகிப்பதால் கிரமமாக மலச்சிக்கலும் மாறி குடலும் ஸ்னிகத்தமாகும் என்று நினைக்கிறேன். எவ்விதமான உணவு மலபந்தத்திற்குப் பரிஹாரமாயிருக்குமென்பதை தயவு செய்து வைத்தியகலாசிதியின் மூலமாய் தெரியப்படுத்தினால் என்போன்றவருக்கு ரொம்ப உபகாரமாயிருக்கும்.

ப. இராமகிருஷ்ண வைத்தியர்.

விடை:—கோதுமை அல்லது வாதிகோதுமையிலான உணவு மலபந்தரோகிகளுக்கு உபயோககாரமாயிருக்கும். ஒவ்வொருவேளையிலும் போஜனத்திற்குப் பிறகு ஸாத்தியமானால் சிறிது வெண்ணெயுண்பது, தாராளமாகப் பருப்பும் நெய்யும் கலந்த போஜனம், பலவிதமான கீரையினங்கள், வெண்டை, புடல், சேம்பு, அவரை இந்த சர்க்கர்கள், பாலும் சர்க்கரையும் கலந்த அன்னம், ஆடைத் தயிர் கலந்த போஜனம், ஆமணக்கெண்ணெயில் வறுத்த பொரியல்கள், விசேஷ பருப்பு சேர்த்துப் பக்குவம் செய்த குழம்பு, கமலாக்கிச்சிலி, கொடி முந்திரிகை, மாதுளை, அத்தி, செவ்வாழை முதலிய சில கனிகள்; ஆகிய இவற்றில் எவ்வொருவருக்கு எது ஸௌகரியமாகக் கிடைக்குமோ அதை யுபயோகிக்கலாம். மலபந்தத்தில் உபயோகிக்கத்தக்காதவையாவன:—ரொட்டி, கடலை, கோழி முட்டை, மாம்ஸ போஜனம், சவ்வரிசி முதலியவை. சில பொதுக்குறிப்புகள்:—இப்பிணியாளி தனக்குத் தேவையான திரவத்தை முழு அளவாகவும் [உட்கொள்ளச் செய்வதில் கருத்தாயிருப்பது அவசியம். நடுப்பிராயத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் 1 அல்லது 1½ பி. திரவப் பெருள் குறைந்தது தேவையாயிருக்கிறது. மலபந்தத்தினால் கஷ்டப்படுபவர்கள் பல ஸந்த

ரீகள் தினந்தோறும் ஒன்று அல்லது ஒன்றே கால் பைண்டுக்கு அதிகமாக நீர்ப்பொருள் உட்கொள்வதில்லை யெனத் தெரியவருகிறது. இவ்வளவு குறைவாக நீர்ப்பொருள் உட்கொள்வதே இவர்களுடைய மலபந்தத்திற்கு முக்கிய காரணமாய் ஆகிறது. பிறகு போதிய அளவு திரவப் பொருள் உபயோகித்து வந்தால் அந்த மலச்சிக்கல் நீங்குவதுண்டு. ப-ர்.

வஸ்தி முறை.

வைத்திய கலாசிதி பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு கணம் தங்கிய ஐயா,

(1) தங்களுடைய சார்க்கதர ஸம்விறதையின் உத்தர கண்டம் 281-வது பக்கத்தில் 35-38½ ச்லோகங்களின் மொழி பெயர்ப்பில் சில வஸ்திப் பிரயோகங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சில டாக்டர்கள் சொல்லுகிற படி அவ்வஸ்திகள், உடலுக்குக் கொடுதி செய்யுமா? (2) 324-முறை வஸ்திப் பிரயோகம் செய்யலாம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது; ஒரு நாளிலேயே அத்தனை தடவை வஸ்தி செய்வதா? (3) அடிக்கடி வஸ்திப் பிரயோகம் கொடுதி செய்யாதா? (4) 291-வது பக்கத்தில் கூறியுள்ள “வித்தவஸ்தியும் அதன் சர்க்குகளும்” என்கிற தலைப்பில் குறிக்கப்படுகிற “தைலம்” என்பதற்கு என்ன எண்ணெய் சேர்க்கலாம்? இவற்றிற்கு அவசியமான விவரங்களை வைத்திய கலாசிதியின் மூலமாய் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்.

மேளம்மீன், பி. எம். கிருஷ்ணஸ்வாமி பிள்ளை.

விடை:—(1) வஸ்திகளை முறைதவறாமல் உபயோகித்தால் விசேஷ நன்மை யேற்படுமென்று அந்தப் பிரகரணத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்

DRUGS AND THERAPEUTICS.

ஓளவுதங்களும் சிகிதையையும்.

தேள் கோட்டேலுக்குச் சிகிதையின்கள்.

திருவாலூரிலிருந்து ஸ்ரீமான் ஆத்மாராமன் என்பவர் அடியில் வருமாறு நமக்கு எழுதுகிறார்:—

“நான் இங்கே எழுதுவது பலருக்குப் பிரயோஜனமுள்ளது என்று தோன்றுவதால், தயவுசெய்து இதை தாங்கள் கலாசிதியில் பிரசுரம் செய்யவேண்டாமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேள்கொட்டினால் அதற்குச் சிகிதையை தெரியாதவர்கள் யாருமில்லை. மந்திரத்தினால் விஷம் இறங்கிவிடுகிறது என்று எண்ணம் உண்டு. தேள்கொட்டிய வுடனே விஷம் மேலுக்கு ஏறாமல் கொட்டவாய்க்கு மேலே சயிற்றால், கட்டிவிட்டு, அடியிற்கண்ட மருந்துகளில் ஏதேனும் ஒன்றை உபயோ

படியிருக்க அச்சிகிதையை கொடுதி செய்யுமென்று மேலுக் ட்டி வைத்தியம் கற்றவர் கூறுவதற்குப் பிரமாணம் மில்லை. எந்த விதமான மனிதருக்கு, எந்தெந்த நிலைபமைகளில், எந்த காலத்தில் வஸ்திகளை எவ்விதமாகப் பிரயோகிக்க வேண்டுமோ அவ்விவரங்களும் சார்க்கதர ஸம்விறதையின் அதே பிரகரணத்தில் விவரிக்கப்பட்டு பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்த முறைகளை அதுதவிர விவரித்து வஸ்திகளைப் பிரயோகிப்பதால் கொடுதியொன்றும் ஏற்படாட்டாது. ஆங்கில வைத்தியம் கற்றவர் பலவிதமான விஷ நீர்களை ஒவ்வொரு பிணியாளியின் தேஹத்தில் (நேரில் இரத்தத்திற்குள்ளேயே) பல முறை குத்திக் குத்தி சிரப்புகிறார்களல்லவா? அப்படிச் செய்வதால் தீங்குண்டாவதில்லையோ வென்று அந்த ஆங்கில வைத்தியர்களைத் தாங்கள் கேட்கக் கூடாதா? ஸ்கொடிக் பரணமுறையை விட வஸ்தி முறை எவ்விதத்திலும் தன்மையில் சாந்தமானது. (2) ஒரே நாளில் 324-தடவை வஸ்தி செய்ய முடியாது; க அவ்விதம் கிரந்தத்திலும் கூறப்படவில்லை. சில நாள் விட்டு விட்டு, கிரமமாக அத்தனை வஸ்திகளைப் பிரயோகிக்கலாமே யன்றி ஒரு நாளிலாவது ஒரு வாரத்திலாக் வது அத்தனை வஸ்திகளையும் பிரயோகிக்கக் கூடாது. (3) அவசியம். நேரிடுகையில் அடிக்கடி வஸ்தியைப் 4 பிரயோகிப்பதால் கொடுதி யுண்டாகாது. (4) ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணெயைக் கூறாமல், பொதுவாகத், “தைலம்” என்று மாத்திரம் மொழிந்தால், அதற்கு “நல்லெண்ணெய்” என்பதுதான் பொருள். (சார்க்கதர ஸம்விறதையின், இரண்டாம் பதிப்பு, 21-வது பக்கம் 17, 18-வது வரிக்கீழ்ப் பார்க்க.)-ப-ர்.

கிக்கலாம்.—(1) நாயுருவிப்பூண்டின் கொழுந்தைக் கசக்கித் தேய்க்கலாம். (2) சுண்ணாம்பு, புட்டை இவைகளை அரைத்துப் பூசலாம். (3) புளியன் கொட்டையைத் தேய் நீக்கி உட்பருப்பு தெரிசிறவரையில் தேய்த்து கொட்டினவாயில் வைத்தால் அது அங்கே ஒட்டிக்கொள்ளும். விஷம் அதில் இறங்கினபிறகு விதையின் சிறம் மாறிவிழுந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. (4) சுண்ணாம்பு உப்பு இவற்றைச் சமனாகச் சேர்த்து அரைத்து கொட்டினவிடத்தில் பூசி அனல் காட்டலாம். (5) வெங்காயத்தைக் கொட்டினவிடத்தில் வைத்து அரைமணி நேரம் தேய்க்கலாம். (6) பெருங்காயத்தை அவ்விடத்தில் பூசலாம். (8) காடிக் காரைப் பூசலாம்.”

அயம் மனிதருக்கு முக்கிய உணவு.

மனிதருடையவும், இதர உயர்தரஜந்துக்களுடையவும் உணவுகளில் அயம் ஒரு முக்கியமான ஸத்துவம். அதை மாத்திரையாகவும் பஸ்மமாகவும் மாத்திரம் உட்கொண்டதேஹத்திற் சேர்க்கலாம் என்று கிணைக்கவேண்டாம். ஆனால் இந்த லோஹம் இயற்கையிலேயே சேர்ந்துள்ள சாகங்களை தராளமாய் புஜித்து இதைதேஹத்தில் சேர்க்கலாம். இரண்டாவது கூறிய முறையே மற்றுமினும் மிகச்சிறந்தது. எல்.மாக்வின், ஆர். செரிகெல்லி என்கிற இரண்டு ஆராய்ச்சிக் காரர்களும் பல ஒஷ்திகளின் பற்பல அம்சங்களையும் பரிசோதித்து அவற்றில் அயம் பல வேறு அளவுகளில் பௌதிகக் கூறுபாடாகக் கலந்திருப்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஒஷ்திகளில் அயம் இரண்டுவகையில் கலந்திருக்கிறது. ஒஷ்திகளை எரித்தோ, வேறுவகையில் அவற்றைச் சமைத்தோ அவற்றிலிருந்து பிரத்தியேகமாகப் பிரித்து எடுக்கக்கூடியது ஒருவகை. இது ஒஷ்திகளின் சர்ம்ம்கள் அல்லது பட்டைகளில் பெரும்பாலும் அடங்கியிருக்கிறது. மற்றொருவகை ஒஷ்திகளின் பல பாகங்களிலும் பிரித்துக் கிரஹிக்கக்கூடாதவிதமாய் பரவியிருக்கிறது. இரண்டாவது கூறிய அயப்பொருளடங்கிய சாகங்களே தேஹத்தில் எளிதில் சேர்ந்து போஷணைக்கு உபயோகமானதாயிருக்கிறது. உருளைக்கிழங்கு, ஆள்வள்ளிக்கிழங்கு, பச்சை இவை முதலிய சாகங்களில் அயப்பொருள் விசேஷமாகக் கலந்திருப்பதாக அநேகம் பரிசோதனைகளிலிருந்து தெரியவந்தது.

நாட்பட்ட மலபந்தத்திற்.

அடியிற் குறிப்பிடும் கஷாயமுறை நாட்பட்ட மலபந்தத்திற்குச் சிறந்த பரிஹாரம்:

குரத்து சிலாவாரை	4 தோலா
சுக்கு	1 "
லவங்கம்	2 "
ஜலம்	½ படி

முதலிற் கூறிய மூன்று சர்க்குகளையும் இடித்து, படிஜலத்தில் சேர்த்து, 1/16 படியாகச் சுண்டவைத்து வடிக்கட்டிச் சாப்பிடவும். வெகு சுகமாக மலம் கழியும்.

நீத்திரை யின்மைக்குப் பரிஹாரம்.

பித்த மேலீட்டினால், அல்லது வேறு அஸௌக்கிய நிலைமையினால் ஸாதாரணமாயுண்டாகும் தூக்கமின்மைக்கு போலிக் கொட்டாவி முறை நல்ல பரிஹாரம்

என்று தெரிய வருகிறது. ஓர் ஆங்கில வைத்தியப் பத்திரிகை இம்முறையைப் பாராட்டி யெழுதுகிறது முதலிற் படுக்கையில் ஒருவாறு சாய்ந்துகொண்டு, கண்களை மூடிக்கொண்டு, வாயைத் திறந்து இரண்டு மூன்றுத் தடவை நீண்ட சொட்டாவி விடுவதுபோல் அப்பாயஸம் செய்யவும். இவ்விதம் ஐந்து ஆறு தடவை போலிக் கொட்டாவி விட்டபிறகு பெரும்பாலும் தூக்கம் கண்ணை மறைப்பதாகத் தோற்றும். அவ்விதமே கண்களை மூடியவாறு மீண்டும் நாலேந்து தடவை கொட்டாவி விடவும். அப்பால் படுக்கையிற் படுத்து நன்கு தூங்கவேண்டிய நிலைமை யுண்டாவது நிச்சயம். இதன் தத்துவார்த்தம் என்னவென்றால்—ஒவ்வொரு தடவையும் நீண்ட சுவாஸத்தை இழுத்து விடும்போது உட்புறமுள்ள அசுத்தவாயு வெளிப்பட, அது மூலமாய் சித்திரைக்குத் தடங்கலுண்டுபண்ணக்கூடிய தோஷமும் சிறுசுச் சிறுக வெளியாகிறது. ஆகவே உட்புற இந்திரியங்கள் சாந்த நிலைமையைப் பெற்று, மனதுக்குச் சாந்தத் தன்மையுண்டாய், சுகசித்திரையும் ஏற்படுகிறது.

குழந்தையின் பிணிக் குத்தாயை யடித்தல்.

ருமேனியா தேசத்து கிருஷிகர்களிடம் ஒரு விநோத வாடிக்கையுண்டு. அதிலும் அவ்விடத்திய ஆண்டிகள் மாதிரியான ஜாதிகளிடம் (Gypsies) இவ்வழக்கம் விசேஷம். அதாவது ஒரு குழந்தை நோயுண்டு இறந்தால் அதற்குக் காரணம் ஏதோ ஒரு பேயென்றும், அப்பேய் தாயினிடம் பிரவேசித்திருக்குமென்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே தாயை அடித்தால், அவளிடம் ஆவேசம் செய்துள்ள துர்தேவதை ஒடிப்போமென்றும், அதனால் குழந்தை ஸௌக்கிய மடையு மென்றும் கிணைக்கிறார்கள். குழந்தைகள் அஜ்ஜாதியாரில் சுக்வீனப்பட்டால், தாய்மாரின் கதி சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த முகார்த்தத்தைக் கொண்டு, ஒரு குழந்தை அஸௌக்கிய மடைந்ததென்றால், அதன் தாய், பிறர் கண்டு பிரமிக்கும்படியாகத் தன்னைத்தானே அடித்துக்கொண்டு விழுவாள்.—Practical Medicine.

வெங்காயம்.

தேஹ போஷணைக்கு இன்றியமையாத ஸத்துவங்களும் உப்பு வகைகளும் அடங்கியது வெங்காயம். வைத்தியசாஸ்திர பரிசீலனையின்படி இது ஒரு சிரேஷ்டமான

ன சாகமாகும். சித்திரையின்மை முதலிய சில கோளாறுகளில் இது சிறந்த பரிஹாரவஸ்து வென்றும் பிரவீத்தியுண்டுகில் வாயு வென்கிற ஆமவாதத்தைப் போக்குக்குணமும் இதனிடம் உண்டு. இது பிடிக்காத சிலபிரக்ருதிகளைத்தவிர்த்து, மற்றவர்களுக்கு இது ஜீர்ணசக்தியை விருத்தி செய்கிறது; தேஹத்தைப் போஷணை செய்கிறது; பசியை உத்தீபனம் செய்கிறது; நரம்புமண்டலத்தைச் செழுமையாகச் செய்கிறது. மிருதுவான மூத்திரவர்த்தினியாகவும் வேலை செய்கிறது. வெங்காயத்தில் கந்தகம் முதலிய ஸத்துவங்கள் அடங்கியிருப்பதால் இந்த சாகம் குடலுக்குள் கிருமி

ஹரமாகவும் வேலை செய்கிறது. ஜனங்கள் ஜலதோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும் வெங்காயத்தை அடிக்கடி உட்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; சமைத்த வெங்காயம் உடல் வேதனையைத் தணிக்கவும், மலத்தை மிருதுவாகச் செய்து வெளியாக்கவும் கடுமையான ஜலதோஷத்திலும் கபத்தை வெளிப்படுத்தவும் உபயோகமாகிறது. ஆனால் கடுமையான ஜலதோஷத்தில் கபத்தை வெளிப்படுத்தவும் மார்வலியைப் போக்கவும் மார்பின்மீது வெங்காயத்தைப் போட்டலிகையாக (poultice) பிரயோகிக்கலாம்.—Popular Science Siftings.

NOTS AND ITEMS OF INTEREST.

பலவகைக் குறிப்புகள்.

இரைப்பையில் டயீரீப்பிங்.

குழந்தைப் பருவத்தில் ஒரு துர்வழக்கத்தின் பயனாக ஒரு பெண் கடுமையான வயிற்று வலியால் வருந்த நேரிட்டது. வொயிட்மோர் என்பவர் எழுதியுள்ள இது ஸம்பந்தமான ரிபோர்டின் சுருக்கம் பின்வருமாறு:—“இங்கே குறிப்பிடுகிற பெண் 13-வயதுள்ளது. ஒருவித குடல் வாதநோய் (appendicitis) ஏற்பட்டிருப்பதாக அப்பெண் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டாள். குழந்தைப்பருவத்தில் அநேக ஸமயங்களில் அப்பெண் தன் தலையிரையிழுத்து விரலில் சுருட்டிச் சுருட்டி, அவ்விரலை வாயில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது வழக்கமாயிருந்தது என்று பிறகு தீர விசாரித்ததில் தெரியவந்தது. அநேக ஸமயங்களில் கண்டித்தும் அவ்வழக்கம் இரண்டொரு வருஷம் தொடர்ந்து வந்ததாம். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு இரண்டு மாஸங்களுக்கு ஒரு முறை, சில ஸமயம் அடிக்கடி, இரைப்பையில் வலி யெடுத்து அப்பெண் துன்பப்பட நேர்ந்தது. அந்ஸமயங்களில் படுத்திருந்தால் வலியிராது; எழுந்துலாவினால் வலி கிரமமாக அதிகரிக்கும். பிறகு சஸ்திர மிட்டி (ஆப்ரேஷன் மூலமாய்) இரைப்பையைப் பரிசோதித்ததில், அதனுள் நெளியக்கூடிய பதார்த்தச் சுருள் சிரம்பவும் இருப்பதாக உணரப்பட்டது. பிறகு இரைப்பையிலும் சஸ்திரமிட்டி (ஆப்ரேஷன் செய்து) பார்த்ததில், இரைப்பையின் உட்புறம் முடியவும் கவர்த்து கொண்ட பெரிய மயிர்ச்சுருள் இருந்தது. அதை வெளிப்படுத்திய பிறகு அப்பெண் ஸௌக்கியப் படுத்தப்பட்டது. அந்தமயிர்ச்சுருள் சுமார் 7 அவுன்ஸ் எடையிருந்தது.”—Boston Medical and Surgical Journal.

சூய ரோக பரிஹாரத்திற்கான ஸாதாரணங்கள்.

1. வீட்டின் கூரையின் மேலும், சுற்றுப் புறங்களிலும் சூர்யசம்மி நன்றாகப் பரவுதல். 2. நகரங்களுக்கு வெளியில், விசாலமான நிலங்களில், அல்லது வங்கங்களில் நல்ல பரிசுத்த வாயுவைச் சுவஸித்துக் கொண்டு வலித்தல். 3. சர்மம், பற்கள், நாசித்வாரங்கள் ஆகியவை வெகு பரிசுத்தமாயிருத்தல். 4. கிரீமலமும் பரிசுத்தமுமான பான ஜலம். 5. வெண்ணெய், ரொட்டி, பால், இனிப்பான தயிர், கனிகள், புதிய சாகங்கள் முதலிய சிறந்த போஷணைக்குரிய உணவுகள். 6. அமைதியாக எட்டமணி ஸர்வகாசத்துக்குக் குறையாத சுகமான சித்திரை. 7. பதினைந்து நிமிஷத்திற்குக் குறையாமல் நன்கு சுவாஸம் விட்டு, உடலையுழைத்து தினந்தோறும் வியாயாமம் செய்தல். 8. உடலை சிமிர்த்திக் கொண்டு உட்காருவதும், தலைசிமிர்த்து நடப்பதும், 9. மனவலுக்கமும் உதலாஹமுமாயிருத்தல்;—டாக்டர் ஸ்ரீராம்.

வங்காள கவர்ன்மெண்டும் ஆயுர் வேதமும்.

ஆயுர்வேத யூனானி முறைகளைப்பற்றிய விஷயத்துவங்களை விசாரித்து, அவற்றின் உபயோகங்களை கவர்ன்மெண்டுக்கு அறிவிக்க இம்மாகாண கவர்ன்மெண்டார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்களல்லவா? அங்கனமே வங்காள கவர்ன்மெண்டாரும் ஆயுர்வேத வைத்திய முறையின் பரிசீலனைக்காக் கமிட்டியேற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். கீழ்க்கண்ட விவரம் பரிசீலனைத்திற்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்கூல் ஆப்ட்ராய்ஸிகல் மெடிஸின் என்கிற கார்யாலயத்தின் அதிகாரி

ரிகள், அக்கமிட்டியார் விடுத்தான் பிரச்சனபத்திரங் களை இந்தியாவில் அனேகவிடங்களிலுள்ள பிராவித்த மான ஆயுர்வேதவைத்தியர்களுக்கு அனுப்பிவருகிறார் கள். இக்கமிட்டிகள் தேசிய வைத்தியாபிவிருத்தியில் எவ்வளவுதூரம் உபயோகப்படுமோ அது அவர் களுடைய முடிவான ரிபேர்மென்ட் வெளியான பிறகு தான் தெரியுமென்றி, கமிட்டி சியமித்து விட்டதை யே நாம் ஒரு பெருமையாகக் கருதிவிடுவதற்கில்லை.

பாப்பு கடிக்கு ஒரு நிச்சயமான சிகிச்சை.

ஐதராபாத்திலிருந்து ஹகீம் முகம்மத் யெனனிஸ் என்பவர் பின்வரும் மிக முக்கியமான ஒரு செய்தியை யெழுதுகிறார். “புகையிலை வெகு சலபமாகக் கிடைக் கக் கூடியதும், ஸர்ப்பலிஷத்தைப் போக்குவதில் உண்மையில் சிலாக்கியமான துமாயிருக்கிற தென்கிற இவ்விஷயத்தைப் பலரும் அறிவதற்காகத் தமது பத்திரிகையில் இவ்விஷயத்தைப் பிரசுரம் செய்ய வேண்டும். சுமார் ஐந்துதோலா எடையுள்ள புகை யிலையை பத்து தோலா ஜலத்தில் அரைத்துக் கரைத்து விடவும். அதில் தெளிவாயுள்ள திர வபாகத்தைக் குடித்து விட்டு, சக்கையைத் தன் ளிவிடவும். ஸர்ப்பத்தால் கடிக்கப்பட்டவன் ஞாபகம ற்று வீழ்ந்திருந்தால், புகையிலைகளை அவனது தொ ண்டையில் செல்லும்படி ஊற்றவும்; பற்கள் கட்டி ப்போயிருந்தால் நாசித்வாரங்களினாலாவது தொண் டைக்குள் செல்லும்படி இந்த திரவத்தைப் பீச்சிட வும். இது உபயோகிக்கப்பட்ட ஐந்து நிமிஷங்களில் அம்மனிதன் வாந்தியெய்ய ஆரம்பிப்பான். வாந்தியாக ஆக விஷத்தின் வீர்யமும் அற்றுப்போம், மனிதன் கிரமமாக ஒருமணி ஸாவகாசத்தில் குணமடைந்து விடுவான். ஸர்ப்பங்கள் புகையிலை விளையும் சிலங் களின் மூலமாய் நடமாடுவதில்லை யென்று இவ்விடங் களில் ஒரு பிரவித்தியுண்டு. ஆகவே ஸர்ப்பலிஷத்தி குப் புகையிலை ஒரு சிறந்த முறிவுச் சர்க்காகும்.

ஒட்டிய தாடை.

ருவன் தாடை ஒட்டிப் போய் பள்ளம் ந்திருப்பதன் காரணம் என்ன வென்றும், பப் போயுள்ள பாகத்தைக் கதப்புள்ளதாகச் சது பருமனைத் தோற்றுவிப்பதற்கு என் ன வழியென்றும், ஒருவன் உடல் இளைத்திருப்ப

தாலேயே அவன் தவடைகளும் ஒட்டிப் போ யிருக்க வேண்டுமென்கிற அவசியமில்லையென் றும், ஆகவே தவடைகளை கிரப்பிக் கதப்பாகச் செய்யும் உபாயமேதேனும் இருந்தால் தெரிவிக்க வேண்டு மென்றும் ‘வானிடி’ யென்பவர் “டாக் டர்” என்கிற பத்திரிகையின் ஆசிரியரைக் கேட் டதற்கு, அப்பத்திரிகை யளித்தள்ள விடை பின்வருமாறு:—“ஒட்டிய தாடைக்குப் பரிஹாரம் செய்ய ளைவுதம் எதுவும் வேண்டாம்; ஏனெ னில் அது வியாதியல்ல; தவடைகள் ஒட்டி யிருப்பதற்குக் காரணம் தேஹத்திற் போதிய கொழுப்பின்மையே. இது பொதுவாயுள்ள ஹேது. ஜீர்ணசக்தியை விருத்தி செய்வதற்கும், உண்ணும் உணவு இரத்தத்திற் சேர்ந்து போஷணையை விருத்தி செய்வதற்கும் சகுந்த ளைவுதம் அல்லது உபாயம் எதேனும் செய்து கொண்டால், தேஹத்திற் போதிய கொழுப்பு ஏற்பட்டு, உடல் செழிக்கத் தவடைகளும் கதப்பாகப் பெருக்கும்.”

ஹித்வார ஆயுர்வேத கலாசாலை.

ஹித்வாரத்தில் ருஷிசுல கல்விச்சாலை ஸங்கம் என்று ஒரு ஸ்தாபனம் உண்டு. அச்சங்கத்தாரின் முயற்சியினால் வெகு ஸமீபத்தில் மிகப்பெரிய ஆயுர்வேத கலாசாலை யொன்று ஏற்படுத்தப்போவதாய் அறிய நாம் மிகவும் ஸந்தோஷப்படுகிறோம். அக்கலாசாலை யுடன் சேர்த்தாற்போல ஓர் ஆதாரசாலையும் (ஆஸ்பத்திரி), ஓர் ளைவுதசாலையும் (டிஸ்பென்ஸரி), வேறு அவசிய மான ஸாதனங்களும் அமைக்கப்படும் என்றும் அறிகிறோம். வைத்தியசாஸ்திரத்தில் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு என்னென்ன ஸாதனங்கள் வேண்டுமோ அவையெல்லாம் அக்கலாசாலையில் அமைக்கப்பட்டு, இஃதோர் ஆதர்ச கலாசாலையாக (Modal Ayurvedic College) இருக்க வேண்டியதற்கான ஸகல ஏற்பாடு களும் செய்யப்படும் என்றும் தெரியவருகிறது. இக்க லாசாலை அமைக்கப்படுவதற்கான விசாலமான ப்ளா னையும் நாம் பார்வையிட நேர்ந்தது. ஐக்கியமாகாண கவர்ன்மெண்டார் இக்கலாசாலை ஸ்தாபனஸம்பந்த மாய் 50,000 ரூபாய் உதவிசெய்ய ஸம்மதித்திருப்ப தாகவும் கேள்விப்படுகிறோம்.

—பாண்டு ரோகத்தில் அஸாத்ய லக்ஷணங் கள்:—(1) வெகு நாட்களுக்கு முன்பு உண் டாய் மிக்க முதிர்ந்து போயுள்ளதும் ஆக வே உரத்துப்போனதுமான பாண்டிரோகம் சிகிதனைக்கு வசப்படாது. (2) அவயவங்கள் வீங்கிப்போய், பார்க்கப்படுபவை யெல்லாம் மஞ்சள் நிறமாக எவனுக்குத் தோற்றுகின் றனவோ அவனுக்குண்டாயுள்ள பாண்டிலும் அஸாத்யமாகும். (3) இறுகிய சொற்பமலத் துடன் மஞ்சள் நிறமாகவும் கபத்துடன் கூடிய தாகவும் எவனுக்கு அதிஸாரமும் உண்டா யிருக்கிறதோ அப்பாண்டு அஸாத்யமாம். (4) அதிக தீர்த்தன்மைபடைந்து, மிகுதியாத வெண்மை, நிறத்தினாலேயே அவயவங்கள் பூசப்பட்டதை போலத் தோற்ற, விரதி மூர்ச்சை நாவறட்சி இவற்றால் வருந்துபவ னை பாண்டிரோகியும் பிழைக்கப்பட்டான். (5) இரத்தம் க்ஷீணிததுப் போய் அதனால் உடலெல்லாம் வெண்மையாகப் போனால், அவ் வித பாண்டிலும் அஸாத்யமே. (6) எவ றெருவனுக்குப் பற்களும் நகங்களும் வெளிற் யிருக்கின்றனவோ, நேத்திரங்களும் அவ்வி தமே வெண்மையாகப் போயிருக்கின்றனவோ, வெண்ணிறமான மண்டலங்கள் எவனது பார் வைக்கு எங்கும் புலப்படுகின்றனவோ அப் பாண்டிரோகியும் இறந்துவிடுவான். (7) தே ஹத்தின் முனைகளில் வீக்கமுண்டாய், மத்தி யப்பித்தேசத்த அவயவங்கள் மிகவும் இளைத் துப் போயுள்ள பாண்டிரோகியென, அந் தன்மே முனைபாகங்கள் இளைத்து மத்திய

1. இதில் சுபம் முக்கியமாய் ஸம்பந்தித்திருந்தும் மலமானது இளகியிருப்பதற்குப் பதிலாய் இறுக்கலா கவும், அதிகமாயிருப்பதற்குப் பதிலாகச் சொற்பமா கவும், வெண்மைக்குப் பதிலாக மஞ்சள் நிறமாகவும் இருப்பது வியாதியின் பிரபாவத்தினால் என்றறிக.

2. கைகள், கால்கள், சிரஸ் இவை இங்கே தேஹ முனைகள் என்று வழங்கப்படுகின்றன.

3. இந்த நிலைமையை ஸுச்சுரூதர் பாலகம் என் றும், அதனால் பீடிக்கப்படுவன பாலகியென்றும் கூறு

அவயவங்கள் வீக்கங்கொண்டுள்ள பாண்டு ரோகியென்ன, குதத்திலும் ஆண்குறியிலும் பிஜங்களிலும் வீக்கங்கொண்ட பாண்டிரோகி யென்ன இவர்களையும் கைவிடவேண்டியதே. (8) மிக்க இளைத்து வியாதியால் தவித்துக் கொண்டு பிரஞ்ஞையற்றவன் போல் வீழ்ந்தி றுக்கும் பாண்டிரோகியையும் நிற்பெயரை விரும்பும் வைத்தியன் சிகிதனை செய்ய ஏற் றுக்கொள்ளக் கூடாது. (9) அவ்விதமே அதி ஸாரம் ஜ்வரம் இவ்விரண்டாலும் கஷ்டப் படும் பாண்டிரோகிக்கும் சிகிதனை செய் வதிற்பிரயோஜனமில்லை. 12—15. காமலா அல்லது காமாலை. காமாலையின் ஸம்பராப்தி: யாதொரு பாண்டு ரோகியானவன் பித்தத்தை விருத்தி செய் யக்கூடிய பதார்த்தங்களை வெகு அதிகமாய்ப் யோகிக்கின்றானே, அவனுடைய இரத்தத்தை யும் மாம்ஸத்தையும் பித்தமானது தவித்து காமாலை யென்கிற காமலாரோகத்தை யுண்டு பண்ணுகிறது. 16.

காமாலையின் இலக்ஷணம்:—அப்பினியாளி யின் நேத்திரங்களும், பார்மும், நகங்களும், முகமும், பசுவை நிறங்கொள்ளும், மலமும் மூத்திரமும், சென்னிறமாகவேனும், மாமஞ் சள் நிறமாகவேனும் மாறும்; அவன் தவளை யைப் போன்ற தேஹவரணத்தைப் பெற்று, புலன்கள் மங்கலடைய, உடலழற்சியாலும், அரோசகத்தினாலும், உணவு ஜீர்ணமாகாமையாலும், தேஹபலம் குன்றுவதாலும், சரீர மிளைப்பதாலும் துன்புறுவான். 17.

கிறார். “முனைகளில் வீங்கியும், இடையில் இளைத்தும், அல்லது முனைகளில் இளைத்தும் இடையில் வீங்கியும், குதம் ஆண்குறி இவற்றில் வீங்கியும், ஜ்வரம் அதி ஸாரம் முதலியவைகளால் மூர்ச்சித்து இறந்தவன் போலும் தோற்றம் ரோகி பாலகி யெனப்படுவான்” என்று மற்றோர் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

4. காமாலை யென்கிற இவ்வியாதி ஸம்ஸ்கருதத்தில் “காமலா” என்று வழங்கப்படும். காமாலை பாண்டிரோ கத்தின் உபத்திரவமாகவும், உண்டாகலாம், அல்லது தனித்துச் சந்திரமாகவும் காணலாம். 18.

கும்ப காமாலை:—கோஷ்டத்தையும்¹ சாகைகளையும்² பற்றி, மிகுதியாகப் பித்தமேலிட்டினால் உண்டாகும் இக்காமாலையானது காலக் கிரமத்தில் மிகவும் முகிர்ந்து போய், கஷ்ட ஸாத்யமான கும்பகாமலா (கும்பகாமலை) என்பதாக³ மாறும். 18.

காமாலையின் அஸாத்யக் குறிகள்:—எவனொரு வனுக்கு மலம் கறுகிறமாகவும், மூத்திரம் பசுமையாகவும் இருந்து, தேஹம் மிகவும் வீங்கி, கண்களும் முகமும் சென்னிறமடைந்து, வார்த்தியும் இரத்தம் கலந்தண்டாகிறதோ, அங்ஙனமே மூத்திரமும் இரத்தம் கலந்ததாய் வெளியாகிறதோ, எவன் மிகத் துவண்டு வருந்துகிறதோ, தேஹதாபம், அரோசகம், நாவறட்சி, வயிற்றுப் பொருமல், சோம்பல், மூர்ச்சை இவற்றாலும் துன்பப்படுகிறதோ, முறிலும் பசியற்றுப் போய் ஞாபகசக்தியுமிழக்கிறதோ அந்த காமாலை ரோகி சீக்கிரம் இறந்துவிடுவான். 19, 20.

9. இரத்த-பித்த நிதானம். *

இரத்த-பித்த நிதானம். ஸம்பராப்தியும்:—வெயிலில் அதிகமாய் நடமாடுதல், அதிகமாய் வியாயாமம் செய்தல், அதிக மனத்துயரம், மிகுதியாக வழி நடத்தல், மிதமிஞ்சிய புணர்ச்சி இவற்றாலும், தீக்ஷணமான வஸ்துக்களையும், உஷ்ணமான வஸ்துக்களையும், கூராத் திரவ்யங்களையும், அம்லங்களையும், கடுரஸ

1. கோஷ்டம்—ஆமாசயம், அக்லியாசயம், பக்வாசயம், மூத்திராசயம், இரத்தாசயம், ச்வாஸாசயம், மலாசயம் இவையெல்லாம் கோஷ்டங்களாகும். இது விசேஷ பரிபாஷை. ஸாதாரணமாக இரைப்பை முதல் குதம் வரையிலுள்ள குடலே கோஷ்டமெனப்படும்.

2. சாகைகள்—இரத்தம் முதலிய ஆறு தாதுக்கள் சர்மம் இவற்றின் பொதுப் பெயர்.

3. கும்பகாமலை—இது தமிழில் வறட்காமாலையென்று வழங்கப்படும். இதில் வீக்கமும் அதிகமாயுண்டாகும்.

4. பாண்டுவிலேயே லாகவகம் அல்லது அலஸம் என்கிற மற்றொரு நிலைமை ஸூத்ரதரால் கூறப்படு

கும்பகாமலாவின் அஸாத்ய நிலைமை:—வார்தி, அரோசம், இருதயம் வெகு அதிகமாகத் தடித்தல், ஜ்வரம், தேஹம் துவண்டு போதல் இவற்றால் பிடிக்கப்பட்டும், ச்வாஸம் காஸம் இவற்றால் துன்பப்பட்டும், அதிஸாரத்தினால் வருந்தியுள் கொண்டுள்ள கும்பகாமலை ரோகி பிழைக்கமாட்டான். 21.

ஹலீமகம்:—எப்பொழுது பாண்டுரோகத்தில் தேஹநிறம் மஞ்சளாகவும், கறும் பசுமையாகவும் ஆய்விடுகிறதே, தேஹபலமும் உதஸாஹமும் க்ஷீணித்தப் போகின்றனவோ, சோம்பல் - ஜடராக்கி மந்தித்தல்-மிருதுவான ஜ்வரம் இவை தொடர்கின்றனவோ, ஸ்தீரிகளிடம் ஆவலற்று, உடலுளைத்தல் கண்டு, தேஹத்தில் அழற்சியும் நாவறட்சியும் அரோசகமும் தலைச்சுற்றலும் உண்டாகின்றனவோ, அப்பொழுது அப்பிணியாளிக்கு “ஹலீமகம்” என்னும் வியாதி கண்டிருப்பதாய் அறிக. இது வாதமும் பித்தமும் மிகப் பிரகோபித்து உண்டாகிறது. 22, 23.

முள்ள சரக்குகளையும் அமிதமாயுபயோகிப்பதாலும் பித்தம் பிரகோபித்து விசத்தம் என்கிற அழலும் நிலைமையைப் பெற்று, அப்பித்தமானது தனது கோளாறடைந்த குணத்தினாலேயே இரத்தத்தையும் சீக்கிரம் அழன்று போகச் செய்கிறது. அதன் பிறகு அவ்வித ரக்தம் மேல் நோக்கியும், கீழ்நோக்கியும்.

கிறது. [லாகவகம்—ஜ்வரம், உடலுளைத்தல், தலைச்சுற்றல், அக்னிமாந்தம், சோம்பல், தேஹம் க்ஷீணித்தல் இவை இதற்குக் குறிகள்.] ஹலீமகத்திலேயே இக்குறிகளெல்லாம் அடங்கியிருப்பதால் லாகவகம் அல்லது அலஸம் என்பது பிரத்தியேகமாக மாதவகரனால் கிரஹிக்கப்படவில்லை.

* இரத்த-பித்தம்—பித்தம் வேக்காட்டையடைந்து (காந்தலுற்று), இரத்தமும் அதனால் அழற்சியடைந்து தேஹத்தில் ஏதேனும் ஒரு வழியால் அத்தோஷம் வெளியாகும் வியாதி.

5. கூராத் திரவ்யங்கள்—யவகூரம், ஸர்ஜகூரம் முதலியன.

அல்லது இரண்டு பக்கங்களிலுமாய் வெளிப்படுகின்றது. அதாவது மேல் நாசி, செவி, கண்கள், வாய் இவற்றின் மூலமாகவும், கீழே ஆண்குழி அல்லது யோசி, குதம் இவற்றாலும், மற்ற தேஹத்திலும் எல்லா மயிர்க்கால்கள் மூலமாகவும் அவ்விதம் பிரகோபித்து அழன்றுபோன இரத்தம் வெளிப்படுகிறது. 1—3.

இரத்த-பித்தத்தின் பூர்வரூபம்:—ஜடராக்கி மந்தமாதல், குளிர்ச்சியில் விருப்பம் அதிகரித்தல், தொண்டை புகைந்து உஷ்ணமாதல், வார்தி, ச்வாஸத்தில் அயத்தின் லாஸனையேற்படுத்தல் ஆகிய இக்குறிகள் இரத்த-பித்தம் உண்டாவதை அறிவிக்கக் கூடிய முற்குறிகளாம். 4.

சீலைஷ்மிக இரத்த-பித்தம்:—கபஸம்பந்தமான இரத்த பித்தத்தில் வெளியாகும் இரத்தமானது கனமாகத் தோய்ந்தும், வெளியியும் ஸ்நிகத்தமாகவும், பிசுபிசுப்புள்ளதாகவும் இருக்கும். 4½.

வாதிக இரத்த-பித்தம்:—வாததோஷம் அதிகரித்த இரத்த-பித்தத்தில் வெளியாகும் இரத்தமானது கறுஞ்சிவப்பாகவும், நுரையுடையதாகவும், ருக்ஷமாகவும் இருக்கும். 5. பைத்திக இரத்த-பித்தம்:—பித்த ஸம்பந்தமான இரத்த-பித்தத்தில் வெளியாகும் இரத்த-பித்ததோஷம் கஷாய நிறமாகவும், கறுப்பாகவும், பசு மூத்திரம் போன்றதாகவும், ஒருவித ஊதாநிறமாகவும், ஒட்டடை போன்றதாகவும், மைபோன்ற நிறமுள்ளதாகவும் ஆக இவ்வாறு பல வேறு நிறமுள்ளதாகக் காணப்படும். 6.

ஸம்ஸர்க்க-ஸந்நிபாத இரத்த-பித்தங்கள்:—ஸம்ஸர்க்கம் என்கிற இரட்டை தோஷங்கள்

1. இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள நிலைமைகளை யனுஸரித்து, இவ்வியாதியானது “ஊர்த்வகரத்த-பித்தம்”, “அதோகரத்த-பித்தம்”, “உபயமார்க்க ரக்த-பித்தம்”, என்று மூன்று விதமாய் வழங்கப்படுகிறது.

2. எல்லா இரத்த-பித்தமும் கோளாறடைந்த பித்

ளால் காணும் இரத்த-பித்தம் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டிரண்டு தோஷங்களுடைய குறிகள் கலந்து உண்டாகும். அங்ஙனமே ஸந்நிபாத இரத்த-பித்தத்தில், மூன்று தோஷங்களில் ஒவ்வொன்றிலு முண்டாகும் இரத்த-பித்தத்திற்காணும் குறிகளெல்லாம் ஒரு மிகக் கச் சேர்ந்து காணப்படும். 6½.

இரத்த-பித்தம் மூன்று வகைப்படும்:—(1) மேல் நோக்கி வெளியாவது ஊர்த்வக ரக்த-பித்தம் எனப்படும்; இது கபதோஷத்துடன் கூடியது. 2) கீழ் தவாரங்களால் வெளியாவது அதோக ரக்த-பித்தம் ஆகும்; இதில் வாததோஷம் தொடர்ந்திருக்கும். (3) இரண்டு மார்க்கங்களாலும் வெளியாவது உபய மார்க்க ரக்த-பித்தம் எனப்படுகிறது; இதில் வாத-கபங்களாகும் இரண்டு தோஷங்களும் தொடர்ந்திருக்கும். 7½.

இரத்த-பித்தத்தில் ஸாத்யாஸாத்ய நிலைமைகள்:—அவற்றுள் ஊர்த்வக ரக்த-பித்தம் சிசித்தஸயினால் எளிதில் நிவாரணமாகக் கூடியது. அதோக ரக்த-பித்தம் யாப்யமாகும். உபயமார்க்கமான இரத்த-பித்தம் அஸாத்யம். மேலும் ஒரு மார்க்கத்தினால் வெளியாகும் இரத்த-பித்தமும், பலசாலிக்குக் காணும் இரத்த-பித்தமும், அதிக வேகமில்லாமல் மிதமாய் வெளிப்படுவதும், சொற்ப காலத்திற்குள் உண்டானதும், ஸுகமான சிதள காலத்தில் தோன்றியதும், உபத்திரவங்களால் தொடரப்படாததுமான இரத்த-பித்தமும். எளிதில் நிவருத்தியடையும். அன்றியும், ஒரு தோஷத்தினால் தொடரப்பட்டுக் காணும் இரத்த பித்தம் ஸாத்யமாகும்; இரண்டு தோஷங்கள் தொடருமானால்

தத்தினால் உண்டாகின்றன, அப்படியிருக்க பித்தத்தினால் உண்டாகும் இரத்த-பித்தமென்று பிரத்தியேகமாகக் கூறப்படுவ தெங்ஙனம்? என்றால், இதர தோஷங்களுடைய ஸம்பந்தமில்லாமல் பித்ததோஷக் கோளாறு ஒன்றையே ஆதாரமாகக் கொண்ட இரத்த-பித்தம் எனக் கருத்து.

அது யாப்பம்; மூன்று தோஷங்களால் உண்டாவதும், அதிக வேகமாக வெளியாவதும், அக்னி மார்தயமிருக்கையிற் காண்பதுமான இரத்த பித்தம் அஸாத்யமாகும். வேறு வியாதிகளால் தேஹம் க்ஷீணித்தவனுக்கும், கிழவனுக்கும், அரோசகம் முதலியதால் உணவுண்ணுமலிருப்பவனுக்கும் உண்டாகும் இரத்த பித்தமும் அஸாத்யமாகும். 8-10.

இரத்த-பித்தத்தில் உபத்திரவங்கள்:- பல மின்மை, ச்வாஸ-காஸம், ஜ்வரம், வாந்தி, வெயி, தேஹம் வெளுத்துப் போதல், தேஹத்தில் தாபம், மூர்ச்சை, புஜித்த உணவு மிகக் கடுமையாகக் குடலில் புளித்துக் காந்தலுறுதல், எப்பொழுதும் மனதில் அதர்யம், இருதயத்தில் அபரிமிதமான வேதனை, நாவறட்சி, மலம் உடைந்து பேதியாதல், சிரஸஸில் தாபம், நாசியினால் சீழைச் சிந்துதல், அன்னத்வேஷம், உணவு ஜீர்ணமாகாமை ஆக இவை இரத்த பித்தத் திற்காணும் பல்வேறு விகாரங்களும் உபத்திரவங்களாகும். 11.

இரத்த-பித்தத்தின் அஸாத்ய லக்ஷணங்கள்:- இதில் வெளியாகும் இரத்த-பித்த தோஷமானது மாம்ஸம் கழுவிய தண்ணீர் போன்றதாகும்.

மூலம் உடைந்து, உணவு ஜீர்ணமாகாமை ஆக இவை இரத்த பித்தத் திற்காணும் பல்வேறு விகாரங்களும் உபத்திரவங்களாகும்.

10. இராஜயக்ஷம்-சூதக்ஷண நிதானம்

இராஜயக்ஷம்.

இராஜயக்ஷம் நிதானம்:- வேகங்களைத் தடுப்பது, தாதுக்கள் க்ஷணமடைவது, ஸாஹஸமான கடும வேலைகளைச் செய்வது, விஷம்

* இராஜயக்ஷம்-ஸாதாரணமாய் கூடியம் என்று வழங்கப்படும் பிரவித்தமான விபாதி. சூதக்ஷணம்-இதற்கே உரக்ஷம் என்றும் பெயர்; இது ச்வாஸாசயத்தை ஆசிரயித்துண்டாகும் கழலரோகம்.

1. வேகங்களைத் தடுப்பது என்பதால் அபாநவாதம், மலம், மூத்திரம் இவைகளின் வேகத்தை அடக்குதல் எனப் பொருள். அஷ்டாங்க ஹருதயத்தின் வேக விதராணியாதி அத்தியாயங்களில்கூறப்படுகிற கொட்டாவி முதலிய இதரவேகங்கள் இங்கு குறிக்கப்படவில்லை. "எதேனும் முகார்தரத்தினால் அபாநவாதம், மூத்திரம், மலம் இவற்றின் வேகம் தடுக்கப்படுமானால் அது யக்ஷ்மாவுக்குக் காரணமாகும்" என்று சரகர்.

2. ஸாஹஸமான கடுமையாயுள்ள வேலைகளை

கவும், கொதிக்கவைத்துப் பழுதடைந்த இரத்தம் போன்றதாகவும், சேறு கலந்த தண்ணீர் போன்றதாகவும், கொழுப்பும் சீழும் இரத்தமும் கலந்த தோஷம் போன்றதாகவும், அல்லது யக்ருத் என்கிற கல்லீரல் போன்றதாகவும், பழுத்த நாவற்கனி போன்றதாகவும், கறுப்பாகவும், அதிக நீலமாகவும், அதிக சவரற்றமுடையதாகவும், இந்திரதனுஸ்ஸுக்குச் சமானமான காந்திகளைப்பெற்றதாகவும்—ஆக இக்கோளாறுகளோடு கூடியதாக—இருக்குமானால், இக்கோளரில் எதுவும் அஸாத்யக் குறியென்றமிக. மேலும் யாதொரு இரத்த-பித்தத்தினால் வருந்தும் ரோகியானவன், தான் நோக்கும் வஸதுக்களையும், ஆகாயத்தையும் இரத்த சிறமாகவே காண்கிறானே, அவனுக்குண்டாயுள்ள அந்த வியாதியும் நிச்சயமாய் அஸாத்ய மென்றே யமிக. அன்றியும் எவனொருவன் மிகுதியாக இரத்தத்தைக் கக்குகிறானே, இரத்தம் போன்ற மிகச் சிவந்த நேத்திரங்களையுடையவனாகவும் ஆகிறானே, பார்க்கப்படுவதெல்லாம் இரத்தமயமாகவே எவனுக்குத் தோன்றுகின்றதோ அவ்வித இரத்த-பித்தரோகியும் ஜடநியில் உயிரிழப்பான். 12-14.

மூலம் உடைந்து, உணவு ஜீர்ணமாகாமை ஆக இவை இரத்த பித்தத் திற்காணும் பல்வேறு விகாரங்களும் உபத்திரவங்களாகும்.

10. இராஜயக்ஷம்-சூதக்ஷண நிதானம்

இராஜயக்ஷம்.

இராஜயக்ஷம் நிதானம்:- வேகங்களைத் தடுப்பது, தாதுக்கள் க்ஷணமடைவது, ஸாஹஸமான கடும வேலைகளைச் செய்வது, விஷம்

* இராஜயக்ஷம்-ஸாதாரணமாய் கூடியம் என்று வழங்கப்படும் பிரவித்தமான விபாதி. சூதக்ஷணம்-இதற்கே உரக்ஷம் என்றும் பெயர்; இது ச்வாஸாசயத்தை ஆசிரயித்துண்டாகும் கழலரோகம்.

3. "பல்வேறு உணவுகளை மாற்றி மாற்றி யுண்கிறவர்களுக்கு வாத தோஷம் முதலியவை வைஷய்ய மடைந்து, போஷணைத்திரவ்யம் செல்லும் மார்க்கங்களான ஸ்ரோதஸ்ஸுகளை அடைத்து, தாதுக்கள் போஷிக்கப்படாமையால் மிகக் கோளாறடைய அத் தோஷங்கள் வியாதியை (கூயத்தை) உண்டெண்ணுகின்றன; தாதுக்களும் போஷணையின்றி க்ஷீணிக் கும்" என்று சரகர்.

4. இதற்கே சோஷம், யக்ஷ்மா என்றும் பெயர். ஆனால் தாதுக்களின் ஸதாரணமான இளைப்பு அல்லது சிதைவுக்கு சோஷம் என்கிற பெயர் முக்கியமாக வழங்கப்படுகிறது.

இராஜயக்ஷம் ஸம்பராப்தி:- முக்கியமாக சபமும், ஸாதாரணமாய் மற்ற தோஷங்களும் பிரகோபித்து இரஸதாது ஒடுவதற்கு ஆதாரமான ஸ்ரோதோ மார்க்கங்கள் தடுக்கப்படுவதாலும், அதிகமாகச் சிறிப்பதில் சபிடுவதால் சுக்ரதாது க்ஷீணிப்பதாலும் மற்ற தாதுக்கள் அனைத்தும் கிரமமாக க்ஷீணித்து வர, அதனால் அம்மனிதன் முற்றிலும் சுஷ்கித்து விடுகிறான். 2.

இராஜயக்ஷம் பூர்வநுபம்:- ச்வாஸக் கோளாறு, தேஹமெங்கும் வேதனை, கோழை யுறுதல், தவடைகள் சுஷ்கித்தல், வாந்தி, பசியின்மை, வெயி, பிரஸம், காஸம், அதிக சித்திரை இவ்விகாரங்கள் இராஜயக்ஷமாவென்கிற சோஷம் உண்டாவதற்கு முன்பு பூர்வநுபமாகத் தோன்றும்; அம்மனிதன் கண்கள் வெளியி, இறைச்சியுன்பதில் அதிக விருப்பத்தையும், புணர்ச்சியில் அதிக ஆவலையும் பெறுவது வழக்கம். மேலும் ஸ்வப்னத்தில் காசம், கிளி, ஸல்லகி யென்கிற பக்ஷி, மயில், கழுகு ஆக இப்பறவைகளும், குரங்குகளும், ஒணுன்களும் தன்னைச் சுமந்து கொண்டு போவதாக அல்லது தீண்டுவதாக அவனுக்குத் தோற்றும்; வற்றிப்போன நதிகளையும், உலர்ந்தும், காற்று புகை காட்டுத்தீ இவைகளால் அழிக்கப்பட்டும் கிடக்கும் விருக்ஷங்களையும் அவன் ஸ்வப்னத்திற் காண்பான். 3, 4.

இராஜயக்ஷமாவின் ஸாமான்ய லக்ஷணம்:- தோள்கள் விலாப்பக்கங்கள் இவற்றில் வேக

1. கூய ரோகத்தில் மிகுதியாக சபதோஷம் கோளாறடைவதும், அதனாலேயே ச்வாஸாசயம் விசேஷமாகச் சீரடைவதும், ஆகவே விகாரமடைந்த சபதோஷம் அதிகமாய் ஸரலிப்பதும் இயல்பு.

2. இரஸம், இரத்தம், மாம்ஸம், மேதஸ், அஸ்தி, மஜ்ஜா, சுக்ரம் என்கிற ஸப்ததாதுக்களால் ஆனது தேஹம். இதில் முதலில் இரஸதாது க்ஷீணித்து, அதற்கப்பால் போஷணையின்மையினால் இரத்தம் முதலியதாதுக்கள் கூயிப்பது அநுலோமகூயம். அல்லது கடைசியான சுக்ரதாது கூயித்து, அப்பால் கிரம

காட்டுடன் கூடிய வேதனை, கைகளிலும்பாதங்களிலும் எரித்தல், எல்லா அவயவங்களையும் ஆசிரயித்த ஜ்வரதாபம் ஆக இவை இராஜயக்ஷமாவில் காணும் பொதுக்குறிகளாம்.

இராஜயக்ஷமாவின் பதினேருவித லக்ஷணங்கள்:- (1) வாததோஷம் அதிகரித்து இராஜயக்ஷமாவில் குரல் பேதித்துப் போதவயிற்றுநீததல், தோள்கள் விலாப்பக்கங்களிலை சுருக்கம் கொள்ளல் ஆகிய இக்கோளாறுகள் காணும். (2) பித்ததோஷம் அதிகரித்த இராஜயக்ஷமாவில் ஜ்வரம், உடல்முற்ற அதிஸாரம், இரத்தம் வெளியாதல் ஆகிய விகாரங்கள் தோன்றும். (3) சபதோஷம் அதிகரித்துள்ள இராஜயக்ஷமாவில் சிரஸ் நிறைந்த பாரமாயிருப்பதாகத் தோற்றல், உணவிலிருப்ப மின்மை, காஸம், தொண்டை பிள்கப்படுவது போன்ற வேதனை ஆக இக்கோளாறுகள் உண்டாகும். 6-7.

இராஜயக்ஷமாவின் அஸாத்ய லக்ஷணங்கள் இராஜயக்ஷமாவில் முற்கூறிய பதினேருவிதங்களோடு அல்லது அவற்றுள் ஆறு குகளோடு ஒரு மிக்கக் காணுமானாலும், காஸ அதிஸாரம், விலாப்பக்க நோவு, தொண்ணோவு, அரோசகம், ஜ்வரம் இவற்றுடன் கூடியதாயிருந்தாலும், காஸம் ச்வாஸம் இரத்த வாந்தி ஆக இம்முன்று வித விகாரங்கள் சேர்த்திருந்தாலும் அவ்வித கூடிய ரோகத்தினால் வருந்துபவனுக்கு சிசித்தஸை செய்ய நற்பெரிய விருப்பமுள்ள வைத்தியன் பிரவ்ருத்த

மாக அதற்குமுன்புள்ள மஜ்ஜாதி தாதுக்கள் க்ஷீமடைவது விலோமகூயம். இவ்விரண்டு விதமாகூயங்களுக்கும் முறையே இங்கு ஸம்பராப்திக் குறிக்கப்படுவதாய் அறிக.

3. போஜன முதலிய வேறுசிலர் "காஸம், ஜ்வரம் இரத்த-பித்தம் ஆகிய மூன்றும் இராஜயக்ஷமாவ் பொதுக்குறிகள்" என்கிறார்கள்.

4. அன்னத்வேஷம், ஜ்வரம், ச்வாஸம், காஸம் இரத்தம் கக்குதல், குரல் உடைந்து மாறிப்படு, ஆகிய இவை ஸுசுருதரால் கூறப்படும். ஆறு

க் கூடாது. ஆகவே ஸகல லக்ஷணங்களோ
ம் கூடியதாகவோ, அல்லது அதிற் பாதி
ரான ஆறு லக்ஷணங்களுள்ளதாகவோ, அல்
து காஸம் ச்வாஸம் இரக்தமக்கக்குதல்
ம்மூன்று குறிகளோடு கூடியதாகவோ
ரணப்படும் இராஜயக்ஷமரோகத்திற்கு சிகித்
ஸ செய்வதற் பிரயோஜனமில்லை; மற்ற
ந்த லக்ஷணங்கள் இருந்த போதிலும்
து நிவாரணம் செய்யக்கூடிய தேயாம்.¹
ன்றியும் அபரிமிதமாகப் புஜிப்பவனும்,
க் க்ஷணித்து வருபவனும், அதிஸாரத்தினால்
ருந்துபவனும், பீஜமும் வயிறும் வீங்கிய
னுமான சூய ரோகிக்கு சிகிதையை செய்வ
ல் உபயோகமில்லை. கண்கள் வெளுத்துப்
பானவனும், அன்னத்தில் வெறுப்புண்டான
னும், ஊர்தவச்வாஸத்தினால் கஷ்டப்படுப
னும், கஷ்டப்பட்டு அதிகமாய் முத்திர
ஸர்க்கம். செய்பவனுமான யக்ஷம்ரோகி
ழைக்கமாட்டான். 8—12.

இராஜயக்ஷமாவில் ஸகலஸாத்யமான நிலை
மகள்:—ஜ்வரம் தொடராததும், பலசாலி-
லமான சிகிதையைத் தாங்கு மியல்புள்ள
ன்-தையசாலி-நல்ல ஜாடராக்நியுடைய
ன்-பருமனான தேஹமுள்ளவன் ஆகியவர்
ளுக்குக் காணுவதுமான இராஜயக்ஷமா
கிதையினால்விவருத்திக்கக் கூடியதாம். 13.

1. "வாதரோகம்" அபஸ்மாரம், குஷ்டம், பீஜ்ரோ
ம், புராணஜ்வரம், குல்மம், மது மேஹம், இராஜய
க்ஷமா ஆகிய இந்த ரோகங்களில் சரீர பாரமும் தசை
ரீர்களும் க்ஷணித்து விட்டால் அஸாத்யமாகும்"
ன்று சரகர்.

2. இவ்வேழம் முற்றிலும் இராஜயக்ஷமாவைச்
சீர்தவையல்ல வென்றும், கேவலம் அந்தந்த தாது
தலியதின் பலமான இளைப்பால் உண்டாகுபவை
யென்றும் கூறவேண்டும்; சோஷம் என்கிற வியா
தியில் சில தோஷங்களுடைய லக்ஷணங்களே தோ
டும்; மூன்று தோஷங்களுடையவும் எல்லாக் குறி
ளுமே இதில் காணுவதில்லை. ஆகையால் இவ்வித
வியாதிகள் தாது கூயங்கள் என்று மாத்திரம் கூறப்

புழுவிதமான சோஷங்கள்:—வ்யவாய சோ
ஷம், சோக சோஷம், ஜரா சோஷம், வ்யா
யாம சோஷம், அத்வ சோஷம், விரண சோ
ஷம், உரக்ஷத சோஷம் என்கிற சோஷ
வியாதிகளின்² இலக்ஷணங்கள் அடியிற் கூறப்
படுகின்றன. 14.

வ்யவாய சோஷம்:—வ்யவாயம் என்கிற மித
மிஞ்சிய புணர்ச்சியினால் உண்டாகும் சூய
மானது சுக்ரக்ஷயத்தினால் உண்டாகும் குறி
களுடன் கூடியதாய்³ பிணியாளியைத் தொர்
தரவு செய்யும்; அவனுடைய தேஹம் மிக்க
வெளிறிப் போகும்; அவனுடைய சுக்ரம்
முதல் இரஸம் வரையிலும் உள்ள தாதுக்கள்
கிரமமாகக் க்ஷயித்து வரும். 15.

சோக சோஷம்:—இதில் மனிதன் எப்பொ
ழுதும் எதையேனும் நினைத்து நினைத்துக்
கவலையுற்றிருப்பான்; அவயவங்கள் தளர்ச்சி
யடைந்தவனாய், சுக்ரம் க்ஷணித்ததாலுண்டா
கும் மற்றக் கோளாறுகளுடன் கூடியவனு
யிருப்பான். 15½.

ஜரா சோஷம்⁵:—கிழத்தனத்தினாலான சூத
யத்தில் சுக்ரம், புத்தி, தேஹவன்மை, நேத்திரம்
முதலிய இந்திரியங்கள் ஆகியவை க்ஷணிக
கும்; நடுக்கம் காணும்; அரோசகம் உண்டா
கும்; அவனது குரல் உடைந்துபோன வெண்

படுமேயன்றி இராஜயக்ஷமா வென்று வழங்கப்படுவ
தில்லை.

3. சுக்ரக்ஷயத்தினுண்டாகும் முக்கியமான குறிகள்
பின்வருமாறு:—சுக்ரக்ஷயத்தில் ஆண்குறி பீஜங்கள்
இவற்றில் வேதனை, புணர்ச்சியில் சக்தியின்மை, சுக்ரம்
சிறிதும் ஸ்ரவிக்காலம் அல்லது மிகச்சொற்பமாக ஸ்ர
வித்தல் அல்லது சுக்ரத்திற்குப் பதிலாக இரத்தம்
ஸ்ரவித்தல் இவை குறிகளாம். ஸுச்ருதர்.

4. "சுக்ரம் க்ஷயித்துப் போவதைத் தவிர சுக்ர
க்ஷணஸம்பந்தமான மற்றக் கோளாறுகளோடு கூடி
யது" என்று ஸுச்ருதர்.

5. ஜரா சோஷம் — கிழத்தனத்திலேற்படும்
கூயம்.

கலத்தைத் தட்டுவதாலுண்டாகும் சப்தம்
போன்றதாயிருக்கும்; கபமில்லாமலேநாசியைச்
சிந்துவான்; தேஹகுருத்வம், புறட்டல் இவற்
றால் பீடிக்கப்படுவான்; வாயிலும், நாசியிலும்,
கண்களிலும் நீர் ஊறும்; மலம் இறுகி கஷ்
கித்திருக்கும்; தேஹ காந்தி மழுங்கி ருக்ஷ
மாகும். 16—17½.

அத்வ சோஷம்¹:—மிதமின்றி வழி நடப்ப
தாலான சோஷத்தில் அவயவங்கள் சோர்ந்து
விழும்; வறுக்கப்பட்டதுபோல் தேஹமும்
கோளாறடையும்; அவயவங்களின் உணர்ச்சி
யிழந்துபோம்; க்லோமம், தொண்டை, வாய்
இவை வறட்சியுறும். 18½.

வ்யாயாம சோஷம்:—வ்யாயாம மென்னும்
தேஹவுழைப்பினால் உண்டாகும் சோஷத்தில்
அத்வ சோஷத்திற்குக் கூறிய லக்ஷணங்களே
பெரும்பாலும் காணும்.² மேலும் இரக்தப்
பெருக்கைத் தவிர்த்து³ உரக்ஷத்திற்கான
மற்றக் குறிகளும் இதில் உண்டாகும். 19.

விரண சோஷம்:—விரணம் உண்டானவ
னுக்கு இரத்தம் மிகவும்க்ஷணித்துப்போவதா
லும், பலவித வேதனைகளாலும், அங்ஙனமே
உணவை உட்கொள்ளாமற் போவதாலும்
ஒருவித சூயம் உண்டாகும்; அது மிகவும்
அஸாத்யமாகக் கருதப்படுகிறது. 20.

சூத-க்ஷணம்⁵

உரக்ஷத நிதாநம்:—வில் முதலிய ஆயுதப்

1. அத்வ சோஷம்—வழி நடப்பதால் உண்டா
கும் கூயம்.

2. மிதமின்றி வழி நடப்பதும் கடுமையான வ்யா
யாமமாகையால், வ்யாயாமம், வழி நடப்பது இவற்றால்
உண்டாகும் கோளாறுகள் சற்றேறக்குறைய ஒரு
மாதிரியானவை யெனக் கூறப்பட்டது. வ்யாயாமத்
தின் குறிகள் அத்வ சோஷத்தின் குறிகளைவிட அதிக
பலமாயிருக்கும்.

3. இரத்தப் பெருக்கைத் தவிர்த்து என்பதற்குப்
பதிலாக "விரணத்தைத் தவிர்த்து" என்றும் கூறுவ
துண்டு.

4. விரண சோஷம் முற்றிலும் அஸாத்ய மென்று
கூறப்படுகிறது. அப்படியானால் "இளைத்துப் போகிற

பழக்கத்தினால் மிக்க அதிகமாய் ஆயாஸ
படுதல், வெகு பாரமான சமையைச் சம
தல், பவிஷ்டர்களோடு தீவரந்தவயுத்த
செய்தல், மேடுபள்ளமான உயர்ந்த பிரதே
சத்திலிருந்து விழுதல், ஒடுகிற விருஷப்
அல்லது குதிரை அல்லது சிரமப்பட்டு அட
க்கூடிய வேறு அத்தகைய மிருகத்தை
அடக்குதல், பாறை பெரிய மாக்கட்டை க
த்த கருங்கல் முதலிய குண்டு இவற்றை
டுத்து வீசி யெறிதல், எதிரிகளை பலமாக
தாக்குதல், மிகவும் உரத்துக் கூச்சலிட்டு
படித்தல், வேகமாக நெடுந்தூரம் ஓடுத
பெரிய ஆறுகளை நீர்திக் கடத்தல், குதிரை
களோடு விரைந்தோடுதல், வலிய உயர எழு
பிக் குதித்தல், வெகு வேகமாகக் கூத்தா
தல், அங்ஙனமே கடுமையான வேறு காரிய
களால் மிகவும் தாக்கப்படுதல், ஸ்திரீகளிட
மிதமிஞ்சிப் பிரவ்ருத்தித்தல், ருக்ஷமாகவு
சொற்பமாகவும் அல்லது அமிதமாகவும் பு
த்தல் ஆகிய இத்தகைய காரியங்களால் மா
பினுட்புறம் சிதைவடைய அதனால் கடும
யான இந்த வியாதி ஸம்பவிக்கின்றது. 21-22.

உரக்ஷத்தின் லக்ஷணங்கள்:—இந்த விய
தியில் மாப்பு விரிந்து போவது போலவு
பிளக்கப்படுவது போலவும், சிதைக்கப்படுவது
போலவும், நசுக்கப்படுவது போலவும் கடு
மையான நோவுண்டாகும். அப்பால் விரா

வர்களுக்கும், விரண சோஷிகளுக்கும் ப்ருஹ்மண
சிகிதையை செய்யவேண்டும்" என்ற ஸுச்ருதர். சி
த்தை கூறியிருப்பது எங்ஙனம்? என்றால், விரண
தினால் சோஷம் ஆரம்பிக்கும் போதே, அச்சுறிக
பலமாகத் தோன்றாமலிருக்கையிலேயே ப்ருஹ்மண
சிகிதையை செய்வது உசிதமென்பது ஸுச்ருதரின்
கருத்து.

5. கூதம்—விரணம் உண்டாவது, பிறகு அச்சினை
வை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஏற்படும் கூயத்திற்கு
க்ஷணம் எனப் பெயர். ஆகவே இவ்விரண்டிக்கும் ஒ
ங்கே கூத-க்ஷணம் எனப் பெயர் வழங்கப்படுகிறது
கூதமே உரக்ஷதம் என்றும் கூறப்படும்.

6. இக்காரணங்களுள் சில எல்லா தேஹத்திற்கு
சில மாப்புக்கு மாத்திரமும் திக்கிழைப்பவையென
றிக.

த்கங்கள் சஷ்கிக்கும்; அவயவங்கள் நடுக்
கொள்ளும்; தேஹத்தின் சுறுசுறுப்பும்,
ரன்மையும், காந்தியும், உணவுகளில் விருப்ப
தும், ஜாடாக்கியும் கிரமக்கிரமமாகக் குன்
ப்போம்; ஜ்வரம், மனத்துயரம், மனச்சோ
று, பேதி, ஜாடாக்கி அழிதல் ஆகிய இத்
தர்க்குணங்களும் காணும்; அடிக்கடி இரு
நுண்டாகும்; அந்நன் இருமும் போது
கட்டுப்போய் ஆகவே ஒருவாறு சுறுசுறுமா
வும், அதிகத் தூக்கத்தமுள்ளதாகவும், மஞ்
சுறுசுறுமாவும், கட்டிக்கட்டியாகவும், அள
வில் அதிகமாகவும் இரத்தத்தோடு கூடிய
ராய் கபம் வெளியாகும். இது கூதம் (அல்
து கூதக்ஷணம்) எனப்படும். இப்பிணியாளி
கு சுகரதாதுவும் ஒஜோதாதுவுகூட கூதியி
கும்; ஆகவே இப்பிணியாளி மிகவும் கூத
ித்துப் போவான். இக்குறிகள் நன்கு விள
காதவகையில் தோன்றியிருந்தால் அவை
யக்ஷணத்தின் பூர்வரூபமாகும். 26—29.

கூதத்தின் விசேஷக்ஷணம்: கூதம் என்
கூதக்ஷணம் மூலமாகக் கூதம் என
கூதக்ஷணம் மூலமாகக் கூதம் என

கூதக்ஷணம் மூலமாகக் கூதம் என

காஸ நிகாசம்:—புகையினால், ச்வாஸமார்க்
ம் அடைபடுதல், அந்நன்மே ஆமரஸம்
ச்வாஸாசயத்திற்கேருதல், 2. அதிகவியாயம்,
ருகூமான அன்னத்தைப் புஜித்தல், விபுந்
கும்போது உணவு அதன் பாதையை விட்டு
வறு வழியில் பிரவேசிப்பது, வேகங்களை
அடக்குவது, அவ்விதமே தம்மனை அடக்கு
வது இத்தயாகாரணங்களால் காஸ நோய்
உண்டாகிறது. 1.

காஸ ஸம்ப்ராப்தி.—பிராணவாயுவானது
கோளாறடைந்து உதாரவாயுவிலுளும் பின்பற்

1. கூதம், கூக்ஷணம் (அல்லது கூயம்) இவை எம்
பந்தமாய் அடுத்து வரும் காஸப்பிரகாணத்தில் (கூத
காஸம், கூயகாஸம்) என்கிற வேறு சில வவர்கள்
கூறப்படுவதையும் கவனிக்கவேண்டியதாகும்.

2. ஆமரஸம் வாதத்தினால் மேல் நோக்கித் தன்
ளப்பட்டு, கோளாறடைந்த கபமாகக் காஸத்தில்
வெளியாகும். [ரஸம் என்பதற்கு ஆமரஸம் என்ற

கிற நிலைமையில் மார்பில் நோவுண்டாகும்;
இரத்தம் கக்கப்படும்; இருமலுண்டாகும்;
ஆக இவை கூதத்தின் விசேஷக்ஷணங்
களாம். 29.

கூக்ஷணத்தின் விசேஷக்ஷணம்:—கூக்ஷணம்
அல்லது கூயமடைவது என்கிற நிலைமையில்
முத்திரம் இரத்தங்கலந்திருக்கும்; விலாப்பக்
கங்களிலும், ப்ருஷ்ட பாகத்திலும், இடுப்பி
லும், இசுவம் பிடிப்பும் ஏற்படும். 30.

கூதக்ஷணத்தில் ஸாத்யா ஸாத்ய நிலைமை
கள்:—கூக்ஷணங்கள் சொற்பமாகக் கண்டு,
ஜாடாக்கியும் நல்ல நிலைமையிலிருந்து, வியா
திக்காஸதனும் இயற்கையிலேயே பன்ஷ்டனா
கவுமிருந்துவந்தால், வியாதியும் சொற்ப கா
லத்திற்குள்ளேயே ஏற்பட்டதாயிருந்தால்
அது சிகிதையினால் சிகிதத்திக்கக் கூடிய
தாகும். வியாதி ஒருவருஷத்திற்கு மேற்
பட்டு முதிர்ந்து போனதாயிருந்தால் அது
யாப்பமாகும். எல்லாக்குறிகளும் பூர்ணமா
யுண்டான வியாதி அஸாத்யம். 31.

காஸம் ஐந்து விதம்:—வாதம், பித்தம்,
கபம், கூதம், கூயம் இவ்வொவ்வொன்றை
யும் காரணமாகக் கொண்டு ஒவ்வொருவித
காஸமாக ஐந்துவித காஸங்கள் உண்டாகின்
றன. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் மேன்மேலும்

இங்கு பொருள்; ரஸம் என்பதற்குப் பதிலாக "ரஜஸ்"
என்கிற பாடம் ஒன்றுண்டு; ச்வாஸமார்க்கத்தில் ரஜஸ்
(துசுசன்) பிரவேசிப்பதாலும் காஸம் உண்டாகும்
என்பதொருள்.]

3. தோஷங்கள் என்பதால் கபம் முக்கியமாகவும்
பித்தமும் இங்கு குறிக்கப்படுகின்றன.

4. காஸம் என்றால் இருமுதல் எனப் பொருள்.

ஒன்றைவிட மற்றொன்று தன்மையில் வலுத்த
தாகும்; இவற்றுள் எதையுபே பக்ஷித்த போ
திலும் இறுதியில் அது கூய காலமாகப் பரி
ணமிக்கும். 3.

காஸத்தின் பூர்வரூபம்:—தொண்டை, வாய்
இவை சூகங்கள் என்கிற சின்னஞ் சிறிய
முனைகள் நிரம்பியதாயிருக்கும்; அல்லது அவ்
விதம் நிரம்பியிருப்பது போன்ற உணர்ச்சி
யுண்டாகும்; தொண்டையில் தினவும், உண
வில் விருப்ப மின்மை அல்லது உணவை
விழுங்கமுடியாமையும் 1 அந்த காஸங்களுக்
குப் பூர்வரூபங்களாகத் தோன்றும். 4.

வாதகாஸம்:—வாததோஷத்தினாலுண்டான
காஸத்தில் இருதயம், கன்னங்கள், கிரஸ்,
வயிறு, விலாப்பக்கங்கள் இவற்றில் வலியுடை
யவனாகவும், வாடி மெலிந்த முகமுடையவனா
வும், தேஹவன்மை - குரல் - ஒஜோதாது
இவை கூக்ஷணத்தவனாகவும், தொண்டை மிகக்
கம்பிப்போய் குரல் மாறியவனாகவும், தொடர்
ந்தாற் போல் பிணியாளி அடிக்கடியும் சஷ்க
மாகவே இருமுவான். 5.

பித்தகாஸம்:—பித்தத்தினாலுண்டாகும் கா
ஸத்தில் மார்பில் எரித்தல், ஜ்வரம், வாயு
லர்ந்து போதல் இவற்றால் ரோகி வருந்து
வான்; வாய் கைப்பாயிருக்கும்; நாவறட்சியி
னால் மிகக்கஷ்டப்படுவான்; மஞ்சள் நிறமாக
வும் கைப்பாக அல்லது காரமாகவும் வார்தி
செய்வான்; உடல் வெளுத்தும் தொண்டை
அழற்சியுண்டும் வருந்தியவாறு இருமுவான். 6.

கபகாஸம்:—கபம் பிரகோபித்துண்டான
காஸரோகத்தில் சிலேஷம்ம்குழந்த வாயுடன்
வருந்தியவனாய், தலைவலியாலும் துன்பப்பட்
டவனாய், தேஹத்தில் கபம் நிரம்பி, உணவில்
விருப்பமற்று, தேஹத்தில் பாரமும் தினவும்
ஏற்பட்டு தோய்ந்துபோன கபத்தை வெளிப்
படுத்திக்கொண்டு அதிகமாயிருமுவான். 7.

1. தொண்டையினுள் கிரந்தி முதலிய கைவீக்

M. 7.

கூதக் காஸம்:—அதிக வியாயம், அதிக
மாய் வழிநடத்தல், மிகவும் கனமான சமை
சனைச் சமத்தல், கடுமையாக யுத்தம் செய்தல்,
யானை குதிரைகளை பலமாக எதிர்த்துப் பிடி
த்து அடக்குதல், இவற்றால் ருகூமாயிருப்ப
வனுக்கு மார்பில் சிதைவு ஏற்பட, அந்தச்
சிதை விவிரந்து இரத்தத்தை வாயுவானது
கிரஹித்து காஸத்தை யுண்டுபண்ணும்; அப்
பிணியாளி முதலில் வறட்டிருமலாகவே இ
ருமி, அப்பால் இரத்தங்கக்குவான்; அப்போ
முது அவனுக்குத் தொண்டைவலி வெகு
அதிகமாயிருக்கும்; மார்பு பிளக்கப்படுவது
போன்றிருக்கும்; மேலும் கூர்மையான ஊசி
களால் குத்தப்படுவது போன்ற வலியினாலும்,
பிளக்கப்படுவது நசுக்கப்படுவது எரிக்கப்படு
வது போன்ற வலியினாலும் மார்பில் கடும்
நோயுண்டாக, அதனால் மார்பு பரிசிக்கவுங்
கடர்மலிருக்கும். கணுக்களில் பிளக்கப்படு
வது போன்ற வலியும், ஜ்வரமும், ச்வாஸமும்,
நாவறட்சியும், அரோசகமும் உண்டாய் மிகத்
தொந்தரவளிக்கும்; மாடப்புறப்போல் கூக்
குரலிட்டு வருந்துவான்; கூதம் என்கிற மார்
புச்சிதைவாலான காஸத்தில் இக்குறிகள்
காணும். 8—11.

கூயகாஸம்:—விஷமமான ஆஹாரம்-அஸா
த்யமான ஆஹாரம் இவற்றைப் புஜிப்பது,
அதிக வியாயம், வேகங்களை அடக்குதல்,
மிகவும் இளகிய மனதாயிருத்தல், துயரப்படு
தல் இக்காரணங்களால் ஜாடாக்கிமுற்றிலும்
அழிந்துபோக, அதனால் மூன்று தோஷங்
களும் பிரகோபமடைந்து, தேஹத்திற்கு
கூய முண்டுபண்ணக் கூடியதான கூயகாஸம்
என்கிற வியாதியை யுண்டுபண்ணுகின்றன.
அந்த காஸரோகியானவன் அவயவங்கள்
தோறும் வலி, ஜ்வரம், தேஹதாபம், மூர்ச்
சை இவற்றையும், இறுதியில் ஜீவிதநாசத்
தையும் பெறுகிறான். இவன் சஷ்கித்துப்
போய் மிகவும் பலஹினமடைந்து, மாம்ஸம்

கிப்போவதால் உணவு விழுங்க முடியாமற் போ
வது வழக்கம்.

மிகக் கடினத்தைச் செய்ப் பெற்று, சிமூடன், கூடிய இரத்தத்தைக் கக்குகிறான். இந்தக் கூடியகாரும் ஸந்திபாத தோஷத்தினால் ஹண்டாவதாகவும், மிகவும் கஷ்ட ஸாத்தியமான தென்றும், சாஸ்திரமறிந்த வைத்தியர்கள் கூறுவர். 12, 13.

கூதகாஸ - கூடியகாஸங்களின் ஸாத்யாஸாத்தியாதி நிலைமைகள்:—முற்கூறிய கூடியகாஸமானது ஏற்கனவே தேஹம் மெலிந்துள்ள மனிதனுக்குண்டானால் அவனுடைய தேஹத்திற்கு அதுநாசத்தைவிளைவிக்கும். அதுவேபலிஷ்டர்களுக்குண்டானால் ஸாத்யமாகவாவது ஆகும், அல்லது யாப்யமாகவாவது ஆகும். கூதகா

ஸத்திலும் ஸாத்யாஸாத்தியாதி நிலைமைகளை இங்ஙனமே யறிக. இவ்விரண்டிலிருந்து காஸங்களும் ஆரம்ப தசையிலிருந்தாலும், சதுஷ்பாதங்களும் குறைவில்லாமலிருந்தாலும்¹ ஒருக்கால் சிகிதையினால் நிவாரணமாகலாம். நிழுவர்களுக்குண்டாகும் ஜராகாஸம் எவருக்குமே யாப்யமாகத்தானாகும். முதலிற்கூறிய மூன்று வித காஸங்களும் சிகிதையினால் நிவாரணம் செய்யக்கூடியவை யாம். யாப்யங்களென்று கூறப்பட்டுள்ள காஸங்கள் அனுகூலமான சிகிதையை முதலியவற்றைச் செய்து வந்தால் தான் யாப்யங்களாயிருக்கும். 14, 15.

12. ஹிக்கா ச்வாஸ நிதாநம்.*

ஹிக்கா ச்வாஸ நிதாநம்:—விசாஹி,² குரு, விஷ்டம்³, ரூகம், அபிஷ்பந்தி⁴ என்கிற குணமுள்ள போஜனங்களாலும், சிதளமான அன்ன-பானங்களாலும், அவ்விதமான இடங்களில் அதிகமாய் நடமாடுவதாலும், தும்பு தூசுகள், தூமம்-வாயு இவை உட்புகுவதா

லும், வியாயாமம்-பாரமான சுமையைச் சுமத்தல்-அதிக வழி நடத்தல்-வேகங்களை அடக்குதல்-இலங்கை முதலிய அபதர்ப்பண்கிரியை⁵ ஆகிய இவற்றாலும் மனிதருக்கு ஹிக்காவென்கிற விக்கலும், ச்வாஸமும், காஸமும் உண்டாகின்றன⁶. 1, 2.

1. சதுஷ்பாதங்கள்—இதன் விவரம் 33-ம் பக்கத்தில் டிப்பணியில் கூறப்படுகிறது.

* ஹிக்கா—விக்கல்; இது ஹித்மா என்றும் கூறப்படும். ச்வாஸம் என்றால் ச்வாஸ ரோகம்.

2. விதாஹி—27ம் பக்கம் டிப்பணியைப் பார்க்க.

3. விஷ்டம்—மலமூத்திராதிகளைக்கட்டி வயிற்றுப் பொருமல் முதலியதையுண்டு பண்ணும் தன்மை.

4. அபிஷ்பந்தி—பகையினாலும், குருத்தன்மையினாலும் இரஸாயனியன் என்னும் குழாய்கள் ஒருவாறு அடைப்பட்டு ஒருவகைச் செழிப்பு உண்டாகும் குணம்.

5. அபதர்ப்பணம்—உபவாஸம், விரேசம், வம்சம் முதலியதால் தேஹத்தை இளைக்கச் செய்யும் சிகிதையை.

6. ஹிக்கா, ச்வாஸம், காஸம் இம்மூன்றும் ஒரே காரணத்தினால் உற்பத்தியாகையில், காஸத்தை மாதிரிப் பிரத்தியேகமான அத்தியாயத்தில் விவரிப்பதற்குக்

காரணம் யாது என்றால், வாதுகாஸம், பித்தகாஸம், கப்காஸம் என்றவாறு மூன்று தோஷங்களாலும் தனித்தனியே காஸம் உண்டாகின்றது; ஹிக்கா-ச்வாஸங்களோ வெவ்வேறு கப-வாதங்களால் ஸம்பவிக்கின்றன. “கப-வாதங்களால் உண்டாகிற இவ்விரண்டுக்கும் பித்தாசயம் ஸ்த்தாநமாகும்” என்று த்ருடபலர். ஆனால் ச்வாஸத்திற்கும் ஹிக்காவுக்கும் பேதம் என்ன வென்றால் ஸம்பராப்தி, வேசங்கள், கிரியைகள் இவற்றிலுள்ள வேற்றுமைகளைக் கொண்டு இவ்விரண்டுக்கும் பேதம் கூறப்படுகிறது. பித்தஸ்த்தாநத்திலிருந்து இவ்விரண்டும் உண்டாகின்றன வென்று த்ருடபலர் கூறினாலும், கூடாத்தரஹிக்கா முதலியதற்கு அது பொருத்தாது; கூடாத்தரஹிக்கா கண்ட மூலத்திலிருந்து கிளம்புவதாகக் கூறப்படுகிறது.]

ஹிக்கா.

ஹிக்கா-ஸாமாந்ய லக்ஷணம்:—வாயுவானது¹ அடிக்கடியும் சப்தத்துடன் கூடியதாய் மேல் நோக்கி வாயிலிருந்து வெளிக்கிளம்பும்; அப்பொழுது யக்ருத், ப்ளீஹம், குடல் இவை வாய் மூலமாக வெளிக்குப் பிடிங்கித் தள்ளப்படுவது போன்ற உணர்ச்சியுண்டாகும்; ஹிக் என்கிற தொனியுடன் சீக்கிரத்தில் பிராணனைப் பறிப்பது போன்றிருப்பதால் இது அறிஞர்மூலம் ஹிக்கா² என்று கூறப்படுகிறது. 3.

ஹிக்கா ஐந்து விதம்:—வாயுவானது கபத்தினால் பிண்டொடரப்பட்டதாய், ஐந்து விதமான ஹிக்கா என்கிற விக்கலை யுண்டுபண்ணுகின்றது; அவையாவன:—அன்னஜ ஹிக்கா, யமளஹிக்கா³, கூடாத்தரஹிக்கா, கம்பிரஹிக்கா, மஹாஹிக்கா என்பனவாம். 4.

ஹிக்கா பூர்வரூபம்:—தொண்டை மார்பு இவற்றில் குருத்தவம், வாய் கஷாயரஸமடைதல், வயிற்றி் குழப்பம் இவ்விதங்கள் எல்லா ஹிக்காவுக்கும் உண்டாகிற பொதுவான பூர்வரூபமாகும். 5.

அன்னஜ ஹிக்கா:—அமிதமாயுட் கொள்ளப்பட்ட அன்ன பானங்களால் திடீரென்று ஒரு மிக்க அழுத்தப்பட்ட வாயுவானது மேல் கிளம்பி விக்கலை யுண்டு பண்ணுகிறது; இதை அன்னஜ ஹிக்கா என்றறிக. 6.

யமள ஹிக்கா:—வெகு தாமதித்து இரட்டையான வேகங்களோடு, சிரஸ் கழுத்து இவைகளை நடுங்கச் செய்து கொண்டு⁴ யாதொரு விக்கல் உண்டாகின்றதோ அது யமள ஹிக்கா எனப்படும். 7.

1. வாயு வென்று இங்கே பொதுவாகக் கூறப்பட்டாலும் உதார வாயுவுடன் கூடிய பிராணவாயு குறிக்கப்படுவதாகச் சிலரது அபிப்பிராயம்.

2. ஹிஸ்தி ப்ராணா (உயிரை வதைக்கிறது) என்கிற விற்பத்தியின் பேரில் ஹிக்கா என்கிற பெயர் வந்தது.

3. யமளஹிக்கா என்பது சரகரால் வ்யபேதஹிக்கா என்று கூறப்படுகிறது.

4. சிரஸ்ஸையும் கழுத்தையும் நடுங்கச் செய்வது என்பது உபலக்ஷணம்; வாய்ப்பிதற்றல், மூர்ச்சை, வாந்தி, நாவறட்சி, கொட்டாவி, வாயுலர்தல் முதலிய சரகரால் கூறப்படுகிற வேறு சில லக்ஷணங்களும் கா

கூடாத்தர ஹிக்கா:—வெகு நேரம் கழித்துச் சொற்பவேகத்துடன், தொண்டையின் அடிப்புறத்திலிருந்து யாதொரு விக்கல் கிளம்புகிறதோ அது கூடாத்தர ஹிக்கா எனக் கூறப்படும். 8.

கம்பிர ஹிக்கா:—யாதொரு விக்கல் நாபிஸ்த்தாநத்திலிருந்து கிளம்பியதாய், கம்பிரமான சப்தத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு கடுமையாகவும், அநேகம் உபத்திரவங்களையுடையதாகவும் வெளியாகின்றதோ அது கம்பிர ஹிக்கா எனக் கருதப்படுகிறது. 9.

மஹா ஹிக்கா:—மர்மஸ்த்தாநங்களைக் களைந்து வெளித்தள்ளுவதுபோன்றதாய், அகில அவயவங்களையும் நடுங்கச் செய்துகொண்டு இடைவிடாது யாதொரு விக்கல் உண்டாகிறதோ அதை மஹாஹிக்கா என்றறிக. 10.

ஹிக்காவின் அஸாத்ய லக்ஷணங்கள்:—(1) விக்கும்போது எவனுக்கு தேஹமானது மிக்க விரிவதுபோல வாகின்றதோ, கண் பார்வையும் மேல்நோக்கி யிழுக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் கஷ்டமுண்டாகிறதோ அந்த ஹிக்காரோகியும், (2) இளைத்துப் போய், உணவை வெறுத்து எவன் மிக்க அதிகமாய் விக்கலால் வருந்துகிறானோ அவனும், (3) இறுதியிற் கூறிய இரண்டு ஹிக்காரோகிகளும்⁵ சிகிதையினால் வெளிக்கியப்படுத்த வியலாதவராவர். மேலும் தோஷம் தேஹத்தில் மிகுதியாகச் சேர்ந்து விடுபவனுக்கும், உணவின்மையினால் இளைத்தவனுக்கும், வியாதிகளால் தேஹம் கடினமாகிவனுக்கும், கிழவனுக்கும், அதிகபுணர்ச்சியுள்ளவனுக்கும் முற்கூறிய ஹிக்கைகளுள் எது உண்டான போதிலும் அவனது உயிரைச் சீக்கிரம் போக்கிவிடும். வாய்ப்பிதற்றல், நோவு, மூர்ச்ச

னும் என்று கயாதாஸன் கூறுகிறார்.

5. இங்கே இரண்டு ஹிக்கா ரோகிகளும் என்பது, (1) விக்கும்போது எவனுக்கு தேஹம் ... என்கிற குணங்களையும், (2) இளைத்துப் போய் ... என்கிற இவை முதலிய குணங்களையும் ஆக இவ்விரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பதாக விஜயரகஸிதனது வியாக்யாநம். அது அவ்வளவு யுத்தமாகத் தோற்றவில்லை; ஏனெனில் “இறுதியிற் கூறிய” என்பதற்கு அப்பொழுது பொருளில்லாமற் போகிறது. ஐந்து ஹிக்காக்களில் இறுதியிற் கூறியவை கம்பிர மஹா ஹித்மாக்ளே. இவ்விரண்டும் வெகு கடுமையான அஸாத்ய வியாதிகள் என்பதும் பிரவித்தம்.

சை, நாவறட்சி இவற்றுடன் கூடிய 'யமிகா' என்கிற ஹிக்காவும் அஸாத்யமேயாம். இனேக்கா தவனாகவும், தீனத்தன்மையற்றவனாகவும், பலமான தாதுக்களையும் இந்திரியங்களையும் பெற்றவனாகவும் யாதொருவன் உண்டோ அவனுக்குண்டாயுள்ள யமிகை¹ என்னும் ஹிக்கா சிகிதஸையினால் சிவாரணம் செய்யக் கூடியதாம்; அவ்விதமில்லாத வேறுவிதமான குறிகளுடன் கூடிய ஹிக்காவானது மனிதனை சீக்கிரம் கொன்றுவிடும். 11—14.

ச்வாஸம்.

ச்வாஸம் ஐந்து விதம்:—ச்வாஸம் என்கிற ஒரு மஹாவியாதியே மஹாச்வாஸம், ஊர்தவச்வாஸம், சிந்நச்வாஸம், தமகச்வாஸம், கூஷூத்ரச்வாஸம் என்று ஐந்து. விதமான பேதங்களுள்ளது.² 15. (கூஷூத்ரச்வாஸம் வாததோஷம் அதிகரித்தது; தமகச்வாஸம் கபதோஷத்தின் மேலீட்டால் உண்டாவது; சிந்நம் என்பது பிரகோபித்த கபம் வாதம் இவ்விரண்டின் ஸம்யோகத்தினாலுண்டாகிறது; மஹாச்வாஸத்தில் அவ்விரண்டு தோஷங்களோடு வாதமும் ஸம்பந்தித்திருக்கும்; ஊர்தவச்வாஸமும் அங்ஙனமே யுண்டாகும்.)

ச்வாஸத்தின் போதுவான பூர்வநுபம்:—இருதயத்தில் வேதனை, வயிற்றில் வலி, வயிற்றிலும் மார்பிலும் பொருமல், வயிற்றிற்குழப்பம், வாய் அரோசகமடைதல், கன்னங்களில் வேதனை ஆகிய இவைச் சுவாஸரோகத்தின் பூர்வநுபங்களாகும். 16.

ச்வாஸ ஸம்ப்ராப்தி:—முதலில் கபமும் பின்னால் வாதமும் மார்பறையைச் சேர்ந்த ஸரோதஸ்ஸுகள் என்னும் குழல்களை சிரப்பியடைத்து, அந்த ஸரோதஸ்ஸுகளில்³

நாற்புறமும் எப்பொழுது அவை வேகமாகப் பரவுகின்றனவோ அப்பொழுது, அவ்வேகமானது பலவிதமானச் சுவாஸ விகாரங்களையும் உண்டு பண்ணுகிறது. 17.

மஹாச்வாஸம்:—இப்பிணியாளி பெரிதும் மேல் மூச்செறிந்து கொண்டு பஹத்தான சப்தத்தோடு, ஏக்கமுற்று,ச்வாஸம் அடைபட, கொழுத்த விருஷபம் மூச்சுவிடுவது போல இடைவிடாது உரத்து மூச்சுவிடுவான்; ஞான-விஞ்ஞானமென்கிற ஸகல அறிவையும் இழப்பான்; விரண்ட பார்வையுடையவனாயிருப்பான்; கண்களும் முகமும் விரியும்; மூத்திரமும் மலமும் சுட்டிப்போகும்; வார்த்தை தழுதழுக்கும்; தீனமான நிலைமையைப் பெறுவான்; இவன் விடம் பெருமூச்சானது வெகு தூரத்திலிருந்தே கேட்கப்படும்; இது "மஹாச்வாஸம்" எனப்படும். இவ்வியாதிக்ரஸ்தன் சீக்கிரம் உயிர் துறப்பான். 18—20.

ஊர்தவச்வாஸம்:—எவனுக்கு மேல்-நோக்கிவரும்ச்வாஸம் மிகவும் நீண்டிருக்கிறதோ, மீண்டும் அந்தச்வாஸத்தை உள்ளுக்கு இழுக்கச் சக்தியற்றவனாகிறானோ, வாய் தொண்டை முதலிய தவாரங்கள் கபத்தினால் மிகவும் குழப்படுகின்றனவோ, மிகப் பிரகோபித்து மேலெழும் வாயுவால் ஸங்கடமுண்டாகிறதோ, எவன் மேல் நோக்கியும் இங்கு மங்குமாய் விரண்டு விழித்துப் பார்க்கிறானோ, வேதனைகளால் வருந்தி-முகம் வெளுத்து, திற குறிப்பிட்ட ப்ராணவஹ ஸ்ரோதஸ்ஸுகளும், உதாநவஹ ஸ்ரோதஸ்ஸுகளும் இங்கு கூறப்படுவதாய் அறிக.

4. சிச்வாஸம் என்கிற வெளியிடும் மூச்சு, வெகு நீடித்தும், உச்சவாஸம் என்கிற உள்ளுக்கு வாங்கும் மூச்சு வெகு சொற்பமாகவும் இருக்குமென்பது பொருள். மேல் நோக்கி வருகிறச்வாஸம் வெகு நீடித்ததாகையாலேயே இது ஊர்தவச்வாஸம் எனப்படுகிறது.

இருந்தவிடத்திலிருக்க முடியாமல் தவித்து மயக்கம் கொள்கிறானோ, மேல் நோக்கிய (ஊர்தவ)ச்வாஸம் பிரகோபிக்கையில் உள்ளுக்கு இழுக்கப்படவேண்டியது (உச்சவாஸம்) தடைபடுகிறதோ அப்பிணியாளி ஊர்தவச்வாஸத்தினால் வருந்துவதாய் அறிக. மூர்ச்சையடைந்து கொண்டும், வேறு பல வேதனைகளால் தவித்துக் கொண்டுமுள்ள இவன் சீக்கிரம் உயிர் துறக்க நேரிடும். 21—23.

சின்னச்வாஸம்:—உயிருடன் மன்றாடிக் கொண்டு இடையிடையே விட்டு விட்டுச்வஸிப்பது, அல்லதுச்வஸிக்க முடியாமலே மர்மங்கள் அறுக்கப்படுவது போன்ற வேதனைகளால் வருந்துவது, வயிற்றுப் பொருமல் அதிக வியர்வை-மூர்ச்சை இவற்றால் பிடிக்கப்படுவது, வஸ்தி யென்னும் மூத்திரப்பை எரிக்கப்படுவது போல் ஆவது, கண்களில் நீர்ததும்புவது, மிக்க இளைத்துப் போவது, இடையிடையே பெருமூச்செறிந்து, ஒரு கண் மிகச் சிவந்துபோவது, ஞாபகம் தவறிப் போவது, வாய் உலர்ந்துபோவது, முகம் கறுத்துப்போவது, எதையெதையோ பிதற்றுவது ஆக இவை மூச்சு மிகவும் தடையுண்டு சின்னச்வாஸம் என்கிற வியாதியால் வருந்துபவனுடைய குறிகளாம். மூச்சு முற்றிலும் தடையறுவதால் இவன் சீக்கிரம் உயிர் துறப்பான். 24—26.

தமகச்வாஸம்:—எப்பொழுதுச்வாஸமானது இயற்கைக்கு எதிரடையான் வகையில் வெவ்வேறு ஸ்ரோதோமார்க்கங்களிற் புகுந்து, தொண்டை சிரஸ் இவற்றின் ஸ்ரோதஸ்ஸுகளென்கிற வழிகளைத்தடுத்து, கபத்தை மிகுதியாகக்கிளப்பி குர் குர் என்கிற சப்தத்தையும் பீரஸவியாதியையும் உண்டு பண்ணுகிறதோ, பிராணனைப் பிடிக்கவல்ல மிகக் கடுமையானச்வாஸமு முண்டாகின்றதோ அப்பொழுது அக்கடுமையானச்வாஸ வேகத்

தினால் பிணியாளி மிகவும் சோர்வடைவான்; நாவறட்சியுள்ளவனாவான்; அசைவற்று மிருப்பான்; அடிக்கடி இருமிக்கொண்டே அதிகமாக மூர்ச்சையடைவான்; கபம் உள்ளிருந்து வெளிப்படாதவரையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறான்; அது வெளிப்பட்டவுனே ஒரு முகர்த்த நேரம் ஸுகமாயிருப்பான்; இவனது தொண்டையில் அதிக தினவுண்டாகும்; மிகவும் சிரமப்பட்டு சிறிது பேசுவான்; இந்தச்வாஸத்தினால் வருந்தியவனுப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரையுறமுடியாமல் வருந்துவான்; படுத்துக் கொள்ளும் போது வாயுவானது அவனது பார்ச்சவபாகத்தைப்பற்றிக் கொள்கிறது; உட்கார்ந்து கொண்டால் ஸுகம் பெறுகிறான்; உஷ்ணம் உடம்பில் தாக்கினால் அது அவனுக்கு இதமாயிருக்கின்றது.¹ நெற்றி வியர்க்க, கண்கள் வீங்கிப்போக பெரிதும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு, வாய் உலர்ந்துபோக, அடிக்கடியும் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு தேஹம் குலுங்க அடிக்கடி வருந்துவான்; இந்தச்வாஸமானது மேகம், தண்ணீர், குளிர்ச்சியான வஸ்து, கீழ்க்காற்று, கபத்தை விருத்தி செய்யும் வேறுபதார்த்தங்கள் இவற்றால் விருத்தியடையும். இது "தமகச்வாஸம்" எனப்படுகிறது. இது யாப்பமான வியாதி. புதிதாக உண்டானதாயிருந்தால், ஸாத்மாகவும் ஆகும். 27—34.

ப்ரதமகச்வாஸம்:—அதேதமகச்வாஸத்திஞ்ஜ்வரமும், மூர்ச்சையும் கூடியிருந்தால், அழைப் ப்ரதமகச்வாஸம் என்றழைக்க². உதாவர்த்தபதாசுகள், அஜீரணம், விதகத்தமான உணவு வேகங்களை அடக்குதல் இவற்றுமும் இது உண்டாகிறது. இருட்டில் இவ்வியாதி மிகவுட விருத்தியடைகின்றது. சிதளமான வஸ்து முதலியவற்றால் சீக்கிரம் உபசார்தியடைகிறது. இருட்டில் ஆழ்ந்து போவதுபோல் பிணியாளி யுணருவான். இவ்வித வியாதியை "ஸந்தமகம்"³ என்றழைக்க. 35, 36.

1. யமிகா—யமளஹிக்கா. சரகர் யமிகாவைப் பிரத்தியேகமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

2.ச்வாஸம் — துருத்தியினால் ஊதப்படுகையில், வாயுவானது துருத்தியை சிரப்பி சிரப்பி எவ்விதம் பலமாக மேற்கிளம்புகிறதோ அவ்விதம்ச்வாஸாசயத் திலிருந்து கடுமே வேகத்துடன் உண்டாவதுச்வாஸ வியாதி.

3. ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் என்பதால் ஹிக்கா ரோகத்

1. இந்த வியாதி வாதகங்களால் ஏற்பட்டது. ஆகவே வாதகங்களுக்கு எதிரிடையான உஷ்ணத்தினால் இவனுக்கு இதம் உண்டாகிறது.

2. ப்ரதமகத்தில் பித்தமும் அதிகமாய் அதுஸரிப்பதால் இதில் ஜ்வரமும் காண்கிறது.

3. ப்ரதமகச்வாஸத்தையே 'ஸந்தமகம்' என்று கூறுவர்.

கூடாதுச்வஸம்:—ருக்ஷத்தன்மை அதிகரிக்க ஆயாஸகரமான காரியங்களைச் செய்வதால் ச்வாஸாசயத்தில் அதிகபலமில்லாமல் ஒரு பெரு மூச்சு கிளம்பும். அது கூடாதுச்வஸம் எனப்படுகிறது. அது அதிகமாய் சரீரத்தை வருத்தக்கூடிய கொடிய துர்க்குணங்களை யுண்டுபண்ணுவதன்று. அங்கங்களுக்கு எவ்வித துன்பமும் இது விளைவிப்பதில்லை. மற்ற ச்வாஸவியாதிகள் உண்டுபண்ணும் துன்பங்கள் இதனால் உண்டாவதில்லை. போஜனம், பானம் இவை இயற்கையில் உட்சென்றுவதற்குத் தடங்கலையுமுண்டுபண்ண மாட்டாது. இந்திரியங்களில் எதற்கும் கெடுதியுண்டுபண்ணுவதுமில்லை. அல்லது வேறு எவ்விதமான நோவும் இதனால் உண்டாகாது. இது ஸுகஸாத்யமானது. 37—38½.

ச்வாஸத்தில் ஸாத்யாஸாத்யங்கள்:—நல்ல பலிஷ்டர்களுக்குண்டாகுபவையும், ச்வாஸவியாதிக்குரிய லக்ஷணங்கள் நன்கு தோன்றாதவையுமான எல்லா ச்வாஸ ரோகங்களும், கூடாதுச்வாஸமும் ஸாத்யங்கள். தமகச்வாஸம் க்ருச்சிர ஸாத்யம், அதிலும் தர்ப்பலமான மனிதனுக்குண்டாகும் தமகச்வாஸமும் அஸாத்யமாகும். மற்ற முன்று ச்வாஸங்களும் அஸாத்யமாகும். 39,40.

ச்வாஸரோம் மிகக்கமையானது:—உயிரைப் பறிப்பவையான வியாதிகள் பல உண்டென்பது வாஸ்தவம்; ஆனால் அவை யெல்லாம் ச்வாஸம் ஹிக்கா இவற்றைப் போன்றவை யல்ல; இவ்விரண்டும் சிக்கிரத்தில் பிராணனைப் போக்கி விடுகின்றன. 41.

13. ஸ்வர பேத நிதாநம்.

ஸ்வர பேதத்தின் நிதாநம்:—மிகவும் உரத்துப் பேசுதல், ஏதேனும் விஷம் ஸம்பந்தப்படுதல், உரத்த குரலுடன் ஒதுதல், அடிதாக்குதல் ஆகிய இக்கோளாறுகளால் வாதம் முதலிய தோஷங்கள் பிரகோபம்டைந்து, குரலுக்கு ஆதாரமாயுள்ள ஸ்ரோதஸஸுகள் என்கிற தவாரங்களில் தங்கி தொண்டையிலிருந்து குரல் கிளம்புவதைக் கெடுத்துவிடுகின்றன. 'ஸ்வரபேதம்' எனப்படுகிற அந்த வியாதி ஆறுவிதம். 1.

ஸ்வரபேதம் ஆறுவிதம்:—(வாதம் முதலிய மூன்று தோஷங்களால் தனித்தனியே ஒன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், மேதஸ் என்றனும். கொழுப்பு அதிகரிப்பதால் ஒன்றும், கூயத்தினால் ஒன்றுமாக ஸ்வரபேதம் ஆறுவிதம்.)

வாதஜ ஸ்வரபேதம்:—வாத தோஷத்தினாலுண்டாகும் ஸ்வரபேதத்தில் பிணியாளியின் கண்களும், முகமும், மல-முத்திரங்களும் கறுநிறங்கொள்ளும்; 2 அவனது தொனி உடைர்

தும்வெகு மெதுவாகவும்ருக்கும்; கழுத்தையின் குரலைப்போல அவன் பேச்சு ஒருவாறு கரகர வென்றும் தோன்றும். 1½.

பித்தஜ ஸ்வரபேதம்:—பித்தத்தினாலுண்டாகும் ஸ்வரபேதத்தில் கண்கள், முகம், மலமுத்திரங்கள் இவை மஞ்சள் நிறமாயாகும்; அவன் பேசும்போது தொண்டையில் அவனுக்கு அழற்சியுண்டாகும். 2.

கபஜ ஸ்வரபேதம்:—கபதோஷத்தினாலுண்டாகும் ஸ்வரபேதத்தில் எப்பொழுதுமே தொண்டையில் கபம் சூழ்ந்து அடைத்துக்கொள்ள, சொற்பமாகவும், மெதுவாகவும் பேசுவான்; பகல் வேளையில் மாத்திரம் நன்றாகப் பேச முடியும். 2½.

ஸந்திபாதஜ ஸ்வரபேதம்:—மூன்று தோஷங்களாலும் உண்டாகிற ஸ்வரபேதத்தில் முன்கூறிய ஒவ்வொரு தோஷத்தினாலு முண்டாகிற ஸ்வரபேதம் ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணகிற இலக்ஷணங்கள் அனைத்தும் தோன்றும். இது அஸாத்ய வியாதியென்று இருஷிகள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் 3. 3.

2. ஸ்வரபேதத்திற்குக் காரணமான தோஷங்கள் தேஹமெங்கும் வியாபிப்பதால் மல முத்திராதினும் விகாரமடைகின்றன.

3. ஸந்திபாத ஸ்வரபேதத்தையும் கூயஜஸ்வரபேதத்தையும் விலக்கி மற்றவைக்கு சிகிதையை செய்வதால் என்று ஸுசுருதர் கூறுவது இங்கு குறிக்கப்படுகிறது.

கூயஜ ஸ்வரபேதம்:—கூயத்தினாலுண்டாகும் ஸ்வரபேதத்தில், பேசும்போது வாயிலிருந்து கடுமையான ஆகி கிளம்பும்; பிறகு வாக்கும் ஸ்நீணமடையும்; 2 அவ்விதம் பேசுவதற்கு முற்றிலும் சக்தியற்றுப் போய்விட்ட பிறகு இவனது வியாதிக்கு சிகிதையை செய்ய முடியாது. 3½.

மேதோஜ ஸ்வரபேதம்:—மேதஸ் என்கிற கொழுப்பு கோளாறடைவதாலான கூயத்தில் குரல் உளளுக்கு இழுக்கப்பட, சொற்கள் விளங்காவண்ணம் பேசுவான்; அதுவும் வெகு நேரத்திற்கு ஒரு வார்த்தையாகப்

பேசுவான்; கபம் அல்லது மேதஸ் அவன் தொண்டையில் சூழ்ந்திருக்கும்; 3 நாவறட்சியினால் வருந்துவான். 4.

ஸ்வரபேதத்தில் அஸாத்யமானவை:—தேஹம் இளைத்துப் போனவன், கிழவன், இயற்கையில் மெலிந்த தேஹமுடையவன், இவர்களுக்குண்டாகும் ஸ்வரபேதமும், நீடித்த காலமாகத் தொடரும் ஸ்வரபேதமும், பிறந்ததமுதலேயுள்ள ஸ்வரபேதமும், 3 மிகக் கொழுத்த சரீரமுடையவனுக்குக் காணும் ஸ்வரபேதமும், 4 ஸந்திபாத தோஷங்களாலுண்டாகும் ஸ்வரபேதமும் சிகிதையினால் நிவ்ருத்திக்க முடியாதவைகளாம். 5.

14. அரோசக நிதாநம்.

அரோசக நிதாநம்:—(ஐந்து வித அரோசகங்கள்.) வாத-பித்த கபங்களால் தனித்தனியே மூன்றுவித அரோசகங்களும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒருவித அரோசகமும், 5 மனத்துயரம், பயம், அதிகலுபத்தன்மை, அதிககோபம், மனவெறுப்புண்டாக்கும் உணவு, அத்தகைய ருபங்களைப் பார்த்தல், அவ்விதமான வாஸனை ஆக இவற்றால் ஆகந்துகமான அரோசகமும் உண்டாகின்றன. 4.

வாதஜாரோசகம்:—வாததோஷத்தினாலுண்டாகும் அரோசகத்தில் பற்கள் கூசும்; வாய்கஷாயாஸமுடையதாயாகும். 1.

பித்தஜாரோசகம்:—பித்தத்தினாலுண்டாகும் அரோசகத்தில் வாய் கைப்பாகவும், அம்

லமாகவும், உஷ்ணமாகவும், ஒரு ஸமயம் விரஸமாகவும், இலவ்ணாஸமுள்ளதாகவும், துர்நாற்றமுடையதாகவும் ஆகும். 1½.

கபஜாரோசகம்:—கபத்தினாலுண்டாகும் அரோசகத்தில் வாய் இனிப்பாகவும், அதிகபசை சேர்ந்துள்ளது போலவும், குருத்தன்மையும் சைத்பமும் உள்ளதாகவும், அதிககோழை சூழ்ந்ததாகவும், கட்டப்பட்டது போல் திறந்து அசைக்க முடியாததாகவும் ஆகும். 2.

ஆகந்துகாரோசகம்:—சோகம், பயம், அதிகலோபியாயிருத்தல், கோபம் இவைமுதலியவற்றாலும், மனதுக்குப் பிடிக்காத அசுத்தமா

1. கூயம் என்றால் தேஹதாதுக்கள் ஸ்நீணமாவது.

2. ஒஜோ தாது அழிவதால் பேசுவதற்குச் சக்தியற்றுப் போவதாகக் கூறப்படுகிறது.

3. பிறந்தது முதலே யுள்ள ஸ்வரபேதத்தைக் காகஸ்வரம் என்பார்கள்.

4. இதற்குமுன் கூறிய மேதோஜ ஸ்வரபேதம் கொழுப்பு விகாரங்கொள்வதால் ஏற்படுகிறது. இங்கே கூறப்படுவது மிகவும் கொழுப்பு அதிகரித்தவனுக்குண்டாவது எனப்பொருள். ஆகவே மேதஸ் கோளாறடைந்துண்டாகும் ஸ்வரபேதம் சிகிதையினால் சிவாரணம் செய்யக்கூடியது எனக் கருதுக.

5. மனத்துயரம், பயம் முதலிய பல காரணங்களால் உண்டான போதிலும், ஆகந்துகம் என்கிற ஒரு பொதுவான ஹேதுவை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இவ்வினைத்தாலும் உண்டாவது ஒரேவித அரோசகமாகக் கருதப்படுகிறது. "அரோசகம் ஐந்து விதத்தான்" என்று ஸுசுருதரும் கூறுகிறார். சோகம் முதலியவற்றாலான அரோசகமும் வாதாதி தோஷங்களாலேயே உண்டாகின்றவையாயினும், மூல காரணத்திற்குப் பரிஹாரம் தேவது அவசியமென்பதைக் கருதி ஆகந்துகாரோசகமும் தனியாகக் கூறப்படுகிறது.

1 ஸந்திபாத ஜ்வரம் முதலிடை பிராணஹரமான வேறு கொடியவியாதிகளாம்.

*ஸ்வரபேதம்:—தொண்டையின் குரல்விகாரப்படுதல். குரல் கெட்டுப்போவது எனப்பொருள். 'ச்வாஸரோகம்' போலவே இதிலும் பிராணவாயுவும், உதாநவாயுவும் கோளாறடைகின்றன.

யுள்ள நூற்றம் முதலியவைகளாலும் உண்டாகும் அரோசகத்தில் வாய்பாத்திரம் ஸாதாரண நிலைமையுடையதாகவே இருக்கும். 23.

ஸந்நிபாதஜாரோசகம்:—மூன்று தோஷங்களாலும் காண்கிற அரோசகத்தில் வாய் வாதஜாரோசகாதிகளில் கூறிய பலவிதமான சுவைகளைப் பெற்றதாயிருக்கும். 3.

இ அரோசகங்களில் காணும் விசேஷக்குறிகள்:—வாதஜாரோசகம் இருதயத்தில் குத்தல்

வேறுவிதமான வலி இவற்றுடன் கூடியதாயிருக்கும். பித்தஜாரோசகம் நாவறட்சி, தேஹ அழற்சி உறியப்படுவதுபோன்ற நோவு இவற்றுல் குழப்பட்டிருக்கும். கபஜாரோசகம் அதிக கபம் சேர்ந்ததாயிருக்கும். ஸந்நிபாதாரோசகம் பலவிதமான நோவுகளையும் உண்டு பண்ணும். மற்ற ஆகந்துகாரோசகங்களை மனதில் கலவரம், மயக்கம், திமிர்ப்பு இக்குறிகளைக் கொண்டு அறியவும். 4.

15. சுந்தி நிதாநம்.

சுந்திகள் ஐந்து விதம்:—கோளாறடைந்த மூன்று தோஷங்களால் தனித்தனியே மூன்று சுந்திகளும், ஸந்நிபாததோஷத்தினால் ஒன்றும், அருவருப்பான விஷயங்களைப் பார்ப்பது அல்லது நினைப்பது முதலியவற்றால் மற்றொன்றும் ஆக ஐந்துவித சுந்திகள் உண்டாவதாய் அறிக. இதன் கீழ் அவற்றின் இலக்கணங்கள் கூறப்படுகின்றன. 1.

சுந்திநிதாந ஸப்ராப்திகள்:—அதிக திரவமானவை, அதிகஸித்தத்தமானவை, மனதுக்குப் பிடிக்காதவை, அதிக உப்புள்ளவை, அளவில் அதிகமானவை, அசாலத்தில் உபயோகிக்கப்படுபவை, அஸாத்மியமானவை ஆகிய இவ்விதமான உணவுகளாலும், சிரமத்தினாலும், பயத்தினாலும், அங்கனமே, உள்ளக்கொதிப்பாலும், அஜீர்ணத்தினாலும், கிருமிகள் வயிற்றில் சேர்ந்துண்டாகும் தோஷத்தினாலும், ஸ்திரீ சூது கர்ப்பம் உண்டாவதாலும், அதிக துரித நிரூப புஜிப்பதாலும், பிபக்ஸமான வேறு உணவுகளாலும் தோஷமானது வலிவாகக் காணப்படும். வேகமாய் மேல் நோக்கிக் கொண்டு பட்டு வாய் மூலமாய் வார்தியாய் விடுதல்; வேகங்களால் வாயை ஆச்சாதகம் வாய் செய்து அவயவங்களை ஒடுக்கி அர்த்தம்

தித்து (பிடித்து) வேகம் உண்டாவதிலிருந்து இதற்குச் 'சுந்தி' என்கிற பெயர்வந்தது. 2-4.

சுந்தியின் பூர்வ ரூபம்:—இருதயம் படபடவென்று அடித்துக் கொள்ளுதல், தேக்கெறிவு தடையுறுதல், வாயில் உப்பாகவும் பசையற்றதாகவும் உயிர் நீருறுதல், அன்னபானங்களில் அதிக வெறுப்புண்டாதல் ஆகிய இவை வமநம் உண்டாகப் போவதைக் குறிப்பிடும் பூர்வரூபமாகும். 5.

வாதஜ சுந்தி:—வாதஸம்பந்தமான சுந்தியில் இருதயத்திலும், விலாப்பக்கங்களிலும் நோவு, வாயில் வறட்சி, சிரஸ்ஸிலும் நாபியிலும் வேதனை, இருமல், குரல் கம்மிப்போதல், குடைத்தல், இத் தொந்தரவுகளோடு, பிரபலமான தேக்கெறிவுபோன்ற சப்தமுமுண்டாக சிறிது நேரத்திற் கொநமுறை வாந்தி செய்வான். மேலும் வார்தியானது நுரைத்தும் சிறிது கறுப்பாகவும், தடிப்பில்லாததாகவும், கஷாய ரஸமுள்ளதாகவும், அளவில் வெகுசொற்பமாகவும் இருக்கும். இதில் மஹத்தான வேகத்தினால் மிகப் பிடிக்கப்பட, வெகு சிரமப்பட்டு சொற்ப அளவான வஸ்துவை வாந்தி செய்வான். இந்தச் சுந்தி மிகத் துன்பமளிக்கக்கூடியது. 6.

போலவே இதவும் ஒரு சுந்தி வியாதியாகவே இங்கே கருதப்படுகிறது.)

அழகானது !

சுதேசியமானது !!

உபயோகமானது !!!

அழகான

1921

கியாலண்டர்

ஜனவரி 31 தேதிக்குள்ளாக எங்கள் டிபோ மருந்துகளை 6 ரூபாய்க்கு ஒரே தடவை வாங்குபவர்களுக்கு

ஒரு கியாலண்டர் இனாமாக அனுப்பப்படும்

தனியாக கியாலண்டர் 1-க்கு வி. பி. யோடு 0-6-0

மோத்தமாய் வேண்டுமானால் விலை சாசனாய்க் கொடுக்கப்படும். வி. பி. இல்லாமல் முன்னதாக தபால்பில்லை அனுப்புவோருக்கு கியாலண்டர் சேராமல் போனால் அதற்கு நாங்கள் ஜவாப்தார ரல்ல. சில் பிரதிகள் மாத்திரமே அச்சிட்டிருக்கிறோம். வேண்டியவர் உடனே வரவழைத்துக்கொள்ளவும்.

படைமருந்து
டப்பி 1-க்கு 0-6-0

பற்போடி
டப்பி 1-க்கு 0-2-0

மோஹினி தைலம்
டப்பி 1-க்கு 0-1-2-0

அமிருதாஞ்சனம்

எல்லா நோய்களுக்கு சித்தௌஷதம்.

தலைநோய், முதுகுநோய், இடுப்பு வலி, மார்சனி, சைத்தியம், கிப்பிடிப்பு, இருமல், ஒத்தைத்தலைநோய், வீக்கம் சுளுக்கு முதலான நோய்களுக்கு திவ்வியமிருதம்.

டப்பி 1-க்கு 0—8—0, டூன் 1-க்கு 5—6—0, வி. பி. வேறு.

அமிருதாஞ்சனம் டிபோ.

9 தம்பு செட்டி தெரு, ஜார்ஜ் டவுன், மதராஸ்,

109, ப்ரேரி ரோட், பொம்பாய்.

சீர்திருத்தப்பெற்ற இரண்டாம் பதிப்பு.

சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை.

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் முதன் முதல் வெளியான ஆதிகாஸத்திய ஆயுர்வேத வேதத்திய நூல். 'வைத்திய கலாநிதி, பத்திராசிரியரான ஆயுர்வேத பூஷணம். பண்டிட் ராம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

இவ்வைத்தியக் கிரந்தம் மூன்று கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. பூர்வ கண்டத்தில்.—ஆயுர்வேத பரிபாஷை, ஓளஷதாதிகளின் விவரம், தீபன-பா-சன-ரோசநாதி குண விசேஷங்கள், தேஹதத்துவ ஸம்பந்தமான அம்சங்கள், ரோகஸங்க்யை, மற்றும் அருமையான அநேகம் விஷயங்கள் 7-அத்தியாயங்களைக் கொண்டு விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

2. மத்திய கண்டத்தில்.—ஸ்வரஸம், க்வாதம், பாண்டம், கல்கம் முதலிய கஷாயவகைகளும், சூர்ணம், குளிகைகள், பாண்டங்கள், தைலங்கள், கிருதங்கள் இரஸௌஷதங்கள், ஸம் முறைகள், தாதுமாரண சுத்தி முறைகள், ஆஸவங்கள், அரிஷ்டங்கள் முதலிய ஓள க கிரமான முறைகளும் 12 அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

3. உத்தர கண்டத்தில்.—கிருதபானம், ஸ்வேதசிகிதஸை, வமன சிகிதஸை, விரோசன சிகிதஸை, வஸ்தி சிகிதஸை (எனியா), நஸ்யவிதி, கண்டேஷாதவிதி, இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் முறை, நேத்திர சிகிதஸை முதலான மிகவும் உபயோககரமான சிகிதஸா க்ரமங்கள் எளிதாகச் செய்யக்கூடிய வகையில் 13-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆக இக்கிரந்தத்தில் மொத்தம் 32 அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

விவரமாக வியாக்கியானம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உண்டு. முகவுரை மிகவும் விசேஷமானது. விஷய அகராதி விரிவானது. டபுள்கிரௌன் என்னும் அளவில் உயர்ந்த காகிதத்தில் சுமார் 450 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. விலை ரூ. 3.

“வைத்திய கலாநிதி” ஆபீஸ், வேப்பேரி, மதராஸ்.

அஜீர்ண கேவரி.

வயிற்றில் புளிப்பு சேருதல், குடல் இரைத்தல், மார்பில் எரிவு, வயிற்றுப்பளம், வயிற்று-
¹லி, பலச்சிக்கல் அல்லது அதிஸாரம் முதலியவைகளையும், இக்குறிகளுடன் அல்லது வேறு
²றிகளோடு கூடிய எவ்வித அஜீர்ண ரோகத்தையும் இவ்வௌஷதம் சிவாரணம் செய்யும்.
³க்காரணத்தினால் ஏற்பட்ட பசியின்மையையும் போக்கி, பசியை நன்கு உத்தீபகம் செய்யவல்
⁴து. வயிற்றிலுண்டாகும் குல்ம ரோகங்களையும் போக்கும். குழந்தை முதல் அனைவரும் உப-
⁵யாகின்றன. ஆகவே முதலியதால் உண்டான நாக்கின் அரோசகத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்-
⁶க்கூடியது. நூற்றுக்கணக்கான அஜீர்ண ரோகிகள் இவ்வௌஷதத்தினால் ஸௌக்கியமடை-
⁷கிருக்கிறார்கள்.

டபி 1-க்கு விலை ரூ 2.

ஆர்யன் பாரமலி.

7. ஆத்யப்பமுதலித் தெரு, புரசவாக்கம், மதராஸ்.

